- ಓಂ -

- ಶ್ರೀಯಃ ನಮಃ -

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮ್

ನಾನ್ಮಾಯಿರಂ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್

(ತಿರುಕ್ಕುರಹೂರ್ ಕರಿಕೂಟ್ಟನ್ ವಿರಚಿತ)

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಪುಟ

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರುಗಳ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತವೇದಾಧ್ಯಯನ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳು

ಮತ್ತು

ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ

ಸಂಪುಟ - 16

ಭಾಗ - 2

Garani Srinivasan

విషయసూచిక

సంఖ్య	వివరం	పేజీ	
1.	శ్రీ వాయుస్తోత్రం యుద్ధభూమిగా	11	1
2.	కిష్కింధగా మారడం	11	21
3.	మానిల్ వాలుయిర్కే	11	37
4.	ఆడుకాడు	11	56
5.	అన్నాదమర్కత్తప్పి	11	72
6.	వేట్రుమైప్పా మణోవణ్ణనే	11	89
7.	కేశవనే కమర్	11	109
8.	అణ్బేవదరవణ్బే మేలల్	11	133
9	ఎవ్వనిచేజ్జుకి అయువగా	11	155
10	కిళకాళియళ్వమ్బై	11	172 – 188.
		పుట్టలు	110

Garani Srinivasan

30.12.79

— శ్రీ: — (1) — శ్రీయ్యైనమ: —

తిరువాయ్మొళి — ఎరడనేయదశక — మొదల తిరువాయ్మొళి

తిరువాయ్మొళి — చిరామాడాం పత్తు — ముత్తల్ తిరువాయ్మొళి

1. వాయుస్తర్ణయుడల్గుమ్ - వాయుగ్రహీగాయుగన్రమ్

1. వాయుగ్రహీగాయుగన్రం కాణల్ మడనారాయ్,
ఆయుమమరుల్గుమ్ కుంజలుమ్ నీ శెంజొల్లాయిల్
నోయుమ్ పిణియుమ్ పిళియుమ్ మీడుర్ మేమ్నీ ఫ్లోల్,
నీయుమ్ తిరుమాలాల్ నేంజమ్ తనైక్కవర్వే

వాయుమ్ వాయుమ్ = ఎడతెరిపి లేకుండా వీచుతూ, తిళ్ళ్ తిణ్ణార్ అలరగళన్ను, ఉడల్గుమ్ ఉగన్రం = దాయ్ను (దాతి) దాటుమని, కానల్ కాణల్ = కొడిన (కోతిని), మడమ్ నారాయ్ మడం నగారగాయ్ = యువతనద కొంగ్గైయిలే, ఆయుమ్ ఆయుమ్ = ఆసయుమద, అమర్ అమర్ = ఆశేశుంబిరువ, ఉలగ్గుమ్ ఉలగం = లోకవల్లుమూ, కుంజలుమ్ కుంజలుమ్ = నిద్రిసిదరి నిద, నీ నీ = నీను, కుంజాయ్ ఆల్ కుర్ంగాయ్ = నిద్రిసే యాద్దింద, నోయుమ్ నోయుమ్ = నింక్టవన్ను, పిళియ్ల్ మ్లైయుమ్ పిణియుమ్ = కళ్ళదింద దోషవన్ను, మీడిగ రమోహారా = ద్రోహిసువ, ఎమ్మీ ఫ్లోల్ తం మాయగళ్ = నమ్మ మాయే, నీయుమ్ నీయుమ్ = నీనూ నిద, తిరుమాలాల్ = లక్ష్మీనాథనింద, నేంజమ్ తనైక్కవర్వే = మన స్సన్ను, కొళ్వట్టాంపోల్ కాణల్ = కొంగేగొళ్ళల్బల్లిరువేయా? (కొళ్ళల్బల్లిరువేయా?)

ఎడతెరిపిదే బీసుత్తిరువ అలరగళన్ను దాయి దాటువ కొడిన యువతియ కొంగ్గైయిలే ఆసయూనిద, ఆశేశుంబిరువ లోకవల్లుమూ నిద్రిసిదరి నిద నీను నిద్రిసేయాద్దింద, నింక్టవన్ను కళ్ళదియ (క్రూరవాద) దోషవన్ను ద్రోహిసువ నమ్మ మాయే నీనూ నిద లక్ష్మీనాథనింద నిన్న మనస్సన్ను నీంగేగొళ్ళల్బల్లిరువేయా? (1)

లోకదల్లి కండు బరువ సామాన్య విషయవల్లాందన్ను తేగెదు కొండు, ఆళ్వారరు ఈ పాశురదల్లి భగవద్విషయక్కే సంబంధిసి

ದಂಕ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೀಗಂದಿಸಿ, ಹೇಳ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪಿಷ್ಟಗಳ್ಳಡಾಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆ ಅಲ್ಲ. ಇತರ ವಿಷ್ಟಗಳು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಾರಾಡಿ, ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ತಿಂದು, ಚೆನ್ನುವಟಿಕೆಯಿಂದು, ಬಂಜೆಯಾಗುತ್ತಲೂ ಆಗಾಗ ಮೊಟ್ಟೆ, ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತವೆಯಷ್ಟೆ. ಕೊಕ್ಕರೆ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಬಗೆ. ನಿದ್ದೆಯನ್ನೂ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು. ಅವರಿಗೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತೆ ಹೊರಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ದೆಗೆ ಮೀಸಲು. ಅವರು ಭಗವಚ್ಚಿಂತನೆಯ ಹೊಡತೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಇಗವಚ್ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೆಂದು, ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ, ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರಿಸುವ ಸಮಯವೇ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಅವರು ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಭಗವಚ್ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಜನರನ್ನು ಆಲ್ವಾರರು ವಿರಹದ ಹೊಲಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿರಹವೆನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದೇ ಆಶೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವಳು, ಕೈತಿಸಿ, ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಶಂಕಟ ವಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಈ ವಿಶಾಖದಲ್ಲಿ 'ವಿರಹ'ವೆಂದರೆ ಆಲ್ವಾರರು 'ಪ್ರಯತ್ನ'ವೆಂದರೆ ಲಷ್ಮೀವಿಕಿಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನಾರಾಯಣನೇ

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ಲುತ್ತಾರೆ: ಕೊಕ್ಕರೆಯೇ, ನೀನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅಲೆಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾ, ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ, ಜೀವನವಿಷ್ಟೆ. ಇತರ ವಿಷ್ಟಗಳಂತೆ ನೀನೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ? ನೀನೂ ನಿದ್ದೆಗೆಡುವೆಯೇಕೆ? ನಾನು ವಿರಹಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನಾದ ಲಷ್ಮೀವಿಕೆಯು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೈಬಣ್ಣ ಹೊಲಯಿತು. ಶೈಥಿಲ್ಯವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಕಂಡೆಯಾ. ಕೊಕ್ಕರೆಯೇ, ನೀನೂ ನಿದ್ರಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಲಷ್ಮೀನಾಥನು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇನೆ? ಹೋಗೆ, ನನ್ನಂತೆ ನೀನೂ ಬಡವಾಗಿಯೆ! ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವೇನಲ್ಲ ಕಣೇ!

2. கோட்பட்ட சிந்தைதையாயாய்க் கூர்வாயவன்றிலே
கேட்பட்டயாமங்கள் சோராதிரங்குதியாம்,
ஆட்பட்ட நெஞ்சமே போல் நீயுமாவிணையான்,
தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தூமம் காமுற்றுயே.

కోట్టబట్ట శెన్దిళియ్యిం కుర్వాయు వనోళోళే,
ఛోట్టబట్ట యుమజ్జిళ్ళా శేరాదిరబ్బుదియుల్,
ఆట్టబట్ట మేమ్మేఁ హోఁల్ నిలయు మురవనోళెయాన్,
కొట్టబట్ట కరుణాలుయిం క్రామమగా కొమువుత్రాయిఁ

కోట్టబట్ట ఉకాటబట్ట = గోళ్ళుకరగలదున, శెన్దిళియ్యి ఆయి కాన్తణాక్ష ణాయు ఆయు = శింకనేయిఁ ఆగిరువ, కుర్వాయ్ కూవుగాయ = దీనవాగి కూగుత్తిరువ అనోళోళే ఆణ్ణుగిరు = క్రౌంచ పక్షియే, ఛోట్టబట్ట ఉకాటప్పట్ట = దీఘ్రదిగాగిరువ, యుమజ్జిళ్ళా యుగుమంగళగళ్ = జీవకళన్న, శేరాదు కరగిసుత్తా = (దాహిసి) యున్న) సేరదంతియే, ఇరబ్బుది ఆల్ త్తిరుగుకళ్ ఆగి = దుఃఖిసుత్తిరువంతాగుద్దరింద, ఆట్టబట్ట ఆట్టబట్ట = సోవేమాడుత్తిరువ ఎమ్మేఁ హోఁల్ తణ్ణం మే బొగసు = నమ్మ మానేయిఁ, నిలయువుగ నెళెయుం = నిలనూదద, అరవు అణ్ణెయానా ఆరగళ అళిగాయుగళ్ = శేషశాయియు, కాళాదీట్ట కరుణిసుట్ట = శిరువడిగళన్న కేళిద (సంబంధిసిద), శంకోలుయిం కుణిసుత్తాయు = శంఖవన్ను ధరిసువ, కొమువు కరుణాలుత్రాయిఁ = కారవన్ను, కొమువు లుత్రాయిఁ కరుణాలుం ఒట్రుగుడియ = అశీసిరువనేయా?

గోళ్ళుకరగలదున శెంకనేళెయిఁ ఆగిరువ దీనవాగి కూగుత్తిరువ క్రౌంచ పక్షియే, దీఘ్రదిగాగిరువ యుగుమగళన్న మానువ కేళిద సంబంధిసిద దుఃఖిసుత్తిరువంతాగుద్దరింద, నిలనెయల్లి కేడిసిరువ నమ్మ మానేయిఁ నిలనూదద శేషశాయియ శిరువడిగళన్నసంబంధవన్న బిడిదిరువ శంఖాద ధరిసువ కారవన్ను అశీసిరువనేయా?

(2)

రాత్రియు కాలనిద్దేగాగి ఎంబ నియమవన్న మనుష్యరంతే పక్షిగళూ పాలిసబేడవే? రాత్రియల్ల నిద్దేమాడువ కళ్ళినియు భయదు దుఃఖగళన్న, మత్తు ఎరడనన్న (అరతుదుఃఖగళన్ను) పాలిసే బందద్దు.

ముందిన పాదదల్లి కొక్కరియ నిదర్శనవిదే. అదు కూగువాగ, అదర్ల అళ్వాళెయింద కళ్పత్తియిల్లదంతే, కడలూ రాత్రి ఎన్నదంతే, మీనుగళియువవరల్లియే ఆసక్తి హొందిరుత్తదే. ఆద్దరింద అదక్కే నిద్దేయిల్లదే హోగియితు. ఈ పాదదల్లాదరూ, క్రౌంచ పక్షియ నిదర్శనవన్న కేళిదుకొళ్ళలాగిదే. ఇదక్కే అగలవే శన్నప్రియతమనింద అగలువుదిల్లవే, ఇదు రాత్రియల్ల నిద్దేగెట్టు అవనిగాగి దుఃఖిసుత్తా, దీనస్వరదింద గోళాడుత్తిదే. మానవనంతే విరహియు నిద. శన్నప్రియతమన అగలికెయింద కడలుగళంతూ హెచ్చాగి రాత్రికాలదల్లి అవళు

ಹೀಳ್ವಕೀರದಷ್ಟು ನಿಂಶ್ಟ ಬಿಡುಕ್ತಿರುವ್ದಂದ, ಅವಕ್ಕಿನೆ ರಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲಾ ನಿದ್ದೆ ಉಕ್ಕುವ್ದಿಲ್ಲ ಇದೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಮಿಂಚಿಕ ಸ್ಪಿರಿ- ವ್ಯವಹಾರ.

ಇನ್ನು, ಭಗವಂತನನ್ನೇ ತನ್ನ 'ನಾಯಕ'ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವನೊಡನೆ ಕೂತಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಈ ಅನಲಕೆ, ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಂಯಾಗಿ ವಿರಕಪಿಸ್ತುಕ್ತಿರುವ 'ನಾಯಕ'ಯ ಭಾವವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುವ ಚಾರ್ತನ ಎಷ್ಟೇರಿಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ 'ನಾಯಕ'ರಿಯೂ ಹಿಡ ವಿರಹಿಂಯೇ! ಆದರೆ, ಅದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ! ಅವಳೂ ತಾತ್ರಿಕಳು ನಿದ್ದೆ ಉಕ್ಕುವ್ದಿಲ್ಲ, ರಾತ್ರಿಯು ಒಂದೊಂದು ಜಾವವೂ ಒಂದು ಯುಗದಂತೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ತೆಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನ ಸಿಂಗತನವೆ ಹೀಗಾದರೆ, ಯೂವ- ಕೀರಿಯಲ್ಲಾದರೂ, ಲಭಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಮ್ಮಾದಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವಳ ವಿರಹವೂ ಪ್ರೌಢಿಂಚಿಕ ವಿರಹವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ!

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ: ಕ್ರೌಂಚ ಪಕ್ಷಿಯೇ, ನಿನ್ನ ತೆಂಕಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನಿನ್ನ ಕೂಸು ಬಡಕಲು ಜೀವನವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ದುಃಖ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೆ ಅಂಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯಲ್ಲ. ಇತರ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚೀಕ ಹಾಡುವೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ, ನಿನಗೆ ರಾತ್ರಿಯು ಒಂದೊಂದು ಜಾವವೂ ಬಿಡಲಾರದಷ್ಟು ಕೊರಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಂಧನ ಸೋಲಿಸುತ್ತಿರುವೆ! ನಿನ್ನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನೀನೂ ಸಿಡಿದಿವೋದ್ಭರನಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟಿರುವೆಯೇ? ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ದಿವ್ಯವಾದ ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೂ ಆಶೆಯಾಗಿದೆಯೇ?

3. ಕಾಮೂಱ್ಱು ಕೈಯಱ ವೋಡು ತಲೈಲೆ ತಿರಾಪ್ಪಕಲ್,
ನೀಮೂಱ್ಱಕ್ಕಣ್ ತುಯಿಲಾಯ್ ನೆಂಜುರುಗಿಯೆಂಗುಕ್ಕಿಯಾಲ್,
ತೀಮೂಱ್ಱನ್ಕನ್ನಿಲಂಗೈಕ ಉಳಱ್ಱಿನ್ ತಾಳ್ ನಯನ್ದ,
ಯಾಮೂಱ್ಱುಕ್ಕುಱ್ರುಯೋ ವಾಳ್ಗಿಕಿಣಿ ಕಡಲೇ.

ಕಾಮುಱ್ರ ಕೈಯಱವೋಡು ಎಲ್ಲೇ ಇರಾಪ್ಪಡಲ್,
ನೀಮುಱ್ರಕ್ಕೋ ತುಯಿಲಾಯ್ ನೆಂಜುರುಗಿಯೋಗ್ಗಿಯಾಲ್,
ತೀಮುಱ್ರನ್ತೆನ್ನಿಲಂಗೈ ಉಟ್ಟಿನಾನ್ ತೊಳ್ ನಯನ್ದ,
ಯಾಮುಱ್ರದುಱ್ರಾಯೋ ವಾಳ್ವಿರ್ನ್ನೆ ಕಡಲೇ

Gayani Srinivasan

ಕಾಮುಕ್ರ ಕಾಮುಱ್ಱ = ಆಶಿಸಿದ್ದ, ಕೈಯುಮ್ಪೋಡು ಮಾಕಯಾಱ-
ಲೋಗು = ಕೈಗೂಡದ್ದರಿಂದ (ಅಥವಾ, ಆಶಿಸಿದವನ್ನು ಕೈಸೇರದ ದುಃಖ
ದಿಂದ) ಎಲ್ಲೇ ಗಾಕಲೆ = ಎಲೇ ಕಪ್ಪು ಕಡಲೇ ಕಡೋ ಕೂಡಲೆ =
ಘರ್ಜಿಸುವ ಕಡಲೇ, ಇರಾಪ್ಪಗಲ್ ತಿಗಾಪ್ಪಕಲ್ = ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ
ನೀ ಮುಕ್ರ ನೀ ಮುಱ್ಱ = ನೀನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಕಣ್ ತುಯಿಲಾಯ್
ಕಣ್ ತುಯಿಲಾಯ್ = ನಿದ್ರಿಸಲಾರೆ, ನೆಂಜು ಉರುಕಿ ನೈನ್ದು ಉಗ
ಕೆ = ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ, ಪಿಣ್ಣಾಡ ಆಲ್ ಉನಕ್ಕೇ ತ್ತಿ = ಸೊರಗಿ
ಹೋಯಾದ್ದರಿಂದ, ತೀ ಮುಕ್ರ ಕೆ ಮುಱ್ಱ = ತೆಂಕಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾ
ಗಿ, ತೆನ್ ಇಲಂಕೈ ಕೋನ್ ತಿಲಂಕಾಕ = ದುಷ್ಟನಾದ, ಸುಂದರ
ವಾದ ಲಂಕಾಪುರಿಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಿನ ಉಣಾಟ್ಟು ಅರಕ್ಕನ್ = ಉದ್ಧ
ರಿಸಿದವನ, ಶೇಲ್ ಕಾಗಳ್ = ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು, ನಯುಸ್ಸ ನಾಯನ್ಕೆ
= ಆಶಿಸಿದ, ಯಾವೆಗ ಯಾಮ್ = ನಾವು, ಉಬ್ಬರು ಉಱ್ಱತು =
ಪಡೆದದ್ದನ್ನು, ಉತ್ತಾಯೋ ಉಱ್ಱಯೋ = ಪಡೆದಿಯೋ,
ವಾಳಿಯ ವಾಳ್ಗಿ = ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ.

ಎಲೇ ಕಿರುಚಾಡುವ ಕಡಲೇ, ನೀನು ಆಶಿಸಿದ್ದು ಕೈಗೂಡದ್ದ
ರಿಂದಲೋ ನೀನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸದಿರುವೆ?
ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ, ಸೊರಗಿರುವೆ! ಆದ್ದರಿಂದ, (ದುಷ್ಟನಾದ) ಸುಂದರವಾದ
ಲಂಕಾಪುರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ಆಹುತಿ ಮಾಡಿದವನ
ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಆಶಿಸಿದ ನಾವು ಪಡೆದದ್ದನ್ನು ಪಡೆದೆಯೋ? ನಿನಗೆ (3)
ಮಂಗಳವಾಗಲಿ.

ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ, ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ನಿದರ್ಶನವಾಯಿತು
ಮೊದಲ ವಿಷಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಆಸೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರೈ
ಸೋದಲ ವಿಷಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟದ್ದು! ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯ ತನ್ನ
ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೂಗ ಇತರ ದಯೆ ಬಾರದೆಂದಾ, ಇದಾ ಅವನೇ ತನ
ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬಾರದೆಂದು, ಇದು ಅವನು ತನ್ನ
ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಬರದೇ ಆಸೆ. ತನ್ನ ಈ ಆಸೆ ಈಡೇರದಿದ್ದ ಕಾರಣ
ದಿಂದ ಅದರ ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದ ಸೌಖ್ಯ! ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಕಡಲಿನ ನಿರ
ಶನ ಬಂದಿದೆ. ಕಡಲು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಎನ್ನದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಬ್ಬರಿ
ಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಕಲ
ಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ, ಅಮೃತವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಲು ಉಕ್ಕಿದಾಗ, ಅಮೃತವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ
ಹೋಗಲಾರದೆ, ತನ್ನ ಆಸೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ, ಸೊರಗಿ, ನಿರ
ರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಭಗವಂತನ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇ
ಕೆಂಬ ಮಹದಾಶೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಭಕ್ತನಿಗೆ, ಅವನ ಆಸೆ ಫಲಿಸದೆ,

Garani Srinivasan

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನೆಷ್ಟು ಯುಕ್ತಿಸಿದರೂ ಭಗವಂತನ ಶಿರುವಚಿಕಳ್ಳು ಲಭ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದಮನುಷ್ಯರಿಂದ ರಾಕ್ಷಿಡಗಲು ಎನ್ನುವೆ ಸಿದ್ದವೆಟ್ಟು ಕೊಂಡರೂ, ಕೆಂಡರೂ ಸೋಲ್ಲಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುವನು

ಆಲ್ಲಾರರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ ಎಲೆ ಕಡಲೆ ರಾಕ್ಷಿಡಗಲು ಎನ್ನವ ನೀನು ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ ನಿಂನು ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಾಡುವ ದುಃಖವ ಪಡೆದೇ? ಬಮೇಶ್ವರನ ಶಿರುವಚಿಕಳ್ಳನ್ನು ನಾವು ಸಿದ್ದವೆಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಗುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಹಂದು ಹೋಗಿ ಲಂಕಾಪ್ರಿಯನ್ನು ಚಿಂಕೆ ಪ್ರೇರಿಸಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಶೌರ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮನ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ನೀನು ಆಶಿಸಿದೆಯೋ? ಅವು ನಿನಗೆ ಲಭ್ಯವಿದೆ ಹೋದ್ದರಿಂದ, ಜೀವನ, ಸಿದ್ದವೆಟ್ಟು ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮಾಡುವ ಸೋಲ್ಲಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟೆಯೋ? ಹೋಗು

4. ಕಡಲುಂ ಮಲೆಯುಂ ವಿಸುಂಬುಂ ತುಳ್ಳಾಯ್ ಎಂಬೋನ್ ಸೂಡಾಕಾಗಿ ರಾಪ್ಪಕಲ್ ತುಂಜಾಯಾಲ್ ತಣ್ಣ ವಾಡಾಯ್,
ಅಡಲ್ಕೊಳ್ಳ ಪಡೆಯಾಳ್ವಿ ಅಮ್ಮಾನೆಕ್ಕಾಣ್ ಪಾನ್ ನ್ರೋ,
ಉಡಲುಂ ನೋಯುಱಲ್ಲಾಯೋ? ಉಳ್ವಿ ತೋಱ್ಱಾಳ್ವಿಯೇ.

ಕಡಲುಮ ಮಲೈಯುಮ ವಿಸುಮ್ಬುಮ ತುಳಾಯ್ ಎಮ್ಬೋಲ್,
ಸುಡರ್ ಕೊಳ್ ಸೂಡಾವ್ ಪಡಲ್ ಕುಂಜಾಯಾಲ್ ತಣ್ಣೋ ವಾಡಾಯ್,
ಅಡಲ್ ಕೊಳ್ಳ ಪಡೈಯಾಳಿ ಅಮ್ಮಾನೆತ್ತ ಕ್ಕಾಣ್ಬಾನ್ ನೀ,
ಉಡಲುಮ ನೋಯುಱಲ್ಲಾಯೋ? ಉಳ್ವಿ ತೋಱ್ಱಾಳ್ವಿಯೇ.

ಕಡಲುಮ = ಸಮುದ್ರವನ್ನು, ಮಲೈಯುಮ = ಪರ್ವತವನ್ನು, ವಿಸುಮ್ಬುಮ = ಗಗನವನ್ನು, ತುಳ್ಳಾಯ್ = ಚಿಲ್ಲವನ್ನು, ಎಮ್ಬೋಲ್ = ಹುಡುಗುತ್ತಾ ಎಮ್ಮ ಪ್ರೇಲ್ = ನಮ್ಮ ಪಡೆ, ಸುಡರ್ ಕೊಳ್ = ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಿಯ, ಪಡೈ = ಆಯುಧವಾದ, ಆಳಿ = ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸುವ, ಅಮ್ಮಾನೆ = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕಾಣ್ಬಾನ್ ಕಾಣ್ ಪಾನ್ = ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಕಾಣ್ = ನೋಡು), ಉಡಲುಮ = ಆಕಳಿಯಿಂದ ಕೊರಗುವ, ನೋಯ್

Ganesh Srinivasan

నోగాయ = పంకజవన్న, బట్రాయణీ ఉత్తుగాయా = పిడికిలియే
లూలి దోణలు మా ఇల్లా హ్రీ క్లాగ్రుం = జీవమూనవియుండంశవ్ర
లూలింయీ ఇల్లా హ్రీ యె = క్రమశక్తివిదంశేయీ (విద్ధి ఎంబంశే)?

కంగాళియీ, పద్మముద్రవన్ను, చక్రవన్ను గగనవన్ను,
ధ్రువుకుంశ్తా, నమ్మాడాకే, ఫ్రాగ్జ్యోతిషభ్యడాకే రాత్రిడాకలూ సిద్ధిదే
ఆద్దరింద, శక్తిప్రాణినాద పాంయుద్ధవాద చక్రాయుద్ధవన్ను
ధరిసువ స్థాపియన్ను కాడువుదక్కి, నీను ఆశీలుం
ది కొరదువ పంకజవన్ను జీవమూన మాల్లచ్చా, యిన్న ఎంబంశే
పిడిదేయీ? (4)

యు మోందు కడేయూ నిల్లదే, ఎడెబిడదంశే వ్యాపిసి శోభి
సు, నిద్దళదింద నిద్దళక్కే-చలిసుత్తిరువుదే కాళియు బ్రహ్మన. నీలు-
నీరు, డల్ల-శిమ్ము, కొడుగు-మోడు, చిట్ట బయలు ఎన్నదే
అదు ఎల్లెల్లూ పంజు వింసుత్తలే ఇరుత్తదే అదక్కే నిలుకడే ఎంబు
దే ఇల్ల.

ఎరడంగే కంగాళ్ల శత్రుపద్దంశే అదు మమకార్ఖేదకారి
ఎరడవన్ను కొట్టి కుత్తదే

కాళియు అలేదాడువన్ను నమసిదువ భాగ్యసిగే, కాళి
యుల్లి హిందు బిదేయు మరుక-రసికర. తన్నడనే, చిద్రూపే
కాణద, అద్వితీయవస్తువాద భగవంతనన్ను ఈ కాళియూ గ్రహి
సుత్తా, పంపరిసుత్తా, వ్యర్థవే వడుత్తిదేయేంబీ ఎనిసుత్తదే. ఈ
కారణదింద, ఇవక్కే నిమగే కాళినన్ను ఇల్లి హ్రోలిసుకే శేందిరువుదు

ఆకూడదరు డోల్లుత్తోరే కంగాళియీ, నీను కడల
మేలూ, భూమియ మేలూ, ఆకాశదల్లియూ వ్యాపిసి, అలేదా
డుత్తిరువేయల్ల, యికే? దివ్యజ్యోతిషభావ దల్లియే పంపరిసు
వ్రరడాకే, నీను ఎడెబిడదే సంకల్ప నిల్లదే చలిసుత్తా ఇరువే
యల్ల. నిన్న భేద శౌఖ్యవన్నూ, నిద్రేయన్ను గమనిసిదే, ఇతరర
కణ్ణిగే కాణోనిదన్ను క్రశవాగి హ్రోలిసిరువేయల్ల! నమ్మాడాకేయే
నీనూ కడ, అవిచ్ఛిన్నవాద నిర్వికల్పద చక్రాయుద్ధధారియూ ఆ
నమ్మ స్థాపియన్ను ధ్రువుకుత్తిద్దీయల్లా? అదు యీతనిదే ఇరువు
దక్కాగి, నిన్న జీవనాధారవాద నియంశవూ ఇదేనిన్న విద్ధి ఎంబంశే
కొరవ సంకల్పవిడుత్తిరువేయా?

ఇల్లి, 'ఈకళు' ఎంబుదక్కే 'సామాన్యవాద కడలుగళు'
ఎందూ, భగవంతన శ్రేష్ఠ శాంయియూ ఆ రూపదల్లి నిద్దీయల్లరు

ನೆಂದು ವರ್ಣಿಸುವ ಪಾಲಡಿಲು ಎಂದು ತಿಳುತ್ತದೆ.

ಚೆಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದಾಮಾನ್ಯವಾದ ಚೆಲ್ಲವಳ್ಳು ಎಂದು ಹೇಳಲೋಕದ ಭಕ್ತರನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಭಗವಂತನೇ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ಕಡುಮಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲ ಎಂದು ಆಸಾತ್ತದೆ.

'ವಿಶುಮ್ಬು (ಗಗನ)' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಶಿಕಾಶ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ ಭಗವಂತನು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ವಿಶಾಲವಿದೆ ಎಂದು ಆಸುತ್ತದೆ.

ಭೂಮಿ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪೃಥಲನ್ನ ಚೆಲ್ಲವಸಿರುವ ನಿಂಯಂ' ಮಕ್ಕು ರಾತ್ರಿಯನ್ನ ಚೆಲ್ಲವಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ 'ಇಂದ್ರ' ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ

5. ಊಳಿ ತೋಱುಳಿ ಉಲಕುಕ್ಕು ನೀರ್ ಕಾಣ್ಡು,
ತೋಳಿಯುಂ ಯಾಮುಂ ಪೋಲ್ ನೀರಾಯ್ ನಿಱಕೆಳ್ಳ್ ಕಿ
ವಾಳಿಯವಾನಮೇ ನೀಯುಂ ಮದುಶೂದನ್,
ವಾಳಿ ಮೈಯಿಲ್ ವಿಟ್ಟು ಪಾಳ್ಳಿಮೆಯಿಲ್ ಪಟ್ಟು ಅವನ್ ಕಣ್ ಪಾಕತ್ತಾಲ್
ನೈವಾಯೇ

ಊಳಿ ದೋಱುಂ ಊಳಿ ಉಲಕ್ಕುಕ್ಕು ನೀರ್ ಕೊಂಡು,
ತೋಳಿಯುಂ ಯಾಮುಂ ಪೋಲ್ ನೀರಾಯ್ ನಿಱಕೆಳ್ಳ್ ಕಿ
ವಾಳಿಯವಾನಮೇ ನೀಯುಂ ಮದುಶೂದನ್,
ವಾಳಿ ಮೈಯಿಲ್ ವಿಟ್ಟು ಅವನ್ ಕಣ್ ಪಾಕತ್ತಾಲ್ ನೈವಾಯೇ?

ಊಳಿ ದೋಱುಂ = ಊಳಿ ತೋಱು ಉಳಿ = ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲೂ (ಎಂದೂ, ಪ್ರಳಯದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ = ಒಂದೊಂದು ವಷ್ಟಿ ದಲ್ಲೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ), ಉಲಕ್ಕುಕ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ = ಲೋಕಕ್ಕೆ, ನೀರ್ ಕೊಂಡು ನೀರನ್ನು ತಂದು, ಕಾಣ್ಡು = ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತೋಳಿಯುಂ ಯಾಮುಂ ಪೋಲ್ = (ನನ್ನ) ಕಳ್ಳಕಿಯನ್ನೂ, ನಾನೂ (ಮಾಡುವಂತೆ, ನೀರ್ ಆಯ್ ನೀರಾಗಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಱಕೆಳ್ಳ್ ಕಿಂಱ್ರು = ಕೆಳಗೆ ಜಾರ್ಚುತ್ತಿರುವ, ವಾಳಿಯ ವಾಳ್ಳಿಯ = ಮುಂದಳ್ಳಕರವಾದ, ವಾನಮೇ ವಾಣಾಗಿ = ಮೇಲಕ್ಕೆ, ನೀಯುಂ ನೀಯುಂ = ನೀನೂ, ಮದುಶೂದನ್ ಮತ್ತುಕ್ಕನ್ = ಮದ್ದು ಕೊನ್ನನ, ಮೈಯಿಲ್ ವಿಟ್ಟು ಪಾಳ್ಳಿಮೆಯಿಲ್ ಪಟ್ಟು = ನಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅವನ್ ಅವಣ್ = ಅವನ, ಕಣ್ ಪಾಕತ್ತಾಲ್ ಕಣ್ಣು = ಕಣ್ಣಿನ ಪಾತದಿಂದ ಕಚ್ಚಿಬಿದ್ದು (ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು), ನೈವಾಯೇ = (ನಿನ್ನನ್ನ ನೀನು) ಮೋಸ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ?

ప్రళయం దింద ప్రళయాంద వరేగా ఎందరే సింహాంసు వర్షా
దల్లూ కాలకాలక్కే రక్షంశే లోకక్కే నీరన్ను శోషిసికొండు,
నన్న గళ్ళకియరు నానూ (మనుష) దూనే, నీరాగి రూపిగొండు,
కోళక్కే బీళ్ళుక్కిరువ ముంగళ్ళకారవాద మోడతే, నీనూ వేద
మధుసూదనన నామమధేయక్కూ అవన కరుణే విశేషనాగ్లు
బిక్కి బిద్దు (నీను నిన్నన్నే) మరేరు బేడవేయా? (5)

ఈ వాక్యదల్లి మేగలద నిదర్శన. సింసు ప్రళయాదింద
మక్కొందు ప్రళయాంద వరేగా, ఈ లోక ఇరువత్తు కాలవూ,
సింహాంసు వర్షవూ లోకక్కే ముంగళవన్నుంటుమాడువం
థాద్ద కాముర్గిగలు. అదు లోకక్కే బేకాగువష్టు నీరన్నూ
కరగలుగళిందలూ ఇతర ఎల్లా నీరిగళిందలూ నీరన్ను కుం
చిట్టు కొంసు కాముర్గిగలాగువుదు. గగనక్కేరి, మేల్లనే మేల్లగే
దుంబరిసుత్తా, లోకద బేరే బేరే ప్రళయగళల్లి కరగి, కరగి
నీరాగి రూపిగొండు, నీరన్ను కెళగిన కేలద మేలక్కే నిరాసి
బిడువుదు. ప్రతిపీలా మోషే యిల్లదే, ఇదే ప్రమృద్ధియాగి నీర
న్ను పరిసిదువుదు కాముర్గిగళెంబ క్షీరాంబుధియ తీరదింద లే అవు
ముంగళకారవాద కాముర్గిగలు.

భగవంతనదు కాముర్గిగల రీతియాంతే. అవన అప్రతిమ
క్షీరాబ్ధి, అనంతకారుణ్య సింధువే మూలప్రేరణే కాముర్గిగలు
కోటిబ్రహ్మాండగళు ఇవుగళ్ళ జొతెగే భగవంతన సోటి
యిల్లద దామధేయ మత్తు కృపే! భగవంతన కరుణేగే
పాత్రరాదవరు తప్పదే ఉద్ధారగొళ్ళుత్తారే.

ఆలిప్పారరు కండ కాముర్గిగలన్ను రచిసిద అదన్ను దింబోగిసిద
రీతియలే తోరిసికొండు బేడల్లుత్తారే.

ఆలిప్పారరు బేడ్లుక్కారే: కాముర్గిగలే, నిన్న రూపిందలూ,
భిన్నదిందలూ, క్షీరాబ్ధిందలూ, నీను ముంగళకారనే
ద్రు. లోకక్కే నిన్న ఉపకారవంతు బేడల్లశీలదష్టు, లోక
అదన్ను మరేయలారదష్టు, ఎల్లా సీమెగళిందలూ నీను
నీరన్ను తీరి, నిన్నల్లి కుంభిట్టు కొళ్ళువే. నిన్న భారవన్ను నీ
సికొండు, గగనక్కేరి, (గగనదల్లి) మేల్ల మేల్లనే దుంబరిసుత్తా
భూమియ మేలే నీరు బేకేంబ కడెగళల్లెల్లా, కరగి,
నీరాగి, రూపిగొండు, ఇళిదు, నింతు భూమియన్ను

ಕೃಷ್ಣನು ಕಂಸನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಧುಸೂದನನಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ, ಅವನ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಸೀತೆ ಬಿಡಿಸಿದಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಮರೆತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು, ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲವೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದೇ ನಮಸ್ಕಾರದ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ – ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕರಗಿಸಿ ನೀರಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಎಂದರೆ, ನಾವು ನಾವಲ್ಲವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಮುರ್ದನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸಿ ನೀನು ಪರಮ ಪವಿತ್ರನಾದ ಮಧುಸೂದನನ 'ಕಟಾಕ್ಷ'ಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀಯಾ? ಹೀಗಾಗಿ, ನೀನು ನಿನ್ನ ರೂಪ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಲ್ಲಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೀರಾಗಿ, ಸುರಿದು ಬೀಳುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಹೇಗೆ?

6. ನೈವಾಯವೆಮ್ಮೇ ಪೋಲ್ ನಾಳ್ ಮಕ್ಕಳೆ, ನೋಯಿನ್ನಾಳ್
ಮೈವಾಣಿರುಳಾಕಟ್ರುಯ್ ಮಾಲ್ತಾನ್ತು ತೇಂಪುಳ್ಳಿಯಾಳ್,
ಪೈವಾಯರವಿನಾಮೆಲ್ ಆಲ್ ಪ್ಪಿರುಮಾರ್,
ಮೆಯ್ವಾಚಗಮ ಕೇಟ್ಟು ಉನ್ ಮೆಯ್ನ್ನೀರ್ಮೈ ತೋಟ್ರುಯೇ.

ನೈವಾಯ ವೆಮ್ಮೇ ಪೋಲ್ ನಾಳ್ = ನಿಂಕಚಕ್ಕೊಳಗಾದ, ಎಮ್ಮೇ ಪೋಲ್ ನಮ್ಮಂತೆ ನಾಳ್ = ಮುಂಜಾನೆ, ಮಕ್ಕಳೆ = ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ, ನೀನ್ರೋ = ನೀನು, ಇನ್ನಾಳ್ = ಇದುವರೆಗೆ, ಮೈವಾಣ್ = ಕಪ್ಪಾದ, ಇರುಳ್ = ರಾತ್ರಿಯನ್ನು, ಅಕಟ್ರುಯ್ = ಕೊಲೆಮಾಡಿ, ಮಾಲ್ತಾನ್ತು = ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು, ತೇಂಪುಳ್ಳಿ = ಪೇಚಾಡುತ್ತಿರುವೆ, ಆಲ್ = ಆದ್ದರಿಂದ, ಪೈವಾಯ = ಪಾದು ಹಿಡಿಕೆಗಳ (ಬಾಯಿಗಳುಳ್ಳ), ಅರವು = ಹಾವಿನ, ಅಣೈ ಮೇಲ್ = ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ, ಆಲಿ ಪ್ಪಿರುಮಾರ್ = ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ, ಪೆರುಮಾನಾರ್ = ಭಗವಂತನ, ಮೆಯ್ = ನಿಜ, ವಾಚಗಮ = ನಿಶ್ಚಯವಾದ, ಕೇಟ್ಟು = ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಉನ್ = ನಿನ್ನ, ಮೆಯ್ = ರೂಪ, ನೀರ್ಮೈ = ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ತೋಟ್ರುಯೇ = ತ್ಯಾಗ

ಗ್ರಂಥ = ಕೊಲೆಯನ್ನು ತಿರುವಿಯಲ್ಲ!

ನಮ್ಮ ಡಾನ್ ನಿಂಕ್ಚಕೊಳ್ಳಾದ ಭ್ರೂಣಚಂದ್ರನೇ, ನೀನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಂಡಿಯ ಆಕಾಶದ ಇರುಳನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು (ಹೇಳ್ಮಿಬಿಟ್ಟು) ಷೇಕ್ಷೀರೆದು ತಿರುವಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಿದುಡೆದೆಳ್ಳ ಪವಿತ್ರದ ಡಾನಿಗೆಯ ಮೂಲ ಇರುವ ಚಿತ್ರಾಯುಧ್ಧಾರಿಯಾದ ಭೂವಂಶನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂಲರುವಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿನಿಂತಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ? (6)

ಭೂಂದ್ರನೇ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಷೇಯ. ಕನ್ನ [redacted] ಕಲೆಯನ್ನು ಇಂದೊಂದಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದು, ಪೂರ್ಣಿಮೆಯಂದು ಕನ್ನಡದಿನಾರು ಕಲೆಗಳಂದ ತೋಚಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಬಳಿಕ ಇಂದೊಂದೇ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುವು, ಅಮವಾಸ್ಯೆಯಂದು ಕನ್ನ ಕಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಅವನಿಲ್ಲದಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಿದು ಹೆಚ್ಚೆಗಳ ನಿರ್ದೇಶನ್ನು ಡಾನಿಗೆಯಾಗಿ ಮೂಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿಸಿ ಯೇಸುವ ನಿರ್ದೇಯಲ್ಲರುವನನ್ನು ನಿರ್ದೇಶ್ವರನಾದ ಭೂವಂಶ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ, ಕನ್ನಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಯುಧ್ಧನನ್ನು ಅವನು ಬಿಡದೆ ಮೆನ್ನಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಾಕ್ಕೆ. ಕನ್ನನ್ನು ಚಿತ್ರಾಯುಧವನ ರನ್ನ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ನಿಂಕ್ಚನಗಳಂದಲೂ ಕಾರುಮಾಡಿ, ಬುದ್ಧಿಯುವನು ಎಂಬ ದೇವೇ ವಿಶ್ವಾಸಾಕ್ಕೆ.

ಇವರೆಡು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆಡಿಸಿ, ಕರ್ಮವಿಷಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಆಲ್ಟೂರರು ಹೇಳುವ ನಿರ್ಧಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು

ಆಲ್ಟೂರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಇನ್ನು ಷೇಕ್ಷೀರೆದುವೆ ನೆಂಬ ನಿಂಕ್ಚಕೊಳ್ಳಾಗಿರುವ ಭೂಂದ್ರನೇ, ನಮ್ಮಡಾನೆ ನಿನಗೆ ನಿಂಕ್ಚವಲ್ಲವೇ? ಇವಿವರೆಗೆ, ರಾತ್ರಿಯ ಗಗನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಅವ್ಯಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗಿದೆಯೆಂದು ನೀನು ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈಗ ನೋಡಿದೆಯಾ ನಿನ್ನ ಆ ಮೊಕಕ್ಕೆ ಕನ್ನ ಶಿಷ್ಯೆ! ನೀನು ಅನುಭವಿದಿರುವ ಈ ಷೇಯ - ಕೆಲಾಂಶವಲ್ಲ! ನಾವೂ ಡಾನೆಯೇ ಈಂಡೆಯಾ? ನಮ್ಮ ರಾಣಿ ಬಣ್ಣನೆಯಿಂದ ನಾವು ಭೂವಂಶ ಕನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಬಡಿಳ್ಳ ಡೇಳ್ಮೆಗೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈ ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಕನ್ನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯವನ್ನು ಬಿಣ್ಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಕೈಶಸ ಪ್ರೋಗದ್ದೇವೆ. ನಿರ್ದೇಶ್ವರನ ವಿಶ್ವಾಸಾಕ್ಕೆನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನೀನು ಇಷ್ಟೊಮಾರ್ಕ್ರ ನಿನ್ನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಡಾನೆಯೇ, ನಾವೂ ಕೊರಮವನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿದ್ದೆವೆ.

7. தோற்றும் மடநெஞ்சம் தம்பெருமான் நாராணற்கு,
தம் ஆற்றமை சொல்லி அழுவோனை நீநாடவே,
வேற்றுருவ வகையில்காடி தாய் எனோடிபுகி,
மாற்றுருவை நிற்றியோ? வாழி கொடையுருவே.

కోటమ్మలారా మీరు నేను మీరందరూ ఎప్పుడూ నారదులాగా,
ఎప్పుడూ ఆట్రామ్మీ శోల్లా అలుపూ సొలుపూ లేకుండా,
వేటకుక్కలా వచ్చేయిల్ కోతికొమ్మచ్చి ఎన్నేయులూ లూ,
మూట్రాన్నేళ్ళ నిద్రియోలా? మాలు కన్నేయిరుళ్ళా.

కోటమ్మలారా ధైర్యాత్రయం = స్తుతించుకోవటం, మదమూ మదం =
అహంయుత (విద్వేషంలేని) నేంజమూ శిన్నతనం = మనస్సున్న, ఎప్పుడూ
రుమూ నా౦బరుమాణ్ = స్నేహితులూ, నారదులాగు స్వార్థ
స్రుక = శ్రీమన్నారాయణనికే ఏమూ నా౦ = నమ్మి, ఆట్రామ్మీ శోల్లా
ఆస్రుణమ తళాతంబు = సింహాసనమన్న మేళ్ళ అలుపూ సొలుపూ ఆ
ఱెవాణమ = కోళ్ళకుక్కిరువ నమ్మి, నడువేనీ స్రుడువే స్రీ =
ఇబ్బరి నడువే నీను, మేటక్కోర్ వచ్చేయిల్ ఱెవ్వరూ ణాక
యిప్ = శత్రువుళ్ళ ఱీతియల్లి, కొస్తిదాంబు తళాతా = కోట్ల
ద్దాని (కుబేరుడూ), ఎన్నే రాజా = పొగిడియూ, మూలా ఇరుప్పి =
కాలమన్నెల్లా మూట్రాన్నేళ్ళ మగస్రుణమ = ఉదకేకనమన్న
దాణిసుక్కా నిద్రియోలస్రుస్రుగా = నిల్లు వేయోలా? మాలూ
యిగప్పి = మంచళవాగలి, కన్నే ఇరుళ్ళా కాణా శిరుదే = చల్ల
వాద రాత్రియోలా

కన్నకళ్ళలోయీలా, అంయుద (విద్వేషంలేని) మనస్సున్న, స్నేహమి
యూద శ్రీమన్నారాయణనికే నమ్మి దొంకటమన్న శిల్లిగాళిదు కోటే
ళ్ళకుక్కిరువ నమ్మిబ్బరి నడువే నీను శత్రువిన ఱీతియల్లి కోట్ల
ద్దాని (కుబేరుడూ) కాలమన్నెల్లా పొగిడియూ ఉదకేకనమన్న నాణిసు (7)
క్కా నిల్లువేయోలా? నీనగే మంచళవాగలి.

ఇంతిన దొశ్శకునళల్లి ఆరంభిసికొండిద్ద సాదశ్శకునళు పరిహా
పరిహార క్రమమనాద ఱీతియల్లి దొంకటకొళ్ళలాగదవు. పరిహా
రవుంటే అవ్వూ సిద్ధిశేబ్బవు. ఈ దొశ్శకునదల్లి ఆరంభిసిద సాదశ్శకున
దింద ఫలవు శిశేషంతవే ఇద్దంతే. రాత్రియూ మాకొండరూ
ప్రశాంతవాగిద్దరూ, నిశ్శబ్దవేయూ కన్నకళ్ళలియూ ఎల్లరూ కొండవ
వొదుక్కిద్దరూ, అదరే పరిహారవన్న దింద ఫలదల్లి ఉపేక్షిసబా
ళినిశ్శబ్దవాగిదే. మనస్సిన్న నేమ్మదిగే ళ్ళకుక్కిరువ ప్రియళ్ళన్నద
అదన్న తబ్బిద శిన్న ప్రియకరమన కడెగే కరియసొడువ ప్రియ
ళ్ళదల్లి అడ్డియూ బరువ శత్రువినంతే ఆ రాత్రియన్న
ఇల్లా బిట్టుకొడబేళ్ళలాగదే.

బుద్ధిమట్టగే ఎల్ల ఘటనెగళూ నిద్దేశనల్లి శ్రీకృష్ణనువాగి,

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನೀರವತೆ ಕುಂಭಿಸುವಾಗ, ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿದಿರುವಾಗ, ನಿಗೂಢವಾದ ಭಯವನ್ನು ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಮ್ಮದಿಗೊಳಿಸಿ, ಭೀರಾವ ಯೋಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕಾಲವೇ ಕತ್ತಲರಾತ್ರಿ.

ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ: ಕತ್ತಲೆಯೂ ರಾತ್ರಿಯೇ, ನಾನು ಕಡು ದುಃಖ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಾದರೋ ಬೇನೂ ಅರಿಯದು. ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ. ಅದನ್ನು ಕಿವಿದ್ದು, ಬಡಗೊಳ್ಳಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ರಮಣನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ~~ಕಳ್ಳ~~ ಜನ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕ್ಷ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವಿಲ್ಲದಿರಬಾರದು. ಆಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನಾನು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಡು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯರಮಣ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನನ್ನ ದಿಂಕಟ್ಟವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಈ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನಗಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗಾ ನಡುವೆ ನೀನು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಾರದು ಕಂಡೆಯಾ? ನನ್ನನ್ನಾಗಲಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನಾಗಲಿ ನೀನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು ಬೇಕೆಂದೇ, ಬೇಕೆಯೋಚನೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬಾರದು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ. ಕತ್ತಲರಾತ್ರಿಯೇ, ನೀನು ನನಗೆ ಕೆಡಕು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ನೀನು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಘ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸಿಯಾದರೆ, ನಮಗೆ ಬಿಳ್ಕೊಡುವುದಾದರೂ ನಿನಗೂ ಮಂಗಳವಾಗುವುದು.

8. திருள்ன் கிணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியே போய்,
மருளற்றிராப்பகல் துஞ்சிலும் நீ துஞ்சாயால்,
உருமுகடம் உணர்த்த பெருமாணர்,
அருள்ன் பெருநணசாயால் ஆழாந்து நாந்தாயே.

இருளின் கிணிவண்ணமா மாநீர்க்கழியே போய்,
மருளுற்றிராப்பகல் துஞ்சிலுமா நீ துஞ்சாயால்,
உருளுமா சகடமா உதைத்த பெருமானர்,
அருளின் பெருநணசாயால் ஆழாந்து நாந்தாயே.

இருளின் திருள்ன் = கத்தலரவ (ராத்ரியு), கிணி கிணி =

ದುಬ್ಬವಾದ, ಪಣ್ಣಮ ಬಣ್ಣಾಂ = ಕೆಮ್ಪು ಬಣ್ಣದ, ಮಂಬಾ ಬಬ್ಬಡ್ಡ, ನೀರ್ ಕಲ್ಲಾಯೇ ನೀರ್ ಹಳ್ಳಿಯೆ = ನೀರ್ನೆಲೆಯೇ, ಪೋಲಿ ಪೋಪು = ಬಡಪ್ಪ, ಮರುಳ್ಳೋ ಉಮ್ಮು ಮರುಳ್ ಉಪ್ಪಾಲು = ಉನ್ಮತ್ತಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಇರಾಪ್ಪಿ ದಲ್ ಇರಾಪ್ಪಬಹುದು = ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಕುಂಜಲು ಮಾ ತುರ್ತುಕಾಲ್ಲುಂ = ಕಳೆದು ಪೋದರೂ (ನಶಿಸಿದರೂ), ನೀ ಕುಂಜಾಂಲ್ ನ್ರೋ ತುರ್ತುಕಾಯು = ನೀನು ಕುಸ್ಸು ವುದಿಲ್ಲ ಆಲ್ತಾಯ = ಆದ್ದರಿಂದ, ಉರುಳ್ಳುವ ಉರುಳುಂ = ಉರುಳುವ, ಶಡಡಮ ತಕಾಟಂ = ಬಂಡಿಯನ್ನು (ಶಕಟವನ್ನು) ಉದ್ಯೋಕ್ತ ಒಂದ, ಪೆರುಮಾನಾರ್ ಪೆರುಮಾಣ್ಣರ್ = ಸ್ವಾಮಿಯ, ಅದುಳಿನ ಅರುಳಿನ್ = ಕೃಪೆಯ, ಪೆರು ನಶ್ಯೆಯುಲ್ ಪೆರುನ್ರಾಣಾಯಾಲ್ = ಅನಾಧವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಆಲಾಸ್ಸ ಆಪ್ತಾನ್ತ್ರು = ಗಾಢವಾಗಿ (ಬಡಪ್ಪ ಆಳವಾಗಿ), ನೊಂದಾಯೇ ನ್ರೊನಾನ್ತ್ರಾಯೆ = ನೊಂದಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ?

ರಾತ್ರಿಯ (ರಕ್ಕಸಿಯ) ದಟ್ಟವಾದ ಕೆಮ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಬಬ್ಬಡ್ಡ ನೀರ್ನೆಲೆಯೇ, ಬಡಪ್ಪ ಉನ್ಮತ್ತಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ರಾತ್ರಿದಿನಗಳು ನಶಿಸಿ ಪೋದರೂ ನೀನು ಕುಸ್ಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಉರುಳುವ ಶಕಟವನ್ನು ಒದೆದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೃಪೆಯ ~~[illegible]~~ ಅನಾಧವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಡಪ್ಪ ಆಳವಾಗಿ (ಗಾಢವಾಗಿ) ನೊಂದಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ? (೪)

ರಾತ್ರಿಯು ಕಗ್ಗತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೆಲ, ಎಲ್ಲಿ ನೀರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಳ್ವಾರ್ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಆಳವೂ ಆಗಿರುವ ನೀರ್ನೆಲೆಯನ್ನು (ನೀರಿನ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಿಯನ್ನು) ಕಂಡು ಆಲ್ವಾರರು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ದೇವ ರುಳಿತಿದ್ದಾರೆ:

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ದೊಡ್ಡ ನೀರ್ನೆಲೆಯೇ, ನಿನಗೂ ರಾತ್ರಿಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಗೂ ಮುನಿಸೇಕೆಯಲ್ಲ! ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದಿಂದ, ಛಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರಾತ್ರಿಯೂ ದಿನಗಳು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗುರುತಿಲ್ಲದಂತೆ, ನಶಿಸಿ ಹೋಗಲಿ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕುಸ್ಸದೆ ದಾನೆಯೇ ಇರುವೆಯಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಛಿದ್ರವಾದ ಭಗ್ನವಂಶವು ಬಂಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉರುಳುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದ ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದು ಕೈಲಿ ಮಾಡಿದ ದಾನೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದೆಯೇ? ಶಕಟಾಸುರನಾದರೋ ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಒದೆತದಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ. ನೀನೂ ದಾನೆಯೇ ಆಳವಾದ ಗುಂಡಿಯೂ ನೀ ನೊಂದಿರುವೆಯಾ?

ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕವುಂಟಾಗುವುದೇ ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಅದು ದೇಹ ನಷ್ಟದಿಂದಲೂ (ಮುಂಟಾದಿಂದಲೂ) ಬಿಳ್ಳೆಯುದೇ. ಪೂತನೆ ಕೊಲೆಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲೋ, ಪೌತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಲೋ ಮುಂಟಾದ ಅದರಿಂದ ಆದಿವ್ಯ

శిరుపడిగళ నీలలచిసదంతేయే!

೧ నెనాన్తాగాక్కాగాదల్ నోయ్ మెయ్లావియుళ్ళుల్లర్త్త
నన్దవిళక్కమే, నీయుమళియక్కాయ్,
శెన్దామరైక్కడమే నోయుమణియక్కాయ్,
అన్దామత్తణ్డలుమాయ్ ఆశైయుళ్ మేవాయే.

నోన్దు నెనాన్తు = నొంబవిట్టరు నీడ, ఆరా ఆగా = మొనాది
వాగద, కాదల్ నోయ్ కాగాదల్ నోయ్ ఆశెయు (ప్రేమద)
నోవు, మేల్ ఆవి మెయ్ ఆయి = మృదువాద (శీతలవాద)
ప్రాణవన్ను (ఉసిరన్ను), ఉళ్ ఉర్ = ఒళగే, ఉలర్త్త
ఉలర్త్తి = ఒణగిసిద, నన్ద నాన్తాగా = నందదే (ఆరదెయే)
ఇరువ, విళక్కమే విణాక్కడమే = దీపవే, నీయుమా నోయు
మం = నీనూ నీడ, అళియక్కూడ్ అణియక్కాయ్ = అళియలిక్క
ద్దాగి, శెమ్మా కామళ్ళ శెకుం కాగమారా = కొందా వరెయంతే కరద
కణ్ణు = విశాలవాద, కణ్ణా కణ్ = కల్లాగళన్ను శేమగానిసువాయ్
శెకుం కణ్ణివాయ్ = కొంవాద కణ్ణినంతే రుచియున్ను ఉళ్ళ,
విమ్బెరుమాన్ నమ్బెరుమాన్ = స్వామియ, అమ్మా అమ్ = [illegible]
నోబవన, [illegible] = కోమువల్ల కాగమం = కారవాద,
శణ్ణా కణ్ణా = కొంవాద, శులూయ్ తుళ్గాయ్ = కులసియ, ఆశైయి
యుళ్ ఆగాశయాగాల = ఆశెయిందల, వేవాయే వెయ్యాగియే =
నొందు కోడుత్తిరువెయా?

నొంబవిట్టరు నీడ కోణ్ణాగద (కృప్తియుగద) ఆశెయు
(ప్రేమద) నోవు మృదువాద ప్రాణవన్ను (శీతలవాద ఉసి
రన్ను) ఒళగడెయే ఒణగిసిద నందదే ఇరువ దీపవే, నీనూ
నీడ అళియలిక్కదాగి, కొందావరెయంతే విశాలవాద కల్లాగళన్ను
కొంవాద కణ్ణినంతే రుచియున్ను ఉళ్ళ స్వామియ నొంబవనదార
వాద కొంవాద కులసియు ఆశెయిందల నొందు కోడుత్తిరువెయా? (9)

కొడద నొంబక్కు ప్రేమద నొంబుక్కు బదల్ల వ్యత్యాస. కొడ
గద నొంబువన్ను నివారిసలు సాధ్య. ఆదరే అదు కోణ్ణాగి ళ్ళువుదు.

ప్రేమ అథవా ఆకలియింద బుంతాదవ సంకట్టక్కే శ్రేష్ఠియుం బుదే
ఇల్ల. పెరబందుదవను ఎష్టు సంకటవిట్టరూ అదు కడేకాణువుదే
ఇల్ల రోగద సంకటవన్నను బిట్టు ఎందిగే దేవద శ్రేష్ఠిసిద్దాదరూ సరి,
రోగనివారణెయాదరూ ఆకలియింద ముక్తి సిగిసిద్దాదరూ సరి.
ప్రేమద సంకట, దేవవన్ను మూర్ఖరేనల్లదే. మనస్సిన్ను, రోగద
వాద ప్రాణవన్ను బిట్టకొయ్యే బండి బండి బిడాగి బిడువుదు
మనద మడదాగ్గే శిలిందాగలే అదు సరిద్దాదరూ

రాత్రి ఊటవు ఎన్నదే, బిడోబడద బెళ్ళనుత్త నందదే ఇరువ
బీదియే నందాదిగే; ఈ నాటకద ల్లి ఇదు నిదర్శనవాగిదే
బుత్తి, ఎన్నే మత్తు అవక్కే ఆధారవాగిరువ నాత్రి - ఇవు విరబ్బిరో
ద్రోహి శేనిసదు, బీదియ బెళ్ళనువుదు. ఎన్నేయిల్లదాగ బుత్తి బెళ్ళగదు
బుత్తి ఒట్టిగిరువాగ దీపగళు, నిమ్మల్లియూ ఎన్నేయిద్దరూ సరి, దీపద
శేనన్ను బెళ్ళనువుదిల్ల. బుత్తియు శేనన్ను శత్రువెందు భావిసి, ఎన్నేశ్రయవిల్ల
యూదరంతు, ఆగ దీపద సంకట బిట్టు కేసరిందువుదిల్లవే? ఎన్నేయు బుత్తియంతే
శేందు బరుత్తదే. దీపద ఈ విరోధాభాసియన్ను ప్రేమదింద నోందు,
ధైర్యదింద, చేతదింద ద్రోహవుత్తిరువ మనస్సినే ఇల్ల ద్రోహవెందు భావిసదే
ఆలిస్టారరు హేళుత్తారే: మంచాగి బెళియుత్తిరువ నందా
దీపవే, నినగూ సంకటవేకె? ఎష్టే బేడ్డ సంకటవిట్టరూ సరి
కిరదంధ ద్రోహదింద ఆకలియే నీను బిళ్ళిదేయంతా? అదు
మృదువాద శేనెయుల నావ ప్రాణవన్ను బెళ్ళనడెయ్యే బండి బండి
బిడాగిసి బిడుత్తదే. కొందావరెయుంతే విశాలవాద కణ్ణుగళుళ్ళ,
కొంకెయుద్దగిన మంకే రుచిగళన్ను ళ్ళ భవవంతన తిరువటిగళన్ను
ఆశ్రయిసి, అవుగళ మేలే అలంకారవాగిరువ శంఖాద కొరళసియ
ఆకారవన్ను కడెదు శేళ్ళబేకెంబుదు నన్న మడదాశే.. ఆ ఆశే-
యింద నన్న ప్రాణవే బేండు హోగుత్తిదే. నందాదీపవే, నినగూ
అదే ఆకలియే? ఆ దివ్యశేనువడిగళ ధ్యేయవిరువన్ను బిడబేకు శేనే
ళ్ళువుదక్కాగి నీనూ ఆశిసి, బేండు హోగుత్తిరువెయా?

10. వెవారా వెట్టగె నోయ్ మల్లవా యిళ్ళు రూలర్
కొక్క,
వావారో రాప్పగల్ ఉళ్ పాలే యీళ్తు కొరగాళ్ నిన్
కొగాయ్,
మావాయ్ పిళందు మరుగ్గాడె పోయ్ మణ్ణాళ
నిన్ కొక్క.
మువాయుకొల్వా, తిణ్ణియుమ్మమళ్ళోగారే వెలె.

వేమారా టోట్మో నేలయ్ మేల్లాపియు ళ్ళుల్కర్క్క,
ళవాదిరాప్పడల్ లున్ వాళ్లే వీలూర్క్తో లూన్డాయ్,
మూవాయ్ పిళ్ళన్ద వంరుబిడ్డే పోయ్ మణ్ణాళన్ద,
మూవాముదల్లా, ఇనియిమ్మై ఇకోలరేలో

వేవు ఱెయ్య = చేతియు ఆరా ప్పాగా = భూమిగొళ్ళదంథ
వేటచ్చై నేలయ్ ఱెవిటాక ఱెనాయ్ = ఆశేయు సంకటపు,
మేల్ రిమం నిమూష్మాద, ఆవి ప్పాయి = ఆత్మవన్ను లుళ్ళు
= పిళ్ళగడేయిలే, ులర్క్కు ఉలర్క్కు = పిలాసిసి బిట్టు, ళవాదు
ళ్ళెవాక్కు = ఎడతెబిడదే, ఇరావ్పడల్ తిగాప్పఱకం = రాత్రింబవళ్ళు,
లున్ వాళ్లే ఉణ్ణాపాఱలె = సన్నిల్లాయిలే, వీలూర్కు వోట్టిక్కు =
ఈడువిడిసి, పిలూన్డాయ్ ఏట్టిక్రెనాయ్ = అలట్టిసిదే, మూవాయ్
పిళ్ళన్ద మగ వాయ్ తిగాక్కు = కుదురేయు చూయన్ను సీల్చిద
వనే, మరుదు ఇట్టై పోలంస్ మరుక్కు తిణ్ణ పోయ్ = పోలే
వనే, మణ్ణో అళన్ద మణ్ణ
ది)ముళ్ళేమరగళ్ళ నడువే పోలదవనే, మణ్ణో అళన్ద మణ్ణ
తిగాక్కై = భూమి (నేలవన్ను)యన్ను అళిదుశేండవనే, మూ
వా ప్రువా = ముబ్బేఇల్లదవనే, ముదల్వా ప్రుకపువా =
ఆదికారణనే, ఇని తిణ్ణి = ఇన్ను, ఎమ్మై ఱమ్మ = నమ్మన్ను,
పోలరేలో ఉకారగ ఱెలె = సుందరనద చేత (కైబిడచేత).

చేతియు పూర్ణగొళ్ళదంథ ఆశేయు సంకటపు నిమూష్మ
వాద ఆత్మవన్ను పిళ్ళగడేయిలే పిలాసిసిబిట్టు, ఎడతెబిడదే రాత్రిబిడ
లు సన్నిల్లాయిలే ఈడువిడిసి అలట్టిసిదే, కుదురేయు చూయన్ను
సీల్చిదవనే, ముళ్ళేమరగళ్ళ నడువే పోలదవనే, నేలవన్ను అళి
దుకొండవనే, ముబ్బేఇల్లదవనే, ఆదికారణనే, ఇన్ను నమ్మ
న్ను సుందరనదచేత (కైబిడచేత). (10)

ఈ పాశుర భక్తన హృదయస్పశియాద మనవియిదే. భగ
వంతను తన్న నాటియిల్లద నామధ్యేయింద, అద్భుతశ్రేయస్కాయ
గళింద, అద్వితీయవాద రూపవైవన సౌందర్యదింద భక్తన అంతరం
గవన్ను సురేసికొండు, అవనే ఛత్తియు
యన్ను కూడికొండిరబేకెంబ దాంభలక్కే సిక్కిసి, ఇన్నూ అవనన్ను
విరిట్టిసువుదే? తన్న హొరాడ్ కైవిడే భక్తనన్ను ద్వామియు
పిళ్ళవిడిసి ఉద్ధరిసబేకెంబుదే ఈ కాశ్చర్యద మనవి.

ఆళ్వారరు హేళువుదు,

Gayatri Srinivasan

ఎల్లక్కు కారణాను. ముప్పే ఇల్లదవను నిశ్చయోచిత నిందరను. ఆశ్చయూర్ద్దుశకరిం. కుదురేయ బ్బాయన్ను పంతుడు సీల్వదవను మళ్ళీ మరకళ్ళన తువే నుదీళ్ళ ఆ ఎరడు మరగళ్ళన్ను ముది దుడుంకిదవను. కుచ్చి వామువనాన ఉందు పిలలయిందవ వీడోదు కేంద మూరడి (మూర్తు డిజ్ఞానళ్ళ) నేలవన్ను ర్రీవిర్రీయనాన ఒళ్ళదు, నీన్న సింళ్ళే డిజ్ఞయిందవ ఇడియు భూమండలవన్నే అళ్ళెదుకేండవను. ఇంథ అనేకానేకర కాయుకళ్ళందలూ నిన్న శ్రీదాయణ, వాశ్నల్య స్నేహాల్య, శ్రీలబ్ధ్యవిదవనళ్ళందలూ నమ్మల్లి మిళితమ్మిరిసి ఆశయవన్ను ర్పృష్టిసిద్దీయి నిన్న శ్రీరవడిదళన్ను శాశ్వతవాగి వీడుమకాళ్ళి నేంశోచిడుంబీ బన్ను బిడేసిదదంతే లుంబూగాడిసిద్దీయి. నీను నమగ దారశదే నమ్మ ఆర్మవన్ను నింశటక్కే ఈడుమాడిద్దీయి. నమ్మన్ను లుక్షిసిద్దీయి. ఇన్ను ముందాదరూ నమ్మన్ను శ్రీరవిసు సోరవిసు సిక్కిసి నింశటపడిసబేడ. నమ్మల్లి శ్రీబేడవు. నమ్మక్కే బిడదంతే నమ్మన్ను లుద్ధరిసు

11. కోరాతరవెప్పొరుట్కుమ ఆదియాగ్గోకిక్కే
ఆరాతకాతల్ కురుకూర్చ్చడకోపన్,
ఓరాయిరమ్మెన్న అవట్రుళ్ళైవత్తుమ్,
కోరార్విడార్కణ్డీర్ వైకుందమ్ శేర్వనవే.

కోరాద కోరాతర = అళియద, ఎప్పొరుట్కుమ ఎంబబొరుటకుం = యావుదేను ఎనాదరూ (ఎల్లా వస్తుగళిగూ), ఆదిమ ఆగి ఆం = ఆదియాగిరువ, శోలిక్కే కోకిక్కే = వీరంజ్యోతిగళే, ఆరాద ఆరాతర = మొనచెనళ్ళద, (శ్రీమ్తియాగద), కొదల్ కాతాళ్ = ఆశేయ, కురుకూర్ శడకోవీన్ కురుకూర్చడకోపన్ = శిరుక్కురుడ్రాంద శఠకోపవీను, శొన్న నెన్న = హేళిద, ఈర్ ఆయిరమ్ ఈర్ ఆయిరం = ఇందునాలిర/వాశుర, అవట్రుళ్ అవట్రుళ్ = అవుగళల్లి ఇవ్వే.విణవు.

ఇవుగళాదవ = ఈశ్వరనన్ను (ఈశ్వరనాశరణగళన్ను),
ఆలుత్తారె = ఆళుత్తారె, ఎడార్ = ఎదర్, ఎడార్ = ఎదర్,
కాణుత్తారె = కాణుత్తారె, మైమరుత్తవ = మైమరుత్తవ,
రవన్ను, శరణేనవే = శరణెనవే

అళియర (నాశవిల్లద) ఎల్లా వస్తుగళిగింత ఆది యుగదల్ల
వికరంచుత్తలిరువుదే ఆశ్చర్యవన్నుంటు మాడిదవరు శరణుహోగువ
నుడిగళల్లి ఈ రీతి హాడుత్తారె. ఈశ్వరనాశరణగళన్ను
మరెతు హోగదవరు దృఢవాగి మైమరుత్తవన్ను బిడువుదే ఇల్ల (11)
రా!

ఇదు ఈ తెరువాయ్ మేలిరువ కడెయ హాడు. ఇదర ఇతర
ఎల్ల హాడుగళు భగవంతన అద్భుతవాద కల్యాణగుణగళన్ను
హేళుత్తా తన్న ప్రియతమనల్లి అత్యంత అనురక్తళాద నాయకియంతే
ఆళువుదరల్లి బీడ, నిశ్చలకల్యాణగుణ పరిపూర్ణనాద నవనీతచోర
నొడనే కూడికొళ్ళబేకెంబ లుత్కటేచ్ఛెయన్ను హొరబిడిసి
త్తారె. తమ్మ హాగెయే (విరహ) సంకటక్కొళగాగి నద్దనేళ్వ గుణ
దున, అథవా, హాగే తండు బరువ డుక్క ప్రేమ, ప్రాప్తిశ్రవన్తుగళ
న్ను తుంబు అవుగళ సంకటక్కే కారణ వేనెందు ప్రశ్నిసుత్తా, తమ్మొం
దిగే అవుగళన్ను హొందిసి కొళ్ళుత్తా, ఆళువరు తమ్మ అంతరంగ
వన్ను బయలు మాడుత్తారె. ప్రేమిగళు అగలి, విరహవన్నను
భవిసిదు కిరువుదర బదలాగి అవరు నీడి ఇందాను వుదయింద
కడెగే శ్రేష్ఠియూ, ఆనంద వూ, శాంతియూ ఉళిసువుదే, హాగెయే
ఆళువరన్ను తమ్మ ప్రియతమనాద నవనీతచోరనన్ను కూడికొం
డరె. అదన్ను ముందిట్టే ఈ తెరువాయ్ మేలిరువ హాడుగ
ళల్లి కండు బరువుదు ధ్వనియన్ను మిడితియువంతె భక్తియు
త్తారె!

భగవంతనన్ను నాశవిల్లదవను ఎన్నుత్తారె, ఏకె. ఆదరె,
'నాశవిల్లద వస్తుగళు ఎల్లరె ఎష్టేనిదెయల్ల!' ఎందు ఉద్గరి
సిదరె, అదక్కే ఉత్తరవాగి, 'నాశవన్నరియుద ఆ వస్తుగళల్ల
ఆదియూ ఆదవను, అవుగళెల్ల కారణనాదవను ఆ భగవంతనే'
ఎంబుదన్ను స్పష్టవాద మాతినింద ఇల్లి తిళిసలాగిదే.

నవనీతచోరనాద భగవంతన తెరువ వడివళల్లి
అత్యంత కీర్తనీయ ఆకారవన్ను హొరుత్తుహోద శరీరసౌందర్యవన్ను రచిసి,

Gayani Srinivasan

కూడిరుచ ఎండు గొవర కొత్తుర గళ్లల్లు ఎండం శేవాద ఈ డత్తు
కొత్తుర గళ్లన్ను ఒకేన్నాని మురియడంశే శలశేను, ఎడేబాడదే ఆవ్రు
గళ్లన్ను అనుబంధాన వుండుచ ఛర్తసినే భూమవర్బిక్తియు
ధృడ పడుచుయ్యు. అదర వీరిణాం మునాను, అవసినే అవసమర
రొనంశర శొశ్చకతాద వీరమ బిదమే ~~అభినందన~~ బ్రాప్తి వాను
వును. ఇలనిదే ఈ శేరువాయ్స్ మంలియు ఛీలశ్రుతి.

———o———

Garani Srinivasan

8.1.80

— శ్రీః — (౫) — శ్రీయఃపతినమః —

తిరువాయ్‌మొళి – ఎరడనేయ దశక – ఎరడనేయతిరువాయ్‌మొళి.

తిరువాయ్‌మొళిపత్తు – మిరణ్డామ్‌పత్తు – మిరణ్డామ్‌తిరువాయ్‌మొళి

2. తిణ్ణన్ వీడు – శిణ్ణన్ మీడు

1. తిణ్ణన్ వీడు ముదల్ ముళుదుమాయ్,
ఎణ్ణిల్ మీ క్రియన్ ఎమ్ పెరుమాన్,
మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ ఉణ్డుమ్ ఉమిழ్‌న్దుమ్ ఉడనాయ్,
కణ్ణన్ కణ్ణల్లదు ఇల్లై యిరైయోర్ కణ్ణే.

తిణ్ణ = శాశ్వతమైన, నల్ (నన్) నెఞ్చ = శ్రేష్ఠమైన (విశుద్ధమైన), వీడు = చిరునడకలతో (మోక్షంలో), ముదల్ ముళుదుమాయ్ = మొదలంతా, ముళుదుమ = అంతం ఎరుగని, ఎణ్ణిల్ = ఎల్లవేళలా, ఎణ్ణిన్ = యోచనలో (చింతనలో), మీడియున్ = మోక్షమిచ్చువాడు, ఎమ్ పెరుమాన్ = నమ్మ స్వామియు, మణ్ణుమ్ విణ్ణుమ్ = భూలోకాన్ని పరలోకాన్ని, ఉణ్డుమ్ = సంహరించువాడు, ఉమిழ్‌న్దుమ్ = సృష్టించువాడు, ఉడనాయ్ = లోపలా బయటా, కణ్ణన్ = నమ్మ కృష్ణపరమాత్మనే, కణ్ణల్లదు = కృష్ణుడు తప్ప, ఇల్లై = లేరు, ఇరైయోర్ = కొంచెం, కణ్ణే = చోటు

కృపాశ్రయమిల్లమే ఇల్ల.

శాశ్వతమైన శ్రేష్ఠమైన (ఉత్తమమైన) చిరునడకలతో మొదలూ అంతం ఎల్లవేళా ఆలోచనలో మోక్షమిచ్చువాడు, నమ్మ స్వామియూ, భూలోకాన్ని పరలోకాన్ని ఎల్లవస్తువులనూ సృష్టించువాడు లోపలా బయటా నమ్మ కృష్ణపరమాత్మను కృపాశ్రయమిల్లమే చోటులేదు

కృపాశ్రయమే ఇల్ల.

(1)

మొదటి తిరువాయ్‌మొళియిల్లా ఆళ్వార్లు శ్రీనివాసుని కళ్యాణగుణాలను వివరించారు అవన్నీ ఎల్లా సమయాలకీ

ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಕೊಟ್ಟರಷ್ಟೆ.

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಮೊದಲ ಪಾಶುರವಾದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಹ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಅವನ ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ, ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಗುರುತಿಸಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿಯು ಪರಮಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ. ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ನೀಡಿದು. ~~[illegible]~~ ಅತ್ಯುತ್ತಮವು ಶಾಶ್ವತವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಆದ ಮೋಕ್ಷದ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸತಕ್ಕವನು ಅವನೇ. ಜನನ ಮರಣಾದಿ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನೂ ಅವನೇ. ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳ ನಿರ್ವಾಹಕನೂ ಅವನೇ. ಪ್ರಳಯ ಕಾಲ ಬಂದಾಗಲೂ ಸಹ, ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಮೇಲಣ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅವನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಬಳಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾಲ ಬರುವವರೆಗೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವನು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯಾದ್ಭುತ ಲೀಲೆಗಳಿಂದ ~~[illegible]~~ ಲೋಕವನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಮನಮೋಹಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಅವನೇ. ಚೇತನನು ಅವನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥ ಆಶ್ರಯ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

'ಕಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣಲ್ಲದು ಇಲ್ಲೈಯೋರ್ ಕಣ್ಣೇ" —

'ಕಣ್' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಕರುಣೆ, ಕೃಪೆ, ದಯೆ, ಅನುಗ್ರಹ, ನೋಟ, ಕಣ್ಣು, ಸ್ಥಳ, ಅವಕಾಶ, ಮುಂಭಾಗ, ಎದುರು, ಆಶ್ರಯ ಎಂದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವಿಷ್ಟು ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಮೇಲಣ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸಬಹುದಾದ ಸೊಗಸಾದ ವಾಕ್ಯವಿದು. 'ಕಣ್ಣನ' ~~ಕ~~ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾದಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಶೋಭಿತನು. ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವವನಿಗೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣನ

Garani Srinivasan

కళ్లోఁ కళ్లు! నిజానఁ, అశ్చాకష్టనాఁ, క్ష్వేఁ ప్రాణనాఁ,
మనోఁహరనాఁ కళ్లు! మిక్కవన్న యూవ భగీరయల్లూ అఁ
రొంది నే ధ్యోఁలఁకలు ఆనఁదే ఇరువ్యఁదింఁ అవ్యాళ్లన్న
'కళ్లు' ఎన్నలోఁ బారదు. కళ్లోన కళ్లోన మఁదశ్వ అష్టు ఁరిఁదు!

2. ఏ భావం! భరమే! ఏ శ్లోకం,
ఈ భావం రచయిత్రు అరుణాచలంగిప్పవారార్?,
మా భావం విఁడ [redacted] అవర్గు ప్రపిచ్ఛాశపయ్,
రాఘవాలరాఘళ రీతి నోయిలే.

ఏ భావమా ఏ భావం = ఎంథ శ్రేష్ఠ భావనే! వీరమే
భరమే = ఎష్టు శ్రేష్ఠ! వీతులద్రమా ఏ శ్లోకం = మీళు
లోకళన్నన్ను, భావమా భావం = (ఈ బగెయ) భావనేళన్న
ళన్ను, ఈ శైయ్రు ఈ రచయిత్రు = లుంటుమాఁడి, అరుళాల్
అరుణాచళ = కృపెయింద, అళిప్పార్ ఆర్ అంగిప్పవార్
శ్రేష్ఠ = నిరూపిసువవరు యారు? మా మఁ = బలు దొఁడ్డ
భావమా భావం = భావవు, విడ విఁడ = కోలను వంశే,
అరుణాచళ అవర్గు = శివనశే, ప్రపిచ్ఛాశ
పయ్ = విషయస్థిత, రాఘవాలన భాగవతాలఁ =
రాఘవాలళనాఁద (రాఘవాలనంబ), రోళ్ భాగవతాఁ = బలిష్ఠ
అరపయ్ అగి ఏవ్ = గండు సింఁహ, అనోయిలే అఁ
ల్లిదియే = అల్లదియే.

ఎంథ భావనే! ఎష్టు శ్రేష్ఠ! ఈ బగెయ భావనేళన్నం
డుమాఁడి, కృపెయింద నిరూపిసువవరు యారు? బలు దొఁడ్డ
భావవు కోలను వంశే శివనశే విషయస్థిత రాఘవాల నంబ
బలిష్ఠ గండు సింఁహ వల్లదేయే? (2)

ఁందిన వాక్యరదల్లి కళ్లనల్లదే రోరొందు కళ్లోఁ ఇల్ల' ఎంబు
దన్న ధ్వనిస్థ పడిదిరుయిరు ఈగ, అదు రోఁవ ఎంబుదన్న నిరకరి

ಪ್ರೌಢಕಾವ್ಯವಾಗಿ ದ್ವಿಪದಿಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ

ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಕ್ಷಣೆ:- ಈ ಎರಡೂ ಭೃಗುವಂಶದ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಅಶೇಷವಾದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಾನುಕಾಲವಾಗಿ ಭೃಗುವಂಶದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಎಂಬುದಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು ಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದ್ವಿಪದಿಯಾಗಿ ಸಂಬುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರ್ಯವೇ! ಇಂಥ ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರುವುದೂ ಪರಭೃಗುವಂಶದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುವುದೂ, ಅವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕ್ಷಣಕಾಲವಿಚಾರಿಸುವುದೂ ಭೃಗುವಂಶದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದಂತೆಯೇ.

ಶಿವನಸಗೆ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಕ್ಕಾದೋಷ ಬಂದಿರಂತೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಬಲುದೊಡ್ಡವಾವಿ! ಶಿವನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಅಲೆದು ಅಲೆದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಕುಂಬಲು ನಿಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಕಡೆಗೆ, ಶಿವೇಶ್ವರನಾದ, ನಿರ್ವರಿಷ್ಠನಾದ ಭೃಗುವಂಶನಖಿಳನೆ ಶಿವನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಯಾಚಿಸಿದನಂತೆ. ನಿಷ್ಕಾಮಿಯು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷವನ್ನು ಅದರಿಂದಲೆ ಹಿಂಪಡಿಸಿ 'ಅಕ್ಷಯಂ' ಎಂದನಂತೆ. ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲವು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕುಂಬಿದ ಕೂಡಲೇ, ಶಿವನ ಕೈಗೆ ಅಂಟಿದ್ದ ಪೀಡೆ ಕೈಯಿಂದ ಕಳಚಿ ಬಿತ್ತಂತೆ. ಶಿವನಿಗೆ ಅಂಟಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷವನ್ನು ಭೃಗುವಂಶನು ನೀಗಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ 'ಗೋವಿಂದ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದಾದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಗೋವಿಪ್ರಪಾಲಕನಾಗಿ, ಮನಮೋಹನನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಭೃಗುವಂಶನು ವೀರಮಹಿಮಾಧರ್ಮನಾದ ವೀರಪುರುಷಸಿಂಹನೇ!

ಆಲಿಸಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭೃಗುವಂಶ ಎಂಥ ಕೃತಘ್ನತನ! ಎಂಥ ಜನದ್ರೋಹದ್ದು ಅಲ್ಲವೇನು! ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ಕೃತ್ತನಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರುವಂತೆ ಆಗುವುದು ನಿಷ್ಕಾಮಿಯ ಅನಿರ್ದೇಶನಾದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪದಿಂದಲೇ. ಶಿವನಸಗೆ ಅಂಟಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದು ಅವನ (ನಿಷ್ಕಾಮಿಯ) ಅಪ್ಪಣೆಯಾ ಕಾಮಾರ್ಥನೆಗೆ! ಆ ವೀರಪುರುಷಸಿಂಹನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸು, ಅವನ ಪೂರ್ಣಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕು

3. ಅಣಿಗೊಂಬ ಪ್ರಭುವಿಗೊಂಬ ಪ್ರಮಥರ್ಗಳ ಕಣ್ಗೊಂಬ,
ವೆಂಬಣ್ಣನ್ನಿಗೆ ಮಿಣ್ಣನಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳಣವಕ್ಕುಂ

ಮೇಲ್ ಕಣ್ಣಿಣ ಮೀಕ್ಕಿಂ ನಿಮಿರ್ನ್ದು ಮಣ್ಣಕಾಣ್ಣ,
ಮಾಲ್ ಕಣಿಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಮೇಮಾರ್ ದೈವಮುಳ್ಳದೇ

ಪಿಱನ್ನೆ ಪೈವನ್ನೆ ಮೈ ಮಱಱ್ಱಾ ಕನ್ನೆಪ್ಪೆ,
ವೇಱಱನ್ಱಾ ವಿಣ್ಣೋ ಕೊಲು ಱಕ್ಕನ್ನಱ್ಱಾ ವೈಕ್ಕು,
ಮೇಲ್ ಕನ್ನೆಪ್ಪೆ ಮೀಱಱ್ಱಕ ನಿಮಿರ್ನ್ದು ಮಱ್ಱಾ ಕೊಂಡ್ರಾ,
ಮೂಲ್ ಕನಿಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಮೂಲರ್ ದೈವಮುಳ್ಳದೇ

ಪಿಱನ್ನೆ ಱಗ್ರಾಣ = ವೃಷ್ಭವುಳ್ಳವನನ್ನ (ವೃಷ್ಭವಾಹನನನ್ನು), ಪೈವನ್ನೆ ಪ್ರಾಣಿಣ = ಧ್ಯಾನಿನವನನ್ನ (ಧ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತ್ಮಿದವನನ್ನು, ವೈ-ಮಱಱ್ಱಾ ಕನ್ನೆಪ್ಪೆ ಪ್ರಮಕಾಱ್ ಕಾಣ್ಣಿಣ = ಧ್ಯಾನಿನಮನಳ್ಳನ್ನ (ಲಷ್ಮಿದೇವಿಯನ್ನು), ವೇಱಱನ್ಱು ಕೈವಿಱ್ರು = ಬೇರೆ, ಅನ್ಯ ಚಿಂತೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ವಿಣ್ಣೋ ಕೊಲು ವಿಣ್ಣಱಕಾಱ್ತ್ತಿ = ಮೇಲಣಾಲೋಕದವರು ಧ್ಯಾಜಿಸುವಂಕೆ, ಕನಲುಳ್ಳ ಕಾಣ್ಣಿಲ್ = ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಯೇ, ಚೈಕ್ಕು ಣಾವಕ್ಕು = ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನಾದ, ಮೇಲ್ ಕಮಲ = ಮೇಲೆ (ಮಲ್ಲಿ) ಕನ್ನೆಪ್ಪೆ ಕಾಣ್ಣಿಣ = ಕಣ್ಣನ್ನು, ಮೀಡಱ ಮೀಕ್ಕೋಟ = (ಅವರೆಲ್ಲರ) ಮೇಲಿರುವಂಕೆ, ನಿಮಿರ್ನ್ದು ನಿಮಿರ್ನ್ದಕ್ಕು = ಬೆಳೆದು (ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು), ಮಣ್ಣಕಾಣ್ಣ ಮಣ್ಣಱಕಾಣ್ಣ = ಭೂಮಿಯನ್ನಳೆದು ಕೊಂಡವನಾದ ಮೂಲ್ ಕನಿಲ್ ಮಾಲ್ ಕಾಣಿಲ್ = ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ, ಮಿಕ್ಕ ಮಾ ಮಿಕ್ಕಱಂ = ಹೆಚ್ಚಿನ (ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ) ಚರ್ದೇವುಮಾ ಉಳ್ಳದೇ ದೈವಮುಂಟೇ?

ವೃಷ್ಭದವನನ್ನ ಧ್ಯಾನಿನವನನ್ನ ಧ್ಯಾನಿನಮನಳ್ಳನ್ನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎನ್ನದಂಕೆ ಮೇಲಣಾಲೋಕದವರು ಧ್ಯಾಜಿಸುವಂಕೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನಾದ, ಮತ್ತು ಕಣ್ಣನ್ನ ಅವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲಿರುವಂಕೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಭೂಮಿಯನ್ನಳೆದುಕೊಂಡವನಾದ ನಿವೋದ್ಧರನಾದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬೇರೊಬ್ಬ ದೈವವುಂಟೇ? (3)

ವೃಷ್ಭವನ್ನ ಕಣ್ಣ ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಿವನು 'ವೃಷ್ಭವಾಹನ'! ಕಮಲದ ಧ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತ್ಮಿದ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು 'ಧ್ಯಾನಿನ'! ಹಾಗೆಯೇ ಧ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತ್ಮಿದವಳಾದ ಲಷ್ಮೀ 'ಧ್ಯಾನಿನಮನಳು'!

ನಿವೋದ್ಧರನಾದ ಭಗವಂಕನು ಶಿವನನ್ನ ಕಣ್ಣ ದೇಹದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕಣ್ಣ ನಾಭಿಯಿಂದಲೇ ಧ್ಯಾರಮ್ಭ ಆದ ಕಮಲದ ಧ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತ್ಮಿ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆದಿನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸುವ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಬೇರ್ಪಡದಂಕೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಮುದ್ರ ಮಥನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಮಲದ ಧ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತ್ಮಿದ ಮಹಾಲಷ್ಮಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ವರಿಸಿ ಮದುವೆ-

Gerard Srinivasan

యాదవిళం, కన్నన్న అనగా శ్రీకృష్ణుడంతే, నాచ్చియార్ కన్న వషిదల్లి యీ అవళన్నొంచకొండిద్దాళే.

శివనూ, బ్రహ్మనూ, లక్ష్మియూ కన్న ముందు భాగవే ఎందూ అవరు చేరియల్లవేందూ అవరన్న పూజిసదరూ కన్ననన్నే పూజిసదంతే ఎందూ శాలిసువుదక్కాగి నాచ్చియార్ అవరన్న కన్నల్లియే ఇట్టుకొండిద్దాళే.

అల్లదే కాను అవరల్లిరువంతే మిగిలాదవను ఎందు కొలిసువ కెలవాగి ఇన్నూ లున్నశవాగి చెల్లిదు, శ్రీవిశ్వరూప సేనసి, ఎల్లలోకశరణ్యనన్ను కన్న ఎరడే దిన్దల్లింద వ్యాపిసి అళెదుకొండిద్దాళే.

భూమియంతే నిరువంతే మేలిన్న దేవతెగళూ ఇల్లవే ఇల్ల. అవనే శ్రీవేంకటేశ్వర.

ఆళ్వారరు హేళువుదేనంతే: శివ, బ్రహ్మ, లక్ష్మి, నారాయణ, ఎందు చోళ చేరియల్లి ఎనిసి పూజిసువ ఆవశ్యకతే ఇల్లవేం బింకెయూ, అవరల్లర పూజెయూ శ్రీవేంకటేశ్వరనాద శరణరే కల్లుకొడువరెందూ కేళిసలు భూమియంతే నిరువ, బ్రహ్మ, లక్ష్మి యరన్న కన్న దేవదల్లియే హేళిసికొండిద్దాళే. అల్లదే, అవరల్లిరువంతే లున్నశవాగి చెల్లిదు శ్రీవిశ్వరూపనాగి, భూమియన్న కన్న ముందే దిన్దలిందల అళెదు కొండిద్దాళే. ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరనిరువంతే చోళ అయు వదేవరూ ఇల్ల.

4. தேவுமெப்பொருளும் படைக்க,
பூவில் நான்முகனைப் படைக்க,
தேவும் எம்பெருமானுக்கல்லால்,
பூவும் பூசனையும் தகுமே?

தேவுமெப்பொருளும = தேవకేనళన్నూ, ఎల్లా వస్తుగళన్నూ, పడెక్క పాడక్క = సృష్టిసువుదక్కాగి, పూవిల్ పూవిన = కమలద పూవినల్లి, నాన్ముగనై నాన్ముగా = నాల్కుముఖనన్న పడెక్క పాడక్క = సృష్టిసిద, தேவுமெ = దేవమూ தேவும் = పరదైవవాద, எம்பெருமా

నక్క అల్లాల్ ఈంబెరుమాణుక్కు అల్లాతు = శివేర్ఞ్చరనే అల్లదే, పూవుమా ఫ్మాయిం = పూవు, పూశన్మేయుమా ఫ్మాశిణాయుం = పూజేయుం, శెయ్యుమో కుఱుమేం = శెరవే?

దేవకేగళన్నూ ఎల్లా వస్తుగళన్నూ సృష్టిసువుదక్కిం కమలద పూవినల్లి నాల్ముఖనన్ను సృష్టిసిద పరదైవవాద శివేర్ఞ్చరనే అల్ల (4)
ది పూవు పూజేయుం శెరవే?

యావ దైవవన్ను పూజిసబేకు? యారన్నే మంత్ర యుక్తవాగి ఆరాధిసబేకు? యారన్ను ధ్యానిసి పుష్పాది ఉపచారగళన్ను సల్లిసబేకు? యారన్ను ధృఢవాగి ఆశ్రయిసి ఉజ్జీవనవన్ను పడెయబేకు? ఈ బగెయ ప్రశ్నెగళెల్లక్కూ ఉత్తరవో ఎంబంతే ఈ దాసశద విషయవాగి

ఆళ్వారరు హేళుత్తారె: ఎల్లరిగూ ఆధారవూ కారణనూ ఆగిరువ పరదైవ ఒబ్బను అవనే శ్రీవేర్ఞ్చర. దేవకేగళిం ఇండిదు ఎల్లా ఇతేతనాచేతన వస్తుగళన్నూ సృష్టిసలు నింక పిసద శూడదల్లే అవను చతుర్ముఖ బ్రహ్మనన్ను శన్న నాభిక మలదల్లి సృష్టిసిదను. మత్తు జనక సృష్టియు కొండ్యక్కే అవ నన్ను నియమిసిదను. శివేర్ఞ్చరనూ సర్వజ్ఞనూ సర్వశక్తనూ ఆద ఆ దైవవన్నల్లదే మత్తారన్ను పూజిసువుదు? అవనే ఎల్ల ఇరేయు ఉపచారక్కూ శక్తవను. అవనన్నే ధృఢవాగి ఆశ్రయిసి ఉజ్జీవనగొళ్ళబేక్కిదు

5. తుకుం శీర్ తుణ్ తుణిముం తుయిల్గిణ్ఱుళ్ళారో,
మిగుంద తేవుం ఎప్పొరుళుం పడైత్త,
తుకుం ఉగాలత్తు తూమణి ఆడక్కణ్ణణ మాయన్,
మిగుం శీరాళి మేలఱి వార్ యువరే.

శెరుమా శీర్ శన శెనముదలనుళ్ళే,
మిరుదేవుమా ఎల్లోరుళుమా వీడ్లిక్క,
శెరు జోలక్కే మళెక్కణ్ణనేమ్మనే,
మిరుం జోది మేలలి మార్ యవరే.

శెరుమా తుకుం = యుక్తవాద (శెక్కదాద), శీర్ శీర్ = సుందరవన్నుళ్ళవనూ, శన్ తుణ్ = శన్న, శన తుణి = నాటియిల్లద, మునలనుళ్ళే తుయిల్గిణ్ఱుళ్ళారో = మేట్ట మేదవన సింహాసనదల్లి, మిరుమా మిగుం = ఇరర, దేవుమా తేవుం = బ్రహ్మాదిగళే వశేగళన్ను, ఎల్లోరుళుమా ఎప్పొరుళుం = ఎల్లా వస్తు

గళన్ను, ఐశ్వర్య పాడకోక = సృష్టి సంపదక్కి, కర్తుమ శక్తం = శక్తవనాద, కేవలమ ఈశానం = సంపదరవాద, కామర్ణ కారుణ్యాణ్ణ = కేందావరియంతే కణ్ణుగళుళ్ళవను, ఆద, ఎమ్మాన రామ్మాణ్ణ = నమ్మ స్వామియన్ను ళ్ళదు, మిత్రమ త్రిశూలం = అతిశయవాద, శేవది ఈశాక్షి = జ్యోతి (ప్రభే) యన్నుళ్ళ, మేల్ మెంపు = శ్రేష్ఠ (మేలాద) వస్తువన్న, అలో చార్ అన్రిఖార్ = అరియుత్తిల్లవరు, యివర్ యార్ = యారిద్దారే? (యారు?)

రియుత్తవాద (తిళ్ళదాద) గుణగళన్నుళ్ళవను తన్న నాటి యిల్లద మేట్ట మేదవన అనంతవాద బ్రహ్మాండ దల్లి, లుళద ఎల్ల (బ్రహ్మాండ) దేవతేగళన్ను, ఎల్ల వస్తుగళన్ను సృష్టి మాడువుదక్కి తిళ్ళవన ద నేరబిన కేందావరియంతే కణ్ణుగళుళ్ళవనాద నమ్మ స్వామి రియున్నుళిదు, అతిశయవాద ప్రభేయున్నుళ్ళ మేలాద వస్తువన్న అరియుత్తిల్లవరు రియారు? (5)

ఈ పాశుర దల్లి భగవంతన కేలవు విశిష్టవాద విగ్రహ-గుణ గళన్ను నిరూపిసలాగిదే.

భగవంతను తన్న సృష్టి కార్యక్కె యుక్తవాద జ్ఞాన, బల, వీర్య, తేజస్సు మొదలాద నాల్కు గుణగళిందలూ, తన్న సంకల్ప మాత్రదిందలే బ్రహ్మనే మొదలాద ఎల్లా దేవతేగళన్ను మత్తు ఇతర ఎల్లా చేతనాచేతన వస్తుగళన్ను సృష్టిసి రక్షిసువ సామర్థ్యదిందలూ, కేందావరియంతే విశాలవూ సుందరవూ ఆద కణ్ణుగళుళ్ళవనాగి, తిళ్ళంతే సౌలభ్యక్షుణ్ణ ప్రభే (తేజస్సు) యిందలూ, అద్భుతవాద ఆకృతియల్లి దివ్యసుందరనాగిద్దానే యల్లా, సౌందర్యదల్లా, సంకల్ప శక్తియల్లా, నాటియ గుణగళల్లా, జ్ఞానదల్లా భగవంతనన్ను మీరిసువ వీరవస్తు ఇల్లవే ఇల్ల విషయదల్లా అవనే సర్వాధికను

6. యవరుం యాణ్ణయుం తన్నుళాప్పొరుళుం,
కవర్విన్రిక్ కూణ్ణు ణాడుం కొన్రిన్ర,
పవర్తెకాళ్ గ్నాన మెయ్ళ్ళ కూడర్కూత్తి,
అవనెమ్మాళ్వియం పళ్ళాణ్డియారే

యవరుమా యూమ్మేయుమా ఎల్లా పొరుళుమా
తవర్వినాలొర్తన్నుళ్ళే కొండు ఇన్ను సినాది,
వివర్తేళా ఇనాన మెయ్ళ్ళ ఒట్టర్ మూర్తి,
అవరేమ్మాలి యుమా వీళ్ళియూరే.

యవరుమా యుఖ్రుం = ఎల్లా భోశనరన్నూ, యూమ్మేయుమా యూ
ణియుం = ఎల్లా అభోశనగళన్నూ, ఎల్లా బ్రోదుళ్ళుమా రాపులాట్
నిపాగురుం = ఎల్లా వస్తుగళన్నూ కవర్చు కుఖర్ఖ = కవలుగళు,
ఇనోఁ తిణ్ణి = ఇల్లదంతే, కెన్నెళ్ళా కాణ్ణుణా = కెన్నెల్లాయితే, ఒకు
ళి ళిడుఁకు = అడశమాడికొండు, నినాలి నిణ్ణా = ఇరువ, వివర్
కేళ్ళ పవర్ తకాణా = విశాలవాగి దరడిరువ, ఇణాన్నమా వేళ్ళమాగా
ణం ఇవుళాణం = జ్ఞాన ప్రవాహవు, కుడర్ కూడర్ = (కాసి) కొంకియాగి బళ్ళువ,
మూర్కి లూర్కుళి = (జీంబసిన) మూరిదియాద, అవర్ అఖర్ = ఆ కివోర్
శ్వరను, ఏమ్మ ణం = నమ్మ, ఆలి ళ్ళి = ప్రీళ్ళయ జలదల్లి, అమా
శం = సొనదాగి, (నిరాశంకవాగి), వీళ్ళియూనే పణ్ణాగిరుతణా = వివ
రిసరువవనే

ఎల్లా భోశన అభోశన వస్తుగళన్నూ కవలుగళిల్లదంతే కెన్నెల్లి
యే అడశమాడికొండు ఇరువనూ విశాలవాగి దరడిరువ జ్ఞాన ప్రవాహద
కొంకియింద బళ్ళువవనూ, జీంబసిద మూరిదియూ ఆద్ద కివోర్శ్వరను
ప్రీళ్ళయ జలదల్లి నిరాశంకవాగి (సొనదాగి) వివరిసరువవనే. (6)

ఉండిన బాళురగళల్లి భగవంతను శ్రీష్టియ ముంభవవాగి
ఇరలిల్లవనేందూ, అవన సంకల్ప మాత్రదింద లోకశ్రీష్టి కాయిదనే
యువుదేందూ హేళలాయితు. ఈ బాళురదల్లి, మహాప్రీళయ
వుంటాగి, ఎల్లెల్లూ జలమయవాగి ఆగిద్దాగ మాత్ర భగవంతను
మాత్ర ఆ ప్రీళయ జలదల్లి నిలుత్తిరువుదరింద నిరాశంకవాగి
వివరిసి యోగ సిద్ధియల్లిరువనేందూ హేళలాగుత్తదే. ఇవనే
భగవంత అనాదిసిద్ధవన్నూ అవినాశిసిద్ధవన్నూ ఇదు ఎంతవరిగూ
గుత్తదే. శ్రీష్టియ బరలి, ప్రీళయ బరలి, భగవంతను కెన్నె
శ్రీష్టియ ఎల్ల వస్తుగళన్నూ నిర్వహిసుత్తానే. ప్రీళయదా
బందాగ ఆవస్తుగళనెల్ల కెన్నె యోగదల్లి అడశమాడికొండు,
మరుశ్రీష్టియవరెగే కాపాడికొండిద్దు, శ్రీష్టికాల బందాగ మరల
అవన్నెల్ల హొరడిసుత్తానే. శ్రీష్టి ప్రీళయగళ నడువిన కాల
దల్లియూ సహ అవనే ఎల్లవన్నూ నిర్వహిసుత్తిరువను. ఎంథ
లుదాయిద కృపాళు భగవంత!

ఆలోచిసరు హేళలుత్తారే: ప్రీళయకాలదల్లి నివోర్శ్వరనాద
భగవంతను ఎల్లా భోశన అభోశన వస్తుగళన్నూ, చిన్నచిన్న
వూ విసర్జిసిదంతే, ఎల్లవన్నూ ఒట్టాగి శబళసి, కెన్నె యోగదల్లి
అడశమాడిట్టుకొళ్ళుత్తానే: బళిక, నిరాశంకవాగి, డాయిగి,
ఆ ప్రీళయ జలదల్లియే కల్పాంతదవరెగూ వివరిసి యోగనిద్రె
యల్లిరుత్తానే. ఎల్లెల్లియూ దరడికొండిరువ జ్ఞాన ప్రవాహద
ప్రీభేరియు అవనన్ను దివ్యసుందరనన్నాగి బళ్ళసిరుత్తదే.

Ganesh Srinivasan

7. పள్ళియాలిలె ఏళిలకుం నకాళ్రుం,
వళ్ళల్ వల్వయిట్రు ప్పెరుమాన్,
ఉళ్రుళారఱివార్? అవన్ తన్,
కళ్ళమాయ మనక్కరుక్కే.

పళ్ళియూలల్లే పిలుపులకుమా కొళ్ళుమా
వళ్ళల్ వల్వయిట్రు ప్పేరుమూన్
ఉళ్ళుళారఱివార్? అవనేకన్
కళ్ళమూయు మనక్కరుక్కే

పుళ్ళు పళ్ళని = మలనువచ్చిళ్ళ, ఆల్ ఇల్లే ఆస్థిలి ఆలయ ఎలే, పిలుళు లులకుమా ఏళ్లు ఏళుక్రుం = పేళ్ళులోకగళన్నూ కొళ్ళుమా నకాళ్రుం = ఇళిసు కొనెల్లువంత (నోటిసి కొళ్ళువంత), వళ్ళల్ వళ్ళారు = లుదారవాద, వల్వు = బలిష్ఠవాద, వయిట్రు వయిట్రు = హొట్టెయుళ్ళ, పేరుమూన్ = పెరుమెయుళ్ళ వనస్సు (విశాలహృదయ), ఉళ్ళుళార్ = అంతరంగదల్లి, ఆర్ అఱివార్ = యారు అరియబల్లరు? అవనేకన్ అవన్ తన్ = అవన, కళ్ళమూ కళ్ళాటం = కపటదిందశూ కూడిద, మూయుమూ మాయం = ఆశ్చర్యుగళు, మనమూ మనం = మనస్సిన, కరుక్కే నరుక్కే = విషయువే.

మలనువచ్చిళ్ళ ఆలదల్లి. పేళ్ళులోకగళన్నూ నోటిసి కొళ్ళువంత లుదారవాద (బలిదొడ్డ) బిలిష్ఠవాద హొట్టే. ఇంథ అంతరంగదల్లియుళ్ళవనన్ను (విశాలహృదయన్ను). అంతరంగదల్లియూరు అరియబల్లరు? అవన కపటదిందశూ కూడిద ఆశ్చర్యుగళు మనస్సిన విషయువే. (7)

నళవంకను డోళ్ళ జనస్నియూ మశనొళియదన్నూ, జనస్నివాద శనొళియదన్నూ అవన కైదాయుధవేష్టు అందు ఎంబుదన్ను అందిన కొరుగళల్లి డోళ్ళలాగియిరు. ఈగ అవన 'మూరుపి' రున్ను కుంకు డోళ్ళలాగుత్తదే.

ఆలుత్తారు డోళ్ళుత్తారే: నళవంకన అంకొందు కోలన్నూ అక్కాశ్చర్యుకారక. అదు అష్టేకపటవూ డోదు. అవన ఈకెయున్ను అరికుకొళ్ళువుదక్కే బేకుబహుదాగి ఆనువుదరి ఇల్లి మోసయిసుత్తబందాగ, ఇదియు బ్రహ్మాండవన్నే మారాడబహుదు

బలిష్ఠమూ ఉదారమూ అయిన శత్రువు దొరికినట్లయితే నీతిమంతుడు తొందరపడి వధసాధనమైన నిర్దిష్టవాదాన్ని ఎంచుకోడు! అటువంటి యిల్లునే ఎల్లలూ కుంచించుకొని, క్రోయించే ఆలోచనలతో కూడి, స్వల్పమూ సిలువలేని యిల్లుగా అపారమైన జలరాశియిల్లు భిన్నమైన ఆలయమేలయే అవసరమున్నదా? మీరు అడిగిన ప్రశ్నకు సంక్షిప్తంగా సారాంశంగా, సిలిండ్రికల్ యింద యోజనసిద్ధి మాడుచున్నదంకే! అద్భుతాశ్చర్యములతో కూడిన ఇంత విషయమనకున్న శిల్పిదుకాణాల్లో చూశాడు మనస్సున మూల కవే ఎందరో వేద, ఆ మనస్సునుండి భిన్నమంటున్న ఉత్తమోత్తమున్న వోండగా అడిగుకొనబల్లవారు బహుళమారు. ఇల్లమే ఇల్ల ఎన్నబడ్డదో?

ఓ కరుక్కిల్ తిరువం నల్లాప్పొరుళుం,
వరుక్కిత్ తిరుమాయప్పిరాన్రి, ఆరే
తిరుక్కిళిక్కా మూయుప్పిరాన్మైయానాలి, ఆరే
ఇరుక్కిత్ తిరుక్కిళిల్లా మూవులగుం, తమ్మిళ్
ఇరుక్కిత్ తిరుక్కాక్కు మియల్వినరే.

కరుక్కిల్ తిరుక్కిళి = సంకల్పమాత్రదిందలే, తిరువమా తిరువం = దేవతేగళన్ను, ఎల్లా పొరుళుమా నల్లాప్పొరుళుం = ఎల్లా వస్తుగళన్ను, వరుక్కిత్ తిరుక్కిళిక్కా = బరమాడిద (సృష్టిసిద, మూయుమా మాయం = అశ్చర్యకారకనాద, పిరాన్మై తానాలి పిరాన్రి అణ్ణి = స్వామియన్నల్లవే, ఆరే ఆరే = చోరే యారిద్దారే, మూవులగుమా మూఉలగుం = మూరులోకగళన్ను, తిరుక్కిళి తిరుక్కిళి = క్రమవాగి, తిరుత్తి నిల్వే క్కిణ్ణ న్రిలై = శుభద్రవాగి నేలేగొళిసి, తమ ఉళ్ళే కొండు ఉల్ల = తమ్మ ఇంగనే యల్లంయే, ఇరుక్కి తిరుక్కిళి = ఇరిసుకొండు, కాక్కుమా కాక్కుం = రక్షిసిరక్క, ఇయల్వినరే తియల్వినర = నిర్మిసిద

వరు

సంకల్పమాత్రదిందలే దేవతేగళన్ను ఎల్లా వస్తుగళన్ను

ಬರಮಾಡಿದ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿದ) ಅಕ್ಕಾಕ್ಷಯ್ ಕಾರಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನಲ್ಲದೆ, ಮೂರುಲೋಕಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿಲ್ಲವು, ನಿಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಕಮ್ಮಿಯಿಂಕನೆಯಿಲ್ಲದಂಯೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? (8)

ಇಂದಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಭಗವಂತನ "ಕಳ್ಳಮಗ, ಮಾಯಾಮಗ' ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಲಾಗಿದೆ

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಭಗವಂತನಾದ ಭಗವಂತನು ಅಕ್ಕಾಕ್ಷಯ್ ಕಾರಕನೇ ಏಕೆ! ಇನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ, ಈ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಇತರೆಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ಬಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮೂರುಲೋಕಗಳಾ ಬಿಂಗಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಸಿ, ಪದವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅವುಗಳ ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ನಿಷ್ಪಜನಿತ್ಯಸಿದ್ಧವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿಯು ನಿತ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಯ್ ಕಾರಕ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳ ದೈವ ಭಗವಂತನೇ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯಾವ ದೈವಕ್ಕೂ ಈ ನಿತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮೂರುಲೋಕಗಳು - ಎಂದರೆ, ಸ್ಥಾವರವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿತ್ಯಗಿರಿ, ಮಲೈಗಳಾ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ. ಅವುಗಳಬದಲಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ, ಮೇಲಿನಲೋಕಗಳು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ (ಮಣ್ಣುಲಿದ್ದು, ಬಿಣ್ಣುಲಿದ್ದು, ನೀರಲಿದ) ಎಂದು ಹೇಳಿ ಲಾಬವೇನೋ? ಅಷ್ಟೂ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಆಳ್ವಾರರು ಯಾಕೆ ನೆನೆದಿದ್ದೇನೆ?

೧. ಕಾಕ್ಕುಮಿಯಲ್ವಿಣ್ಣಾಣ್ ಕಣ್ಣಪೆರುಮಾಣ್,
ಕೇರ್ಕ್ಕೈಕರಿಯ್ದು ತನ್ನುಯಿರ್ಕ್ಕಿಯುಳ್ಳೇ,
ವಾಯ್ಕ್ಕತಿರ್ಕ್ಕೈಮುಗನ್ ತಿರುಮಾರನ್ ವಾನವರ್,
ಆಕ್ಕಿಣೈ ತೆಯ್ವವುಲಕ್ಕು ಕಳೇ.

ಕಾಕ್ಕುಮಿಯಲ್ವಿಣ್ಣಾಣ್ ಕಣ್ಣಪೆರುಮಾನ್,
ಕೇರ್ಕ್ಕೈಕರಿಯ್ದು ತನ್ನುಯಿರ್ಕ್ಕಿಯುಳ್ಳೇ,
ವಾಯ್ಕ್ಕತಿರ್ಕ್ಕೈಮುಗನ್ ತಿರುಮಾರನ್ ವಾನವರ್,
ಆಕ್ಕಿಣೈ ತೆಯ್ವವುಲಕ್ಕು ಕಳೇ.

ಕಾಕ್ಕುಮ = ರಕ್ಷಣೆಯ, ಇಯಲ್ವಿನನ್ ತಿರುವಿಣ್ಣಾಣ್ ನಿತ್ಯವಿಭವನಾದ, ಕಣ್ಣಪೆರುಮಾನ್ ಕಾಣ್ಣಾಣ = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು, ಕೇರ್ಕ್ಕೈಕರಿಯ್ದು ತನ್ನುಯಿರ್ಕ್ಕಿಯುಳ್ಳೇ = ಒಳ್ಳೆ

ಗುಡಿಸಿ, ಕನ್ನ ಕಣ್ಣು = ಕನ್ನ, ಬಸದಿಯಲ್ಲೇ ಉಸಿರಿಲ್ಲದೆ ಉಳಿದಳು =
ತಿರುನಾಭಿಯಲ್ಲಿಂದಲೇ, ವಾಂಸ್ಕ ಮಾಯಕೃಷ್ಣ = (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾಯಕ್ಕೆ) ಯೋಗ್ಯ
ನಾದ, ಶಿಶುಮುಖದಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುಖ = ದಿಶಾಮುಖನನ್ನು, ಇಸ್ಪರನ್
ತಿಸುಕ್ಕಿರಣ್ = ಇಂದ್ರನನ್ನು ಮಾನವರ್ ಮಾಣವರ್ = (ಇತರ) ದೇವತೆ
ಗಳನ್ನು, ಆಕ್ಕಿನಾನ್ ಆಕ್ಕಿರಣ್ = ಲುಂಟು ಮಾಡಿದನು, ದೊಂಪ್ಪ
ಉಲಕ್ಕುಡಲ್ಗಳೇ ಕೈಕ್ಕುಳ್ಳ ಉಲಕುಕಳೇ = ದೇವಶೇಷಗಳ ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೆ.

ರಷ್ಣವ ಶ್ರೀಭವದವನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಿರಮಿಶ್ಯನು ಒಟ್ಟಾಗಿ
ಬಿಸಿದ ಕರುವಾಯ. ಕನ್ನ ಕಿರುನಾಭಿಯಲ್ಲಿಯೇ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾಯಕ್ಕೆ) ಯೋಗ್ಯ
ನಾದ ದಿಶಾಮುಖನನ್ನು ಇಂದ್ರನನ್ನು (ಇತರ) ದೇವತೆಗಳನ್ನು ದೇವಕೆಗಳ (9)
ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಲುಂಟು ಮಾಡಿದನು.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ರಷ್ಣವೆಯೇ ಭಗವಂತನ ಸ್ವಭಾವ. ಲಯ
ಕಾಲದಲ್ಲಾ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾಲದಲ್ಲಾ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ.
ಎಂದರೆ, ಭಗವಂತನ ಮೂರು ಕಾಯಕ್ಕಗಳಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಸೃಷ್ಟಿ, ಲಯ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ
ಯಿಂದೊಂದರಲ್ಲಾ ಅವನ ರಷ್ಣವೆಯ ಕಾಯಕ್ಕ ವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಭಗವಂತನ ರಷ್ಣವೆಯ ಕಾಯಕ್ಕ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಂದುಗಾ
ಡಿಸುವ ಲಯಕಾಯಕ್ಕ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ, ಮತ್ತೆ ಕಾನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾಯಕ್ಕ
ಕೈಗೆತ್ತುಕ್ಕಾನೆ. ಮೊದಲು ಆ ಕಾಯಕ್ಕ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಬಳಿಕ
ಮುಖನನ್ನು (ನಾಲ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು) ಕನ್ನನಾಭಿಯಲ್ಲೇ ಲುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾ
ನೆ. (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಿವನನ್ನು ಕಾನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ). ಬಳಿಕ,
ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕರನ್ನು ಇನ್ನಿತರ ಎಲ್ಲಾ ದೇವಕೆಗಳನ್ನು,
ಅವರವರ ಲೋಕಕ್ಕಳನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

"ಶೇರ್ತ್ತೈ ಶೆಯ್ದ" — ಎಂದರೆ, ಮೇಲಲಾಲೋಕವರಾದ
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಭೂಲೋಕದವರನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಕೀಟ
ಗಳನ್ನು, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಅಚೇತನ ವಸ್ತು
ಗಳನ್ನು - ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ — ಮೇಲು ಕೀಳು
ಎನ್ನದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸ್ಥೇಮಿಸುವ ಕಾಯಕ್ಕ - ಲಯಕಾಯಕ್ಕವನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೂ ಭಗವಂತನು ಇತರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈ
ಕೊಟ್ಟಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ರಷ್ಣಿಸುವನಲ್ಲ!

10. கள்வாவெம்மாமாயம் ரகுநாயகம், நின்
னுள்ளே தோற்றிய நிறைவெண்ணிலவே,
வெள்ளோன் நான்முகன் சிந்தும் காயத்
துள்ளூர்க்கி கழல் பணிந்தேத்துவரே.

ಕಳ್ವ ವಮ್ಮೈಯುಮಗ ಮಿಮುಲಬ್ರುಮಗ, ನಿಗ
ನ್ನಳ್ಳೇ ರೆಂಲಕ್ರಿಯ ಇಲ್ಲೋವವೆನೋಱು,
ವಳ್ಳೀಱಾನ್ ನಾನ್ಮುಖನ ಇನ್ದಿರನೊ ಮಾನವರ್,
ಪ್ರಳ್ಳಾರ್ಕ್ಕೆ ಕೆಲಿಲ್ ಮೆನೋನ್ದೇಕ್ಕುವರೇ.

ಕಳ್ವಾ ಹುಗಳಾ = ಮೂಯಾವಿಯೇ (ಕಪಟಿಯೇ), ವಮ್ಮೈಯುಮಗ
ರಮ್ಣಾಮಯುಂ = ನಮ್ಮನ್ನೂ, ವಿಲ್ಲುಲೋಕಗಳನ್ನು ನಿನ್ ನ್ರಿಣ = ನಿನ್ನ ಉಳ್ಳೇ ಒಳಗಾಗ = ಸಣ್ಣ
ಲ್ಪದಿಂದಲೇ, ರೆಂಲಕ್ರಿಯ ಡಕ್ಷಾಪ್ರಸ್ರಿಚ = ನೈಷ್ಟಿಸಿದ, ಇಲ್ಲೋವಾಹಿ
ಱಾಱಾ = ಒಡೆಯನೇ, ವನೋಱುರಾಱಾಱು = ಎಂದು (ಮುಂಕಾಗಿ),
ವಳ್ಳ ವಿಱುನ ರಿವಳ್ ರ್ರಱಾಱ = ಬಿಲ್ಲಿಯ ಎತ್ತಿನವನೂ, ನಾನ್ಮುಖನ
ನಾಗಾಱ್ ಮುಕಾಱ್ = ನಾಲ್ಮುಖನೂ, ಇನ್ದಿರನ ಮಿನ್ರಕ್ಕೀರಾಱ = ಇಂದ್ರನೂ,
ಮಾನವರ್ ವಾಗಾವರ್ ನಿಕ್ಯಸೂರಂಗಳೂ ದೇವತೆಗಳೂ, ಪ್ರಳ್ಳಾರ್ಕ್ಕ
ಕ್ಕಿ ಳಗ್ ಇಱ್ರಕ್ಕೆಕ್ಕೀ = ಗರುಡವಾಹನನ, ಕೆಲಿಲ್ ಕಷ್ಟಲ್ = ಕಿರುವಡಿ
ಗಳನ್ನು, ವೀತೋನ್ದ ಪಣಿನ್ರಿತ್ತು = ಎರಗಿ, ವಿಟ್ಟುವರೇ ರ್ರಕ್ಕುಱರ್
ನ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಯಾವಿಯೇ (ಕಪಟಿಯೇ), ನಮ್ಮನ್ನೂ ವಿಲ್ಲುಲೋಕಗಳನ್ನೂ
ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ನೈಷ್ಟಿಸಿದ ಒಡೆಯನೇ, ಎಂದು ಮುಂಕಾಗಿ,
ಬಿಲ್ಲಿಯ ಎತ್ತಿನವನೂ, ನಾಲ್ಮುಖನೂ, ಇಂದ್ರನೂ, ನಿಕ್ಯಸೂರಂಗಳೂ
ದೇವತೆಗಳೂ ಗರುಡವಾಹನನ ಕಿರುವಡಿಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ನ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. (10)

"ಬಿಲ್ಲಿಯ ಎತ್ತಿನವನು - ಶಿವಧನುರ್ಧಾರಿಯೂ. ಶುದ್ಧವಾದ ಬಿಲ್ಲಿಯ ಎತ್ತಿದ
'ನಂದಿ' ಯನ್ನು ತನ್ನ ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು

"ನಾಲ್ಮುಖ" - ಬ್ರಹ್ಮ. ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನಾಲ್ಕು ವೇ
ದಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು [redacted] ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳಿಂ
ವಿಧಿಸುತ್ತಾ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ
ರುವವನು.

"ಮಾನವರ್" - ಜ್ಞಾನ (ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ) ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರು - ದೇ
ವತೆಗಳು. ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಭಗವಂತನ [redacted] ಪರಿಪೂರ್ಣ
ತೊಡಗಿರುವ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು

"ಗರುಡವಾಹನ" - ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು- ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾ
ಯಣ. ಗರುಡನನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ಸಂಕಲ್ಪ
ವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ

ಭಗವಂತ.

Garani Srinivasan

ಆಶ್ರಿತರ ಘೋರ ವಾವಿನಲ್ಲಿನ ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷ ಪಾದಿರುವವನನ್ನು, ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿ (ವಾಸ್ತವವಾದ ಜ್ಞಾನ) ವ್ರತನನ್ನು, ದಿಕ್ಕನ್ನು ಕಂಡವರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನಲ ಶೋಕವನ್ನು, ಅವರ ಆತ್ಮವಾಗಿಯೇ ಇರುವವನನ್ನು, ಘೋರವಾದ ಚೇತನಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿಯಲು (ಅನಲ ಶೋಕವು) ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂಥ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನನ್ನು, ರಾಷ್ಟ್ರಸಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಕುಯ್ದವನನ್ನು. ವಿಷದೇವತಾನಾದ ನಾನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೇ ಶರಣಾದೆನು. (6)

ಆಲ್ಟೂರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಭಕ್ತರ ಕಡು ಕ್ರೂರ ಪಾಶಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡವಿದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆಕ್ಟೋದ್ಭಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಂಡಿರುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನಲ ಶೋಕವು ಪೂರ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ, ಅವರ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ, ನೆಲಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಬಿಡಿಸಿ ಬರುವ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದಲೂ ಭಗ್ನಾಂಶಗಳಿಂದಲೂ ಭಕ್ತನ ರಕ್ಷಿಂಡು ಭಗವಂತನನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ಅವಸಾದ ದೂರವಾಗಿಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಂದಭೇದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ. ತನ್ನಿಂದ ಅನ್ಯವಾಗಿರ್ಪುದೂ ಶೋಕದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಕೈವಾಲ್ಯಾನಂದವೂ, ಮೋಕ್ಷದರ್ಶನವೂ, ಅವನನ್ನು ಬಿಡಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಭಕ್ತರಿಂದ ಕೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಬಂದ ಶತ್ರು ಜನರನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರಾಗಿ, ಶತ್ರು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಿಷ್ಠನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಆದರ್ಶ ಗುಣಗಳಿಂದ ತೋರಿ ಬರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಾನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಕೈ ಬಿಡದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸನನಗಿದೆ.

ಮುನ್ನಂ ಯಾಚ್ಞೆ ಪಯಿಲ್ನೂಲ್ ನಾಂಬಿನ್ ಮುಕಿರ್ ಕಾಣವೆಯೇ
ಪನ್ನಲಾರ್ ಪಯಿಲುಂ ಪರನೇ! ಪವಿಕ್ಕಿರನೇ,
ಕಣ್ಣನೇ! ಅಮುದೇ! ಕಾರ್ಮುಕಿಲೇ! ಎನ್ ಕಣ್ಣಾ!,
ನಿನ್ನಲಾಲಿಲೆನ್ ಕಾಣ್ ಎನ್ನೋ ನೀ ಕುಲಂ ಕೊಳ್ಳೇ.

ಮುನ್ನಂ = ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ (ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ), ನಲ್ ನಾಂಬು = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ (ಉತ್ತಮವಾದ), ಯಾಲೂ ಯಾಚ್ಞೆ = ವೀಣೆಯೂ, ವಿಯಲ್ ಪಯಿಲ್ = ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ, ಬಂದ, ನೂಲ್ ನಾಂಬು = ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ

ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ಉರಣ್ಯಾಷ್ಟನು ಕದ್ದೊಯ್ದು ಕಡಲಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ, ಭೂವರಾಹನು ಮಹಾವರಾಹನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಕಡಲಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಉರಣ್ಯಾಷ್ಟನನ್ನು ಕೊಂದು ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು ಇಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಲಂಬ ಉಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲಾಗಿದೆ. "ಮೇಲುಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಹಾವರಾಹನು ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಭೂವರಾಹನ ಅದ್ವಿತೀಯವು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ.

6. ಶೇರ್ನಾರ್ ತೀವಿನಾಕಟ್ಕು ಅರುನಂಜೈತ್ತಿಣ್ ಮದಿಯೈ,
ಶೀರ್ನಾರ್ ಕಮ್ಮನಕ್ಕು ಪ್ಪಿರಿಯಾದವರಿಯಿಲ್ಲೈ,
ಶೇರ್ನಾರ್ ಶೆಲ್ವಪೋಲ್ ಕೊಡಾಪ್ಪಡರ್ ಅರಕ್ಕಿಯೈ ಮೂ
ಳ್ಕೀರ್ನಾಯೈ, ಅಡಿಯೇನೈತ್ತೇನ್ ಮುದಲ್ ಮುನ್ನಮೇ.

ಶೇರ್ನಾರ್ ಶೆರ್ನ್ದಾರ್ = ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ, ಶೀವಿನ್ನೈಕ್ಕು = ಕೀರ್ತಿಗೆ, ಅರು = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ (ಶೀಷ್ಣಾದ), ನಂಜೈ = ವಿಷವಾಗಿರುವವನನ್ನು, ಶೀಣ್ = ಕೀರ್ತಿಯ, ಮದಿಯೈ = ನಿಶ್ಚಯವಾದ (ವಾಸ್ತವವಾದ) ಬುದ್ಧಿ (ಜ್ಞಾನ) ವುಳ್ಳವರನ್ನು, ಶೀರ್ನಾರ್ = ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು, ಕೋರ್ನ್ದಾರ್ = ಹೊಂದಿದವರ, ಮನಕ್ಕು = ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಪಿರಿಯಾದು = ಅಗಲದೆ, ಅವರ್ = ಅವರ, ಉಯಿರಾರ = ಆತ್ಮನಿವೇದನೆಯನ್ನು, ಶೆಲ್ವಪೋಲ್ = ಸಂಪತ್ತು, ಕೊಡಾ = ಹೊತ್ತುಕೊಂಡ, ಪೋಗಲ್ = ಹೋಗಲು, ಅವಕಾಶಕೊಡದಂತೆ, ಪಿಡರ್ಪ್ಪಡರ್ = ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವ, ಅರಕ್ಕಿಯೈ = ರಾಕ್ಷಸಿಯು, ಮೂಳ್ಕು = ಮುಳುಗಿಸಿದ, ಕೀರ್ನಾಯೈ = ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನನ್ನು, ಅಡಿಯೇನ್ = ದಾಸನೇವಕನಾದ ನಾನು, ಅಲ್ಲೈನ್ದೇನ್ = ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದೆನು, ಮುದಲ್ ಮುನ್ನಮೇ = ಮೊದಲ್ ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೇ.

Garani Srinivasan

గళ్ళన్ను నాటియిల్లద వరాదనాగా మోనభాద శోలగోడల్లుగళింద
లుద్ధియు స్థాపిసిదవనే నిన్న శిరువడిగళన్ను నోరిద్దేనే (ఆశ్రయి 5
పిద్దేనే).

ఇందిన కాశ్మీరదల్లి ఆల్బూరరు కేమ్మె భవర్ధివన్ను భగవంత
నల్లి భవుపిగిసిదరు మత్తు అవరంతే భగవంతన శిరువడిగళల్లి ఎల్ల
విధదల్లూ ఆశ్రయు.

ఆల్బూరరు హేళుత్తారే: స్వామిలీ నీను ఎంథ జ్ఞానిగూ సులభ
వాద్యనల్ల. ఎంథ జ్ఞాన విశేషక్కు నీను ఎట్టుకదవను, అక్కంక
మధ్యరవాద భోణాగ్నంద స్వరూప వినే నీను. కడలల్లి పుట్టదిరువ
దివ్యామృతవే నీను. ఇంథ మహావరాదనాగా అవకరిసి, మిల్లులగే
కగళన్ను అదరద స్థానదల్లి స్థాపిసిదే. ఎల్ల బగెయల్లూ అభిమాయుక్త
నాద, అకంఛనవాద నన్న బాళ్వే కారణ నాగిరువ నిన్న శిరువడిగళ
న్ను నాను ఆశ్రయిసిద్దేనే. నన్నన్ను స్వీకరిసువ భిక్షె నిన్నదే.

"కనివార్ వీక్షిసబమే – కణ్ణి యిగ్ర ఖోటిగణబడె" – కళకు
మిగద కణ్ణు రకదింద కుంబిసికొండు, మధ్యరవాగి, రుచికరవాగి, ఆహా
దిగిలు మత్తు ఆనందిసలు అనుకూలవాగిరుత్తదే. కాళోంతే, చిమ్మగ
ళే అథవా మోక్ష ఎంబుదు ఆనంద వేంబ భోగద భిలదింద కుంబి
సిద్ధవాగిరుత్తదే. అదన్న అనుభవిసుత్త, ఆనందిసుత్త, శాశ్వతవాగి
బాళ్వెయన్ను నడెయలు అనుకూలవాగిరుత్తదే.

ఎనగళ్ విడావమురే – కణ్ణు కుడలు బడాగబారదిత్త" –
దాల్లదలన్ను కడెదిద్దర భిలవాగి అమృత బుద్ధిసుత్తు. అదన్ను
కుడిద మేవకేగళు అమరరాదరు. భగవంతను యావ శీతల
మధ్యనదిందలూ లుంటాదవనల్ల ఆదరూ, అవనన్ను కాయిసి,
ఎకేబిడదే, అవన నామవన్ను అనుదినంధాన మాడుత్తిరువుదరింద, భక్త
నిగే కట్టిదే అమరత్వవుంటాగుత్తదే. ఆద్దరింద భగవంతను
"కడలల్లి పుట్టదంథ అమృత."

కనియేనో వాలూ మునదలే – ఆణిముత్తిన మాళె ధరిసి
దలు – 'కని' ఎందరే, 'ఇంచిన, అభిమాయుక్త, నిరాశ్రిత, అకిం
చన'. "యావ ఆశ్రయవూ ఇల్లదంథ, ఇంచినను, బడవను
ఆగిరువ నన్న బాళ్వే కారణను భగవంతనాద నీనే" ఎందథర
వాగుత్తదే.

ఎనమేనయినే – ధణ్యరుమాగుత్తిరు" – ఇందే,

Ganesh Srinivasan

ನನಗೇನು ಅಧಿಕಾರ? ನನಗೆ ಯಾವ ಬನೆಯ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ವಸ್ತು ವೇ ಆದ 'ನನ್ನನ್ನು', 'ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು' ಲುದ್ದಿಸಿ ಕಳ್ಳವನು ನೀನೇ.

ನಾನು, ನನ್ನದು ಎಂಬ ಅಜ್ಞಾನ ಮನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವರೆಗೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದೆಂತೆಯೇ. ನಾನು, ನನ್ನದು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ; ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೇ, ನಿನ್ನದೇ" ಎಂಬ ವಿವೇಕ ಬೆಳೆದಾಗ, ಭವಬಂಧನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿ ಅವನು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ 'ಆತ್ಮನಿವೇದನೆ' ಅಥವಾ 'ಭರನ್ಯಾಸ'ದ ಸಾರ.

5. ಇಣಿಯಾರ್ ಞಾನಕ್ಣಾಲ್ ಎಡುಕ್ಕಲಿತಾತವಿನ್ರಾಯ್,
ಕಣಿವಾರ್ ಪೆಟ್ಟಿನ್ಬಮೇ! ಎಣ್ಕಡಲ್ ಪಡಾವಮುದೇ!
ತಣಿಯೇನ್ ವಾಳ್ತ್ ಮುಕುಲೇ! ಪೊಳಿಲೇಳುಮೇನಮೆಂ ನಾಯ್ರಾಯ್,
ನುಣಿಯಾರ್ ಕೋಟ್ಟಿಲ್ ವೈಕ್ಕಾಯ್! ಉನಪಾದಂ ತೊಳ್ತ್ ತೊಣೇನ್.

ಇನಿಯಾರ್ ಞಾನಕ್ಣಾಲ್ ಎಡುಕ್ಕಲಿತಾತವೆನ್ದಾಯ್,
ಕನಿವಾರ್ ಪೆಟ್ಟಿನ್ಬಮೇ! ಎನ್ ಕಡಲ್ ಪಡಾವಮುದೇ!
ಕನಿಯೇನ್ ವಾಳ್ವುಮುದಲೇ! ಪೊಲಿಲೇಳುಮೇನಮೆಂ ನಾಯ್ರಾಯ್,
ನುಸಿಯಾರ್ ಕೋಟ್ಟಿಲ್ ವೈಕ್ಕಾಯ್! ಉನಪಾದಮ ಶೋರ್ನ್ದೇನೇ.

ಇನಿ ಇಣಿ = ಇನ್ನು, ಯಾರ್ ಯಾರಿಂದಲೂ, ಞಾನಕ್ಣಾಲ್ ಞಾನಕ್ಣಾಲ್ = ಬನೆಬನೆಯ ಜ್ಞಾನ ವಿಶೇಷದಿಂದಲೂ, ಎಡುಕ್ಕಲ್ ಎಡುಕ್ಕಲ್ = ಅರಿವಿನೆ, ಎಲ್ಲಾದ ಆತಿಗಳ = ಅನಾದ್ಯನಾದ (ಎಲುಂದ), ಎನ್ನಾಯ್ ಎನ್ತಾಯ್ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಕನಿ ಕಣಿ = (ಮೂಳದ) ಹಿಲ ಕಣಿವಾರ್ ವಾರ್ವಾರ್ = ಹೊರಿಂದಾಗ, ವೀಡು ವೀಡು = ಬಿಡುಗಡೆಯೆಂಬ, ಇನಬಮೇ ತಿಣ್ಬಮೇ = ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವೇ, ಎನ್ ಎಣ್ = ನನ್ನ, ಕಡಲ್ ಪಡಾ ಕಡಲ್ ಪಡಾ = ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಲುದ್ಭವಿಸಿದಂಥ, ಅಮುದೇ ಅಮೃತ ತೊಳ್ತ್ ತೊಣೇ = ಅಮೃತವೇ, ಕನಿಯೇನ್ ತೊಣ್ಣಿಯೇನ್ = ಅಪಹಾಯಕನಾದ ನನ್ನ, ವಾಳ್ವು ವಾಳ್ತ್ = ಬಾಳ್ವೆಗೆ, ಮುದಲೇ ಮುತಲೇ = ಕಾರಣನೇ, ಪೊಲಿಲ್ ವೀಲು ಮೂ ಪೊಳಿಲ್ ಏಳುಂ = ಮಿಳುಲೋಕಗಳನ್ನು, ಮೀನಮೂ ಒನ್ಮಾಯ್ ಆಂಯ್ ಏಣಮ್ ಏಣ್ಣಾಯ್ ಆಯ್ = ನಾಡಿಯಿಲ್ಲದ ಪಣಾಡನಾಗಿ, ನುಸಿ ಆರ್ ನುಣಿ ಆರ್ = ಮೊಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಕೋಟ್ಟಿಲ್ ಕೋಟ್ಟಿಲ್ = ಕೋಳರೆಯಲ್ಲಿನಿಂದ, ವೈಕ್ಕಾಯ್ ವೈಕ್ಕಾಯ್ = ಲುದ್ಭವಿಸಿ ಇಚ್ಛಿಸುವನೇ, ಉನ ಉಣ = ನಿನ್ನ, ಪಾದಮ ಪಾದಮ್ = ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನ, ತೊಳ್ತ್ ತೊಣೇನ್ = ಸೇರಿದ್ದೇನೆ (ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ).

ಇನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ, ಯಾವ ಬನೆಯ ಜ್ಞಾನ ವಿಶೇಷದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಮೂಳದ ಹಿಲದಂತೆ ~~ಹೊರಿಂದಾಗ~~ ಬಿಡುಗಡೆಯೆಂಬ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನೇ, ಕಡಲಲ್ಲಿ ಲುದ್ಭವಿಸಿದಂಥ ನನ್ನ ಅಮೃತವೇ, ಅಪಹಾಯಕನಾದ (ಅಶಂಭವನಾದ) ನನ್ನ ಬಾಳ್ವೆಗೆ ಕಾರಣನೇ ಮಿಳುಲೋಕ-

ఆక్కన ఆక్కను నీవనే, పోలోర్ మీలుమూ రిబాళ్ళిన ర్యక్తం = మీళ్ళులోకశగళన్నూ, లుండ ఉణ్ణ = అలౌకవనాద, ఎన్దాయ్ తన్ను క్తాయు = నన్న స్వామియే ఎనదు ఆవియూర్ తాణాక్కు ఆయి యార్ = నన్న ఆక్కయారు? యూన్ ఆర్ యుగాణ్ ఆర్ = నాను యారు?, కన్ద నీ కైన్తక్తో ర్యేష్టసద నీను కొండాడక్కిల్లయే ఎకూణ్ణటగక్కిణాయు = స్వీకరిసికొండవనల్లవే?

నన్న ఆక్కనదల్లవే ళేలికొండిరువ మధ్యోవకారక్కే ప్రిర్యుత్తర కొడలాగి, నన్న ఆక్కనన్నే నినగే అర్పిసి మాడి ముగిసుత్తేనే. ఇన్న ~~కొన్నల్లి~~ నన్నింద బిందక్కే బిడదు కొళ్ళుత్తిరువ ఎన్న ర్యుు చోరే మీనాదరూ ఇదేయే? నన్న ఆక్కను ఆక్కను నీవనే. మీళ్ళులోకశగళన్నుండవనాద నన్న స్వామియే, నన్న ఆక్కయారు? నాను యారు? ర్యేష్టసద నీవనే స్వీకరిసికొండవనల్లవే? (4)

ఈ వాక్యద బళు బుందరవాదద్దు 'ఆక్కనమర్పిసి' ఎంబ విషయదింద గచ్చిద్దరవాదద్దు. భక్తనేనిసికొండవన మనస్సిన్న మితిమీయిసక్కిద్దు. ఆకొలవన్న కొనగు మాడబేకెంబ ఆశేయన్న మూడిదక్కిద్దు.

భగవంతను ప్రేమమ్మయినాగిరువనాగి, భక్తన శీలవాన్న అనుగ్రహిసువుదు స్వామియ బలుదొడ్డ లుక్కార. భక్తను ఈ మధ్యోవకారక్కే ప్రిక్రియాగి, క్ష్మేశజన్న కొరుత్తవనాగి, బిసుమాడబేకు? బిసుమాడలు సాధ్య?

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: స్వామీ, నన్న ఆక్కనల్లి నీనే బందు నెలసిరువే. నిన్న ఈ లుక్కార బలుదొడ్డదు. ఇదక్కే, నన్న క్ష్మేశజక్కాగి, నానేనన్న కొడబల్లే? నన్నదు ఎందుకొండిరువ నన్న ఆక్కనన్నే నినగే సమర్పిసి, నాను ర్యేశాధ్రనాగదెయెందు భావిసు తేనే. 'నన్నదు' ఎంబుదు ఇల్లవేయే నన్నల్లదిద్దు అదన్ను నినగే సమర్పిసదిరలిక్ నన్నదాగి నినగే కొడబేక్కాద్దదు బేరే బిసుమాడలు బళిక్ నన్నదాగి నినగే కొడబేక్కాద్దదు బేరే బిసుమాడలు బళిదిల్ల. నన్న ఆక్కనక్కే ఆక్క సానిరువవను నీను. ఇదువరెగే 'నాను' 'నన్న ఆక్క' ఎందు, అదు నన్నదే ఆగిరువదాగే, అవివేకదింద, మోహనాడి దే. మీళ్ళులోకశగళన్నూ లుండు. ఎల్లవన్నూ నిన్న కోచ్యేయల్లిట్టుకొం డు గంరక్షిసదవను నీను. నన్ననూ నన్న ఆక్కనన్నూ ర్యేష్టసదవను నీను. నీనే ర్యేష్టసద నిన్నవస్తుగళన్నే నీను ఆశేయిందల స్వీకరిసిద్దీ. నాను, నన్నదు ఎంబవు ఇన్నేల్లవే? ఎల్లవూ నిన్న ర్యేష్యయే! ఎల్లవూ నిన్నవే! నిన్నవస్తు ఎాద 'ఆక్క' వన్న నినగే సమర్పిసువుదక్కే

ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಕೃತ್ತಿಕೆರವಾಗಿ, ಎಕೆಬಿಡದಂಕೆ ಭೂಡುವ್ರದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನೀನು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟೆಯಾ? ಅನುಭವವಾಗಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ ಭಂಡಾರಬಂದ್ಧನದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡವಿದೆ. ಅಂತಹ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಈ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂಕಟ್ಟ ಬಿಡುವ್ರದನ್ನು ನನಗೆ ಲುಂಟುಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲ! ಅಂಯ್ಯೋ!

ಬಲುಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾರೂ ಅಂತಹ ಕೊಳ್ಳದಡಾಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನವ್ರುಂಟಾಗದಡಾಗೆ, ನೀನು ಕುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದೆ. ಮಹಾಬಲಿಯು ಯಾಗ ಶಾಲೆಗೆ ಧೋಷಕ್ಕೆ ಮಹಾಬಲಿಯ ನನಗೆ ಮೂರುಡೆಜ್ಜೆ ನೆಲ" ಎಂದು ಯಾಚಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಿತ್ರಕೊಂಡ ಈ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಂತಹ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂಥ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತೆ. ನಿನ್ನ ಮುಂದು ಡೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನೊಂದು ಡೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮೇಲಣಾಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊ ಮೂರನೆಯ ಡೆಜ್ಜೆಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯಯಾದ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿ, ನನ್ನಡಾಗೆಯೇ ಅವನನ್ನು ~~ಮೋ~~. ವಂಚಿಸಿದೆಯಲ್ಲ!

ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಯಾರಿಂದ ಅರಿಯಲುಸಾಧ್ಯ?

4. ಅಣತಾವಿಯುಳ್ ಕಲನ್ದ ಪೆರುನಲ್ಲುದವಿಕ್ಕೈಕಮ್ಮಾಲು,
ಅಣತಾವಿಕನ್ದಾಳಿನ್ದೇನ್ ಇನಿಮೇಳ್ವದೆನ್ಬದುಣ್ಡೇ,
ಅಣತಾವಿಯಾವಿಯುಮನೀ ಪೊಳಿಲೆಲುಮುಣ್ಡಅನ್ದಾಯ್,
ಅಣತ್ತಾವಿಯಾರ್? ಯಾರ್? ಕನ್ದನೀಕಾಣ್ಡಾಕ್ಕಿ
ಊಯೇ.

ಎನದಾವಿಯುಳ್ ಕಲನ್ದ ಪೆರುನಲ್ಲುದವಿಕ್ಕೈಕಮ್ಮಾಲು,
ಎನದಾವಿಕನ್ದಾಳಿನ್ದೇನ್ ಇನಿಮೇಳ್ವದೆನ್ಬದುಣ್ಡೇ,
ಎನದಾವಿಯಾವಿಯುಮನೀ ಪೊಳಿಲೆಲುಮುಣ್ಡಎನ್ದಾಯ್,
ಎನದಾವಿಯಾರ್? ಯಾರ್? ಕನ್ದನೀಕಾಣ್ಡಾಕ್ಕಿನ್ಯೇಯೇ.

ಎನದು ಅಣತ್ತು = ನನ್ನ, ಆವಿ ಉಳ್ ಕಲನ್ದ ಆತ್ಮ ಉಳ್ ಕಲನ್ದ = ಆತ್ಮದೊಳಗೆ ಬೇರೆಕೊಂಡಿರುವ, ಪೆರು ಪೆರು = ದೊಡ್ಡ, ನಲ್ ನಲ್ = ಒಳ್ಳೆಯ, ಉದವಿ ಉದವಿ = ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ, ಕೈಮ್ಮಾಲು ಅಕಮ್ ಮಾಡು = ಪ್ರತಿಯಾಗಿ (ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವಾಗಿ), ಎನದು ಅಣತ್ತು = ನನ್ನ, ಆವಿ ಆತ್ಮ = ಆತ್ಮವನ್ನು, ಕನ್ದಾಳಿನ್ದೇನ್ ಕನ್ದನೀಕಾಣ್ಡಿನ್ದೇನ್ = ನಿನಗೆ ಅವಿದ್ಯಾಮಾಯೆಯನ್ನು ಮುಸುಕಿಬಿದ್ದೇನೆ. ಇನಿ ಇಣ್ಣಿ = ಇನ್ನು, ಮೇಳ್ವದು ಮೇಳ್ವದು = ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನಿರುವುದು, ಎನ್ಬದು ಅಣ್ಬದು = ಎನ್ನುವುದು, ಉಣ್ಡೇ ಉಣ್ಡೇ = ಸೋರೆ ಪಿನಾಕವು) ಇದೆಯೇ? ~~ಎನದು ಆವಿ ಯಾರ್ ಅಣತ್ತು ಆತ್ಮಿ~~
~~ಯಾರ್ = ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಯಾರು? ಯಾನ್ ಆರ್ ಯಾಣ್ ಆರ್ = ನಾನು ಯಾರು?~~

ಎನದು ಆವಿ ಆವಿಯುಮನೀ ಅಣತ್ತು ಆತ್ಮಿ ಆತ್ಮಿಯುಮ್ ನೀ = ನನ್ನ

అజాయా కాలక్కుళ్ళే అన్రియా కాలత్తుక్కుగానో = రిళివళ్ళే యిల్లాద కాలదల్లియే, అడిమ్మై శాగా అడిణామ కాణా = నేలమేయల్లి, అన్బు శోయ్వికు అణ్బు ఎనుభవత్తిక్కు = ఆశేయన్నుంటుమాడి, అజాయా అన్రియా = అభ్యాస విల్లద, మూ మూయిక్కు మాదాయ క్కు = బలుదొడ్డ మాయేయల్లి, అడియే నే అడిడయ్ శాగా = పాద సేవకనన్న, మైక్కాయ్ ణావక్కాగాయ్ = డాంబిక, ఆల్ ఆగు = అయ్యో, అజాయా మ్మై అన్రియాణామ = యారూ అరిశుకొళ్ళద డానే, శుంబళ్ ఆయ్ తుగాగాయ్ = వామన వటు వాగి, మూవలి మాణియి = మహాబలియే, నిలవగ మూ అడి స్థానం తూ అడి = మూరు డేజ్ యి నేలవన్న (కొడు), ఎనయిన గాణ్బు = ఎందు యోచిసి, అజాయా మ్మై అన్రియాణామ = (అవను) అరిశుకొళ్ళద డానేయే, వం ఞక్కాయ్ వుర్ శిక్కిత్తాగాయ్ = వంచిసిదే, ఎనదు గాణాక్కు = నన్న, ఇవియుళ్ళ ఆయిత్తుగా = ఆక్షేనల్లి, కలన్దే కలిస్తుడక్క = కూడి శొండిరువడానేందే.

రిళివళిశే యిల్లద కాలదల్లియే నేలమేయల్లి ఆశేయన్న డ్యాక్టిరి, అనుభవ, అభ్యాస, ఇల్లద బలుదొడ్డ మాయేయల్లి పాదసేవకనన్న డాంబిక, అంయ్యో! యారూ అరిశుకొళ్ళద డానే వామన వటువాగి "మహాబలియే, మూరు డేజ్ నేల(వన్న కొడు)" ఎందు(యోచిసి) (అవను ఇకరిగి) అరిశుకొళ్ళద డానేయే, (అవనన్న) వంచిసిదే, నన్న ఆక్షేనల్లి కూడి శొండిరువడానేందే (3)

"రిళివళిశే ఇల్లద కాల" ∴ ఒళ్ళిక, జ్ఞాన బళయద కాల,

"బలుదొడ్డ మాయే — భూమియ మేలే డ్యాక్టి, ద్రవ్య - వ్యవహార గొందలద, సందార బంధనద, కొళ్ళలిశేందే ఈ మాయే అనుభవవాగలి అభ్యాస వాగలి ఇల్లద ఇదరల్లి సిక్కిబిద్దుకొళ్ళలు సాధ్యవాగదే ఇరువుదు!

"నన్న అంతరంగదల్లద్దుశొండే" — నన్న అంతరంగదల్లి, నన్న జ్ఞానశేయల్లందే ఇద్దుశొండు, నన్నొడనే అత్యంత మధురవాగి శలహే కొండు ఇద్దానేయ, నన్నన్న ఎంతహే, నానరిందద మూలయల్లి కొండొయ్దు సిన్న (భగవంత) వంచనేయ శోలిస. ఇదక్కే ఇన్నుం దు సాదశ్యవన్న బళయ వ్యక్తాంత.

ఆక్షేను హేళుత్తానే: మాయనే (వంచకనే), నీను నన్న అంతరంగదల్లియూ వాసమాడుత్తీ. నన్నొడనే ఆశ్రీయవాగి శూడిశొండిద్దీ. నిన్న పాదసేవయల్లి కొడగబారదే శంబ ఆశే యన్న నన్నల్లి నన్న ఇత్తొండిసిందలే లుంటుమాడిద్దీ. ఆదన్న

ఉయిర్ ఆయ్ = ప్రాణాధారకనా, ఎన్నై పీట్ర రాణ్మణి ఎన్ఱ = నన్నను కడిద, అ-కాయ్ ఉయ్ అ-క్కాయ్ ఆయ్ = కాటియిల్లద కాయియుమి కన్దై ఆయ్ కన్ఱాతైయాయ్ = కందియూ ఆని, అయోయు దన అఱియాక్కణ = అజ్ఞానమునే, అయిత్త అఱివిక్కత = అవివస్నిక్త, అక్ర అక్కాగా = లుప్తకారియే నీన్రో = నీవు, శెయ్యున ఎగుయ్క్కణ = మూడిద లుప్తకారమన్న, అయియేనే అఱిదియుణ్ = వాదధ్యేవకనాద నాను, అయియేనే అఱిదియుణ = అంకుకొళ్ళాలాగునల్ల (అరియనల్ల!)!

సరిసమూహరనున్ను మిగిలాదవరన్ను ఇల్లదవనాద మహా ఆశ్చర్యకారకనాదవనే, ఎల్లా వస్తువళగిం శక్తవనాగి అచ్చరి కెల్ల ప్రాణాధారనాగిరువవనే, నన్నన్ను కడిద కాటియిల్లద కాయి యుం కందియుం ఆగిరువవనే, అజ్ఞానవే అవివస్నిక్త లుప్తకారి యియే, నిన్న లుప్తకారమన్ను వాదధ్యేవకనాద నాను అరియనల్ల! (2)

ఎందిన వాక్యారదల్ల హేళువదంతే, ఆక్షను బిరమాక్షనల్ల హేళిది ఫలాపదంతే నేరిసికొండిరువుదు. అదన్ను మట్టిన నేరి కేయిద్దాగలూ బిడ, కాను బిరమాక్షన అజ్ఞానదింద మూల విచ్ఛేదవన్ను మరియువదంతే, ఈ వాక్యారదల్ల ఆక్షను బిరమాక్షనల్ల బిన్నమి కొళ్ళుత్తానే:

ఆక్షను హేళుత్తానే: స్వామీ, నినగే సరి సమ ఎంబవరాగి ఇల్ల నినగే మేలట్టవరూ ఇల్ల, నీనే సర్వేశ్వర. నీను అత్యం విస్మయకారక! అద్భుతకారక! ఎల్లవస్తుగళిగూ నీను కారణను. ఎల్లవస్తుగళిగూ నీనే ప్రాణాధారను. నన్నన్ను కడిద కాయియుం శందియుం నీనే. అజ్ఞానియాద నానే నిన్నన్ను నిన్న మహిమెయన్ను కొళ్ళబల్ల అవివస్నిక్త గురువూ నీనే. నిన్న లుప్తకారమన్ను లోప్త విల్లదష్ట! అవ్యాహతన్నెల్లా నానరియనల్ల! అరికుకొళ్ళదాదే నల్ల!

3. అఱియాక్కాలత్తుళ్ళే అడిమైక్కణాన్బు తొడక్కత్తిల్ విత్తు,
అఱియామైయాగత్తొడి యేఱి వళర్త్తాయాల్,
అఱియామైక్కుఱళాయ్ నిలమ్మీదినిలామవడి యాన్ఱు,
అఱియామై వుఱుత్తిక్కాయ్ ఎనదాగియుళ్ కలన్దే.

అయోయాక్కలక్కుళ్ళే అడిమైక్కణాన్బు శెయ్విత్తు,
అయోయా మూయ్క్కడియేనై మైక్కాయాల్,
అయోయా మైక్కుఱళాయ్ నిలమ్మీదిమూవడియేనాయి,
అయోయా మైవంజిక్కాయ్ ఎనదాగియుళ్ కలన్దే.

Garani Srinivasan

ಈ ವಿಶೇಷಣದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಕಳ್ಳ' ಎಂದು ಆದರದಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ನಮ್ಮಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ – "ಬಿಳಿಯ ಎತ್ತಿನವನೂ, ನಾಸ್ಮುಖನೂ, ಇಂದ್ರನೂ, ಚಿನ್ಮಯರೂ" ಭಗವಂತನನ್ನು ಈರೀತಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಬಹುದೇ? ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಕರೆಯಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲವೆ, ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಕವಿಯ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ, ಚೋರನಾದವನ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದನೆಂಬ ವಿಷಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಪಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಡೊಂಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪಕ್ಕ ಎನ್ನಬೇಕು. ಭಗವಂತನು ಅಂಥವನೇ? ಎಂದರೆ, ಭಗವಂತನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ (ಕಳ್ಳನನ್ನೇ) ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿರುವ ಇವರಿಗಿಂತ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಚೋರನ ಅಚೋರನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿದವನೆಂಬುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು ಸ್ವಾಮಿಯು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ದಾಖಲೆಯಾಗಿ ಸೇಕರಿಸುತ್ತಾನೆ, ರನ್ನನನ್ನವನು ನೆನೆದಾನೇ ಎಂದು ಆದರದಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು, ಅವನನ್ನು ಧರಿಸುವ ಅಲ್ಪಾಕ್ಷರ್ಯಾರನ್ನು, ಮಾಯಾಮಾಯಿಯಾಗಿ, ಕವಿಟಿಯಾಗಿ, ಪ್ರೇಮಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರನಾದ 'ಕಳ್ಳ'ನೇ ಸರಿ!

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಚತುರ್ಮುಖನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಶಿವನೂ, ದೇವೇಂದ್ರನೂ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ, ದೇವರ್ಷಿಗಳೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೊಗಳ್ತಾರೆ: "ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕನೇ, ಕವಿಟಿಯೇ, ಕಳ್ಳನೇ, ನೀನೇ ನಮ್ಮೊಡೆಯ. ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನೀನು ಏಳು ಲೋಕಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮನ್ನು, ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕಾರ್ಯವಡಿಗಳಾಗಿ ಸಾಧನೆ ಎರಸುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ."

11. ಏತ್ತಕ್ಕ ವೆಳ್ಳುಲಕುಂಗಿಕಾಣ್ಡ ಕೋಲಕ್ಕ
ಕೂತ್ತಕ್ಕಿನ, ಕುರುಕೂರ್ಚ್ಚಡಕೋಪನ್ನೆಂಗಾಲ್,
ವಾಯ್ತ್ತ ವಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಾಯಿರವಿಪ್ಪಕ್ತುಡನ್,
ಏತ್ತಕ್ಕವಲ್ಲವರ್ಕ್ಕು ಇಲ್ಲೆಲಡಿಯೋಂ ನಾಮೇ.

ವಿತ್ತಗನೈಯುಲಗುಣ್ಡಮ್ಮಾಡಿ ಕೋಲ
ಕೊತ್ತಕ್ಕನೈ, ಕುರುಕೂರ್ಚ್ಚಡಕೋವಿನ ಕೋಲ್,
ವಾಯ್ತ್ತ ವಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಾಯಿರವಿಪ್ಪಕ್ತುಡನ್,
ವಿತ್ತಗವಲ್ಲವರಕ್ಕು ಇಲ್ಲೆಲಡಿಯೋಂ ನಾಮೇ.

పిళ్ళ ఆక్కడ = స్తుతించలు, మీళా బలప్రయోగ ఆష్ట ఒలకుం = పిళ్ళులోకవళ్ళన్ను, కొండ్ర ఆకాణ్ట = అళిదుకొండ (బుద్ధిం చి), కోలమూ ఆకూలం = సుందరవాద, కూళ్ళ నేళ్ళ = కూళ్ళ ఆణ = నాట్యాసివీణానన్ను, కురుడూర్ ఆకూరు కూర్ = కిరుళ్ళులు, డూంచ, శరడ్రోలవీన ఆట ఆకూచణ్ = శరకోలవిన్ను, శంఖ్ ఆకూచల = మూళుగళ్ళాద, మాంయ్ళ మాయు ళ్ళ = సుబ్రహ్మణ్య వాద, ఆయిరళ్ళు ళ్ళా ళ్ళు ఆచిర్ళ ళ్ళు = ఇందు నాలిరదల్లి, ఇవ్వే పళ్ళు (ఆ) ణాయి # ప ళ్ళు = ఈ ఉళ్ళ ళ్ళు, ఉడనే ఉణ్ణ ళ్ళింద (ఈ ఉళ్ళ ళ్ళమూలక) ఉడనే ఉణ్ణ = ఒడనే, పిళ్ళ వళ్లార్ళ్ళు ఆళ్ళ ళ్ళ ఆవళ్ళులాగ్ ఆకు = స్తుతిసళ్ళవ ఆనే, ఇల్లిలి ళ్ళ్ లూనమేల్ ఆళ్ళిల్ల ర్ణ్ ఉణాడు = యూవోందు కొరళెయూ ఇరువుదిల్ల.

స్తుతిసలు, మిళ్ళులోకవళ్ళన్ను అళిదుకొండ (బుద్ధిం చి) సుందరవాద నాట్యసివీణానన్ను శిరుళ్ళుడూరిన శరకోలవిన్ను మూళుగళాద సుబ్రహ్మణ్యవాద ఇందు నాలిర మాకురగళల్లి ఈ కడ్డు మాకురగళింద స్తుతిసళ్ళవరాలి యూవోందు కొరళెయూ (నుగ్నవళెయూ) ఇరువుదిల్ల. (11)

ఇదు ఈ శిరువాయ్ మేలోయ కడెయ మాకుర. శిరువాయ్ మేలోయ బుద్ధళ్ళు ఏమేర్ళ్ళర్ నాద భగవంతన ఎడెబిడద రక్షళ్ళ వసన్ను, ప్రహ్లాదాయ్ద వసన్ను చిక్క చిక్క రీతియల్లి సిదర్శనగళ్ళుటన్ డేళళూడి. అవన శరువడిగళన్నాశిసి, దృఢ్ళనాగి ఆశ్రయిసి, ఎరడు భోజనగువవరాలి భగవంతనన్ను ళ్ళిలో ళ్ళ్ ఆండ్ నాగి రుళ్ళ్తదే ఎంబుదు ఇదర తాత్పర్య.

దేవతెగళల్లరూ ఇందు నగల బిట్టుసుళి భగవంతనల్లి మొరెయిట్టరంతే. దానవ చక్రవర్తియాద మహాబలి శన్న కోడు ళ్ళేయిందలూ, బడదనడసువ యజ్ఞయాగాదిగళిందలూ అజ్ఞేయ నాగి, మూరు లోకగళన్ను ఇడీయినాగి బిడుతా నేందూ, శివన్నల్లి అవన అధికారదింద మారు మాడబారదెందూ దేవతెగళు భగవంతనల్లి అంగలాచిదరంతే. కృపాళువాద భగవంతను శుడలే మాయమనవము నాగి బలియ యాగశాలెయల్లిన్న ప్రహ్లాదనంతే. తన్న భక్తన బేజే యల్లి మూరే మూరు డెజ్జెగళన్ను బేడదనంతే. బలియింద అదన్ను దానవాగి బిడదెందు శుడలే భగవంతను త్రివిక్రమనాగి బళిక్కు తన్న ఎందు డెజ్జెయింద లే భూమండలవన్నెల్లా ఆవరిసి అళిదుకొండ

నంకే. మోలణా ఎల్లలో లోకవళన్ను శేన్న ఇన్నొందు డొళ్ళియింద ఆవం
సి బిట్టనంకే శేన్న మొగరనేయు డొళ్ళియన్ను దానాన్వణోయిం దళియు
కెలేయు మోలేయలే ఇరిసి, అవనన్ను గుంభోర్ణా అనుగ్రహిసిదనంతే

భగవంతను శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసి భూమిగె బంద అద్భుత లీలెగళల్లి
గళల్లి- యుమునా నదియల్లి కాళింగ మడుహిసల్లి మాడిద్దాను
కాళీయ నెంబ విషధరవన్ను శిక్షిసి, అదర డొడ్డియ మోలేరి,
నానాభ్యంగళింద నర్తన మాడి, సర్పవన్ను విరాళవ గొళ్ళిసిద్దు
ఇందు సిదశర్మన మగళు ఆలుగూరు వివరిసువంతే, అవను
కొడద కుణికెదల్లియూ దాచియిల్లద నిధ్రేనను ఎంబుదు
ఇన్నొందు సిదశర్మన ఈ సిదశర్మనగళింద భగవంతను నాల్కరోళు
సిధ్రేన నేంబుదు విశేద విడుర్తదే.

గర్వదర్పిష్ఠనూ, క్రూరాత్మోర్ణనూ, భీరమోదదాయియూ ఆద
భగవంతనన్ను కురిసి, అవన కల్యాణగుణగళన్ను కురిసు శిరుక్ష
రుద్రూపిత శరీరసోవిసు (నమ్మాలుగూరు) ఇందు నాపిరబారద
గళన్ను బిలుగొర్వాగి రచిసి డాడెదారే. అవుగళల్లి, ఈ
డొక్కు మాతుగళన్ను చిన్నాగి కలిసు, ఆమూలగ భగవంతనన్ను
స్తుతిసిపవరింతే యూ మబిగళు కొరతెయూ ఇల్లదంతే మోండా
గిరువ ఆనందగళు అవర ఇడ వీరగళ్ళెరడరల్లూ లభిసిక్కవే
ఎంబుదు ఈ శిరుమాయ్ మోలెయ సూచనె.

— o —

Garani Srinivasan

14 1.80

తిరువాయ్మొళి - ఎరడనేయ దశక - మూర్నాము తిరువాయ్మొళి

తిరువాయ్మొళి - ఇరండాయిరత్తు పత్తు - మూన్రుంద్ తిరువాయ్మొళి

3. ఊనిల్ వాళుయిరే - ఊనిల్ వాళ్ యిరే

1. ఊనిల్ వాళుయిరే నిల్లై పోవున్నినైప్పై పట్రు,
వానుళార్ పెరుమాన్ మదుసూదనెన్నమ్మాన్,
తానుమ్ యానుమెల్లామ్ తన్నుళ్ళే కలందొళింద్తోమ్,
తేనుమ్ పాలుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నలుమముదుమాక్కినే.

ఊనిల్ ఊణిల్ = దేహదల్లి, వాళ్ ఉయిర్ = జీవవే, నిల్లై నిల్లు = నీను బిట్టియదు, పోగు పా = హోగు (బా), ఉన్నై ఉణ్ణా = నిన్నన్ను, పిట్రు పెట్రు = బిడిసి, మానుళర్ వానవర్ ఉళార్ = విరమ బిడదల్లిరువవరు (నిత్యసూరిగళు), పెరుమాన్ పెరుమాళ్ = స్వామియు, మదుసూదన్ మదుసూదన = మధుసూదన నూ, ఎన్ అమ్మాన్ ఎన్ అమ్మ మాళ్ = నన్న ఒడేయను, ఆద, తానుమ్ = అవను, యానుమ్ యానుమ్ = నానూ, ఎల్లామ్ ఎల్ల మా ఎల్లవూ, తన్నుళ్ళే తన్నల్లియే = అవనల్లిందలే, కలందు = కలిసు, ఒళింద్తోమ్ ఒళిందిరుతేవు = ఇల్లవాగి హోగి వు (నీరిసిందు హోగిదేవు), తేనుమ్ తేనుమ్ = జేనూ, పాలుమ్ పా లుమ్ = హాలూ, నెయ్యుమ్ నెయ్యుమ్ = తుప్పవూ, కన్నలుమ్ కణ్ణ లుమ్ = సక్కరెయూ, అముదుమాక్కినే అమృతుమ్ = అమృతవూ ఒక్కే రిక్క = (కలిసుహోదవను) నానేయలే.

దేహదల్లి బాళువ జీవనే, నీను బిట్టియదు హోగు (బా). నిన్నన్ను విరమ బిదదల్లిరువవరు (నిత్యసూరిగళు) స్వామియూ, మధుసూదన నూ, నన్న ఒడేయనూ ఆద అవను నానూ ఎల్లవూ అవనల్లియే కలిసు ఇల్లవాగువంతే నీరిసిందు హోగిదేవు. జేనూ, హాలూ, తుప్పవూ, సక్క రెయూ అమృతవూ కలిసుసిహోళ్ళువ తానేయలే. (1)

ఇల్లి జీవ అథవా ప్రాణవన్ను కూరు దేహదల్లి ఆత్మసూంచర మూర్తనూ ప్రాణవూ, బిడిబిడియూ వనే. మూరిసికొండిరువుదు నిరయవ్దే. ఇల్లి బిదలు మధుర వాద వస్తు నింబిందిరువుదరింద, యావ అవయవవూ కొంబిరియోడదే విరమూర్తనోడనే ఆత్మను కలిసుకొండదద్దరింద, యావ అవయవవూ అంజికేగూ ఆత్మనిగే ఇల్లవాగిదే.

ఆళ్వను హేళుత్తానే: జీవనే, నిన్న భాగ్య కుంబళ్ళియదు.

నిశ్శబ్దంగల్ల ఒడియనాద మద్దుబొందనవాద, చుక్తు నన్న నివాడంకనో ఆద నన్న స్వామి విరమూళ్ళనేండనే నాను సంభోగాంతాగా శలీకుబ్బోగిద్దేనో. విర మూళ్ళనింద నన్నన్న భోగ్యవేగిల్ల ఎన్న వష్టు నమ్మిబ్బర నోరంతి యుంగి బ్రోగిదే. నవనవే ఎల్లవిధవాద స్త్రీంకి కొలగిదే. ఇలోను, డాలు, రుప్పి నిశ్శబ్దే, అమ్మళే ఇవ్వగళు విరబ్బర కూడికొండు, డోనే సురుళిలాదంతే ఆగి, బడల్ల రుళిశరవాగురువుదోల్ల డాగేయిల్ల నన్న మత్తు విరమూళ్ళన భోగిసే బడల్ల మధురవాగిదే. ఆద్దరింద, జీవనే, జీవనన్న ఇంశేయుం ఇళిద, వృత్తియుం ఇళిద. నిశ్చింతేయుంగి నీను దేహవన్న బిట్టు బ్బోదు.

ఈ బాళుర కొండకినదు. జీవనే ఆళ్ళ, అదన్న 'జీవాళ్ళ' ఎన్న బద్దసు — ఎంబుదు ఇందుశక్తి దేహ, ఇంద్రియ, మనస్సు, ప్రాణ - ఇవ్వగళింతి భిన్నవాదద్దు ఆళ్ళ - ఎంబుదు ఇన్నొందుశక్తి. దేహవే ఆళ్ళ - ఎంబుదు మత్తొందుశక్తి. ఆళ్ళ ఎందరే విరమూళ్ళనే - ఎంబుదు మనుదొందుశక్తి. ఇవ్వగళల్లి పాశ్చాత్యరాద ఆలిట్టారరు యుంవుదన్న కురితిరు నమగే శిక్షణయు బోళ్ళురిత్తిద్దారే ఎంబుదన్న గరియుంగి కండుకొండవరంద ఇదర వివరణేయన్న కేళి అరియబేకాదద్దిదే.

"లయిర్" ఎంబ పదక్కే "ఆళ్ళ, జీవ, లుసిరు గాళి, బస్ ఎన్నువుదు, విరమళ్ళ, నిద్రే" — ఈగెల్ల అర్థవిదే.

"ఆళ్ళ" ఎంబుదక్కే "విరమూళ్ళ, బ్రెడ్ట, దేహ, యళ్ళ, స్వభావ మనస్సు, చిత్త, బుద్ధి, జ్ఞాన, కాను, స్ట్రక్చర్, అన్న, సూయర్, బాయు, మన, ఇంద్రియ" - ఎందెల్ల అర్థవాగుత్తదే.

ఆదరే, 'లయిర్' ఎంబుదన్న 'మనస్సు' ఎందు అర్థమాడి, సుందరవాగి వివరణేయన్న, అంశవరొబ్బరు బేళ్ళద్దారే. అదన్నొందమసిదభద్రవాగిదే.

2. ఠక్కనార్ మిక్కవారిల్లియాయ మామాయా,
ఠక్కనాయెబ్బరుట్టుగుమొయిరాయ్, ఎణ్ణెంబెట్టర
అక్కనాయాయ్క్కన్నంతనాయాయ్ అరియాదనణ్ణరివిక్కన,
అక్కనా నీశేయ్దన అడియేనతాయేనే.

ఒక్కార్ మిక్కవారిల్లియాయ మామాయా,
ఒక్కాయ్ ఎబ్బరుట్టుగుమొయిరాయ్, ఎన్నెబ్బెట్టర
అక్కాయాయ్క్కన్నేదిల్లియాయ్ అరియాదనతాయిక్క,
అక్కా నీశేయ్దన అడియేనతాయేనే.

~~ఒక్కార్ ఠక్కనాయ్~~ = ఒక్కార్, ఠక్కనార్ = గరిదమానగి. మిక్కవారిల్లి = మిగిలాదవరు, (మిగిలాదవరన్ను). ఇల్లి ఆయ్ల్లి ఆయ = ఇల్లదవనాద్ద, మామాయా మామాయా = మదా ఆశ్చర్యకారకనే, ఒక్కాయ్ ఠక్కనాయ్ = రక్షకనాగి, ఎబ్బరుట్టు మరణబరుట్టుగుం = ఎల్లా వస్తుగళను, లయిర్ ఆయ్

(ಆಹ್ವಾನಿಸಿ), ನರಮ್ಬಿನ್ ನ್ರಾಗಂಬಿಗ್ಣ = ನರಗಳಲ್ಲ (ಶಂಕಿಗಳಲ್ಲ), ಮುಖಿಕ್ ಮ್ರಕ್ಕಿರ್ = ಬಲಕ (ವಿಕ್ಟ್ವಾದ, ದೃಢವಾದ), ಕುವ್ವೆ ಯೇ ಈಣಾಮಡಿಯ = ರುಚಿಂಯೇ, ಪಲ್ ಪಟ = ಅನೇಕ, ನಲಾರ್ ನ್ರಾಗಾರ್ = ಒಳ್ಳೆಯವರು (ಸದ್ಗುಣಿಗಳು) ಪಯಿಲುಮಗ ಪಟಿಕ್ಕುಮ್ = ಅನುಭವಿಸುವ, ವೀರನೇ ಪ್ರಥಮ = ವೀರಮ ಪುರುಷನೇ (ವೀರಮವಿದದನಿಯಾಮಕನೇ), ವಮಿಕ್ಕಿರ ನೇ ಪಯಿಕ್ಕಿರ್ರಥಮ = ವಿಕ್ರಮನೇ (ವಿಕ್ರಮಸ್ಥನೇ), ಕನ್ನಲೇ ಕಣ್ಣಾ ಲೆ = ಕಬ್ಬಿನದಾಲೇ, ಅಮುದೇ ಅಮ್ರುತ = ಅಮೃತವೇ, ಕಾರ್ಮುಲೇ ಈಗಾರ್ ಮ್ರುಕ್ಕಿಲೆ = ಕಾಮುರ್ಕನಲೇ, ಎನ್ ಕಣ್ಣಾ ಗಣ್ ಕಣ್ಣ ಅ = ನನ್ನ ಕೃಷ್ಣನೇ (ನನ್ನನ್ನ ಕೃಷ್ಣನಿವನೇ), ನನ್ ಅಲಾಲ್ ನ್ರಿಗಣ್ ~~ಎನ್ನನ್ನ~~ ಅಲಗಾಲ್ = ನಿನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ, ಇಲೇನ್ ಕಾಣೋ ಮಿಲಣ್ ಕಾಣ್ ಣ = (ಚೋರಿಯಾರನ್ನು) ವಿಡಿದಿಲ್ಲ ಕಂಡಿಯಾ, ಎನ್ನೈವೆ ಣ್ಣಾ = ನನ್ನ ನ್ನ, ನೀ ನ್ರೋ = ನೀನು, ಕುಲುಕ್ಕೊಳ್ಳಲೇ ಕ್ರುಗ್ರಿಕ್ಕರಿಕಾಗಾಣ್ ಣಾ = ಗುರುತಿಡು (ಕೈವಿಡೋಲು).

ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವೀಣೆಯ ನಿನಾದದಿಂದ ಬಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಕೊಂಕಿಗಳ (ನರಗಳ) ವಿಂವಿಕ್ಷವಾದ ರುಚಿಂಯೇ (ಮೂರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ), ಅನೇಕ ಸದ್ಗುಣಿಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ವೀರಮವಿದ ಸಾರ್ವಭೌಮನೇ, ವಿಕ್ರಮನೇ (ವಿಂಶು ದ್ಧನೇ), ಕಬ್ಬಿನದಾಲೇ, ಅಮೃತವೇ, ಕಾಮರ್ಕನಲೇ, ನನ್ನನ್ನ ಕೃಷ್ಣನಿವನೇ ನಿನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ ಚೋರಿಯಾರನ್ನು ವಿಡಿದಿಲ್ಲ ಕಂಡಿಯಾ! ನನ್ನನ್ನ ನೀನು ಗುರುತಿಟ್ಟು ಕೋ (ಕೈವಿಡೋಲು). (7)

ಅನಾದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯ ಶಂಕಿಗಳ ಮಿಡಿತದಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಸಂಗೀತ. ವೀಣಾನಾದದ ನಿಷ್ಕರ್ಷದಿಂದ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಸ್ವರಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಆಹ್ಲಾದಕರ ವಾದ ಮೇದಸ್ಸು. ಇವೆರಡರ ಅಕ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಸಂಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಅಹ್ಲಾದಕರ ವಾಗಿರುವುದು ಭಾವವರ್ಧಿಷ್ಣುಯ. ಭಗವಂತನನ್ನು ನಾದಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೇನೋ!

ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವನ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ, ಅವನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವರೇ ವಾಗ್ಗೇಯಕಾರರು. ಭಗವಂತನ ಸಕ್ಕತ್ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ "ನಲ್ಲಾರ್" (ಸಜ್ಜನರು) ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ಅವರ ಸಾರ್ವಭೌಮನೇ ಭಗವಂತ.

ಕಬ್ಬಿನದಾಲು ಎಷ್ಟು ಮಧುರವೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಧುರ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ.

ಅಮೃತವಾನದಿಂದ ಬರುವ ~~ಅಮೃತ~~ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಭಗವನ್ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನೂ ಅಮೃತವೇ.

Garani Srinivasan

కామ్యుడగలు కళ్లకే ఆకర్షణీయంగా, మనసుల్లో ఉల్లాస ఉత్సాహం పుడ్తూ, దీర్ఘాయుష్మాన్ గా దిమ్మదిగా మళ్లీ యవ్వనాన్ని తెచ్చిపెట్టే. దానినే ఋషభ వంశమనీ.

శ్రీ కృష్ణుడు అవతరించిన ఋషభ వంశము స్త్రీ పురుషులన్నారో, ఆ బాలవృద్ధులాద ఎల్లరనూ ఆకర్షించి, అవరన్నధిగమించినవాడు.

ఆల్వార్లు పాడ్డారు: ఎలదోయి మిడిసిపడ్డ మూర్ఖుల్ దొంతినే వేదనానద ఇంపిసొందినే కూతిపెట్టి రువ నాదస్వరంనే, (ఓంకారస్వరూపంనే), వీరమవిద వాసనళాద 'నల్లార్' ర నివాడకనే, దవిత్రనే, వీరమ పురుషనే, అశ్వంధరుచేతనాద శ్రీనే. అమర క్ష్యవన్న నీడువవనే, వీరమ లుదాయిలే, ఆకర్షణీయనాద శ్రీనే నే, నాను నిన్నన్న విట్టు బేరే యార ఆశ్రయువనూ పిడిబిల్లవం బుదు నినగే శక్తిగే. ఆద్దరింద, నన్నన్న నీను నిన్నవనెందు నుడుతి ప, కృపే మాడు.

8. కుఱిక్కెకాణ్ గ్రాణాంకగళాల్ ఎణెయ్యు హుట్టిదవుదు,
కిఱిక్కెకాణ్ డిప్పిఱప్పే కిలనాళిలెయ్ తిణ్ణ యాగ్,
ఉఱిక్కెకాణ్ణ వెణ్ణెణెయ్ బాల్ తెళిక్కుణ్ణు మమ్మాన్ పిన్,
నెఱిక్కెకాణ్ణ నెజనాంప్ పిఱవియర్కు డిన్రదే.

కుఱిక్కొళ్ళ కుఱిక్కెకాణ్ = చిన్నవి గమనిసగ్రాహిరక్కు, జ్ఞానఇన్ద్రియాల్ గ్రాణాంకగళాల్ = వివిధ జ్ఞానఇన్ద్రియగళింద ఎన్నే లుత్ ఎణె హుట్టి = ఎష్టో యుగగళు, శోంప్ తెయ్ = మాడ ఇరేకాద, శేవమువ హుదుముం = కవిన్దన్ను (సాధనేయన్ను), కొళ్ళు కొణ్డు కిఱిక్కెకాణ్ణ = లుతాయిన్ను మూలక, ఇ-పిఱ ప్పే కి పిఱప్పే = ఈ జన్మదల్లియే, శిలనాళిల్ కిలనాణి ల్ = స్వల్ప కాలదల్లే ఎయ్దినను యాను ఎంబ క్రియాణ్ యాగ్ నాను వికసిసి, ఉఱిక్కెకాణ్ణ = నేలువరెగళన్ను

Garani Srinivasan

ಶೇಮಿಅಪಿದ್ದ, ವೆನ್ಡೆಯ್ ವಾಳ್ ಅವಣ್ ಅಣ್ಣಾ ಬಾಲ = ಬೆನ್ನೆಯನ್ನು ಕಾಲನ್ನು ಒಳ್ಳಕ್ಕು ಕ್ಕಾಣ್ಣಿಕ್ಕತ್ತು = ಮರೆಯಲ್ಲಿ (ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು), ಉಣ್ಣಾ ಇಣ್ಣಾ = ಉಂಡಂಥ, ಅಮ್ಮಾನ್ ಪಿನ್ ಆಂಮಂಗಣ್ಣಿಗ್ಗ = ಪ್ರಾಮಿಯ ಐಂದೆ, ನೆಲ್ಲಿಕ್ಕೊಣ್ಣ ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ಧವನ್ನ (ನೆನ್ನೆರ್ದಲ್ಲಿ ನಡೆಂಬುವ) ಡಿಯುವ, ನೆಂಜ ನಲ್ಲಿಂಸ್ ನಿಜ ಕ್ಕಣ್ಣಾಳ್ಪು = ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿ (ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ವನಾಗಿ), ಪಿಲಿವಿ ಕುಯರ್ ಬಿಗ್ರಾಯಿ ಕ್ಕುಬುಗ್ ಧರ್ಮಿಕನೆಂಕ ವನ್ನು, ಕಡಿನ್ದೇ ಕುಡಿಸ್ತಂಡಿಕ್ಕ = ನೀಡಿಯೇ.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಪ್ರಬಂಧಿಕಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಜ್ಞಾನವಳಿಂದ ವಿಷ್ಣೋ ಯುಗಗಳಲ್ಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು (ಧಾರ್ಮಿಕ ಲುರಾಯ ಧರ್ಮಮೂಲಕ ಈಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ, ಬೆಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡೆ. ನೆಲುವುಗಳಲ್ಲಿ ತೇಮಿಅಪಿದ ಬೆನ್ನೆಯನ್ನು ಕಾಲನ್ನು ಮರೆ ಯಲ್ಲಿ ಉಂಡಂಥ ಪ್ರಾಮಿಯು ಐಂದೆ, ಅವನ ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ಧವನ್ನ ಡಿಡಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿ (ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ), ಧರ್ಮಿಕ ಭಂಕ್ಟವನ್ನೇ ನೀಡಿದೆ (8)

ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹುಲಭವೋ ಭಕ್ತಿ-ಪ್ರಪತ್ತಿಗಳಿಂದ ಅದು ಹುಲಭವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ ಕಠಿಣ ಬಹುಕಾಲ ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ಅನುಷ್ಠಾನ ಮುಂತಾದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೂ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಕ್ತಿ-ಪ್ರಪತ್ತಿ ~~ಮಾರ್ಗ~~ ಬಲು ಸುಲಭವಾದ ಉಪಾಯ. ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ಮುಂದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಮುಕ್ತರಾಗಬಹುದು.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಜ್ಞಾನೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಯುಗಗಳೇ, ಕೆಲವು ಕಲ್ಪಗಳೇ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ನಾನು ಹಿಂದೇ (ಈ) ಜನ್ಮದ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ, ಹಿಂದುಳುಲಭೋಪಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಪಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನ್ನು, ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಮಹಾನ್ ಭಕ್ತಿ-ಪ್ರಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಸಂಕಟದಿಂದ ನಾನು ಪಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

9. கடிவார் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன் விண்ணவர்
பெருமான்,
படிவானமிறந்த பரமன் பவித்திரன் சீர்,
செடியார் நோய்களைகடப் படிந்துகுடைந்தாடி
அடியேன் வாய் மடுத்துப் பருகிக்களிக்கேனே.

கடிவார் கண்ணந்துழாய்க் கண்ணன் விண்ணவர் பெருமான்,
படிவானமிறந்த பரமன் பவித்திரன் சீர்,
செடியார் நோய்களைகடப் படிந்துகுடைந்தாடி,
அடியேன் வாய் மடுத்துப் பருகிக்களிக்கேனே.

கடி கடி = விரைவுள்ள, வார் வார் = கொம்பிருவ, தண் = குளிர்ந்த, அம் அம் = அழகான, துழாய் = துளசியை, கண்ணன் = ஸ்ரீகிருஷ்ணனாக அவதரித்த, விண்ணவர் = நித்யஸூரிகள், பெருமான் = பிரியமானவன், படி = ஸ்ரீயபதியானவன் (நமக்காக), வானம் = மேலான, இறந்த = இல்லாத (விரஜை முதலான), பரமன் = பரமபுருஷனாக, பவித்திரன் = பரிசுத்தனாக, சீர் = கல்யாணகுணங்களை, செடி = பாவங்களை (தோஷங்களை), ஆர் = கொண்டிருக்கிற, நோய் = வியாதிகள், கடப் = நாசமாவதற்காக, படிந்து = மூழ்கி, குடைந்து = மூழ்கி, ஆடி = ஆனந்தித்து, அடியேன் = தாஸனான நான், வாய் மடுத்து = வாயில் வைத்து, பருகி = குடித்து, களிக்கேனே = மகிழ்ச்சியடைகிறேனல்லவா? (ஆம்)

விரைவுள்ள கொம்பிருவ அழகான துளசியை ஸ்ரீகிருஷ்ணனாக அவதரித்த, நித்யஸூரிகளுக்கு மேலான விரஜை முதலான இல்லாத, பரமபுருஷனாக பரிசுத்தனாக கல்யாணகுணங்களை பாவங்களை கொண்டிருக்கிற வியாதிகள் நாசமாவதற்காக, மூழ்கி, மூழ்கி, ஆடி ஆனந்தித்து, தாஸனான நான் வாயில் வைத்து குடித்து விரக்தனல்லவா? (ஆம்!) (9)

மேலுள்ள பாசுரத்தில் மோக்ஷத்தை விரும்பும் ஸாதகனுக்கு தேவையான குணங்களை கூறினார். இந்த ஸாதனத்தை அனுஷ்டிக்கும் முறையை (அனுஷ்டானத்தை) கூறுகிறார்.

மேலுள்ள லோகங்களிலும், விரஜை முதலானவைகளிலும், தனக்கு

ఈ కూచి ఎంబ వరే ఇల్లదంద్ర వను నివోర్ శ్వేరను. సాశ్వతీం రంగర్ల బడే
యను. పీరమ శ్రోష్మను పీరమ పీరుష్మను. వీరంమల్ల కుంబిద వనమా
లేయింద శోలబ్ధ కర్మవను. శ్రోత్రేష్మనా అవధరిసి ఆశ్చర్యకోర
కనా ఆశ్రీకవర్మలనా శ్వేనాసింధువనా శోలబ్ధిసదవను. అనిం
మ్మాక కల్యాణ గుణగళుళ్ళవను.

పుణ్యశీలర్ధ సోందరల్లి మీలయువుదర పీలనా మాడిద వాగి
గళ పీండారవాగువుదర డాగేయలే, భగవద్గుణంబ పీవిత్ర శీలర్ధ
దల్లి మిందు అనుభవిసిపువుదర పీలనా జన్మ జన్మాంతరగళింద లూ
కూడికొండు బంద పాపరాశియల్లా భస్మవాగువుదు. మత్తు, ఆ పాప
కర్మగళ పీలనా అనుభవిసిలే బేకాద దుంకటగళల్లవూ శోలన
హోగువుత్తవే. ఇదే పవిత్రవాద వను భగవత్సాన్నిధ్యవన్న పడెదుకొళ్ళ
లు అర్హనాగువుత్తవే.

ఆచార్యరు హేళువుత్తారే: వీరమ పీవిత్రను, ధర్మోర్ధవను,
దవర్ధర్షకను ఆద పీరమ పీరుష్మన అనంత కల్యాణగుణగళంబ
పవిత్ర శీలర్ధద బళకారి, అదర్లి మిందు, మునుళూహే. ఆడి, కుణిదే.
బాయిందష్ట, నిమ్మదియాగి కూడదు, ధ్యానదల్లి కుంబికొండే ఆనంద
వరవశనాదే. డాగేయలే ఉన్నక్రను ఆడినల్ల!

10. కణిప్పుం కవర్వు మత్తుం పిఱప్పుప్పిణిలుంప్పిఱప్పు
ఱ్ఱుం.
ఒణిక్కైకాణ్ట కోకిలముమాయ్ ఉడన్ కూడువదెన్ఱు
కాలై,
కుణిక్కిన్ఱ వాణిర్నిలం కూడ రాళిశంగుకెన్ఱే,
అణిక్కిన్ఱ మాయప్పిరాన్ అడియార్కళుక్కుళాగు
కాలయే.

కళప్పమా కవర్వుమట్రు పిఱవి పిణి మూప్పిలా పిణిట్రు,
ఒళకెన్ఱో శేలయియుమాయ్ లుడన్ కూడువదేనోలు శోలలో,
కుళిక్కినాలు వానిన్నిలమా శుడరాలి శజ్గేనిధి,
అళిక్కినాలు మాయప్పిరాన్ అడియార్డళా పలూజ్గళ్ళలే.

కళప్పమా కణిప్పుం = అల్పసంశోలవన్ను, కవర్వుమా
కవర్వుం = ఆశెయు దుడికవన్ను, అట్రు అన్ఱు = కెడదుదాగి,
పిఱవి పిఱప్పు = జన్మవన్ను (జ్ఞాన్యవిరోయన్ను), పిణి పిణి =
దుఃఖవన్ను (బేంకటవన్ను), మూప్పు ఱుప్పు = ముప్పన్ను, ఇఱప్పు
మా ఱిప్పుం = మరణవన్ను, అట్రు అన్ఱు = నాశవాడిసి
ఒళకెన్ఱో ర్యెగళిక్కరకాణ్ట = జ్ఞాన దృష్టియింద కూడవ,

Garani Srinivasan

శోణదియుమ ఆంప్ కొగాక్కోయుం ఆయ = జ్యోతిష్టోమమును
ఆచరించువానిని, ఉడనే ఒడణ్ణ = వెంటనే, కూడుచుదు = కూడుకొన్నది
= చూడికొళ్ళువుదు, ఎన్నలు చొల్లూ ఎణ్ణుగొగాయిగా =
ఎందిగోళ్, కుళిక్కన్నలి కుణిక్కిణ్ణా = కనిపించిరువ,
వానవాణ్ = ఆకాశవన్నూ, ఇ-సిలమగి-స్రీనం = ఈ భూ
మియన్నూ, శుడర్ కూడర్ = ప్రజ్వలిసువ, ఆలి ఆళ్గి = చక్ర
యుధవన్నూ, శఙ్గు కూఙ్గు = శంఖవన్నూ, వీస్ది రగ్రక్కొణ్ = ధరి
సి, అళిక్కన్నలా ఆణిక్కిణ్ణా = రక్షిసుత్తిరువ, మాయ
మా పిరాన్ మాయం పిరాణ్ = ఆశ్చర్యకారకనాద శివేశ్వరన,
అడియార్కళుక్ అడియారాగ్గళ్ = భక్తర, కుళుఙ్గళ్యిలే
క్కుళ్ళాగ్గుకూచొణ్ణు = కూటగళల్లి, (చూడికొళ్ళువుదాగలి
ఎందిగోళ్)

అల్ల శంకోలష్టవన్నూ, ఆశెయు ఉడికెవన్నూ కొడిదు దాకలి,
భుట్టువికెయన్నూ, దుఃఖవన్నూ (సంశ్లేషవన్నూ), మృత్యువన్నూ,
మరణావన్నూ నాశవిడిసి, జ్ఞాన ప్రీక్షెయిందలే చూడిద జ్యోతిష్టోమ
యజ్ఞవన్నే కూడికొళ్ళువుదు ఎందిగే లభిసువుదోళ్? ధనసు
క్తిరువ ఆకాశవన్నూ ఈ భూమియన్నూ ప్రజ్వలిసుత్తిరువ చక్ర
యుధవన్నూ శంఖవన్నూ ధరిసి రక్షిసుత్తిరువ ఆశ్చర్యకారకనాద
సవేశ్వరన భక్తరు (వాదసోవకరు) కూటగళన్నూ కూడికొళ్ళు (10)
వుదు ఎందిగోళ్?

ఈ పాశుపదల్లి ఎరడు సుందరవాద విషయగళన్ను ఎత్తిహే
ళ్దిరువుదే. మొదలనేయదు భగవంతనొడనే ఆనలోచేకాద
భక్తన సమాగమద విషయ. ఎరడనేయదు భగవద్గుణాను
భవదల్లియే లల్లీనరాద భగవత్ప్రేమకరాద భిన్నవళిగే
కనే ఆనలోచేకాద భక్తన సమాగమ భక్తనన్ను తిరిదిట్టిగే
ళదువుదక్కే ఈ ఎరడు సమాగమగళూ బేకే బేకు. అదక్కా
యే భక్తన కొత్తరవూ.

ఇతేకనగే స్థూలవాగి కాణువ, కేళువ, ముట్టువ, నాళు
ఇవు కట్టిద్దే అల్ల. అవు బంధవే బరువువు. మనరావరిగే గొళ్ళు
త్తలే ఇరుత్తా అవనన్ను కొళ్ళలసువుదు జొతెగే. అవనిగే
కాంచాణవాద బంధన! అదు అవను ఆశెయ పంజరదల్లి సిక్కిహిద్దు,
కడేవాద సంకోలష్టక్కూ దాగొళదే కొళ్ళలు అవకాశవిల్ల.

ಈ ಎರಡು ಕೊಳ್ಳಅಕೆನಳ್ಳೂ ಕೊನೆಗೂ ಳ್ಳುವುದೆಂದೇ? ಇದಕ್ಕೆಳಿಂದ
ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಇದಕ್ಕೆ ಲುಕ್ಕರ - ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರಾಗಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾ
ದರೂ ಆದರೆ ನಿರ್ವಿಚ್ಛಾರನಶ್ಯಲೆಯಿಂದಿರುವಾಗಲೇ. ಈ ಷಣದಿಂದಲೇ
ಚಿಂತನನಲ್ಲಿ ಷೋಕ ಕಾಶ್ಚಕ ಎಂಬ ಕಾರಕವ್ಯಜ್ಞಾನ ಭುಂಟಾಗುವು
ದು ಷೋಕವಾದದ್ದನ್ನ ಕಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಕಾಶ್ಚಕವಾದದ್ದನ್ನ ದ್ಯಕ್ಷೆವಾಗಿ ಅವರು
ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುವುದು

ಚಿಂತನನಿಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನವಶ್ಯಲೆಯಿಂದರಿಗೆ ಲುಂಟಾಗುವುದುಂಟೇನೆ?
ಇದು ಭ್ರಮವಂಶನ ಪಾದಸೇವಕರಾದ ಭ್ರಮವಕರ ಸಂಸರ್ಗದಿಂದಲೇ. ಅವರು
ಎಕೆಬಿಡದೆ ಭ್ರಮವಂಶನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರಾದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ,
ಮೈಮರೆತು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುವವರಾದ್ದರಿಂದ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ
ಕಾಣಿಯುವವನು ಅವರಿಗೆ ಪಡನೆ ಕಲೆಸುವೆಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷ
ಕಲವಾಗಿ, ಅವನಮನಸ್ಸನ್ನ ಭ್ರಮವದ್ಭಾನಾನುಭವದ ಕಡೆಗೆ ಮಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿ, ವಿಶ್ವವನ್ನೂ ಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವರೂಪ
ವನ್ನೂ ಅವನನ್ನೂ ಭ್ರಷ್ಟನೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ

ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೇಮತ್ತು ಷೋಕ
ಕಂಗೊಳಿಸುವನ್ನ ಂಡಿಕದಿಂದ ಕಪ್ಪಿಸುವವನು, ಹುಟ್ಟು, ಸಾವು,
ಮುಪ್ಪು, ಮರಣಗಳ ವ್ಯಸನಾವರ್ತನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸುವವನು,
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನು ಆದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರಾಗಿನೆಂತನೆ
ನನ್ನ ಹೃದಯ ಎಂದಿನೆ ಬರುವುದೋ? ಅಲ್ಲದೆ, ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿ ಮಳೆಗರೆಯುವ ಆಕಾಶವನ್ನು ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣವಾದ ಭೂಮಿ
ಯನ್ನು ಕಿರೀಟಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಮಿನ್ನುವ ಮುಖವುಳ್ಳ
ವಕರಾದ ಭ್ರಮವಕರ ಸಂಸರ್ಗ ನನಗೆ ಲಭಿಸುವುದಾದರೂ ಎಂದಿನೋ?

11. ಕುಳಾಂಗಳಕಾಳ್ ಪೊರಾಕ್ಕಾಂ ಕುಲಂ ವೀಯ ಮುನಿಂಗಳಾಗಿ,
ಕುಳಾಂಗಳಕಾಳ್ ತಾನ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚಡಗೋಪನ್ ತಿರುಂಗಿ
ತುರೈತ್ತ,
ಕುಳಾಂಗಳಾಯಿರತ್ತುಳ್ ಇವೈಪತ್ತುಮುಡನ್ ಪಾಡಿ,
ಕುಳಾಂಗಳಾಯಡಿಯಿರುಡನ್ ಕೂಡಿನಿಂರ್ರುಡಿಮಿನೋ.

ಪುಲಾಜ್ಗಳ್ ಪೇರರಕ್ಕನ್ ಪುಲಮೈ ವೀಯ ಮುನಿನ್ದವನೈ,
ಪುಲಾಜ್ಗಳ್ ಕೆನ್ಗೈ ಕುರುಂಗ್ರಾರ್ ಚ್ಚಡಗೋವಿನ್ ಕೆರಿನ್ದುರೈಕ್ಕೈಕ್ಕ,
ಪುಲಾಜ್ಗಳ್ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ಇವೈ ವಕ್ತ್ತುಮುಡನ್ ವಾಡಿ,
ಪುಲಾಜ್ಗಳ್ ಆಯಿಡಿಯೀರುಡನ್ ಕೂಡಿನಿನ್ರಾಡುಮಿನೇ.

ಪುಲಾಮ ಪೆಣ್ಣಳ್ ಕುಳಾಂಗಳಕಾಳ್: ಕೂಚನಳನ್ನ ಪಡೆದಿದ್ದ, ಪೇರರ
ಅರಕ್ಕನ್ ಪೆರ್ ಅರಕ್ಕಾಂ = ಮಹಾ ಪ್ರಬಲನಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಸಿ, ಕುಲಮಾ

కులం = కులవెల్ల వీయ యోయ = నాశనానువంశే మునిన్దవన్నే
మూణిన్తయిచో = కొలవీనహుంకవనన్ను కుంతు కులుమగ చొళ్
కుట్టాం తకాగుళ్ = కూటనళ్ళన్ను వీడిదిద్ద కేనే కురుడ్రూర్ శరడ్రోణిన్
తకాణ్ కురుకూర్ కూడ తకాపుణ్ = సుందరవాద శిరుశుళురుడ్రూవ
శరసోణవీను, కేణిన్ద తకాగిన్తు = అంకు, బళ్ళిక్క ఉణారక్కే =
కోళ్ళదంథ్, కులూమా చొళ్ కుట్టాం తకాగుళ్ = కూటనళ్ళన్ను
వీడిదిరువ, ఆయిరక్కుళ్ ఆయిరత్తుళ్ = ఇందు దాపోరదల్లి ఇవ్వే
వీక్కుమూ తిణవి పక్తుం = ఈ దక్కన్ను ఉడనే మాడి ఒడణే
బాడి = ఒట్టాగి మాడి, కులూజ్జళ్ళ ఆంప్ కుట్టాగ్కు కయ్యాయ్ =
కూటనళ్ళన్ను మాడికొండు, అడియిల్ అడి యోర్ = భక్తరే
(భగవద్భక్తరే), ఉడనే ఒడణే = ఒట్టాగి, కూడి కూడి =
కూడికొండు, సినవు నిన్ఱు = ఇదుక్కే, (సింబు) కే
ఆడుచినోళ్ ఆడుమిగి
ణా = కుణిదాడారి.

కూటనళ్ళన్ను వీడిదిద్ద మదాబ్రిబలరాషదన కులవెల్ల నాశనాను
వంశే శోణవిసొండవనన్ను కొంకు కూటనళ్ళన్ను వీడిదిద్ద సొబగన శిరు
క్కుడ్రూవ శరసోణవీను అంకు, కోళ్ళదంథ్ ఇందు దాపిరదల్లి ఈ
దక్కన్ను భగవద్భక్తరే, కూటనళ్ళా కోణికొండు, ఒట్టాగి సెంకు (11)
డాడి, కుణిదాడి.

లెక్కవిల్లద కష్ట కోనా కూటనళ్ళన్ను వీడిదిద్ద మదాబ్రిబల
రాషదనొందరే రావణాసుర. భక్తవంశను శ్రీరామనాగి అవతరిసి,
రాషదసులవన్నే నిమూలన మాడిదను

సొబగన శిరుశుక్కుడ్రూదు షేత్రదల్లి వాసిసుత్తిద్ద భగవంశన
శరసోణవీను. నిష్కళంక పరమభగవతనాగి, అప్రతిమ జ్ఞానియాగి,
బాళియిల్లద అసంఖ్యాత కల్యాణగుణగళన్ను విరిబ్రోడ్యవాగి
అరితు, ఆనందిసిదవను. తన్న అరివు అనుభవగళన్ను భగవంశన
గుణ భవభావగళన్ను కురితు హత్తారు హాడుపుదర్లియే బళసికొం
డవను. ఇవగే, శరసోణవీను భగవంశనన్ను హత్తిరిసువ వాశుదగళు
ఇందుదాగిద్ద. అవుగళన్ను దక్కు దక్కు వాశుదగళ కరు వాయ్స్
మోలుగళాగియూ, దక్కు కరు వాంప్ మోలుగళ ఎందరే నూరు వాశు
రగళ దశకగళాగియూ, ఇంథ దక్కు దశకగళ దాపిర కరువాయ్స్
మోలుయుగియూ జోడిసి, కూడిసిట్టిదానే. ఇంథ జోడణే
యల్లి బందాగలుపుదు ఈ కరు వాయ్స్ మోలు. ఇదర్లి తన్న
భగవత్ కూటక్కే బందు అద్భుతీయవాద కార్యవన్ను శరసోణవీను
మాడిదానే.

బందిద కరు వాయ్స్ మోలుగళ శతకయు వాశుదగళల్లి, బందు

Garani Srinivasan

బదాయు భిల్లశ్రుతి కండుబంరు "ఈ దక్షు మాశుద్ధనళ్ళన్ను చోస్నవ
శంకు వీరిమురవరంకే 'అమరర్శ్ లభిసువుదు', 'భీరమవీదవాశివుం
టాసువుదు', 'భీరమవీదదల్లి లుక్ష్మసుసిస్థిన దేవరేరువుదు', 'భగవంతన
శిరువడిగళ ఎడేబిడద సిద్ధిలభిసువుదు" ఇత్యాది భిల్లశ్రుతి
కండుబంరు. ఈ శిరువాంప్ మోలియ భిల్లద హుడుగియ మాశుద్ధవాద ఇదర్ల్లి
బిట్టు గాడబేరు కూటశుచిగళన్ను యోడికొంరు, అవరు ఈ
దక్షు మాశుద్ధగళన్ను నోమూడిదవాగి, ప్రశక్తియింద) ఆదరబిలద
హుడుగళబేరు. అదర భిల్లవాగి అవరంతే మళ్ళి మరళి కుణిదాడువష్టు
ఆనందలభిసువుదు. భగవద్దుధానను భావకేందరే ఇదే! ఇంతిదే
శ్రీశిరువాయ్ మొలియ భిల్లశ్రుతి

———— o ————

Garani Srinivasan

22.1.80

తిరువాయ్మొళి - ఎరణ్డనేయ దశక - నాల్నూరు తిరువాయ్మొళి

తిరువాయ్మొళి - ఇరణ్డామ్ పత్తు - నాన్కాన్ద తిరువాయ్మొళి.

4. ఆడియూడి - ఆడియాడి.

1. ఆడియాడి అహంకరైన్దు, ఇణై
పాడిప్పాడి కణ్ణీర్ మల్కి, ఎంగుమ్
నాడినాడి నరసిఙ్గా వెన్ఱు,
వాడివాడుమ్ ఇవ్వాళ్ నుదలే.

ఆడి ఆడి ఆడి ఆడి = తుళ్ళాడుతూ కుణిదాడుతూ, అహం = మనస్సున్న, కరైన్దు కరగిస, ఇణై = పాడటాన్న, పాడి పాడి పాడి = పాడుతూ పాడుతూ, కణ్ణీర్ మల్కి = కన్నుగళ్ళల్లి నీరు కుంబిసికొండు, ఎంగుమ్ = ఎల్లెయుం (ఎల్ల ఇడగళల్లియు) నాడి నాడి నాడి = వెదకుతూ, నరసిఙ్గా ఎన్ఱు = నరసిండా ఎందు, వాడివాడుమ = వాడుతూ నుదలే ఇవళ్ = ఈ కేజస్సు (పోళెయిన) ముఖ

ఈ కేజస్సిన ముఖదవళు కుణిదాడుతూ కుణిదాడుతూ మనస్సున్న కరగిసికొళ్ళుత్తాళే. పాటటాన్న పాడుతూ పాడుతూ కన్నుగళ్ళల్లి నీరు కుంబుత్తదే. 'నరసిండా' ఎందు ఎల్లెల్లియూ వెదకుతూ వెదకుతూ నిజవాగి వోడుత్తాళే.

(1)

ఈందిన తిరువాయ్మొళియల్లి విరహదిందుషిసిదన్న కండు తాయి ఏనిసిరబహుదు ఎందిసిదే? ఎంబ ప్రశ్నెగె ~~[illegible]~~ తాయిగె విరహదన్న లుద్దీపిసువుదు యిరబహుదే. ఈ తిరువాయ్మొళి అదే భావనెయన్న మూడిసువుదరింద ~~[illegible]~~ తాయి మగళన్న కాణదే ~~[illegible]~~ ఎష్టు బనియాగి కష్ట పడబేకు? ~~[illegible]~~ కనసు మనగళన్న పడెదిరబేకు? అదర బిరిణామవు ఎంతహుదు? మగన వంశద దర్శనవాగువుదే? అవనన్న నోడువుదాదరూ ఆదీతే? - ఎంబుదు ప్రశ్నే.

Garani Srinivasan

భక్తుడు ఇల్లు 'నాయకి' యూనివర్సిటీ. ఆ భావదల్లుడ్ని చేసుకుని తన్న ప్రియతమనన్న భ్రూమహేన వీరియన్న, అవనికాని వీరశపిసువ వీరియున్న భోకోయువర బాయింద హోళ్లికలాగుత్తిదే. (ఎందర్రో, ఆ నాయకియు కాయిలేయో, ఇర్బరేన్న), అవళదురవస్థేయున్న కండు మరుగువవరొబ్బరు ఈ వివరిసుత్తిద్దారే: అవరు నేరవాగి భవనంక నల్లయే ఈరీతి మాడికేళ్ళుత్తారే.

ఆమంచుగళివు: స్వామీ, నమ్మ భ్రూమ (ఈ నాయకి) భగవన్నన్న సాంద కూడద ముఖచుళ్ళవళు. నిమ్మన్న ఒలిసికొళ్ళువుదక్కాగి ఇవళు కడలవారు భావ భంగిగళన్న ప్రదర్శిసుత్తా కుణిదాడుత్తాళే. నిమ్మ ఒలుమే ఇవళిగే దొరేయల్లవో ఎంబంతే ఇవళ మనస్సు కరగిదే. నిమ్మ గుణ ధర్మగళన్న కురితు చిత్తాకర్షకవాగి పాడుత్తాళే. పాడుత్త పాడుత్త ఇవళ కణ్ణుగళల్లి నీరు కుంబి రుళ్ళుకుళిత్తదే. నిమ్మన్న కాణదే బేకేందు నిమ్మ దివ్యనామగళన్ను బిడిదు కరుణే కరేయుత్తాళే. నిమ్మన్ను దూరబేకేందు, నిమ్మన్న భ్రూమసుత్తా భ్రమిసుత్తా, బేరగి హోగిదాళే. నిమగాగి కొళలు వ ఈ మందిరదల్లి నీవు శ్రమిసేకు? ఇవళన్న నిమ్మ బిట్టు బరవుడిసేకు? ఇవళన్న నిమ్మ బిట్టు బరవుడిసేకు?

"'నరసింహా' ఎందు ఎల్లరూ భ్రూమసుత్తా" — 'నరసింహ' ఎంబ నామ భక్త నాద ప్రహ్లాదనన్న నెనపిగే కరుత్తదే. అవనరంతే హిరణ్యకశిపు దుడి దేవతే. అవను దురంభక్తి బలగే ఇవరిబ్బరిగూ శిక్షిసబేకేందు తన్న మగను దొడ్డ "కేళ్ళ" మాడద్ద చిదిదలోచిసేందు హిరణ్యకశిపు మొదద ప్రయత్నగళల్లా చిత్రహింసెగళల్లా, క్రూర శిక్షేగళు విఫలగొండవు. "దుడి ఎల్లల్లూ ఇద్దానే" ఎందు హేళు శుద్ధ ప్రహ్లాదనమేలే హిరణ్యకశిపు తన్న కడెయిలారద కోపవన్ను చూపి, తన్న ఎదుర్గొండ లుక్ష్మినరసింహవన్న తిరస్కరిసు, నిన్న దుడి ఇల్లదువనేనో? ఎందు గద్దరిసిదను భక్తవీర ధీరనాద దుడి ఆ లుక్ష్మినరసింహదల్లే లుద్భవిసి, నరసింహనాగి బందు హిరణ్యకశిపువన్న కొందు, భక్త ప్రహ్లాదనన్ను రక్షిసిదను.

ప్రహ్లాద 'దుడి'గాగి భ్రూమసుత్తా కొండు అలదాడలిల్ల. అదర అవశ్యవూ ఇరలిల్ల. ఇంతే దుడి దివ్యవ్యక్తియూ దివ్యవనేందు ఈ పాశుద్ధ నాయకి మనవరిగేయుత్తిద్దరూ తమ్మ స్వామియన్న

కూడుకొని అవళ్లు అలాదాడిదళ్లంశే. అలాదు సొరదళ్లంశే. భవవంతన మనస్సు కరగదా?

2. వాణ్ణుకళిమ్మడవరల్, ఉమ్మాయి
కాణుమాశెకయుల్ నైకిన్రుల్ల, విఱల్
వాణాయిరమ్ తోళ్తుణిక్తీర్!, ఉమ్మాయి
కాణానీరిరక్కమిలీరే

వాళుద అమ్మడవరల్, ఉమ్మాయి
క్కాణు మోళ్ళెయుళ్ళ నైదినాలుళ్ళు, విఱిల్
వాణాయిరమా కోలళ్ళు రుణిశ్కీర్!, ఉమ్మాయి
క్కాణా నీరిరక్కమిలీరే.

వాళ్ళు సుదల్ వాగ్ రూపాలు = వచనస్సనింద కూడిద ముపువుళ్ళు
ఇ-మడవరల్ ఇ-మడవరల్ = ఈ నాథియు, ఉమ్మాయి ఉమ్మాయి =
నిమ్మన్న, కాణుమా కాణ్ణుం = పడేదుకొళ్ళబేకెంబ, ఆశెయుళ్ళ
ఆశెకయుల్ = ఆశెయింద, నైదినాలుళ్ళ నైకిన్రుల్ల =
(శొరదుక్కి) కృశళ్ళాగుత్తిద్దాళే, విఱిల్ విఱిల్ = బలష్టనాద, వాణా
నాయిరమా కోలళ్ళు ఆయిరం కాణా = చాళిసొరన, ఆయిరమా కోలళ్ళు ఆయిరం కాణా
ల్ల = ఇందుసావిర కోలళ్ళుగళన్న, రుణిశ్కీర్ తుణిక్కొళ్ = రుండ
ఱిసదవరు నీవు, ఉమ్మాయి క్కాణా ఉమ్మాయి కాణా = నిమ్మన్న
సోలిసిదరే, నీర్ నీర్ = నీవు, ఇరక్కమా ఇలీరే ఇరక్కమిలీరే
ఇలీరే కరుణే ఇల్లదవరాగిద్దీరల్ల!

వచనస్సయింద ఈ నాథియు నిమ్మన్న పడేదుకొళ్ళబేకెంబ
ఆశెయింద (శొరదుక్కి) కృశళ్ళాగుత్తిద్దాళే బలష్టనాద భానాను
రన సావిర కోలళ్ళుగళన్న రుండరిసద నిమద్దీరు నీవు! నిమ్మన్న (2)
సోలిసిదరే నీవు కరుణే ఇల్లదవరాగిద్దీరల్ల!

ఇందిన వాక్యరదల్లి, భవవంకనల్లి అతీవవాద ఆశెయన్నిట్టుకొం
డు, అవనన్ను కండు మొదలిగొళ్ళబేకెందు, అవన నామ సంకీర్తనవా
డుత్తా అలాదాడుత్తా సొరదువ భక్తన (కన్నన్ను 'నాయకి ఎందు భిమా
కొండు అలాదాడుత్తా సొరదువ భక్తన) సంకటవన్ను తురిసు బహుశ:
అవన (అవళ) కాయి, అవళ (నాయకియ) ప్రియకరమాద భవవంక
నల్లి అంకోమాడికొండళష్టే. ఆ 'కాయి' యు బగేగే ఒందేరడు
మాతన్ను ఇల్లి హేళళుబహుదేనో ఎనిసుత్తదే.

భవవంకనగే నిత్యాను పాయనియుగ అవన వష్టిద్ధిలపాసి
నియుగిరువ శ్రీదేవియన్న 'దయగిట్టరుపిళ్ళు ఎన్నుత్తారే తిరుమ
ళ్ళెగే బిళ్ళదాద భక్తన కొళ్ళలతేయన్నరిసు, కసిరరసొండు, ఆకే

ಅವನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅಂಗಲಾಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಮುಕ್ತ, ಸ್ವತಂತ್ರಳಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಈ ಲೀಲಾವಿನ್ನು 'ಪುರುಷಕಾರ' ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು 'ಪುರುಷಕಾರಳು' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೂ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ. ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಯೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೋಕ ಜನನಿಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯೇ ಭಕ್ತನ ವಿರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಪುರುಷಕಾರ

ಈ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಮಾತಾಯಿಯೇ ತನ್ನ 'ಮನಸ್ಸಿ' ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾಧವನನ್ನು ವಿಂದು ವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೆ:

ಕಾಯಿದೇಳುತ್ತಾಳೆ ಸ್ವಾಮೀ, ವಿರಮಣಾಧಿಯಾದ ಈ ಸುಂದರಿಯ ವಶಿತನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಾಶೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕ್ಷೀಣಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ನೀವು ಕಲ್ಲು ಮನಸ್ಸಿನವರು ಎಂದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಅಂದೆ ಮಹಾ ಬಲಿಷ್ಠನೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿಯಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾದರೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಿರಬಹುದಾಗಿದೆಯಲ್ಲ! ನಿಮಗೆ ಕರುಣೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೊರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಯಲ್ಲ!

ಸಾವರ್ಣಿಯ ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟ ಮುಕ್ತ ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷಣ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಕೆಲವರಿಗೆ. ತನ್ನ ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಮುಕ್ತ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ, ಆ ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಸರಿಯಿದೆ. ದುಷ್ಟರನ್ನು ಮಟ್ಟ ಹಾಕುವುದು - ಇವು. ಭಾಗವತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟತೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವುದು. ಆನಂದಭರಿತವಲ್ಲಿ ದಯೆ, ಕರುಣೆಗಳನ್ನೇ ಎಡೆಯುಂಟೇ? ಭಕ್ತನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದು ಕರುಣೆಯ ಕೆಲಸ ಇದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕಾದ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ಇರಬಹುದೇ?

3. ಇರಕ್ಕಮಣಕ್ಕೆರಾಡು ಅರಿಯಿಣಾ,
ಅರಕ್ಕುರಮುಕ್ಕುರಮಾಕ್ಕುಮಿವಳ್,
ಇರಕ್ಕಮಿಲ್ಲೀರ್ ಇದಕ್ಕುರಕ್ಕಣ್ಣಕಯ್ಯಕೊಣ್?,
ಅರಕ್ಕನಿಲಜ್ಞಾತಿ ಶೆಲ್ವರುಕ್ಕೇ.

ಇರಕ್ಕಮನಕ್ಕೋಡು ಎರಿಯಣ್ಣೆ,
ಅರಕ್ಕುಮೆಲುರ್ವು ಮೊಕ್ಕುಮಿವಳ್,
ಇರಕ್ಕಮಿಲ್ಲೀರ್ ಇವಳುಕೆನ್ನ ಶೊಯ್ವದೇನ್?,
ಅರಕ್ಕನಿಲಜ್ಞಾತಿ ಶೆಲ್ವರುಕ್ಕೇ.

ಇರಕ್ಕಮ = ಮನಕ್ಕೋಡು ಎರಿಯಣ್ಣೆ, ಅರಕ್ಕುಮ = ಕುಂಬಿದ ಮನದಿಂದ, ಎರಿ = ಬೆಂಕಿಯೊಡನೆ, ಅಣ್ಣೆ = ಕೂಡಿದ (ಸಂಬಂಧಿಸಿದ), ಅರಕ್ಕುಮ = ಅರಕ್ಕುರಂ = ಅರಗನ್ನು

మేయుడుమా రిమర్శిక్రుం = మోణావన్నూ, ఒక్క క్రిక్క = పోలువ, ఇవళా ఇవళా = ఇవళ విషయాదల్లా, ఇరక్క మా క్రిక్కం = కరుణో ఎల్లోర్ ఆళోర్ = ఇల్లదవరాగిద్దరి! ఇదలోశు తిక్రిక్క = ఇదక్కే, ఎన్ శేయ్యోనా ఆణా రిశాయ్యిక్కణా = మీను మాడబు? అరక్కన్ ఆరక్కణా = రాష్ట్రిన, ఇలజ్జే మిలుగు ణాక లంకావిట్టణావన్నూ, శేక్రిరుక్కే రిశాస్ట్రిరుక్కిక్క = నాశవడిసిదనిమదే.

దుసుడ కుంబిద మనస్సిన్ద/ కూడిద, భోంకయుండనే సంబంధిసిద అరవన్నూ మోణావన్నూ పోలువ ఇవళ విషయాదల్లా కరుణో ఇల్లదవరాగిద్దరి! ఇదక్కే మీను మాడబు? రాష్ట్రిన లంకావిట్ట (3) వన్న నాశవడిసిదనిమదే!

ఎరియుత్తే అరక్కు మేయుడు ఎంగక్కు మివళు"— బదళ్ళ నిండ రవాద లవిమూన విదు. భోంకనూ అరసు మోణాగళన్నూ ఇరువ భ్రష్టాచార, భ్రష్టాభావ, సంబంధగళన్న పోళళెక్కిదిదు. "భోం కయన్న శూడి శోళ్ళబేకెంబ అర్థదు మోణాగళ్ళ మాతే (ఇవళు) ఎంబుదు ఇదర్ అర్థ. భోంకయు నమ్మీ బిక్కే కొండుకొయ్దారే నాశు - అరసు/కరసుక్కత్తే. మోణావ్రూ మృదువాగుక్కత్తే, కరవు క్కత్తే. భోంకయు సంబంధవన్న అవళే కండుకూడలే అవు కాణే చెండు, లుంగు, డోళరిల్లదంశాగుక్కత్తే. ~~[illegible]~~

లవిమూనద ఇన్నొందు భాగవంతనదే: భోంకనూ భగవం శనూ పోలువే. భక్తనాగి ఇవళూ (రాశుశరదపోన్ను) పోలు కే. సుదా భ్రష్టాభావ భ్రష్టాచారగళల్లి భగవంశను భోంకయుంతే— కేజుగొళరిసి, కేళిసుళలమయ, నిట్టు భాగ్యవాగువ భ్రష్టాచారవ వను. యారూ అవన డక్కిర పోగలారరు లుద్ధటశనబిలద యూరాదరూ అవనన్ను నమ్మీపిసదరే అవరు కాణే చెండు డోళరిల్ల దంశాగుక్కత్తే. భక్తను ('ఇవళు') అరసు మోణాగళ్ళ మాతే పోరనోటక్కే నడుసు. భగవత్సంబంధవాద విషయాగళూ మనస్సినే బుదరాగబు, ఇంద్రియగళ మూలక గ్రహిసదరాగలి, తిళిదాగలే అవను (ఇవళు) తరగి పోగుత్తానే (ళే). భగవంతన భంగర్వవన్నే అదృష్టవంతాగి వివరిసుతాళే? అరసు మోణాగళ్ళ గతియే అవనూ బరబహుదు భగవంతనల్లి ఐందాగి పోగి బిడబహుదు. ఇల్లలే, నిట్టు భాగ్యవానలూ బహుదు. భోంకయుందరే అరసు మోణావన్న తిరస్కరిసుతాళే.

ಭಾವವಂತನ ರೀತಿಯೋಚಿಸಿರಿ!

ಕಾಯಿ ಅಂತೆ ಮುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ಇವಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಇವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುಗುಡದಿಂದ ಕುಂಬಿಸೋಆದೆ. ಲಂಕೆಯ ಸಂವರ್ಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಯಲು ಬೇಕೆಂಬ ದುಂ ಬಲದ ಆರಸು ಮೋಹನವಳಂತೆ ಇವಳು ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಲಂಕೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕುಲವನ್ನೇ ನಿಸಾರ್ಮುಗೊಳಿಸಿ ದವರು ನೀವಲ್ಲವೇ? ಇವಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಕರುಣೆಯಾದ ರೂ ಉಂಟಾಯಿತೇ? ನೀನೇನು ಮೂಢಳು? ಇವಳ ಧೀರತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರಿದಾರವೇನು? ಇವಳ ಶೀಲ್ರವಾದ ಆಶೆ ಯನ್ನು ಡೀನೆ ಪ್ರೋಡಿಗೊ ಳ್ಳುವುದು?

ಮಂಕುಗಳು ನವ್ಯರಾದ ನಿಂದೆಯೋ, ಸುಂದರವಾದ ವಿಶೇಷ ಲೀಕೆಯು ಸ್ತುತಿಯೋ ಎನಿಸುತ್ತವೆ!

4. ಇಲಙ್ಗಣಕ ತಿಕಾಱ್ಱಱಬಣ! ಣಾಱ್ಱುಮ್, ಪಿಣ್ಱುಮ್
ಬಲಙ್ಗುತಕಾಳ್ ಪುಗ್ರುಯರ್ತ್ತಾಯ್! ಣಾಱ್ಱುಮ್, ಉಳ್ಳಮ್
ಮಲಙ್ಗುಕ ವೈವ್ವುಯಿರ್ಕ್ಕುಮ್, ಕಣ್ಣೀರ್ ಮಿಕಕ್
ಕಲಙ್ಗಿಕ್ ಣಕ ತಿಕಾಱ್ಱುಮ್ ನಿನ್ಱೀಯಬಣ.

ಇಲಙ್ಗೈ ಶೆಲ್ವನೇ! ಎನ್ನುಮಾ, ಪಿನ್ನುಮಾ
ವಲಙ್ಗೊಳ್ ವುಳ್ಳುಯರ್ತ್ತಾಯ್! ಎನ್ನುಮಾ, ಉಳ್ಳುಮಾ
ಮಲಙ್ಗೆ ವೈವ್ವುಯಿರ್ಕ್ಕುಮಾ, ಕಣ್ಣೀರ್ ಮಿಡ
ಕ್ಕಲಙ್ಗುಕ್ಕೈ ಕೊಲುಮಾ ನಿನಾಯ್ತೇಳ್ಗಳೇ:

ಇಲಙ್ಗೈ ಶೆಲ್ವನೇ ತಿಲಙ್ಗುಣಕ = ಲಂಕೆಯನ್ನು, ಶೆಲ್ವನೇ ತಿಕಾಱ್ಱಬಣ = ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ, ಎನ್ನುಮಾ ಣಾಱ್ಱುಮ್ = ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಪಿನ್ನುಮಾ ವುಳ್ಳು ಗುಣ = ವಿಷಯ, ಉಯರ್ತ್ತಾಯ್ = ಧೃಜವನ್ನುಳ್ಳ ವನೇ, ಎನ್ನುಮಾ ಣಾಱ್ಱುಮ್ = ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಉಳ್ಳುಮಾ ಉಳ್ಳಮ್ = ಅಂತರಂಗವು (ಮನಸ್ಸು), ಮಲಙ್ಗುಕ = ಕದಡಿಹೋಗಲು, ವೈವ್ವುಯಿರ್ಕ್ಕುಮ್ = ಬಿಸಿಯಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ, ಕಣ್ಣೀರ್ ಕಣ್ಣೀರ್ = ಕಣ್ಣೀರು, ಮಿಡ ಮಿಕ = ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು, ಕಲಙ್ಗಿಕ್ = ಲುಕ್ಕಿ ಬರಲು, ಕೈ ಕೊಲುಮಾ ಣಾಕ ತಿಕಾಱ್ಱುಮ್ = ಕೈ ಮುಸಿದು, ನಿನ್ಱು ನ್ರೀಯ್ಱ = ನಿಂತಿರುವ, ಇವಳೇ ತಿವಣ = ಈ ಹೆಣ್ಣೇ

ಈ ಹೆಣ್ಣು ನಿಂತಿರುವಾಗಿನಿಂದಲೇ, ಕೈ ಮುಸಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ದಾನೆಂದು 'ಲಂಕೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ', ಮತ್ತು 'ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ವಿಷಯ ಧೃಜವನ್ನುಳ್ಳವನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಬಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಕೈ ಮುಸಿದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.

Garani Srinivasan

లంకేయున్ను నాశమొడిసిదవనే" – భగవంతన గాటియిల్లన/స్టభగవ
క్కే ఇదు ముందు సాదశన వాగదే లంకేయున్ను శ్రీరామను నాశమొడిదిద్దే
శే? అనడాయశళ్ళా, సింటియూద్ద సీతాదేవియున్ను శతీటుదాంద
రావణను అవిడంసి, లంకేయుల్లి నళిసియిట్టిద్దక్కాగి అల్లవే? అధిమో
యూద రావణనన్ను శిష్టసువ్వదక్కాగి ఆశ్రితళాద సీతాదేవియున్ను
భీరేవాదదింద బిడిసువ్వదక్కాగి అల్లవే? భగవంతను తన్న ఆశ్రితళగే
ముదగిద కష్టవన్ను నివారిసువ్వదక్కాగి బేనన్ను బేరాదరి మాడుత్తానే.
అవనిగే ఆశ్రితరల్లి మిక్కి మీరిద తనికర ఎంబుదన్ను ఇదు తిళిసితొత్తే.

బలష్కారద బిష్టయ ధ్వజవుళ్ళవనే" – ఇల్లి/భగవంతన
కనికరద స్వభావవన్ను తిళ్ళసుత్తదే. 'బలష్కారద బిష్టి' ఎందరే గరుడ.
గరుడనన్ను భగవంతను తన్న వాహనవన్నాగియూ, ధ్వజవన్నాగియూ
మాడికొండిద్దానే. తన్న ఆశ్రితను ఎల్లే ఇరలి, అవను ఆపత్తినల్లి
బిళ్ళికొండాగ మత్తే'స్వామీ, నీనేగళి" ఎందు అనన్యవాగి కరే
కొట్టాగ, భగవంతను అల్లగే ధ్వనిసి బందు అవన ఆపత్తన్ను
నివారిసి, సంరక్షిసువను. ఈకారణక్కే భగవంతను గరుడనన్ను
తన్న వాహనవన్నాగి మాడికొండు అల్లగే భావిసి బరుత్తానే. 'ఆశ్రిత
రక్షణెయే నన్నగుణి' ఎందు ఇవగిగే తోరిసిదేళలు ప్రయత్నక్కాగి, స్వామి
యు గరుడనన్ను ధ్వజద చిహ్నెయన్నాగి మాడికొండిద్దానే

కాయి అంతే మాడికొళ్ళుత్తాళే: స్వామీ, ఈ మనళలు కవళన్ను
కుంకు బనేబనెయాగి డేళళుత్తాళే. లంకేయన్ను నాశనాడిదవనే'
ఎన్నుత్తాళే. 'గరుడనన్ను ధ్వజనాగి లుళ్ళవనే' ఎన్నుత్తాళే. నిమ్మ
మణస్థభావగళన్ను బంతిసుత్త ఇవళ మనస్సు కదడిద్దోగిదే. ఆనా
గయసిబసియూ నిట్టునిరు బిడుత్తాళే. ఇదు ఇవళ సంకటవన్ను తిళిప
సువుదిల్లవే? కళ్ళోరు ధారాకారవాగి హరియుత్తదే. కైయోడిసి సంపు
బిడుత్తాళే. స్వామీ, ఇవళల్లి కనికరవిల్లవే?

భగవచ్ఛంకనెయింద, భక్తన ఈ బగెయు అనుభవగళల్లిరు
నడజవాదద్దే!

5. తివణిరాప్పకల్ వాయ్వెరిత్తి, కణ
కువిలై యాణ్ కణ్ణా నీర్ తికాణ్డాళ్, వణ్డు
తివరుమ్ కణ్ణా నుత్తుళాయ్ తికాడార్, ఏన
తవళవణ్ణార్ కడవుడళే.

Garani Srinivasan

ಇವಳ್ ತಿಳಿಯಲ್ = ಇವಳು, ಇರಾ ಪಡಲ್ ತಿಗಾ ಬಹುಲ್ = ರಾತ್ರಿಪೂರ್ತಿ ಊ, ವಾಯ್ ವೇರೀಇ ಬಾಬುರಿ ಬಾಬ್ರೆತಿ = ಬಾಯಿಂದ ಒದರುತ್ತಾ ಕೆಣ = ಕೆನ್ನೆ, ಕುವಳ್ಳೆ ಒಂಗೋ ಕಣ್ಣೋ ಕ್ರುಬಿಲಾ ರ್ಣಾಣ ಕಣ್ಣ = ಕೆನ್ನೆಲಿ ದಿಲೆಯಂಬಿರುವ ಕಣ್ಣುನಳ್ಳಲ್ಲಿ, ನೀರ್ ಕೊಂಡ್ಡಾಳ್ ನೀರ್ ಕಾಣ್ಣಡಾ ಗ್ = ನೀರನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡಳು, ಪಣ್ಣು ಬಣ್ಣ = ದುಂಬಿನಳ್ಳು, ಶಿವಳ್ಳುಮೂ ಕ್ರೀಬಣ್ಣಂ = ಇಂದು ವಾಲುವ, ಕಣೋ ಕಣ್ಣ = ತಂಪಾದ, ಅಮೂ ಆಂ = ಸೊಬಗಿನ, ಕುಲುಸಿಯ ಡಾರವನ್ನು, ಕೊಡೀರ್ ಕಾಟಾರ್ = ಕೊಡಲಾರೆ, (ನಿರಾಕರಿಸುವಿಕೆ), ಎನ ಗಾಣ = ಎಂದಹಾಗೆ, ಕವಳ್ಳವಲ್ಲರ್ ಕ್ರುಬಣ ಬಣ್ಣ ಣಾರ್ = ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದವರ (ವಿಂಶುದ್ಧವಾದ ಸುಣ್ಣನಳ್ಳುಳ್ಳವರ), ಕಡವುಡಳ್ಳೇ ಕ್ರಕಬ್ಬಕಂಗಾ = ಬಂಗಾರವೇ ಇದು!

ಇವಳು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ಬಾಯಿಂದ ಒದರುತ್ತಾ ಕೆನ್ನೆ ಕೆನ್ನೆಲಿ ದಿಲೆಯಂಬಿರುವ ಕಣ್ಣುನಳ್ಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ದುಂಬಿನಳ್ಳು ಮುದಿದುವ ತಂಪಾದ ಸೊಬಗಿನ ಕುಲುಸಿಯ ಡಾರವನ್ನು ನೀವು ನಿರಾಕರಿಸುವಿರಿ. ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದವರ (ವಿಂಶುದ್ಧವಾದ ಸುಣ್ಣನಳ್ಳುಳ್ಳವರ) ಕಡವುಡಳ್ಳೇ ಇದು ಎಂದಹಾಗೆ! (5)

ಭಕ್ತನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಎನ್ನದೆ, ಬಿಡೆಬಿಡದೆ ವಟಸುಟ್ಟು ತಿರುವುದು ದು ಭಗವನ್ನಾಮವನ್ನು. ಭಗವದ್ಗುಣಭಿವ್ಯಭಿವದಳನ್ನು. ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಳುತ್ತ ಅವನಿಗೆ ಉದ್ವೇಗ ಪುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಲವಾಗಿ ಕಣ್ಣುನಳ್ಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಾಣು ಬಿಟಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಂಕ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀಸಾಗಿದ ಕಣ್ಣುನಳ್ಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬುತ್ತದೆ.

ವಿಂಶುದ್ಧವಾದ ಸುಣ್ಣನಳ್ಳು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಗಳ್ಳು. ಎಂದರ್ಥವೂ ಹೊಳೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಸುಣ್ಣನಳ್ಳುಳ್ಳವರ ನಡತೆಯೇ ಗಿರಬೇಕು? ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿರದು. ಬುದಾ ಹರಣದೆ, ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇಮಾಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯೇಸುವರ ತೊಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಡಾರವನ್ನು ನೀಡೆಂದು ಬೇಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ನೀಡಬೇಡವೇ? ಇಲ್ಲವೆನ್ನ ವುದು ಅದೆಂಥ ಪ್ರೇಮಾಯರ್! ~~ಇದೂ ಅವ~~ ಬೀಸೆನ್ನು ವ್ಯಯೂ ಅವನ ಬಂಧುವೆಂಬುದೇ ದೊಡ್ಡದೇ?

ಶಾಯಿ ಅಂತೇ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ: ಸ್ವಾಮೀ ಇವಳು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಎನ್ನದಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಶುತಿಸು ವಟಸುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳ ಮನಸ್ಸು ಕರಡಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣುನಳ್ಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬುತ್ತದೆ.

Ganesh Srinivasan

ಇವಳು ಬೇಡುವುದು ಪ್ರೀನಾದರಾಲಿಕಾ ನೀವು ಮುಟಿದಿರುವ ಶಂಖವಾ ಸೊಬಗಿನ ಕುಲಸಿಯಾ ದಾರ! ಅದನ್ನೂ ನೀವು ನಿರಾಕರಿಸುವಿರಲ್ಲ! ಇದೇಯೇ ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸುಗುಣಳಲ್ಲವಾದ ನಿಮ್ಮ ಅಂಶವೆ!

6. ಕಡಪುಡೆಯವನೆ! ಎಣ್ಣುಮ ಬಿಣ್ಣುಮ
ಮಿಕವಿರುಂಬುಮ ಬಿರಾನೆಣ್ಣುಮ, ಎಣತು
ಅಕವುಯಿರ್ಕ್ಕು ಅಮುದೇ! ಎನ್ನುಮ, ಉಳ್ಳುಮ
ಉಕವುರುಕಿ ನಿಂಱುಳ್ಳುರುವೆ

ಕಡವು ಉಕ್ಕೈಯವನೇ ಕಕವು ಉಡೆಯವನೆ = ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸುಗುಣಳ ಅಂಶವೆಯುಳ್ಳವನೇ, ಎನ್ನುಮ ಎಣ್ಣುಮ = ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಬಿನ್ನುಮ ಬಿಣ್ಣುಮ = ಬಳಿಕ, ಮಿಡ ವಿರುಮ್ಬುಮ ಮಿಕವಿರುಂಬುಮ = ಬಡಳಾಗಿ ಆಶಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಪಿರಾನ್ ಎನ್ನುಮ ಬಿರಾಣ್ ಎಣ್ಣುಮ = ಸ್ವಾಮೀ (ಬಿಡಿಯನೇ) ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಎನದು ಎಣತು = ನನ್ನ, ಅದಮ ಉಯಿರ್ಕ್ಕು ಅಕುಂ ಉಯಿರ್ಕ್ಕು = ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕ್ಕುಕ್ಕು. ಅಮುದೇ ಅಮುದೇ = ಅಮೃತವೇ, ಎನ್ನುಮ ಎಣ್ಣುಮ = ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಉಳ್ಳುಮ ಉಳ್ಳಾಗಮ = ಮನಸ್ಸು (ಅಂತರಂಗವು), ಉಕ ಉರುಮ ಉಕ ಉರುಕಿ = ಬಡಳನ್ನಾಗಿ ಕರಗಿ, ಉಳ್ಳುಳ್ಳೇ ನಿನ್ನುಳು ಉಳ್ಳುರುಂಗೆ ನಿಂಱು = ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಾನೇ (ಅನನವಾಗಿ) ಇರುತ್ತಾಳೆ.

'ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಅಂಶವೆಯುಳ್ಳವನೇ' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಬಳಿಕ ಬಡಳಾಗಿ ಆಶೆಪಡುತ್ತಾಳೆ 'ಒಡೆಯನೇ' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. 'ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮುಕ್ತ ಆನಂದ ಅಮೃತವೇ' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳ ಅಂತರಂಗವು ಬಡಳನ್ನಾಗಿ ಕರಗಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಾನೇ ಮುಸ್ಸಾನಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. (6)

ತಾಯಿ ಅಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ಇವಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಿಕಮೀ ಅನುರಕ್ತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೇಮಭರದಿಂದ, ನನ್ನೊಡೆಯಾ ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನನೇ, ಅಮೃತದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಂಪುಕೊಡುವವನೇ, ನನ್ನ ಆನಂದ ಅಮೃತವೇ' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳ ಅಂತರಂಗವು ಪ್ರೌಢಿಯಾಗಿ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವಳು ಅಂಕಮುದ್ರೆಯಾಗಿ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಾನು ಮುಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

'ಕಡವು ಕಕವು' - ಎಂಬುದಕ್ಕೆ " ಯೋಗ್ಯತೆ, ಸುಗುಣ ಅಂಶ, ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ಧರ್ಮ, ಶಿವಧರ್ಮಶ್ರೇ, ಬಲ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅರಿವು, ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

7. ఉల్లూరాయి ఉలర్‌న్‌తులన్‌తు, నాన
వెల్లాలే! కణ్ణానే! ఎన్నుమం, పిన్నుమం
వెళ్ళనీర్‌క్కిడన్‌తాయెన్నుమం, నాన
కళ్వి కాణ్‌బట్ట వంజకనేయే

ఉల్లూళ్ళా ఇవి ఉల్లూరాయి = ఒళగొళ్ళనే జీవను
ఉలర్‌న్ను ఉలర్‌న్ను ఉలర్‌న్‌తు ఉలర్‌న్‌తు = బహళవాగి ఒణగి
(ఒణగి ఒణగి) ఎన నాన = ఎంబంతే వెళ్ళలే వెళ్ళనీర్‌క్కిడన్‌తాయె
= బదరిందే, కణ్ణానే కణ్ణానే = ఆకర్షకనే (కృష్ణనే)
ఎన్నుమం ఎన్నుమం = ఎన్నుక్తాళే, పిన్నుమం పిన్నుమం = ఆ
కూడలే, వెళ్ళమం నీర్ కిడనాంస్ వెళ్ళనీర్ క్కిడన్‌
తాయ్ = కడలనీరినల్లి బీళడిసిరువవనే, ఎన్నుమం నాణ్ణు
మం = ఎన్నుక్తాళే, ఎన నాన = ఎందహాగే, కళ్వి కాణ్‌బట్ట = వం
చకనాదవను (కపటియు), కాన్‌బట్ట కాణ్‌బట్ట = కాను
అనుభవిసిద, వంజనేయే వంజకనేయే = వంచనేయిల్లదే.

ఒళగొళ్ళనే జీవళ్ళు ఒణగి ఒణగి బ్రోలయికొం ఎంబంతే
'బదారిందే, ఆకర్షకనే (కృష్ణనే)' ఎన్నుక్తాళే. ఆ కూడ
లే 'కడలనీరినల్లి బీళడిసిరువవనే' ఎన్నుక్తాళే. కానువీట్ట
వంచనేయన్నే ఆ వంచకనేందహాగే (ఆ వంచనేయిందహాగే). (7)

కాయి అంతే మాడుక్తాళే: స్నేహమీ, ఇవళు నిమ్మల్లి అతినాథ
వాగి అనురక్తళాగిద్దాళే. నిమ్మ సౌందర్యవన్నూ ఆకర్షణెయాద
గద్గుణాదళన్నూ నిరీక్షయిసువవళు సౌందర్యవన్నూ శీలవు, నిమ్మన్నే
ప్రేరణెయందు బయసిద్దాళే. నిమ్మ దన్నిగి ఇవళినే ఒదగి బరలు
ల్లదేందు కొరగి, కొరగి బహవాగిద్దాళే. ఆదరూ కూడ అతిశయవాద
ప్రేమదింద నిమ్మ కల్యాణగుణాదళన్న, బగెబగెయాగి వర్ణిసుత్త,
నిమ్మన్ను కూగి కరెయుక్తాళే. ఇవళ జీవనే నందిగ్రామవప్పాగి,
అదు ఒళగొళ్ళనే కొరగిసువ ఒణగి బ్రోలగిదెయల్లవెన్నువంతే
'బదారిందే' 'ఆకర్షకనే' ఎందు కానుక్తాళే. ఇవళ ఇంథ
విరోధాభియల్లా నీవు ఎందే నల్లిద్దీరాదరె బిద్దాగ? ఈ కానువంచ
కనిల్లదిద్దరె ఇవళు భ్రమిసికొళ్ళువుదూ, ఆ వంచనెయు రూపినే

నీవాగ్దానాన్ని చూసి వాస్తవమనుకుంటే? స్వామీ, నీవు వీరమహిళలు, లోకాభిరామలు ఆశ్రయించి పులకించిన కాళ్ళను నమ్మి ద్రౌపదిని శరణనే. అవళ్ళను సాకాంక్షతో ఆదరించి.

8. వంచకుడా! తన్నుం గైకొనుమా, కన
నెంజమా మోవ నొడియిర్క్కుమా, విజిల్
కంజనే వంజనే శొయ్దిర్, ఉమ్మైవి
శ్రంజమేనాలు ఇవళ్ విట్టనవే

వంచకుడా = వంచకనే, తన్నుం = నన్ను, కైకొనుమా = చేపట్టుమా, కన నెంజమా = కన్న మనసును, మోవ నొడియిర్క్కుమా = పెదవులు ఒత్తుకుంటే, విజిల్ = ఖలిష్ఠనాద, కంజనే వంచనే శొయ్దిర్ = మోసం చేసావు, ఉమ్మైవి = నిమ్మల్ని, శంజమా = క్షోభ, ఇవళ్ = ఈమె, విట్టనవే = వదిలిపెట్టనే.

వంచకనే నన్నుకొన్నాళ్ళే. కైకొనుమా. కన్న మనసును చోయు అంటేమాడుకొన్నాళ్ళే: స్వామీ ఈ డిన్న నిమ్మన్ను అనన్యాశ్రయుడిని ఆశ్రయించాళ్ళే నీవు ఆశ్రయదాతవనుకొని ఎందు ఇవళ్ళు విట్టవాడే! ఆదరే నీవు మాడిదాదరి మినుక ఇవళ్ళే అరివిల్లదంకేయే నీవు ఇవళ్ళ అంతరంగవన్ను ప్రేమించిదరి. మనన్ను శలకదరి. నిమ్మబనే ఇవళ్ళే అకితవప్రేమవుంటానువంకే మాడిదరి. అనంతరి ఇవళ్ళే నీవు ఒదగబరదంకే నీవు అల్లంద నుసుళి కోపగొట్టిదరి. ఇదన్నెల్లా యోచిసుకొ ఇవళ్ళు నిమ్మన్ను 'వంచకనే' ఎందు కూగి కరెయుక్కాళ్ళే. ఈ మనుష్యరొదల్లంయే కోపు మూడిద్దు కన్నీరు నుకిళదు కన్నన్ను ప్రేమిసొందు నిమగే కైబిడిసు బోడి ఎళ్ళుక్కాళ్ళు. నిమ్మొడనే శరణుకొళ్ళబు ఆనలిల్లబేల్ల ఎందు నిళనుళ్ళు

బడుళ్ళ భంశచ వీడుంక్కాళ్గే. మనస్సు బోధకావిదంద ఇద్దరింద ఆనావ నిట్టు సరు బిడుంక్కాళ్గే. నీవు వంశకోసంబుదళ్లే మక్కొందు నిదర్శనవెందే వంద బలవిష్ణునాద కొంది నుమ్మన్న కొండే బిడువినేందు నానాఱకియ దుంబికోళ్ళన్న నడసిదనష్టే. అవన ముందొందు దుంబిశేయన్నూ భిన్నగోళిసువుదళ్లే నీవు నడసిద్దు అవన మేలణ బలదొడ్డ వంశనేయో అల్లవే? స్వామీ, నిమ్మ స్నేహ తెగియుసిద ఇవళ్ల నీవు కనికరిసిలేబేకు.

9. పట్టబోళు ఎళుబోళు అఱియాళ్, బిణ్ణ
మట్టలర్ కణ్ణు ఉండు భూషణవణ్ణుం, కూడర్
వట్టవాయ్ నుడినేమియీర్!, నుమ
కిట్టమెన్ కొల్ ఇవళేల్లుళ్ళే.

పట్టబోదు పట్టబోళు = మలనువకాలవన్ను, ఎలుబోదు ఎళుబోళు = బెళ్ళువకాలవన్ను, అఱియాళ్ = (ఇవళు) అరియళు, బిణ్ణ బిణ్ణ = బిరిమళ బిందలూ, మట్టు మట్టు = ఝేనిసిందలూ (మధుసిసిందలూ), అల ర్ అలర్ = అరళిరువ, కణ్ణు కులుబాయ్ కణ్ణు = కంపాద కులసి, ఎన్నమగ ణణ్ణుం = ఎన్నక్కాళ్, శూడర్ కూడర్ = శేజస్సినిందలూ, వట్టమగ ~~పాలు~~ బట్టం = దుండగిరువ ~~కూలివన్నళ్ళ~~, నుడి నుడి = మోనబాద, వాయ్ బాయ = బాయన్నళ్ళ నోడువియీర్ నేనెమియీర్ = ఒళ్ళెయు ధవుళ్ళవరే, నుమదు నుమక్కు = నిమ్మ, ఇట్టమగ ఎన్ కొల్ ~~బిట్టం~~ బిట్టం ణణ్ణకాళ్ = ~~ఇ~~ ఇష్టవేనిదేయో? ఇవళేల్లుళ్ళే ఇ-ణణ్ణకాళ్ = ఈ బడవళ (దీనళ) విషయు దల్లవయో!

మలనువ శ్లోకవన్ను బెళ్ళువ శ్లోకవన్ను (ఇవళు) అరి యళు. బిరిమళ బిందలూ మధుసిసిందలూ (కుంబి) అరళిరువ కంపాద కులసి ఎన్నక్కాళ్. శేజస్సినిందలూ ~~కూడి~~ కూడి దుండగిరువ మోన బాయి బాయన్నళ్ళ ఒళ్ళెయుధవుళ్ళవరే, ఈ దీనళ విష

Ganani Srinivasan

ಯುದಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ವೇನಿದೆಯೋ?

ಕಾಯಿ ಅಂಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ಇವಳು ಪಡುವ ಪಾಡನ್ನು ಇನ್ನು ಬೆಟ್ಟಲು ಅಂಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಇವಳಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯವು ಯಾವುದು. ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವು ಯಾವುದು ಎಂಬುದೇ ಮುಚ್ಚಿಕು ಹೋಗಿದೆ. ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಇವಳು ಅಂಯುಳ್ಳು. ಸದಾ ಎಚ್ಚೆತ್ತೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ ಇವಳ ಗಮನವೆಲ್ಲ ನೀವು ಮುಡಿದಿರುವ ವೀರಮಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಧುವನ್ನು ಶೋರನಿಗಾಗುವ ಕಂವಾದ ಕುಲಸಿಯು ಮೇಲೆಯೇ! ಅದನ್ನೇ ಕುರಿತು ಇವಳು ಡಂಬಲಚಿತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸ್ವಾಮೀ ಪ್ರೀಜ್ವಲಿಸುವ ಮುಕ್ತ ದುಂಡಾದ ಡಂಶವಾದ ಚಾಯುಳ್ಳ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವರು ನೀವು! ಈ ದೀನಳನ್ನು ಅದರಿಂದ ನೀವು ಕರಿದು ಬಾಸುವಿಕೊಂ ಇಲ್ಲವೇ, ಅದನ್ನು ಬದಿಟ್ಟು, ಇವಳು ನಿಮ್ಮ ಕೈವಿಡಿದ ಯೇ ಗ್ಯಳಾದವಳೆಂದು ಶಿಳ್ಳದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಿಕೊಂ? ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಹೇನಿದೆಯೋ?

ಭಕ್ತನು ಅನನ್ಯವಾದ ಚಿಂತನಂಕನಲ್ಲಿ ತರಣು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಅವನ ಬೇಡಿಕೆ ಎಂಬುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಚಿಂತನಂಕನವೇ ಆಂದ್ದು. ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

10. ಏಣಿಟ್ಟ ಪೆಣಕ್ಕ ಕಿರಾಪ್ಪಕಂಬು, ಕೆಣ
ಕೆಳ್ಳಿಲ್ ಒಣ್ಣ ಕಣ್ಣಾನೀರ್ ಕಾಣ್ಣಾಡಾಳ್, ಕಿಳಾರ್
ವಾಟ್ಟಿಣವು ವೆವ ಇಲಂಗುಣಕ ಕಾಟ್ರೋರ್, ತಿವಳ್
ಮಾಣಿಟ್ಟ ನೋಕ್ಕು ಒನ್ಱುಮ ವಾಟ್ಟೆನ ಮಿನೇ.

ಏಟ್ಟೆ ಏಣಿಟ್ಟ = [redacted], ದೀನಳು (ಬಡವಳು), ಪೇಳ್ದೆ ಪೆಣಕ್ಕ = ಅನ್ಯನಿಯು (ಅಥವಾ ಇವಳು), ಇರಾ ಪಡಲ್ ಕಿರಾಪಕಂಬು = ರಾತ್ರಿಯಿಡಿಯಲೂ, ಕೆಣ ಕೆಣ = ಕಣ್ಣೆ, ಕೆಳ್ಳಿಲ್ ಇಲ್ ಕೆಟ್ಟಿಲಿಂ = ಪಾತಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಒಣ್ ಕಣ್ಣ = ಸುಂದರವಾದ, ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣಾ = ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರ್ ಕೊಣ್ಡಾಳ್ ನೀರ್ ಕಾಣ್ಣಾಡಾಳ್ = ನೀರನ್ನು (ಶ್ರೇಷ್ಠ) ತಂದುಕೊಂಡಳು (ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ), ಕಿಳಾರ್ ಕಿಳಾರ್ = ಉನ್ನತವಾದ, ವಾಟ್ಟಿಣವು ವಾಟ್ಟಿಣವು = ಜೀವನವು, ವೆವ ವೆವ = ನಾಶವಾಗುವಂ

ఇలజ్ఞై తిరుణుగా = లంకేయన్ను, శేట్టిర్గా రాశ్రయిరా = నాశ
వడిసిదిర్ (వడిసిదవళే), ఇవళా తిరువ = ఇవళ, మూలత్తై నోళ
క్క మాణాక్కి రైనాగుగ = యౌవనద సోఁటవన్ను, వాట్టేనమ్మి
నా ఆట్టడిణ్ మిణ్ = బాడిదళేడిరి.

దీనళూ అజ్ఞానియూ ఆద ఇవళు రాత్రిదినగళూ కన్న
నాటియిల్లద సుందరవాద కణ్ణుగళల్లి నీరన్ను కందుకొళ్ళుత్తాళే.
అక్కున్నక (శ్రోష్ఠ) జీవనవు నాశవాగువంతే లంకేయన్ను నాశ
వడిసిదవళే, ఇవళ యౌవనద సోఁటవన్ను బాడిసళేడిరి. (10)

కాయు అంతే మాడుత్తాళే: స్వామీ, ఇవళు మనగు అరియద
వళు, అజ్ఞాని. నిమ్మన్ను వడెదుకొళ్ళ బేకెంబ మదక్కరవాద
అభిలాషె కైగూడదే ఇవళు నోరగిద్దాళే. నిమ్మన్ను ఇదక్కో
సుగబగెయూ బేడి దీనళాగిద్దాళే. నాటియిల్లద [redacted] సుందర
యర్ దిందె మోసెయువ ఇవళ కణ్ణుగళల్లి ఎరెబిడదే, రాత్రి
దినలు ఎన్నదంతే నీరు కుంబరిసుత్తదే. నీవాదరూ, ఒళ్ళె సుంద
రయువళిగా, అవళ దుఃఖవన్ను నివారిసువుదక్కాగి, మద
దైశ్వర్యదింద కూడిద జీవనవన్ను నడెదుకొండిద్ద రావణనంతూ
లంకేయన్నే నాశమాడిబిట్టరు. ఇవళు ఆ యౌవనవళి సుం
దర. ఈ డెల్లిన ఆశెయిందకుంబ నోఁటవన్ను నిమ్మ నీరాద
రణెయింద బాడిసళేడిరి. నిమ్మ కైలా హొణ్ణాద ఇంగళదం
ద అదన్ను తణిసి.

11. ఆట్టమిళి పుకళ్ వామనగె, తిరు
కూట్టి వణ్ణ కూడ గోపణ్ణరసుగళు, అణుమ
పాట్టడారాయిరక్కిప్పక్కరాగళు, అది
కూట్టలాగుం అన్నరాదమమే.

ఆట్టమ ఇల్ ఆట్టడం తిళి = బాడువికెయిల్లద, పుకళ్
పుకళ్ = కీరికెయుళ్ళ, వామనన్నే వామనగె = వామన
రూపియాద భగవంతనన్ను కురిసు ఇశై కూట్టి తిరుక్కూ
ట్టి = యుక్తవాద మూరుగళన్ను కూడిసి, వణ్ణ = ఒళ్ళు

శతకోటివసు శోల్ ఈడకొగాపణ రకాలు = శతకోటివసు మాదిరి
గళు, అమ్మే పాట్టు అణిమ పాటట్టు = శక్తి (ప్రొందిరోయిరువ) పాడు
గళు ఓర్ ఆయిర్కు ధార్ ఆయిగా కేళు = ఒందు దావిరదల్లి,
ఇ.ష్టికాల్ తిప్పక్కేగాలు = ఈ డక్కెయిందలే, అది అటి
శిరువడిగళన్న, కుట్టల్ ఆద్రూ ఈ ఓట్టల్ ఆకుం = కూడిసు
వుదక్కే ఆగువుదు, అమా అటి = దొడ్డనాద, దామమే కాగుం
దుం = (ఆ) ద్రూగళ్లే (భీష్మమూలకొయిలే).

బాకుద కీలకిద్దయుళ్ళ వామనరూపియాద ఛద్మవంచనన్న
రూపు యుక్తవాద మూరుగళన్న ఝోలదిపిట్ట చతురనాద శక్ర-
గోలిన మూరుగళ్ళు ద్రోందికేయు పాడువళ్లు ఒందు నాణ్యదల్లి
ఈ డక్కెయిందలే దొడ్డనాద ద్రూగళింద (భీష్మమూ ఆకొయిందు)
శిరువడిగళన్న భేరిదువుదక్కే ఆగువుదు

ఛద్మవంచన కీలకిద్ద పాడువంథాద్దల్లా. అదక్కే ఛద్మి ఎంబుదిల్లి
ఎష్టోష్టుకథల, ఎష్టోష్టు రీతియల్లి ఛద్మవంచన శల్యాసుగూ
గళన్నూ కసుగుంజలం ఛద్మవంచన కీలకిద్దయున్నూ ద్రూగళ్లుక్క,
వర్ణిసుక్క; గావమాడుక్క ద్రోదరిగా కాడ, అవు ఒందేనిందు
కథలవూ ద్రూగదాగియూ కేళలుబుదు. "ఇన్న కాళు ఇదల్ల
కల్లియిదే. కోళిద్దన్నే కోళ్ళబోడ" ఎంబ అనహ్లయి ఎనికెగే
ఇల్లి ఎడేయూ ఇరువుదిల్ల.

ఛద్మవంచను వామనవటువాగి అవతరిసి నడసిద
మాడక్కెయిట్ ఇదక్కే ఒందు సిదశర్మన బద్దంశే. దివ్యసుందరనాగి
విరమ కోజన్యెయుగి, పవిత్రశుద్ధనాద బ్రాహ్మణ వటువాగి,
బందు, బలచక్రవర్తియన్న శిరస్సిన, అవనింద ముగడి
నేలవన్న మాత్రవే దానవాగి బయసిదం, అదన్నే నేలవాగిసికొం
దు కూ యిలయ మూడనే దొడ్డాయిద్దక్కే శక్ర ఒట్టే వరతియిల్లి
అవనన్న అనుగ్రహిసద మడక్కేతిర్ వామనరూపియాద
ఛద్మవంచనదు. అవన ఎనతేయిల్లద, లోక్కే ఇల్లద శల్యాగ
సుగళల్లి ఆరిసి బయుక్తవాగి కోళ్ళబేకువుదు ఈ కథెయ
భాగగళల్లి:

శతకోటివసు కేన్న బుద్ధి చాతుర్యదిందలూ ఛద్మవ

ಅನುಭವದಿಂದಲೂ ಭಗವಂತನ ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ
ಗಾಢ ಮೌನದಲ್ಲಿಂದ ಹಾಡಿದರೆಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ
ಇಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾತಾವರಣಗಳು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು
ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಆಗುವುದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಾತಾವರಣಗಳನ್ನು
ತಿರುವಿಹಾಕಿ ಭಗವಂತನ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಪಠಣಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳನ್ನು
ನಾವು ಮಗುಚಿಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಿ, ಆ ತಿರುವಿಹಾಕಿಗಳನ್ನು
ಬಿಡದೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಈ ತಿರುವಾಯ್ಸ ಮೊಳಿಯು
ಫಲಪ್ರದ

———— ೦ ————

Garani Srinivasan

తిరువాయ్‌మొళి - ఎరడనేయ దశక - ఇరనేయ తిరువాయ్‌మొళి,
తిరువాయ్‌మొళి - ఇరణ్డామ్‌పత్తు - ఐన్దాన్దు తిరువాయ్‌మొళి

5. అన్దామత్తన్బు - అన్దామత్తణ్బు

1. అన్దామత్తణ్బు శెయ్దు ఎన్నై విళైక్కుమాఱు,
అన్దామమాణ్డి శఙ్గు ఆళి నూల్ ఆరముళ,
శెన్దామరైత్తడఙ్గణ్ శెఙ్గనివాయ్ శెఙ్గమలమ్,
శెన్దామళైయడిక్కళ్ శెమ్బొన్ తిరువుడమ్బే.

అమ్ దామత్తు అన్దామత్తు = సుందరమైన లోకం, అన్బు అణ్బు = ఆశయన్న, శెయ్దు శెయ్దు = లంటువుండి, ఎన్ ఆవి ఎణ్ ఆవి = నన్న ఆక్కదల్లి, శేర్ శేర్ = కూడిశొండిరువ, అమ్మానుక్కు అమ్మాణుక్కు = స్వామియే, అమ్ అమ్ = సొబ సిన, దామమా దామం = హూవిన మాలెయు, వాళ్ వాళ్ = కోళి యువ, ముడి ముడి = కలెయు శఙ్గు శఙ్గు = శంఖ, ఆళి ఆళి = చక్ర, నూల్ నూల్ = జనివార, ఆరమ్ ఆరం = దారవూ, ఉళ్ళ ఉళ = ఇవే, శెమ్మ కామళ్ శెయ్ శెయ్ = కేందావరే యుంథే, శెడ శెడ = విశాలవాద శణ్, శెమ్మ శెమ్ వాయ్ శెయ్ = కేంపగే దణ్ణినంథే బాయి (కుటి), శెమ్మ శెమ్ కమలమ్ శెయ్ శెయ్ = కేందావరెయుంథే ఇవే, శెమ్మ శామళ్ అడిక్కళ్ శెయ్ శెయ్ = కేందావరెయుంథే పాదగళు, శెమ్మ పొన్ శెయ్ శెయ్ = కేంపు బిళిద్ద, ఉడమ్బే ఉడమ్బిన బిసెయు చెన్నదంథే. తిరు క్కోలమ్ = బిళిద్ద, ఉడమ్బే ఉడమ్బిన = మైయే.

సుందరవాద లోకద ఆశెయన్నుంటుమాడి, నన్న ఆక్కదల్లి కూడికొండిరువ స్వామియే సొబగిన హూవిన మాలెయ కోళియు, శంఖ, చక్ర, జనివార, దారగళూ ఇవే. కేందావరే యుంథే విశాలవాద శణు, కేందివే దణ్ణినంథే బాయి (కుటి), కేందావరెయుంథే ఆగివే. కేందావరెయుంథే పాదగళు. కేంపు చెన్నదంథే బిళిద్రవాద దేహ ఇవే (1)

భక్తను భగవంతనల్లి నడెయువ ప్రేమద శరణాగతియు ఇవే-

ಯನ್ನು ಬಂದಿನ ಕಿರು ಪಾಯ್ಪ ಮೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದಲಾಯಿತು. ಈ ಕಿರುವಾಯ್ಪ ಮೇಲು ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಸುಂದರ ಮಂಗಳಕಾಯ ವರ್ಣನೆಯಿಲಾದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

'ಪುಂದರವಾದ ಲೋಕ' ಎಂದರೆ ವಿರಮವಿದವೇ. ಅಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲ ರುವ ಬಗೆಯ ಕೆಲ್ಲು ಆಕೆಗಳೂ ಆತಂಕಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಿರಮಾನಂದವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಾಳುವುದೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಜೊತೆಗೆ ಳೆ, ಭಗವಂತನ ನಿಕಟ ಪಾರ್ಶ್ವಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತನದು ವ್ಯದು

ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು ವಿರಮವಿದದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂ ತನ ಶ್ರೀದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆ ಬೇಕಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾದ ಶ್ರೀಮದೇವಿಯ ಅನುಗ್ರಹವೂ ಬೇಕು. ಭಕ್ತನ ವಿರವಾಸ ಆಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಕಾರವೂ ಆಗಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತನು ಬಯಸಿ ಬಹುದಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೇ! ಈ ಐಂಯು ಬಯಸಿಕೆಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲುಂಟಾಗದು ಭಗ ವತ್ಪ್ರೇರಣೆಯು ಹೊರತು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ, ಭಗವಂತನು ಕಾಮನ್ಯವಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಕೆ ಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ ಆಕೆಯುಂಟಾದ ಬಳಿಕ, ಭಗವಂತನೇ ಹಂಚಿನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಮಿಯು ಅವನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಅವನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅವನ ಕಮಲ ಪಾದಾಶ್ರಯವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಅಪಾರ ಕೃಪೆಯೇ!

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನನಗೆ ವಿರಮವಿದದ ಬಾಳ್ವೆಯ ಆಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪರಮಪುರುಷನು ಭಗವಂತನೇ! (ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!) ಅವನ ಶಿರಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುಂದರವಾದ ತುಲಸಿಯ ಮಾಲೆಯಿದೆ. ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳಿವೆ. ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಜನನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಇವೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ತಾವರೆಯಂತೆ ಎಳಾಲವಾಗಿ ಪೊಳಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ತಳಿತ ತೊಂಡೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಮಾಧ್ಯಯದ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಗಳು ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಬಾಯಿ ಮಾದ್ದುವನ್ನು ಲುಕ್ಕಿಸಿದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಶಿರುವಡಿಗಳಾ ದರೋ ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆಯೇ ಅಂದವಾಗಿ, ಕೋಮಲವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ದೇಹವು ತೊಂಬಿ ಬಂದಂತೆ ಹೊಳೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ.

2. திருவடம்பு வான் சுடர் ஏந்தாமரை கண்ணை கமலம்,
திருவிடமே மார்வம் அயனிடமே காப்பூழ்,
திருவிடமுந்தி ஒரு பெருமாற்கு அரனே யோ,
திருவிடமான்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கே.

తీరువుడమ్బు వాన చుడర్ శోనామశ్రీ కణో శ్రీ కమలమూ,
కిరువిడమేఁ మూర్పమగ అయినిడమేఁ కొమ్మ్రోలూ,
కిరువిడము మేస్రీల పేరుమూ మూర్తు అరనేయోఁ,
ఒరువిడమేఁ నాఁ తోనాఁ ఎన్నుళ్ళూ కలనాదానుశ్రీ

కిరు లుడమ్బు క్రీరుఒడంబు = విచిత్రవాద దేఁడవు, వానఁ యాణ్
భీరమ సుందరవాద, చుడర్ కూడర్ = కేజస్సు, శోమ కామశ్రీ కణో తాఁమం
క్షామణార కణ్ణ = కొందావరేయుంకో కళ్ళు శ్రీ కమలమూ రాక కుమ
లం = శ్రీ గళ్ళు కమలదడ్రూవినంకో, కిరు క్రీరు = శ్రోదేవియ, ఇడమేఁ
తిడంబు = నిళ్ళనేంబుదేఁ (వాసనిళ్ళనేంబుదేఁ), మూర్పమగ మార్బు
బం = ఎదే, అయినా అణ్ణ = అజన (బ్రహ్మన), ఇడవేఁ తిడంబు
= వాసనిళ్ళవేఁ, క్రోమ్రోలూ రకాప్పుట్టే = డ్రోక్కళ్ళు, కిరు ఇడము
మూ క్రీరుతిడంబు = విచిత్రవాద ఎడభాగవు, చిన్నేల్ల పేరుమూర్తు
రన్రాకాక రెబరుమాట్రుకు = నన్న భ్రామినే, అరనేయోఁ ఆర
రాణాటా = డరనేఁ అల్లవే?, కిరువు రెరుఁ = నీచబడ్డవాద,
ఇడవమ తిడంబు = నిళ్ళవు, ఇనలు ~~తిణ్ణాని~~ ఇనలూ రిణ్ణు
తిణ్ణు = ఏందూ ఇల్లదే (ఇల్లదదానే), ఎనలుళ్ళూ కలనాదానుశ్రీ
రణ్ ఉళ్ళ కుసుస్రీ కాణ్ణు కకక = నన్న అంతరంగదల్లి కూడికొం
డవనిశ్రీ

బట్టుశ్రీ కొడబడ్డాదన్నళ్ళనేందూ ఇల్లదదానే నన్న అంతరంగదల్లి శో
కిశొండిరువనిశ్రీ విచిత్రదేఁడవు విరమసుందరవాద కేజస్సు. కణ్ణుశోం
దావరే. శ్రీ కమల. ఎదేయోఁ శ్రోదేవియ వాసనిళ్ళ. డ్రోక్కళ్ళు అజన
(బ్రహ్మన) వాసనిళ్ళ. విచిత్రవాద ఎడభాగవు నన్న భ్రామియే డరను అల్లవే?

ఆలూరరు హేళ్తారే: నన్న భ్రామియు యూ నేందు నిళ్ళనూ
ఇల్లదదానే, యూవ నిళ్ళవన్నూ బలుశ్రీ కొడదదానే, ఎల్లల్లూ కరుంబిశొం
డిద్దానే. విచిత్రవాద అవన దేఁడతల్లి విరమసుందరవాద కేజస్సు
సింద ప్రకాశిసుత్తదే. కొందావరేయుంకో అవన కణ్ణుగళు విశాలవా
ఆకర్షకవాగివే. కమలదదానేయోఁ శోమమలవాగి, మృదువాగి,
సుందరవాగి, కొంచనే అవన శ్రీ గళివే. దయూ నిళ్ళనూ పియోఁ ఆగరువ
శ్రోదేవియన్న అవన వక్షస్థలదల్లి అపిశొండిద్దానే. అవన నాభియన్న
ఒకమూర్తినాద బ్రహ్మను నాభమాడుత్తానే. విచిత్రవాద అవన
ఎడభాగవన్నే డరనిశ్రీ కొట్టు బిట్టిద్దానే. ఇంతే నిష్ట లయకార్య
రన్ను మాడల్రీశ్వరయ్యనూ ప్రీదేయూద దయూ నిళ్ళనూ పియన్ను కూడిశొండు
నిళ్ళవియు నన్న అంతరంగదల్లి నెలేనిశొండిద్దానే! అదల్లవే నన్న
అంతరంగు భాగ్య!

Ganesh Srinivasan

3. ಎಣ್ಣುಳ್ ಕಲನ್ದವನ್ ತಿಙಗಣಿ ವಾಯ್ ತಿಙಗಮಲಂ,
ಮಿನ್ನುಮ್ ಸುಡರ್ ಮಲೈಕ್ಕುಕ್ ಕಣ್ ಪಾದಂ ಕೈ ಕಮಲಂ,
ಮನ್ನು ಮುಳು ವೇಲುಲಗುಂ ವಯಿಟ್ರಿನುಳ,
ತನ್ನುಳ್ ಕಲವಾದ ತುಪ್ಪಾರುರುಂ ತಾಣಿಪ್ಪಲೆಯೆ.

ಎನ್ನುಳ್ ಕಲನ್ದವನ್ ಶೆಙ್ಗಣಿವಾಯ್ ಶೆಙ್ಕಮಲಮೊ,
ಮಿನ್ನುಮ ಚುಡರ್ ಮಲೈಕ್ಕುಕ್ಕಣ್ ಪಾದಮೊ ಕೈಕ್ಕಮಲಮೊ,
ಮನ್ನು ಮುಳು ವೇಲುಲಗುಮ ವಯಿಟ್ರಿನುಳ,
ತನ್ನುಳ್ ಕಲವಾದದು ಎಪ್ಪೊರುಳುಮೊ ತಾನಿಲ್ಲೆಯೇ.

ಎನ್ನುಳ್ ಕಣ್ಣುಳ್ = ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ, ಕಲನ್ದವನ ಕಲನ್ದ
ತವನ್ = ಕಲೆತುಕೊಂಡವನ, ಶೆಮ್ಮ ಕನಿ ವಾಯ್ ತಿಙಗಳ್ ಕಣಿಯಾ
ಯ = ಕೆಂಪಗೆ ಪಣ್ಣಿನಂತೆ ಬಾಯಿ (ತುಟಿಗಳು), ಶೆಮ್ಮ ಕಮಲಮೊ ತಿಙ
ಗಳಂ ಕಮಲಂ = ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ (ಅರಳಿರುವುದು), ಮಿನ್ನುಮ್ ಮಿಂ
ನುಮ್ = ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ (ಮಿಂಚುವ), ಚುಡರ್ ಸುಡರ್ = ತೇಜಸ್ಸಿನ, ಮಲೈ
ಕ್ಕು ಮಲೈಕ್ಕು = ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ, ಕಣ್ = ಬಾದಮ್, ಕೈ = ಕಮಲಮೊ ಕಣ್ಣ,
ಪಾದಂ, ಕೈ ಕಮಲಂ = ಕಣ್ಣುಗಳು, ಪಾದಗಳು, ಕೈಗಳು,
ಕಮಲದಂತೆ, ಮನ್ನು ಮಣ್ಣು = ಸ್ಥಿರವಾದ (ಶಾಶ್ವತವಾದ), ಮುಳು ಮೂ
ಪೂರ್ಣವಾದ, ಏಳು ಉಲಗುಮ್ ಏಳು ಲೋಕಗಳನ್ನು,
ವಯಿಟ್ರಿನುಳ್ = ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳ ಉಣ = ಉಳ್ಳ
ವನಾದ, ತನ್ನುಳ್ ತನ್ನುಳ್ ಅವನಲ್ಲಿ, ಕಲವಾದದ ಕಲವಾಗಿರುವ
ಪೇರದ್ದು, ಎಪ್ಪೊರುಳುಮೊ ಎಪ್ಪಾರುರುಂ = ಯಾವೊಂದು ವಸ್ತುವೂ,
ತಾನ್ ಇಲ್ಲೆಯೇ ತಾಣ್ ಇಲ್ಲೆ ಯ = ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ

ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದು ಹಾಕಿರುವವನ ಬಾಯಿ (ತುಟಿಗಳು) ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಇವೆ. ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಅರಳಿರುವುದು. ಮಿಂಚುವ (ಹೊಳೆಯುವ) ತೇಜಸ್ಸಿನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಪಾದಗಳು, ಕೈಗಳು ಕಮಲದಂತೆ ಇವೆ. ಸ್ಥಿರವಾದ ಏಳು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿರುವ ಕೆನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅವನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರದ (ಸೇರದಿರುವ) (3)
ವಸ್ತು ಏಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಯಾವುದೂ ವಸ್ತು ವಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಕಲೆತುಕೊಂಡಿರದ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನಂತೆಯೇ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ! ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ ಒಡತಿಯಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಧಾರಣವೂ ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೆನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮಳ್ಳುಲೋಕ ಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೆನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ

కాటియుల్లదు: కళ్ళక కొండేయు డన్నోనంశే కేంవ్నే మూదుయ్ దాద కుంబి మేరేయువ కుటిగళు ముసుర్నేయింద కుడిద బాయి కేందావరేయంశే అరళ్ళ శోభిసుత్తదే. మింబినింద శోళ్ళేయువ కేట్ట దంశే దేవద. కమలదంశే ವಿಶಾಲವూ సుందరవూ ఆద కణ్ణుగళు. కైగళూ పాదగళూ కమలదంశేయే శోభమలవాగియూ సొంపినింద ఆకర్షకవాగియూ ఇవే.

4. ఎప్పొరుళుమ తాయు మరకదక్కినలి మోక్షమ, అప్పొలుదక్కి మళే ఫ్పొరుళు కణ్పాకుమెంబ కమలం, ఎప్పొళుదుమ నాళుకిజ్గళు ఆణ్డాలియూలి కోయుమ, అప్పొలుదక్కి ఫ్పొలుదు ఐన్నోరవముదమే.

ఎప్పొరుళుమ తప్పదే బరుత్తదే: ఎల్లా వస్తుగళూ, కాను ఆంద్ తాణ్ ఆయ్ = కానే ఆగిద్దానే, మరకదమ కునలిమ మరకకరర్హద చేట్ట వన్ను, ఒళ్ళమ కిక్కుం = హోలుత్తానే, అప్పొలుదక్కి అప్పరాళుణక్కి = ఆగలీ అరళ్ళరువ, కామళే ఫ్పొ కాగమారిప్పు = కావరేహోవి నంశే, కణ్ణొ కణ్ = కణ్ణుళ్ళవను, పాదమ పాకుం = పాద కళు, కమలమ కమలం = కమలదంశే (కోమలవాగి) ఇవే, ఎప్పొలుదుమ తప్పరాళుక్కుం = ఎల్లా కాలగళల్లియూ, నాళు నాగళ్ = దినగళల్లియూ, కిజ్గళూ కిళుకళ్ = శిశుగళు కొలుమ ఉళిళ్ళి ఉళిళ్ళి తకారుం = యువయువగళల్లి యూ, అప్పొలుదక్కి కుళ్ళ అప్పొలుదు అప్పరాళుణక్కి = ఆయు కాలక్కెల్లవూ ఎన్ తణ్ నన్న, ఓరా అముదే ఆగా అరుకిక్ = కృప్తి యాగద అమృతవే.

~~నన్న కృప్తియాగద అమృతవే ఆకమను~~ ఎల్లా వస్తుగళూ కానే ఆగిద్దానే. మరకదర్హద చేట్ట వన్ను కోలుత్తానే. ఆగలీ అరళ్ళరువ కావరేయ మూవినంశే అవన కణ్ణుగళల్లే. పాదగళు

Garani Srinivasan

కమలదంతే కోమల వాక్యాలు ఎల్లా పొద్దున్నళ్ళల్లాయూ, దినమళ్ళల్లాయూ కింనళ్ళునళ్ళల్లాయూ, వత్సర్నళ్ళల్లాయూ, యుగయుగళ్ళల్లాయూ (యుగకల్పనళ్ళల్లాయూ) ఆ ఎల్లకాలక్కూ ననగే కృష్ణి కారణ అమృతవాగే ఆగిదానే (4)

ఆలూరరు పేళ్ళుకొళే భవవంతను ఎల్లా వస్తుగళల్లాయూ సేలసరువ దాతనయ్యా, కానే ఎల్లా వస్తుగళూ ఆగి శోభిసుకానే. ఇలిశక్తియ వ్యాపకక్కే అనాద్యనాద అనఘర్షణ శక్తియ పేర్యద దాగే ప్రకాశిసుత్తా ఆకర్షణనాగిదానే. ఆగ కానే అరళుత్తిరువ కేందావరణయంతే నిష్టన్నాగి, విశాలనాగి, సుందరనాగి అవన కణ్ణిగళిగే. అవన పాదగళు శ్యామలదంతే కోమలవాగిరుత్తవే. పుష్పగళు, దిన, శింగళు, వత్సర, యుగ, కల్పగళన్నవంతే ఎల్ల కాలక్కూ అవను శాశ్వతనాగిరుత్తానే. ఎష్టోప్పు ఈ కియల్లి నానున్నిసిదరూ నగద నగవే కృష్ణి యాగదంతే అమృతవే అవనాగిదానే.

5. ఆరావముద్దమాయ్ అల్లావియుళ్ళ కలన్ద,
కారాక్కరుముంబ్ పోల్ ణ్ణంమాణ్ కణ్ణణుక్కు,
ఒరారావాయ్ శెంబవళమా కణ్ణాబాదమా కైశమలమా,
పేరారనీణ్ముడినాణో పిన్నమిలో చిలవే.

ఆరా ఆరా = కృష్ణి కారద (కణిశదంతే), అముదమా ఆయ్ అరుకుం ఆయ్ = అమృతనాగి, అల్ అల్ల = కక్కళల్లి. ఆవియ వి = ఆక్కద, బుళ్ళు ఉల్ల = బిళిదే కలన్ద కలన్ద = కూడికొండ, కార్ కార్ = మళ్ళ (నీలవర్ణ), ఆర్ ఆర్ = రుంబిరువ, కరు ముంబ్ = పోల్ కరుమేఘదంతే, కణ్ణణుక్కు = కప్పు మోడదరదాగే, ఇరువ, ఎన్న అమ్మానణ్ణ అంమాణ్ = నన్న తాయియుద, కణ్ణణుక్కు = కణ్ణణ అక్కు = ఆకర్షణెయే (కృష్ణనే), శేమ వవళమా = ఎకం బవళం = కేంపినేయ బవళవు, వాయ్ వాయు = రుచిగళిగే, నేరా ఒరారా

కాటియుగలారమ్మే; కమలమా కమలం = శమలదర్భావు, కణ్ణా, పాదమా, కేళ్ళ కణ్ణ, బాకుం ణాక = శళ్ళు బాద కేళ్ళ నళ్ళనే (నేరా నైరా = కాటియుగదు), పేళ్ళ ఆరమా పెర్ర ఆగం = దొడ్డ దారవూ నీళ్ళూ ముడి నోగ్గ ఉద్ధి = లున్నశ వాద శీటవూ, నాణ్ణా నాగాణ్ణ = లుడిదారవూ, బిన్నమా ప్రిణ్ణుం అల్లదే, ఇల్లూ ఆణ్ణి = ఆభరణాగళూ, బిలవే బలవు = అనేకవే (కేలరళవే) ఆగవే

కణ్ణియుదంత అవుళాగా, కత్తలేయ ఆశ్మద బళగే కూడికొండవనా, మళ్ళే (సీరాబి) కుంబరువ కబ్బు చోళద కాగరువ నన్న కాంబియూద అశ్చర్యవష్టక (ఆశ్చర్యోన్ని) కుటిగళిగే కేంబీనేయు కవళవు కాటియల్ల. కేళ్ళ, కాద, కణ్ణు నళగే కమలవు కాటియల్ల. అల్లదే, దొడ్డ దారవూ, ఎళ్ళరవాద శీటవూ, లుడిదారవూ, ఇన్ను ఆభరణగళూ కేలరళవాగి లసీ ఇవే. (5)

ఆలోచనెయు కేళుత్తారే: నన్న ఇడీయ నాగరువ చిన్న వంశన చాయి (కుటిగళు) కళ్ళక్కి కొండోడదు నంశదే, ఎందు కణ్ణు, కేళ్ళ, కాదగళు శమలదంశదే ఎందు యుంశాగి కేళిదే నల్లవే? వైవిధ్యయు యావ వస్తువినందలూ నన్న కాంబియు అవ యవగళిగే బేటియు అంతు కొళ్ళలు సాధ్యవే ఇల్ల. ఇలు లక్ష్యవాద కొంబుడవళిగే అవన కుటిగళన్ను బ్రోఉటుమా లాదీతే? కేళ్ళ, కాద, కణ్ణుగళు కమలక్కింతలూ ఎష్టొందు చాలు దొడ్డ గుంద! ఇష్టే అల్లదే, కాంబియు దొడ్డదాద కారదిందలూ, ఎళ్ళరవాద కీటదిందలూ, సొగసాద లుడిదారదిందలూ, ఇన్ను నానా విధవాద ఆభరణగళిందలూ అలంకరిసి కొండిద్దానే. ఇంథ అరలాంతకుందరనాద కాముదనలంకే విరమ లుదారయిగా ఇరువ కాంబియు అజ్ఞానవెంబ కత్తలెయిందలు కుంబిద నన్న ఆశ్మద బళగే బిడిసికొండు, అదరల్లి జ్ఞానవన్ను కుంబి బేళగుత్తిరువనల్ల! అవన లుదారవన్ను ఏనెందు వణిసలి?

6. బలబలవెయాబరణం పెరుం బలబలవే,
బలబలవి ఉరాళి బిడువ బణ్ణబరణ్ణిం,

పలపల కణ్ణుల కేటుట్టు మొగ్గినబం,
పలపలవే రాణమూం బాంబణమేలాట్ కేయో

పలవిలవే యుంచరణామ పేరుమ వీలవీలవే,
వీలవీలవే శోభ వడివు విణ్ణోళ్లే,
వీలవీలకణ్ణుల కేట్టు మూసిన్నబమ,
పలవీలవే ఇంనమును బాంబణ్ణే మేలాటాకేయో!

పలవిలవే పలపలవే = ఉలవారు బగేయ, ఆచరణామ = ఆభరణాల, పేరుమ = పెరుం = ఆభరణాలళు, వీలవీలవే పలపలవే = నానా విధవాద, శోభ = ప్రకాశవుళ్ళ, వడివు = రూపగళు, విణ్ణు = గుణగళు (స్వభావగళు), ఎణిసి = యోచిసదే (ఎణిసిదమతిదరే) పలవిల పలపల = అనేక విధవాగి, కణ్ణు కణ్ణు నోడి, ఉణ్ణు = రుచిసోడి (అనుభవిసి), కేట్టు = కేళి, ఉట్టు = నడసి, మూసు = నోడి, ఇన్న = ఇణ్ణు = మూసు నోడి, ఇన్న = ఇణ్ణు = నుఖవన్ను, వీలవీలవే పలపలవే = అనేక (వివిధ) రీతియల్లి జ్ఞానమును = జ్ఞానవన్ను, (లుంటుమాడువ), బాంబు = అన్నే మేలాటాడుమ = జ్ఞానవన్ను, (లుంటుమాడువ), బాంబు అన్నే మేలాట కే బాంబు = ఆటోటమేలాట్ కే = డావిన డానుగళు మేలరువవనిగే.

డావిన డానుగళ మేలరువవనిగే విద్ధవిద్ధవాద ఆభరణాగళిగే, జీవరుగళ; విద్ధవిద్ధవాద ప్రకాశగళింద కూడిద రూపగళూ గుణ స్వభావగళూ ఇవే. యోచిసి ఎణిసి నోడిదరే, వివిధ రీతియల్లి నోడి, రుచిసోడి (అనుభవిసి), కేళి, మాడి (నడసి), మూసి నోడి, నుఖవన్ను, జ్ఞానవన్ను పడెయలు వంచాదుదాగదే. (6)

ఆలిట్టారరు డేళుక్కాళ: నన్నొడనే కూడిరొండిరువ స్వామియే ఎష్టు విధవాద ఆభరణాగళ అలంకార! అవనల్లివేగళు అదెష్టు విద్ధ! డానేయలే అవన గుణ స్వభావగళన్ను ఎష్టేశమాడి తిళియలు సాధ్య విదే? అవను కోరి బేళసువ అవికారవూ ఔశ్రవిఔశ్రవూ ఆద దివ్య ప్రకాశవూ అదెష్టు బగేయలే! ఇంథ దివ్యాకర్షక నాదస్వామియు శేషనన్న కన్నడాబుగేయంతి మాడిశొండిద్దానే ఆదరిందల్లవే నన్నొడవే ఎల్ల విద్దదల్లి కూడిశొండిద్దానల్ల! అవన వివిధరూపగళన్నూ, గుణ స్వభావగళన్ను, నానా బగేయ ఆశ్చర్యకార్యగళన్నూ నన్న వీంఔలేం ప్రియగళ మూలక నాను అనుభవిసుత్తిద్దేనే. ఎల్లరీతియల్లూ నుమధుర కైంకర్యగళన్ను వడెదు ఆనందిసుత్తిద్దేనే. ఛన వడ్డిష్టయిరువుదల్లి నన్నే

Garari Srinivasan

ಜ್ಞಾನವೂ ಉಂಟಾಗದೆ. ಇದಷ್ಟೂ ಭಗವತ್ಕೃಪೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

7. பாம்பணை மேல் பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும்,
காம்பணை தோள் பின்னைக்காய் ஏறுடனேழ் செற்றதுவும்,
தேம்பணைய சோலை மராமரமேழெய்ததுவும்,
பூம்பிணைய தண்டுழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறே.

ಪಾಮ್ಬಣೈ ಮೇಲ್ ಪಾರ್ಕಡಲುಳ್ ಪಳ್ಳಿಯಮರ್ನ್ದದುವುಮ್,
ಕಾಮ್ಬಣೈ ತೋಳ್ ಪಿನ್ನೈಕ್ಕಾಯ್ ಏರುಡನೇಳ್ ಶೆಟ್ರದುವುಮ್,
ತೇಮ್ಬಣೈಯ ಶೋಲೈ ಮರಾಮರಮೇಳೆಯ್ದದುವುಮ್,
ಪೂಮ್ಬಿಣೈಯ ತಣ್ದುಳಾಯ್ ಪ್ಪೊನ್ ಮುಡಿಯಮ್ ಪೋರೇರೇ.

ಪಾಮ್ಬು ಅಣೈ ಮೇಲ್ பாம்பு அணை மேல் = ಸರ್ಪದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ, ಪಾಲ್ ಕಡಲುಳ್ பால் கடலுள் = ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ, ಪಳ್ಳಿ ಅಮರ್ನ್ದದುವುಮ್ பள்ளி அமர்ந்ததுவும் = ಪವಡಿಸಿರುವುದೂ, ಕಾಮ್ಬು ಅಣೈ ತೋಳ್ காம்பு அணை தோள் = ಬಿದಿರ ಹಾಗಿರುವ ತೋಳಿನ, ಪಿನ್ನೈಕ್ಕು ಆಯ್ பின்னைக்கு ஆய் = ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ದೇವಿಗಾಗಿ, ಏರು ಏಳು ஏழ் ஏறு = ಏಳು ವೃಷಭಗಳನ್ನು, ಉಡನ್ உடன் = ಒಟ್ಟಿಗೆ, ಶೆಟ್ರದುವುಮ್ செற்றதுவும் = ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದೂ, ತೇನ್ தேன் = ಜೇನು ತುಂಬಿದ, ಪಣೈಯ பணைய = ದಟ್ಟವಾದ, ಶೋಲೈ சோலை = ತೋಪಿನ ಮರಾಮರಮ್ ಏಳು மராமரம் = ಏಳು ಶಾಲೆಯ ಮರಗಳನ್ನು, ಎಯ್ದದುವುಮ್ எய்ததுவும் = ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದೂ (ಹೊಡೆದದ್ದೂ), ಪೂ ಪಿಣೈಯ பூபிணைய = ಹೂ ತುಂಬಿರುವ (ಹೂಬಿಡು ತುಂಬಿರುವ), ತಣ್ தண் = ತಂಪಾದ, ತುಳಾಯ್ துழாய் = ತುಲಸಿಯ, ಪೊನ್ ಮುಡಿ பொன் முடி = ಸಿರಿಮುಡಿಯ, ಅಮ್ அம் = ಸುಂದರವಾದ, ಪೋರ್ ಏರೇ போர் ஏறே = (ಪರಮ) ಸಮರ್ಥನಾದ (ಹೋರಾಡಬಲ್ಲ) ವೃಷಭನೇ

ಸರ್ಪದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ, ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವುದೂ, ಬಿತ್ತದ ಹಾಗಿರುವ ತೋಳಿನ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ದೇವಿಗಾಗಿ ಏಳು ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಯಿಸಿದ್ದೂ, ಜೇನು ತುಂಬಿದ ದಟ್ಟವಾದ ತೋಪಿನ ಏಳು ಶಾಲೆಯ ಮರಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದದ್ದೂ, ಹೂ ಬಿಡು ತುಂಬಿರುವ ತಂಪಾದ ತುಲಸಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಪರಮ ಸಮರ್ಥನಾದ ವೃಷಭನೇ (7)

ಏರುಡನೇಳ್ ಶೆಟ್ರದುವುಮ್ — ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಇದು: ಯಶೋದೆಗೆ ತಮ್ಮನೊಬ್ಬ - ಕುಂಭನೆಂಬವನು ಅವನಿಗೆ ಮಗಳೊಬ್ಬಳು - ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ದೇವಿ ಎಂಬವಳು ನೀಳಾದೇವಿಯ ಅಂಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ಕುಂಭನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪಣ ಹೂಡಿದನು. ಅವನು

దాశ శోభిల్లిన పద్మ మిళ్ళు నూళ్ళనన్ను యింకొబ్బర భవాయివ్వా ఇల్లదం
శే, యింటియూ ఉడిదు పల్లవిసువనినే శేన్న మూళ్ళాద నప్పిన్నేళి
దేవియన్న శోంటు మదువే మాండి శోంకుతేనోంబుదే ఆ వ్రీణా! శ్రీ
కృష్ణన్ను ఈ చేలవవన్న దాళిసి, నప్పిన్నేళి దేవియన్ను శ్రీ ఒటిదను.
ఇదు ఇల్లియ శబ్దే

మరామరమేయ్దువుమా" — ఇదు శ్రీరామానుజాచార్య
ఎందు బ్రీతిసి. సీతాదేవియన్ను శళ్ళిదుకొండు, శత్రుంధ్రనూ
బందాగ, దనుమంశన భవాయిందిద భుస్రోవన భవ్యనన్ను నళిసి
వాగి, శ్రీరామను నడిసిద ఎందు హాడిద ఇదు. శోలపనళ్లి బోళి
బోరి శబ్దగళల్లి మిళ్ళు శాళ్ళియి మరగళు శోళ్ళిదిద్దవు. శ్రీరామను
ఎందే బాణవన్ను ప్రయోగిసి, ఆ మిళ్ళు శాళ్ళియి మరగళన్ను
రంధ్రగొళిసిదను.

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: మొల్లడలల్లి శేషశయననాగి
వివిధ సరువనూ భవోద్భవిసిద చ్యుతనంశనే. శ్రీకృష్ణనాగి
అవతరిసి, నప్పిన్నే దేవియ కైహిడియువుదక్కాగి, కొంబిద మిళ్ళు
మూళగళన్ను కొనే బ్బనే ఒడిదు మిళ్ళాసిదవనూ అవనే. దట్ట
వాద కోలపనడాగి చోళిద మిళ్ళు శాళ్ళియి మరగళన్ను ఎందే
అంబుసాద ఒళ్ళె మాడిద శ్రీరామనూ అవనే. దుష్ట
రాద ఎదురాళగళు ఎష్టే బలిష్ఠరాదరూ అవరొందిగే దిట్ట
హోరాడబల్ల వీరమంగమర్దనను, సొంబిసాద కుడుదు మీರಿ
ముళ్ళకుంబిద కులసయి కారవన్ను (దండియన్ను) కలరియల్లి
ముడివిరువ దివ్యసుందర మూర్తియూ ఆగిరువవనూ ఆ భ్రామియళి.

೪. పొన్ముడియం పోరేఱ్ఱిన నంమాళ్వార్నాల్కుడనిరుత్తోణ్,
తిణ్ముడివొన్ఱిల్లాత తిణ్డిళ్ళాయ్ మాలియిన,
ఎన్ముడివు కాణ్బదే ఎన్ఱుళ్ళకలుంద్రాళిన,
శొల్ముడివు కాణేన్నాన్ శొల్లువదెన్ శొల్లీరే.

పొన్ముడి పొణ్ముడి = రత్నమయ కిరీటవన్ను ధరిసిరువ,
అమరేశం = దివ్యసుందరనాద, పోర్ మిక్కపొర్ఱిన = కమ

ధర్మనాద వృషభదంధ్వనన్న, ఎమ్మానే ణం మాణా = నన్న స్వామి
యన్న, నాల్ కడ కేలళ్ నాగు కైడ కైగాల్ = నాల్కు దిక్కుగళ్
వాద కేలళుగళుళ్ళవనన్న, కన్ ముడివు ఒనలు ఇల్లాద కైగళ్
మూరు ళ్ణాల్ల్ ఇల్లగా కై = కనసే యూ వబనేయల్లూ మిశియిల్ల
దవనన్న, కణ్ణాశులూయ్ మూల్లేయన్నే కాణుత్తిరుత్తాయ్ మాలియ
ణా శంవాద కులసయ ధారవన్న ధరిసిరువవనన్న, ఎన్ ణగ
నన్న, ముడివు మూరు = మూర్నాశేయన్న (కొరళేయన్న), ఆశే కోనా
దే కాణుకై = లషిసిదే, ఎన్నళ్ ణగ్ణాల్ = నన్న అంతరంగ
దల్లి, కలనాదనే కనస్తు కాణా = కలేకుకొండవనన్న, కూరు,
శూల్ ణకాస్ కేలళు, (మూశుగళు), ముడివు మూరు = కొన్నే
యన్న, కాణేన నాన కాణుణుగ్ ణాగ్ = నాను కాణోనల్ల,
కొల్లువదు ఎన ణకాస్ల్లువుదు ణగ్ = కేలళువుదు ఎనన్నే?
కొల్లణే ణకాస్ లోరా = నీవు కేళిరి!

రత్నమయవాద కీరీటవన్న ధరిసిరువ దివ్యసుందరనాద
భమధ్వ వృషభదంధ్వనన్న, నన్న ఒడేయనన్న, దీఘర్ణాద
నాల్కు కేలళుగళుళ్ళవనన్న, కనసేయూ వబనేయూ మిశియూ ఇల్ల
దవనన్న, కంవాద కులసయ ధారవన్న ధరిసిదువవనన్న, నన్న మూర్ణ
కేయన్న (కొరళేకళన్న) గమనిసిదంతే నన్న అంతరంగదల్లి కలేకు
కొండవనన్న, కూరు కేలళు (మూరుగళు) కొనేయల్లే నాను.
కాణోనల్ల! కేలళువుదు ఎనన్ను? నీవు కేళిరి!

ఆగ్ నూరరు కేలళుత్తారే: నన్న దృష్టియల్లూద ఛనవంశద దివ్య
పురుషనన్ను అద్భుతకీయ కామధ్వనన్ను, విరమోత్కార
వన్ను వర్ణిసువుదు కానే కేనేకేనో సువర్ణమయవాద కోళ్గోయిన
కీరీటవన్న అవనుధరిసిద్దనే. ఎందెందిగూ బాడదే ఇరువ దివ్యమల
మూర్ణవాద కులసయ ధారవన్న ముడాచిద్దనే. దీఘర్ణాద
మత్స్య కమధ్వనాద నాల్కు కేలళుగళన్ను ళ్ళవనాగిద్దనే. కూరాటక్కే
బరకారక్కూ అవుగళన్ను బళదిల్లదే సిద్ధనాగి. కన్న ఒడేకనక్కే
యూ వబనేయల్లూ మిశియిల్లదవనాగిద్దనే. దీఘర్ణ, విశాల బనేయల్లూ
విశ్వమ శ్రేష్ఠనేనిసికొండ దేవాధిదేవరను కొరళేకళింద కుంబరువ
రకుతాపియూద నన్న అంతరంగవన్న ప్రీతిగొళిసిదనల్ల! అవన భక్తవత్సల-భావగళన్ను కూరు కేళలవనలే

Gurani Srinivasan

కోఁచదంకాదేయల్ల! డోల్లలు శిక్షదవరు ఇన్ను మీనన్న డోల్ల
ఛేకోఁల(అదన్నేల్లా)డోల్లబల్లరే?

కన్ ముదివు ఇనోఁల్లాద ఎంబుదన్న కణ్ణోశులూయ్
ఎంబుదక్కే శూడిసి, అన్నయ మూడిశేంకు డోల్లబద్రదేసిరుత్తదే.
ఆన, ఇన్నకంశను ధరిసువ ఆశులసియడార ఎందేందిసి
బాడదంకే, నిళ్ళగుందరవాగియే, బిరిమల్ల బ్రోణ్ణవాగియే
ఇరుత్తదే ఎందు అర్థమూడబద్రదేసిరుత్తదే

ಅ ಕೊಂಕಣಿ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು

ಎಲ್ಲಿಯಿಲ್ ಕೋರ್ ಎನ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಕಚ್ಚುಡರ
ನಲ್ಲವಮುದಮ್ ಪೆಱ್ಱ್ಱಕರಿಯಮ್ಮೋಡುಮಾಯ್,
ಅಲ್ಲಿಮಲರ್ ವಿಱ್ಱೈಯಾಕ್ಕು ಆಣಲ್ಲಣ್ಣಪೆಣ್ಣಲ್ಲನೇ.

ಕೊಲ್ಲರ್ ಕೊಂಕಣಿಯರ್ = ಡೋಲ್ಲರು, ಎನ್ ಅಮ್ಮಾನೆ = ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು, ಎನ್ ಆವಿ ಆವಿಕನ್ನೆ = ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ಎನ್ನಪ್ಪಾನೆ = ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು, ಎಲ್ಲೆಲೆ ಇಲ್ = ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಿಶಿಯಿಲ್ಲದ = ಕೀಳಲ್ಲದ, ಕೋರ್ ಕೂರ್ = ಗುಣಶೀಲಿನಲ್ಲನ್ನಳ್ಳವನನ್ನ, ಎನ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕ ಕುಡಕ್ಕೆ = ನನ್ನ ಇಂದ್ರನೀಲರತ್ನದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವನನ್ನ, ನಲ್ಲ ಅಮುದಮ್ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಅಮೃತೋದಂತ್ಥನನ್ನ, ಪೆಱ್ಱ್ಱಾಶು = ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅರಿಯ ಅರಿಯ = ಅಪಾರ್ಥನಾದ (ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ), ವಿಱಮುಮ್ ಆಂಬ್ ಮೋಡಮ್ = ಧಾರಣವಾಗುವವನನ್ನ, ಅಲ್ಲಿಮಲರ್ = ಕಾಮಶಕ್ತಿಯನ್ನ, ವಿಱ್ಱೈಯಾಕ್ಕು = ಬಿರಿಮಲ್ಲದ ಬಾಣ ಇರುವವನನ್ನ, ಆಣ್ ಅಲ್ಲನ್ ಪೆಣ್ ಅಲ್ಲನ್ = ಗಂಡಾಗಿರದವನನ್ನೂ, ಹೆಣ್ಣೂ ಅಲ್ಲದವನನ್ನೂ (ಶಿಖಂಡಿ).

ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನನ್ನ ಆತ್ಮನ ಆತ್ಮನನ್ನ, ಮಿಶಿಯಿಲ್ಲದ

ಗುಣಂಕೀರ್ತನಳುಳ್ಳವನನ್ನು, ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವನನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಮೃತೋದಂಭವನನ್ನು, ವಿಷದೂರಮಾಡುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದ ಸ್ಥಾನವಾಸರುವವನನ್ನು, ಕಾವೇರಿಪ್ರಿಯನಾದ ವಿಮಲಮಳಯದ ಪಾದ ಇರುವವನನ್ನು, ಗಂಡು ಅಲ್ಲದವನನ್ನು, ಹೆಣ್ಣೂ ಅಲ್ಲದವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಿ. (9)

ಬಂದಿನ ದಾಶುರದಲ್ಲಿ ಆಲುಳ್ವರು ಇಕ್ಕರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿದರು

ನನಗೆ ಭವವಂಕನ ಅನಂಕವಾದ ಗುಣಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಕರೆಕೊಟ್ಟರು. ಈ ದಾಶುರದಲ್ಲಿ ಆ ಇಕ್ಕರು ಹೇಳಬಹುದಾದದ್ದೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು

ಆಲುಳ್ವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜನರೇ, ನೀವು ಭವವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿರಿ. ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅವನ ಗುಣಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿರಿ. ಭವವಂತನೇ ನನ್ನವನು, ನನ್ನ ನಿರ್ವಾಹಕ. ಅವನೇ ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ಆತ್ಮ. ಅವನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾದಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಿ. ಅಳಿವುದಿಲ್ಲದ ಗಳನ್ನು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದಿಸಿ. ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೆ ಇಂಬಾಗಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುವ ಅವನ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಿ. ವಿರಮಚಿತ್ತರಾಗಿ ಅತ್ಯಂತರವಾದ ಆದಿದಿವ್ಯಾಮೃತೋದಂಕೆ ಇರುವ ಅವನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಅವನಲ್ಲಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿ. ವಿಷದೂರಮಾಡುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ, ಅಂತಿಮನುರಿಯುವ ವಿಷದೂರಮಾಡುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನವಾದ ವಿರಮವಿದನ್ನೇ ಆಗಿರುವ ಅವನನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ವಿಷದೂರಮಾಡಿ. ಕಾವೇರಿಯು ಹರಿವ ವಿಮಲಮಳಯದಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿ. ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಮಾಡುವವರು ಗಂಡಾಗಲಿ, ಹೆಣ್ಣಾಗಲಿ, - ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ವಿಷದೂರಮಾಡುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ಶಬ್ದಾತೀತವಾದ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮನಸ್ಸು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲವೂಗಳ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ವಿಷದೂರಮಾಡಿ

10. ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லாவலியுமல்லன்,
காணலுமாகான் உருவணல்லனிலையல்லன்,
பேணுங்காற் பேணும் உருவாகுமல்லனுமாம்,
கோணைபெரிதுடைத்து எம்பெருமானைக்கூறுதலே.

ఆణుల్లనా పేణ్ణుల్లనా అల్లా వలయుమల్లనా,
కాణుమూడానా ఉళ్ళనల్లనిల్లేయల్లనా,
పేణుఇంగ్ పేణుమగ ఉరువాక్ర్మమల్లనుమామగ,
కోణ్ణే పేరిదు డ్బేర్కు ఎమ్బేరుమూన్నే శొల్లలుదలో

ఆణో అల్లనా ఆణ్ణ అసులణ్ (భవవంశను) గండు అల్ల,
పేణో అల్లనా పెణ్ణ అసులణ్ [redacted] డెన్ను అల్ల. అల్లా అసులా:
ఇవేరడూ అల్లదే, అలయుమగ అల్లనా అనియుం అసులణ్ = నవుం
ధనమూ అల్ల, కాణుమగ ఆడానా కాణ్ణుం ఆకాణ్ = సోఁడు
చుదక్షే తగువుదిల్ల (అవను కానోనువనమూ అల్ల), ఉళ్ళనా అల్లనా ఇల
ణ్ణ అసులణ్ = ఇరువనమూ అల్ల (బుంటాదవనమూ అల్ల), ఇల్లనే అల్ల
నా తిసిలు అసులణ్ = ఇల్లదవనమూ అల్ల (ఇల్లదేయుమూ ఇల్ల), పేణుఇగ్గ
ల్ పెణ్ణుకాపు = ఆశిసిదరే (భోజసిదరే), పేణుమగ పెణ్ణుం
= ఆశిసువ (భోజసువ), ఉరు ఆడ్రమగ ఒరు ఆకం = రూపివుళ్ళవనా
సుక్తానే, అల్లనుమగ ఆమగ అసులణ్ణుం ఆం ధానల్లదవనమూ
ఆగుక్తానే, కోణ్ణే పేరిదు ఉడ్డేర్కు ధనాన్ని ఉండ
క్కిక్కు = బలవన్ను బడళ్ళవాగా ప్రయోగిసి (సోఁడాన్ను దొడ్డదాగా బిడదు
ఎమ్బేరుమూన్నే ఈం పెరుమాణ = భవవంశనన్ను (కుంతు), శొ
లుదలో కొల్లు ఉద్దేశ = డేళల్లుచుదేంబుదే.

భవవంశను గండూ అల్ల, డెన్నూ అల్ల. అవేరడూ అల్లద నవుంగ
శనూ అల్ల. అవను ఈణ్ణే కానోనువనమూ అల్ల ఇరువనమూ అల్ల.
ఇల్లదవనమూ అల్ల. ఆశిసిదరే (భోజసిదరే), ఆశిసువ (భోజసువ) లా
వివుళ్ళవనాసుక్తానే. ధానల్లదేయుం ఇరుక్తానే. భవవంశనన్ను డేళల్లు
చుదేంబుదే సోఁడాన్ను దొడ్డదాగా బిడదు డేళల్లబేకాదద్దు! (10)

ఇంతిన వాక్యదల్లి ఆల్బారు భవవంశనన్ను కుంతు డేళ్ళదాగ,
అవను 'గండూ అల్ల డెన్నూ అల్ల' ఎందరు.. సామాన్యంగే నా సామాన్యబుద్ధి
యల్లి ఇదరింద భంశయు బుంటాగబహుదేందు తూగిసి, అదన్ను ఇల్లి
ఇన్నష్టు విశదవడిసుత్తిద్దారే.

వేదనల్లల్లి భవవంశనన్ను బ్రాహ్మణాదిజాతగళే ఇదర్ల్లి
గండియలాగిదే. సామాన్యబుద్ధియ అంథ కందకగళింద భవవంశనన్ను
బంధనదింద బిడుగడిసువుదు! కానేశ్వేష్టిన ఎల్లా వస్తుగళిగింతలూ అవను
భిన్ననాగి, అవుగళింద అతీతనాగా ఎత్తరిసిద్దానే, అవుగళ అంశయూగి
యూ ఇద్దానే. "అదల్ల, అదల్ల, అదల్ల" ఎందే వ్యాఖ్యయ

ఎల్లా వస్తువళందలూ బిడిసి, బుడిసి, చోవిడిసి, భగవంతనన్న అంతకో
ళ్ళాయి యుక్షిభోకాగదే. ఇదంద, భగవంతనన్న వణిడిసి వివరిసువుదే
కు సిజక్కూ కష్ట గాద్యనో!

ఆలూరరు డేళ్ళుకొళ్ళి 'భగవంతను వంతూ అల్ల, డిణ్ణూ అల్ల
ఎందేనప్పే. అవను వంతూ డిణ్ణూ అల్లద బళిం, అవను నమ్మిండిశనేను
ఎందు కేళిదరో, అవను నమ్మిండిశనూ అల్ల. శక్తిగే తాళి దువవనూ అల్ల.
ఇంతి డేయల్లి, మొక్కాదశతియల్లి ఇరువవనూ అల్ల ఇల్లదవనూ అల్ల
అవన ఇరువికేయన్న నంబువవరిగే అవనిద్దానే. నంబిదవంగే అవను
ఇల్లవేంకలో. అవను ఎల్లెడేయల్లూ ఇద్దానే. రూపవిల్లదవనాగి, అదే
ఛరనాగి ఇద్దానే. అవను యావ రూ విదల్లాదరూ తాళిసికొళ్ళబల్లదు
ఆరుంటదల్లి ఇల్లదేయూ ~~ఇల్లా~~ ఇరబల్లదు. తాళికదేయూ ఇరబల్లదు.
అవనన్న ఆకిసి, ~~తాళికదేయు~~ యావ రూ వివన్న మురియువ కట్టు కొండు
అవనన్న పూజిసువరో, స్తుతిసువరో, ఆరాధిసువరో అవంగే తాళిసి
ళ్ళా-బల్లదు. తాళి తాళిసికొళ్ళదే ఆరాధనదల్లి ఇల్లదేయూ ళ్ళాడ
బల్లదు. భగవంతన ఈకియే ఆరి విచిత్ర!. అశ్చర్యవే కాకే!
ఇంథ అవనన్న కురితు డేళువుదు కానో దులభవాదీతే? దొడ్డ
దాద మొత్తాన్న వుంటిదే డేళ్ళబేకాదీతు బలు ప్రయత్నవే
ఆదీతు!

11. కూఱు కైలాన్గ్రూగాక్ కుడక్ కూక్కైవమ్మగాణా,
కూఱుకైలె మెయిక్ కురుకూర్చుడగాబన్,
కూఱిన్వన్ కాతి ధరాయిరక్కుళిప్పత్తుమ్,
కూఱుకైల్ వల్లారుళరేల్ కూడువర్ వైద్రన్దవే.

కూయిదలోనాయిరా కన్నడక్కూక్కవమ్మనే,
కూయిదలే మేవి కన్నుడ్రూర్ఛ్ఛదభోవినో,
కూయినవన్దది ళరాయిరక్కుళిప్పుమా,
కూయిదల్ వల్లారుళరేల్ కూడువర్ వైద్రన్దవే.

కూయిదల్ కూఱుకైల = డేళువుదక్కే, ఒనయి కైన్గ్రు
= కివ్వియ, ఆరా ఎన్గ్రా కాధ్యనానదంథ, కుడక్కూక్క కుడక్
కూక్కైక కోడదకుణితేకదల్లి నిత్రీనాగ, అమ్మనే అమ్మగాణా
= కొట్టియన్న, కూయిదలే కూఱుకైలె = డేళువుదరల్లియే,
(డేళువుదన్నే)

మేవి మెయి = ఆశిసి, కురుద్రూర్ శదహోవిన్ క్రుగ్ కూర్ కూడ
కోపణ్ = శిరుచ్చుర్ద్రూరిన శరదహోవిను, కూలూన కూర్ర
ణ = డోళ్ళద అన్నది అన్నకూతి అంశాదిరభనేయ శర్
ఆయిరక్కుళ్ళా ర్ర్ ఆయిర్క్కుణ్ = ఇందు భావిరదల్లి (భాశుర
నళల్లి) ఇ-వక్కుమూ ఆయిరక్కుం = ఈ డక్కన్ను (భాశురనళ
న్ను), కూలుందళ్ కూయిక్కుల్ = డోళ్ళువుదన్ను, వల్లార్ వల్
లార్ = బల్లవరు, లుళర్ మిళ్ ఉలగ్ర్ ర్ప్ = ఇరువరాదరో,
(అవరు), కూకువర్ కూడువర్ = కూడువరు, మైకుళన్ను మోణాయి
(అవరు), కూనుక్కుమె = మైకుంఠవన్నే.

డోళ్ళువుదక్కే ప్రీతియూ భాధ్యనాగదంత శ్రీమదభగవతీకదల్లి
నిర్ణయనేసిద స్థానియన్ను కురుతు డోళ్ళువుదన్నే తిళిసు, శరుచ్చు
రుద్రూపిన శరదహోవిను డోళ్ళువ అంశాదిరభనేయు ఇందు భావిర
(భాశుర)దల్లి ఈ డక్కన్ను డోళ్ళువుదన్ను బల్లవరు ఇరువరాదరో, (11)
(అవరు) మైకుంఠవన్నే కూడువరు

భగవంశనన్ను కురితు, అవన గుణ ప్రభావగళన్ను కురితు
ఎవరిగి కోగబహుదు? ర్ష్ణరాద విషయవేందు శిక్షణ వ్యక్తి
ఈ భూదనేయ శిరువాయ్ మొళియ నుడిభవనే. జ్ఞానగమ్యనాగి, అవనన్ను
భక్తగమ్యనాగిరువవను భగవంత. యావ మూర్గదిందలూ
అరిశుకొళ్ళలు బడద ప్రేయోగదవో ఆగుత్తదే. అంతిహ దులభ
నాగి నిలుద భగవంశనన్నే తిళిసి, అవన ప్రీతిగి ప్రభావ
గళన్ను కురితు కూగళ డోళ్ళువుదర్లియే మగ్నరాగి ఆనందిసు
వవరు అతి విరళ. అంథ అపరిమిత ప్రభావ శిరుచ్చుర్ద్రూరిన
శరదహోవినను. భగవంశనన్ను కురితు డోళ్ళువుదర్లియే
నిరశిసి, ఇందు భావిర భాశురగళన్ను ఇదక్కాగియే మీసలాగి
సిసి, అవుగళన్ను అంకాది' ఎంబ విశిష్ట రీతియల్లి రచిసి,
శిరువాయ్ మొళి ఎంబ రూపదల్లి కాణిక డోగ్గళిగే అనగదు!

ఈ భూదనేయ శిరువాయ్ మొళియ కుత్తు భాశురగళు
ఆధాపిరదల్లి ఇందు అల్ప భాగవాగిల్ల! ఇదరల్లి డోళ్ళువుదక్కే
విషయవన్నాదరిగి చోన్నాగి అరిశుకొండు ఎడెబిడదే డోళ్ళుత్త
ళువుదిందలూ ఇదన్నుత భీల అధారవాదద్దు! శాశ్వతవూ, మంగళ

ನ್ನಶಪ್ಪಾ ಆದ ವೈಕುಂಠವನ್ನೇ ಇದು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಕಶ್ಕದ್ದು.
ಬೀಗದೆ ಈ ಕಿರುಪಾಯ್ ಮೊಲೊಯು ಖಿಲಶ್ರುತಿ.

ಕೊಂಡದ ಕುಣಿಶಕದಲ್ಲಿ ನಿಪ್ರೆಣಾಸೆನಿಸಿದವನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ರೂಪಿಯುದ ಭವವಂಶ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ನಂದಗೊಲಕುಲದಲ್ಲಿ
ಹೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ,
ಗೋವಳರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಕರವೆನಿಸಿದ ಈ ಕೊಂಡದ ಕುಣಿಶಕವನ್ನು
ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅತಿಚಮತ್ಕಾರಪ್ರೇವರ್ತಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿ
ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳ್ಳಿಸಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಕುಪಕರ್ಕೊಕ್ತಿ" ಎಂಬ
ಪ್ರಿಯನಾಮ ಪಡೆದರು!

'ಅಂಕೊದಿ':- ಇಂದು ವಾಕ್ಯದ ಕಡೆಯ ವಿದವನ್ನು ಅದರ
ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯದ ಮೊದಲನೆಯ ವಿದವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು,
ಪ್ರಮುಖ್ಯರಿಂದ ಜೋಡಿಸಿ, ಪೂರ್ವದ ಪೂರ್ಣಾಂಕ ಕೃಷ್ಣರಾಗಿ
ಧಾಂಕ್ಯರಚನೆ.

Garani Srinivasan

26.3.80

6. వైగుందా, మణివణ్ణనే వైకుంతా మణివణ్ణా నే

1. వైకుంతా మణివణ్ణా నే
నెన్ పాల్వణ్ణా కుంగుమ్ణా ఎన్ణుళ్ మన్ని,
వైకుం వైకల్ తోఱుం అముదాయ వానేఱే,
తెయ్వుంతా వరుంతీమై
యున్నడియార్ క్కుత్ తీర్ త్తు అసురర్క్కుత్ తీమై కళ్
తెయ్వుంతా, ఉన్నినైనాన్ పిడిక్కుం తన్మైగాళ్
తిక్కెణవే.

వైగుందా మణివణ్ణనే ఎన్ పొల్లాత్తిరుక్కుఱళ్ ఎన్నుళ్ వందు,
వైగుమా వైగల్ తోఱుమా అముదాయ వానేఱే,
కెయ్గుందా వరుందీమై యున్నడియార్ క్కుత్ తీర్ క్కుం అసురర్క్కు తీమైగళ్
శెయ్గుందా, ఉన్నైనాన్ పిడిక్కుం శొల్ శిక్కెనవే

వైగుందా వైకుంతా = వైకుంఠ పరియే, మణి వణ్ణనే = మణి వణ్ణా నే = ఇంద్రనీల మణియుంకి ప్రకాశిప్పవనే, ఎన్ ణుళ్ = నన్న (ననగే అనుభవిసలయోగ్యవాద), పొల్లా ణిపాల్వణ్ణా = విరుద్ధవాద (కేడకు కాణద), కుఱళ్ = వామనననే, ఎన్బుళ్ళే ఎన్ ఉళ్ = నన్న అంతరంగదల్లి, వైగుమా వైకుం = నేలసిరువవనే, వైగల్ తోఱుమా వైకల్ తోఱుం = ఎల్లా క్లేశగళల్లూ, అముదాయ అముదాయ = అమృతక్కింతలూ ఇరువవనే, వానేఱే వాన్ ఏఱే = నిత్యసూరిగళ ఒడేయనే, తెయ్వ తెయ్వు = మూడిద, కుందా కుంద = కుందదే ఇరువ, అసురర్ తీమైగళ్ అసురర్ తీమై = ఛందిల వాద్యవాద విషయగళన్ను (మదావిషగళన్ను), లు అడియార్క్కు ఉన్ అడియార్క్కు = నిన్న భాగవతరిగే (భక్తరిగే), తీర్క్కుం తీర్ క్కుం = తీరిసు, (పోగిసు), అసురర్క్కు అసురర్ క్కు = అసురరిగే (తమోగుణ స్వభావవుళ్ళవరిగే), తీమైగళ్ తీమైగళ్ = కేడుకొడువవన్ను, తెయ్వుం తెయ్వు = మాడువవనే, కుందా కుంతా = విచారిసలే, లు నిన్నై ఉన్ = నిన్నన్ను, నాన్ నాన్ = నాను, పిడిక్కుం పిడిక్కుం = ఒడిదిద్దీనే, శొల్ శిక్కెనవే తిక్కెణవే = ప్రార్థనెయల్లవే, కొళ్ళు తెగాళ్ = స్వీకరిసు.

Garani Srinivasan

వైకుంఠవికియా, ఇంద్రనీల మణియంతో ప్రకాశిస్తువనో, నన్న (నాను అనుభవిస్తుక్క) విరంచుద్ధనాద శ్రీ వామననో, నన్న అర్థకరంనదల్లి నెలసిరువవనో ఎల్లా కాలదల్లూ అమృతక్కిర్దూ వీనాగిరువ నిత్యసూరిగళన్న కాపాడియనో, నిన్న భక్తర భయవిల్లదే మడా బాంధవళన్న కొలాసుత్తిరువ అనురీప్రీతియుళ్ళవనో కాడకుగళన్న మాడువవనో, వివిక్రనో, నిన్నన్న నాను దృష్టనాగియో ఇంతిద్దేనో. (1) స్వీకరిసు

శ్రేష్ఠయింద ఆరంభవాగి, కాక్షకవాగి, ఇరరక్కద్దు విరమవిద - వైకుంఠ ఎల్లా ఛేతనరూ అంతిమవాగి కీళరల్లి ఛేతనవాగిరువుదరింద అదు ఆ విరమ వుదక్కే బిడియవాగి, ఎందరే, అల్లి నెలసిరువ నిత్యసూరిగళన్న బిడియవాగి, అవర సహవాసవన్ను కరుణిసువవను భగవంత.

దివ్యవాగి, ఆకర్షకవాగి, ఛేతనక్కద్దు ఇంద్రనీలమణి. దాను అల్లి, భగవంతనూ ఆశ్చర్యకర్షకవాద శేషశయ్యెయ మేలిరువవను.

ఎల్లా పద్ధదల్లూ (ఎందరే, కాయుత, మాబా, శమర్థనూ) విరుద్ధ నాగి, విరోధవన్ను పరిహరిసియూ, వామనవటువాగి శోభిసుత్తిరువ పవిత్రవన్ను భగవంత. ఖలచక్రవర్తియు శ్రీదాయాద్వవన్ను విరోధిసుత్తిరువుదన్ను అవలంబిసిదనల్లే. ఇల్లి ఆలిప్పూరర కావిత్వవన్ను శిళిదు ఆలిప్పూరర అంతరంగదల్లి, అవర ఆత్మనన్ను ద్రవిసిలు ఖడ్గసిద్ధనాదవను, భగవంత.

ఎల్లా వస్తుగళ అంతర్యామియాగిరువ దాను అవరన్ను ద్రవిసిలు ఖడ్గసిద్ధనాదవను, భగవంత. ఆలిప్పూరర అంతరంగదల్లి, అవర ఆత్మనన్ను ఆత్మనాగి, నెలసిద్దనల్లి భగవంత-న సోత్తాయుత శోభెయన్ను వ్యక్తపడిసువ అమృతభోగవన్ను కరుణిసంతెయో. ఆ అమృతభోగవన్ను కొట్టు యియో ఇల్లవాగువుదరింద అవనన్ను "ఆరావముదు" ఎన్నుత్తారే.

భగవంతనన్ను ఆశ్రయిసువ భక్తర మడా పాపగళన్ను బిడుత్తదే. భగవంతను అవర జన్మజన్మగళ పాపరాశియన్ను కొలగిసి, అవరిగే అమరత్వవన్నంతూ నీడువవను.

రాజనగరన్ను భగవంతను మాత్రవే దంరక్షిసువనో దానవరన్ను అవను శిక్షిసుత్తానే

ఆలిప్పూరరు హేళుత్తారే భగవంత, నీను వైకుంఠవిరి. నిత్యసూరిగళ సహవాసవన్ను బిట్టు, విరంచుద్ధ. ఖలచక్రవర్తియ శోడుమ్మెయన్ను శ్రీవామనవాగి మెట్టి. అవనన్ను బుద్ధియిదే. నిన్నన్ను శ్రయిసిదవరెల్లరూ ఎష్టే పాపగళాగిద్దరూ, ఎష్టే కృతఘ్నరాగిద్దరూ, అవరన్ను బిడదే బుద్ధియిసువే. దుష్టశిక్షణా, శిష్టరక్షణాత్మే నిన్న కెలస వల్లవే? నాను ఎల్లా

బతికియుల్లా కృపలు, శకునాపి నాసం నిన్నన్నెత్రుసిద్దేనే. నన్నకృపే
బడదంకే నన్నన్నద్దియు.

2 శిక్కకాన చిత్రికోరిడుమ్
పుటప్పడాతు తన్నుళ్ళనే, ఉలకుకళ్
ఒక్కవేవిలుజ్జి వ్వీడన్దాన్ పుకున్దదత్పిన్,
మిక్కజ్ఞాన వేళ్ళమ్ శూడర్ విళక్కాయ్ త్తు
కుళక్కట్రముదమాయ్, ఎజ్గుమ్
పక్కనోక్కియాన్ ఎన్ పైన్దామరైక్కణ్ణనే

ఒక్కిన శిక్కకాన = ఛద్రవాగి, శిఱియదు శిత్రిత్తు = అల్పమైన, కర్ ఇదముమా ఫిర్ డిడుమ్ = ఇందు అవకాశమూ, (స్థళమూ), పుటప్పడా పుటప్పడా = పూర్వపు బరదంకే (పూర్వజన్మదంకే), తన్ ఉళ్ళే తన్ ఉళ్ళనే = తన్న ఒళగే, ఉలకుకళ్ = లోకస్థళన్ను, ఒక్కవే ఒక్కవ = ఒందే విధగా, విలుజ్జి విడ్రిన్గి = సుంకాకి, వ్వీడన్దాన్ పుకున్ = (నన్నల్లి) ప్రవేశిసదను, పుకున్దదత్పిన్ = ప్రవేశిసద బళిక, మిక్క మిక్క = బలు దేహ్వాద (అతిశయవాద), ఇజ్ఞానమా వేళ్ళమా శూడర్ = జ్ఞానవైరాగ్యవాద, విళక్కాయ్ = దీపవాగి, (జ్యోతియాగి, సాధనవాగి), కుళక్కు = నిశ్చయవు, అత్ర ఎజ్గుమ్ = ఇల్లదంథ, అముదమా ఆయ్ = అమృతవాగి, ఎజ్గుమ్ = ఎల్లరూ, పక్కమా పక్కం = మనస్సలన్ను, నోక్కు = నోడువుదన్ను (శిరుసు నోటవన్ను), అలియాన్ = అరియాగి, ఎన్ = నన్న, పైణా = సొబగిన కావశేయంకే, మణ్ = కావశేయంకే, కణ్ణనే = కణ్ణాళ్ళవనే.

నన్న సొబగిన కావశేయంకే కణ్ణాళ్ళవను, అల్పవాద అవకాశవూ (స్థళవూ) పూర్వజన్మదంకే ఎల్లా లోకస్థళన్ను ఒందే విధగా, ఛద్రవాగి, సుంకాకి, నన్నల్లి ప్రవేశిసదను. ప్రవేశిసద

బళ్ళక, బలుడిచ్చాడ (వితిమ్రోణాదాద, అశిశయవాద) జ్ఞానద ప్రీవాడవాళ్ళ
కేజిస్సిన దీవదాగా (దాధ్యనాగా), బందేడవిల్లదంధ్ర అమ్మళవాగా, (2)
ఎళ్ళకడెయూ శిరుమనోచవన్న తిందుదంతే ఇద్దానే.

ఆల్మూరరు హేళ్తుక్కారే: భవేండ్శ్వరనాద భ్రనవంశను కాను
ధ్యిష్టిసద లోకశనళల్లిల్లవన్ను, అల్లూళల్లి అడగిరువ ఎల్ల ఓళ
నాభోళశన చమ్మగళన్ను ఒట్టిగే నుంగిడాకి, తన్న భోట్టేయల్లి
ఎల్లవూ శుభద్రవాగి ఉడశవాగి ఇరువంతే ఇట్టుకొండిద్దానే.
మడామనుమనాద అవను, అనంతర ననగే ఒలిదు, నన్న అంత
రంగవన్న ప్రీతిసి, అల్లియే దృఢవాగి నెలసిద్దానే. మత్తు,
తన్నన్న ఒన్నా అరితు కొళ్ళువంథ బలు శ్రేష్ఠనాద జ్ఞానప్రీవా
ధవన్న దరిసి బళ్ళగిరువంథ అశిశయవాద శేజిస్సిన నాద్దన
వాగి అల్లి బళ్ళనుక్కిద్దానే. అల్లదే, తన్నన్న నాను ఎడెబిడదే
అనుభవిసువంతే అమ్మళశ్వరనిగూ ఆగిద్దానే. నన్నళోరకు
ఎక్కలూ తిరుగిసోడదు నన్న మేలలియే తన్న కృపాకటాక్ష
వన్న బీరుత్త శాశ్వతవాగి అల్లి నెలసిద్దానే. ఇదియనైష్ట
యన్నే రక్షిసువ ధ్రోణి ధ్రోళిరువ భ్రనవంశను అళ్యల్పనాద
నన్నన్నూ రక్షిసువ భారవన్న అవనే ఆదరదింద ధ్రోళిద్దానల్ల!
భ్రనవంశన కృపే నన్న మేలే ఎప్పుటియూ అపారా!

3. కామరక్కణ్ణినె విణ్ణోర్ పరవుం కొలుమకినె,
కుప్పాయ విరైప్
పూమరువుకణ్ణియ తయంపిరానిన్ పెపాన్మలైయె,
నామరువినన్ కెకళ్ తీయుళ్ళి వణంగి నామ్మిలుం
కూడ, నావలర్
పామరువినిన్రిక్కళ్ కొండ పాణ్మయ వెళ్ళాలే.

కామళ్ళక్కణ్ణనే విణ్ణోర్ పరవుమ కళ్ళమడన్నే, రుళుంబెళ్ళి
ప్పూ మరువుకణ్ణియే మిరాన్నే ప్పొన్ మళ్ళెయ్నే,
నామరువినన కేళిత్తియుళ్ళ వణంగి నామ్మిలుం నాడ, నావలర్
పామరువినిలుక్కన్న పాన్మెనే రంయే మళ్ళలే

కామళ్ళె కణ్ణనే కామరక్కణ్ణినె = కావరియంతే కణ్ణుళ్ళ
వనన్న, విణ్ణోర్ విణ్ణోర్ = నిళ్కళూరినవళు, పరవుమ పర
వుం = స్తుతిసువ, కళ్ళెమడనే కొలుమకినె = ఒకెయినన్న, రుళు
ంబె కుప్పాయ = కులసియు, బెళ్ళె విణ్ణర = బీరిమళ్ళ కుంబిద,

ప్రేమ మరువు ప్రేమ మరువు = ప్రేమను కోల్పోవడం, కణికన్ను కాంతి
ణిణాయ = కాంతిని ధరించువానను, ఎమాపిరాన్నే నా మణిరాగ
ఓ = నన్ను స్వామియును, ఫోన్ మళ్లీయెళ్లి రబాణ్ మళియాయ =
ఒన్నద ఓట్ట దంభవనన్ను, నా మరువి ప్రేమ = నాలుకయుల్లో
ఇరిసుకొండు (పోలుకొండు), నతోళ్ ప్రాణంక్ = ఓన్నాగి, మొక్కి
ఈళ్ళ్ = స్తుతిసి, ఉళ్ళి ఉళ్ళాణి = ఓంకరించి, వణిజ్ఞో వణాగు
ఓ = నమస్కరించి, నామ ప్రేమం = నాలుగు, మంటలాన్ను మఱిళ్ళిన్ = ప్రేమ
ఆనందదింద, ఆడ ఆడ = చుంబించడాడలు, నా ప్రేమ = నాలుకయుల్లో, అలర్
అలర్ = అరళ్ళువ, పాడుమ = పాడు, మరువి మరువి = స్థిరవాగి, నిలువ
ఓన్నోరిమ్మ = నిల్లువంతే, ఈన ఓన్నోన్ = లుంటుమాడిద, పాన్నాయే
పాణ్ణుమడియ = పద్దుణ్ణాలే, వల్లలీ ఖల్లాగాదిల = శ్రీదాయర్
వే! (అల్లవే!).

కావళియంతే శబ్దుళ్ళవనన్ను, నిశ్చయించుకొళ్ళు స్తుతిసువ స్వామి
యున్ను, పరిమళ కుంబిద కులసియున్ను ప్రేమన్ను కూడిసరువ
డారవన్ను ధరిసువవనన్ను, నన్న స్వామియున్ను, ఒన్నద ఓట్ట దంభ
వనన్ను, నాలుకయుల్లి ఇరిసికొండు, ఓన్నాగి. స్తుతిసి, ఓంకరిసి, నమ
స్కరిసి నావు ఆనంద దింద కుణిదాడుత్తిరలు (కుణిదాడలు), నాలుక
యుల్లి అరళ్ళువ డాడు స్థిరవాగి నిల్లువంతే లుంటుమాడిద పద్దుణ్
వే శ్రీదాయర్వే అల్లవే! (3)

ఆత్మీయరు తోళ్ళుత్తారే: అరళిద కావళియు ప్రేమవినంతే విశాల
వూ ఆకర్షకవూ ఆద కణ్ణుగళుళ్ళ దివ్యసుందరమూర్తియున్ను,
నిశ్చయించుకొళ్ళ ఒడెయనాగి అవరింద ఎడెబిడదే స్తుతిసల్పడుత్తిరు
వవనన్ను, పరిమళ ఛంకరవాద కులసియన్ను ప్రేమవన్ను డారవాగి
కుడిదిధరిసువవన్ను, ఓలోళ్ళలాగద ఒన్నద ఓట్ట దంతే మూడద
ప్రేమాశదింద ఓళ్ళనువ దివ్యజ్యోతిస్వరూపనన్ను, నాను నన్న నాలు-
కెయుల్లి తోరిసికొట్టుకొండే. అవన నామగళన్ను తోళ్ళకొండనదే.
అవన స్వరూప స్వభావగళన్ను కురితు ధ్యానళ్ళకొండనదే అవనన్ను
కూరితు ఒంతిసకొండనదే. నన్నల్లి లుక్కి బిరువ భావనెగళింద
అవనినే ఏరగకొండనదే. నన్నల్లి ఆనంద లువ్మళిత కొండనిరు.
నన్నన్ను లున్మత్తనన్నాగి మాడిరు. అదు నన్ననన్ను కుణికుంద్రోదాడు
వంతే మాడిరు. ఈ ఎల్ల భావనెగళింద ననగాద భీలవేను
కండిరా? అల్లవు అజ్ఞానియూ ఆద నన్నల్లి స్వామియు ప్రేమవే

ರಿದನು. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಳಿ ಹಾಡುವಂತೆಯೂ, ಆನಂದವನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುವಂಥ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿಸಿ, ಅವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ನಾನು ಸರಿಸಮವಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಇದಲ್ಲವೇ ಆ ಶಿವೇಶ್ವರನ ಔದಾರ್ಯ!

4. ವಳ್ಳಾಲೆ, ಮದುಸೂದನ, ಎನ್ ಮರಕತಮಲೆಯೆ,
ಎನಗೆಸ್ ಕುನ್ದವೈನ್ದಾಯ್, ಉನ್ನೈ ಅಲ್ಲಾಲ್ ಮಿಡುಗೇನ್?
ವಳ್ಳಲೇ ಪುಗಳ್ ಮಾಲೈ ಪುನೈನ್ದು ಕುಡಿಕ್ಕೊಪ್ಪಾಡಿ
ಉಳ್ಳಂ ಕನಿನ್ದುಕನ್ದುಕನ್ದು,
ಉಳ್ಳಾಲೋ ಎನ್ನುಯಿರ್ ಕಾವಲ್ಲಾನ್ ಕುರನ್ದು
ಉಯ್ನ್ದು ಪೋನ್ದಿರುನ್ದೇನ್

ವೆಳ್ಳಲೇ ಮದುಸೂದನಾ ಎನ್ ಮರಕತಮಲ್ಲೆಯೇ, ಉನ್ನೈ ನಿನೈನ್ದು
ಎಳ್ಳಡಲ್ ಕನ್ದವೆನ್ದಾಯ್ ಉನ್ನೈಯಲ್ಲಾಲ್ ಇನಮೂ ವಿಡುವೇನೆ?
ವೆಳ್ಳಮೇ ಪುರೈನಿನೈ ಪುಗಳ್ ಈಡ್ಡಿನಾಡಿ ಕೂಡಿಕ್ಕಳಿತ್ತು ಹನ್ದಹನ್ದು,
ಉಳ್ಳಂನೋಯ್ ಎನ್ನುಳಿರ್ ಕಾವಲ್ಲಾನ್ ಕುರನ್ದು ಉಯ್ನ್ದು ಪೋನ್ದಿರುನ್ದೇ.

ವೆಳ್ಳಲೇ = ಬಿಳಿಯವಳೇ, ವಳ್ಳಾಲೆ = ಉದಾರಿಯೇ, ಮದುಸೂದನಾ = ಮಧುಸೂದನನೇ, ಎನ್ ಎಣ್ = ನನ್ನ, ಮರಕತ ಮಲ್ಲೆಯೇ = ಮರಕತದ ಚೆಲ್ವಳೇ, ಉನ್ನೈ ಉಣ = ನಿನ್ನನ್ನು, ನಿನೈನ್ದು = ನೆನೆದು (ಧ್ಯಾನಿಸಿ), ಎಳ್ಳಡಲ್ ಎಳಗುಂ = (ಅದರಲ್ಲಿಯೇ) ಮಲಗಿರುವುದನ್ನು, ಕನ್ದ ಹನ್ದ = ಉಂಟುಮಾಡಿದ, ಎನ್ ಕಾಯ್ ಎಣ್ ಕಾಯ್ = ನನ್ನ ಕಾಮಿಯೇ (ನನ್ನ ಕಾಯುವಳೇ), ಉನ್ನೈ ಉಣ್ಣ = ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಜ್ಜನಮೂ ಎಣ್ಣುಮ್ ಪೋಕಿ, ವಿಡುವೇನ್ = ಕಡೆಯವರೆಗೂ, ಬಿಡಲಾರೆ, ವೆಳ್ಳಮೇ ಪುರೈ = ಬಿಳಿಯ ಹೂವಿನ, ಪುಗಳ್ ಮಾಲೈ = ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು, ಕುಡ್ಡಿನ್ದು = ಮುಳ್ಳೂ, ಚಿಪ್ಪಾಡಿ = ಚಿಟವಾಡಿ, (ಹೂವಳಿ) ಕೂಡಿ, ಕಳಿತ್ತು ಕಣಿಕ್ಕಿತ್ತು = ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿ, ಉಡನ್ದು ಉಡನ್ದು ಉಕನ್ದು ಉಕನ್ದು = ಮಿಕಿಮೀರಿ ಆನಂದಿಸಿ, ಉಳ್ಳ ಉಳ್ಳಾ = ನನ್ನೊಳಗಿನ, ನೋಯ್ ಎಣ್ಣುಮ್ ಉಳ್ಳಂ = ನೋವು ಎಣಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿನ, ನಿಂಶ್ಚಯ ಎಳ್ಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಕುರನ್ದು ಕುರನ್ದು = ಕೊರೆದು, ಉಯ್ನ್ದು ಉಯ್ನ್ದು = ಉಜ್ಜೀವನಗೊಂಡು, ಪೋನ್ದು ಪೋನ್ದು = ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿ, ಇರುನ್ದೇನೇ ಇರುನ್ದೆನೆ = ಇರುವೆನಲ್ಲ!

ಉದಾರಿಯೇ, ಮದುಸೂದನನೇ, ನನ್ನ ಮರಕತ (ರತ್ನದ) ಚೆಲ್ವಳೇ, ~~ನನ್ನ ಕಾಯುವಳೇ (ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ)~~, ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದರ-

ನಿನ್ನಯೇ ಮನ್ನನಾದುವುದನ್ನು ಲಂಚು ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಕಾಯಿಯೇ, ನಿನ್ನ
ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರಲ? ಕಡಲಂತೆ ಗಂಭೀರನಾದ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಮಯಿಲು
ತೋಟವಾಗಿ, ಹಾಡಿ, ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿ, ಯಿಕಿಮೀರಿ ಆನಂದಿಸಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿನ
ಎಲ್ಲ ದುಃಖ ದಿಂಕ್ಚುದಗಳನ್ನೂ ತೊರೆದು, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಂಡು, ತಕ್ಕನ (4)
ನಾಗರುವೆನಲ್ಲ!

ಬಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಲ್ಲಾರರು ಭಗವಂತನ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು
ಕೂಡಲು ಹೋಗಲಿದರಷ್ಟೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಬ್ರಾರ್
ಥಿಲಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಮಿತಾನಂದದ ಅನುಭವ ಪುಂಟಾಯಿತು, ಸ್ವಾಮಿಯ
ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೋಗಳಿ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗು
ವಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಲ್ಲಾರರಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಔದಾರ್ಯ! ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಕೈಶಿಕೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನ್ಮಾಣಿಸ್ತಾರೆ.

ತಿಲ್ಲಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳ
ಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟವನು ನೀನು. ನಿನ್ನ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನಿತ್ತೆ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಕಾರಣ
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾದ ನಮ್ಮ, ~~ಕಡಲಂತೆ~~ ~~ಗಂಭೀರನಾದ~~ ಅಷ್ಟೇ ಅಕಾರಣ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು
ಹೋಗಳಿ ಹಾಡುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಸೀಮಿತ ಜ್ಞಾನ, ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಅರಳಿ, ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ಭಾವಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊನ್ನಾ
ಗಿಸುವಂತೆ ಆಯಿತು. ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ನಾನು
ನಿರ್ಮಲಳಾಗಿ (ಕ್ಲೇಶಿಯಾಗಿ) ಮುಳುಗಿ ಮಿಂದೆ. ಹೊನ್ನಾಗಿ ಆಡಿ
ನಲಿದೆ. ಉನ್ಮತ್ತನಾದೆ ಉಂಟಾದ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆನಂದದಿಂದ
ನನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದುಃಖಗಳೂ ಭಿಂಕ್ಚುಗಳೂ ತೊಲ
ಗಿದವು. ನನ್ನನ್ನು ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕಲೆತು ಕೊಂಡು,
ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ
ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಕೈಶಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಲಿ?

5. உய்ந்துபோந்தெனுன்னுலப்பிலாத
திவந்தீவினை கடோறாகருந்தெய்து, உநந்து
அந்தமிலடிமையடைந்தேன் விடுவேனே?

ஐந்துபைந்தலையாடரவணை மேவிப்
பாற்கடல் யோகநித்தீரை
கிந்தை செய்தெனைவந்தாய்
உன்னோச்சிந்தை தெய்துசெய்தே,

Garani Srinivasan

ಉಯ್ದ್ದು ಪ್ಪೋನ್ದೆನ್ನಲಪ್ಪಿಲಾದ ಕೆನ್ದೀವಿನ್ಗೆ ಡಳ್ಳೆ ನಾಶಂಜೆಯ್ದಿ ಉನದು
ಅನ್ದಮಿಲಡಿಮ್ಗೆಯಕ್ಕಿನ್ದೇನ್ ವಿಡುವೇನೋ?
ಡಿನ್ದು ಪ್ಪೆನ್ದಲ್ಲೆಯಾಡರ್ವರ್ಗೆ ಮೇವಿ ಪ್ಪಾಡಾಶಕಲ್ಯೋಡು ಸಿದ್ದಿರ್ಗೆ,
ಶಿನೆಲೆ ಶೆಯ್ದವೆನ್ದಾಯ್! ಉನ್ನೆಲ ಜ್ಞೆನೆಲೆ ಶೆಯ್ದು ಶೆಯ್ದೇ.
ಉಯ್ನ್ದು ಪ್ಪೋನ್ದು ಉಯ್ನ್ರಕ್ತು ಪೋನ್ರಕ್ತು = ಉಜ್ಜೀವನಗೊಂಡು,
ಎನ್ ಅಣ್ಣ = ನನ್ನ, ಉಲಪ್ಪು ಇಲಾದ ಉಲಪ್ಪು ಇಲಾತ = ಹೊನೆಯಿ
ಲ್ಲದ, ವೆಮ್ಮ ಐಯಂ = ಕ್ರೂರವಾದ, ಕೀವಿನ್ಗೆ ಡಳ್ಳೆ ಕೋವಿಗಾಕಿಗಾ
= ಪಾಪಿಗಳನ್ನ, ನಾಶಂ ಶೆಯ್ದು = ನಾಶ ಮಾಡಿ, ನಾಶಂ ಶೆಯ್ದು ನಾಶಮಾಡಿ
ಉನದು ಉಣಾಕ್ಕು = ನಿನ್ನ, ಅನ್ದಮಾ ಇಲ್ ಅನ್ರಕ್ತಂ ಇಲ್ಲ = ಅಂತ
ವಿಲ್ಲದ (ಹೊನೆಯಿಲ್ಲದ), ಅಡಿಮ್ಗೆ ಅಟಿಣಾಮ ಪಾದಸೇವೆಯನ್ನ
(ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನ, ಸೇವೆಯನ್ನ), ಅಕ್ಕಿನ್ದೇನ್ ಅಣಡನ್ರಕ್ತೆನ್ =
ಪಕೆದಿದ್ದೇನೆ, ವಿಡುವೇನೋ ವಿಡ್ರಕ್ತಾ = (ಅದನ್ನ) ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಡುವೆನೋ?, ಡಿನ್ದು ಪ್ಪೆಲೆಯಲ್ಲೆ ಐನ್ರಕ್ತು ಪಾಪಕ್ಕಳೈ = ಹಿಂದು ಹಿಂದೆ
ನಳ್ಳ ಕಲೆಗಳನ್ನ, ಆಡು ಪ್ಪೋಲ್ = ಆಡಿನುಕ್ಕಿರುವ, ಅರವು ಅಗ್ನಿ =
ಧಗಧಗ, ಅನ್ಗೆ ಅಂಗಾ = ಹಾನಿಯನ್ನ, ಮೇವಿ ಮೆಯ್ದಿ = ಸೇರಿ,
ಪಾಲ್ಕಡಲ್ ಪಾಲ್ಗು ಕಡಲ್ = ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ
ಕನ್ರಿಕ್ಕೈರಾ = ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಶಿನೆಲೆ ಶೆಯ್ದ ಕುನ್ರಕ್ಕಾಕ್ಕೈ
ಶೆಯ್ತ = (ಚಂಕಿನುಕ್ಕಿರುವ?) ಎನ್ದಾಯ್ ಅಕ್ಕಾಕ್ಕಾಯ್ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ,
ಉನ್ನೈ ಉಣ್ಣಾ = ನಿನ್ನನ್ನ, ಶಿನೆಲೆ ಶೆಯ್ದು ಶೆಯ್ದೇ ಕುನ್ರಕ್ಕಾಕ್ಕೈ ಶೆಯ್ತ
ಕುಶೆಯ್ತಕ್ಕೈ = ನಿನ್ನನ್ನ ಬಿಡದೆ ಚಂಕಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ.
ಪಾಲ್ಕಡಲಲ್ಲಿ, ಡಿನುಡೆಡೆನಳ್ಳ, ಕಲೆಯಾಡಿನುಕ್ಕಿರುವ ನಪಾಪಿ
ಪಾಸುದೆಯನ್ನ ಸೇರಿ, ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಂಕಿನುಕ್ಕಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ
ಯೇ, ನಿನ್ನನ್ನ ಬಿಡದೆ ಚಂಕಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಂಡು ನನ್ನ
ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪಿಗಳನ್ನ ನಾಶ ಮಾಡಿ, ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸೇವೆಯನ್ನ
ಪಕೆದಿದ್ದೇನೆ. (ಅದನ್ನ) ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನೋ? (5)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ನಿನ್ನ ಅದ್ಭುತ
ಯೋಗಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ, ಜಗದ್ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ನಿನ್ನ
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ
ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಂಕಿಸುವ ವಿಧಿಯನ್ನೂ ನಾನು ಚಂಕಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.
ಅದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಉಜ್ಜೀವನಗೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಚಂಕನೆಯಿಂದ ನನ್ನ
ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾದವು. ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕಡೆಗಾಣದಂಥ

Garani Srinivasan

నిన్న నిశ్శేషమయ్యే విధంబు కొందో. అమందమైన ఈ సౌభాగ్యమన్న
నాను బిట్టుకొనలే? ఎందేంది నా బిట్టు కొనలారో.

6. ఉన్నె చిన్నతన మెచ్చు ఉన్నతమాయెనే
యిలను పాడియాయెనే, ఎన్న
మున్నె కొలివిన కన్నులు మురిపెమారినవనన్,
ఉన్నె చిన్నతనియెలగిన కిరణియనకు
మార్వంకొండ, ఎన్న
మున్నె కొనరియె మోడియాతనన్నెనకే?

ఉన్నెజ్జనమ్మె శయ్యు శయ్యు ఉన్నతమా మేలియు శ్రీవాడియూడి, మున్నెకీ వినోదళ్ళ ముఖు మేరరిన్నవనన్ యూన్,
ఉన్నెజ్జనమ్మె యినాలడలూన్న ఇరణియనడల్ మార్వక్కోణ్ణ, ఎన్న
మున్నె కొన్నోళ్ళయే ముడియూడదేన్నెనక్కే?

ఉన్నె = నిన్నన్న చంకు, చిన్నెల = చెయ్యు శయ్యు తిన్ర-
తన చెయ్యు = చంకనేయన్న ఎకిబిడదేమూడి,
ఉన్న ఉన్న = నిన్న, నేడు నెరు = విస్తారమైన, మూమా = విరమ
మవిశ్రమైన, మేలి యెమాళ్ళి = సామ్యవన్న (భాషీయన్న), ఇశ్రీ
తిణిచ = గానలోదల్లి, పాడి పాడి = పాడి, ఆడి ~~ఆడి~~ ఆడి =
నలదాడి, ఎన్న ఎన్ = నన్న, మున్నెవి మున్ను = బదుకొలదింద
కూడిబంద, కీ వినోదళ్ళ కోయిలగళ్ = క్రూరమైన దానవ
ముఖు వీర్ మూరు ఒవ్వర = చోద్యదింద్రవాగి, అరిన్నవనన్ ~~అరిన్నవనన్~~
అరిన్నవనన్ ~~అరిన్నవనన్~~ = తిళు ~~ద్రోణ్ణిల్లి~~, యూన్ యాన్
= నాను, ఉన్నెవి ఉన్నెజ్జనమ్మె = నిన్నన్న, శిన్నెల యినాల్ తిన్నతన
యిణిసు = ~~చంకనేయల్లియే~~, ఇడలూన్న తిరుగుత = అల
మిసిద, ఇరణియన్ కిరణియన్ = హిరణ్యకశిపుని, అడల్
అగల = విస్తారమైన, మార్వమా మార్వం = ఎదేయన్న,
తీణ్ణి కోణ్ణ = సీళిద, కోళ్ళ గొగాగి = బలిష్ఠనాద,
అంయే అరిదెయ = నరసింహ దేవరిలియే, ఎనక్కే ఎనగె
= ననగేంబే, ముడియూడదు మోడియాతు = నాథ్యనాగదు.
ఎన్న ఎన్ = మీనదో.

నిన్నన్న చంకు నాను ఎకిబిడద చంకనేయన్న మాడి,
నిన్న విస్తారమైన విరమవిశ్రమైన సామ్యవన్న నానలోదల్లి

ದ್ವಂದ್ವ,
ಡಾಬಿ, ನಲದಾಡಿ! ನನ್ನ ಮಂದಿದ್ದು ಕ್ರೂರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯೂ ಚೋರು ನಿಂಕವಾಗಿ ಕಕ್ಕು ಡ್ರೋಡವು. ನಿನ್ನ ಚಿಂಕನೆಯಿಂದಲೇ ಅಲಷ್ಟಿನಿದ ಕಶಿಪ್ರಿಯ ಅನಲವಾದ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿದ ಬಲಿಷ್ಠನಾದನಲ್ಲವೆ, ನನಗೆ ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯವಾಗದ್ದು ಯಾಕೆ? (6)

ಭವವಚ್ಚಿಂಕನೆಯಾ, ಅವನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ, ಅವನ ನಿಮಿತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಸ್ತುತಿಯಾ ಫಿಲವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಶದೀಕರಿಸಿಲಾಗಿದೆ. ಭವವಂಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂಕಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭವವಂಕನನ್ನು ಅನಾದರಿಸಿ, ದ್ವೇಷಿಸಿ ಬಧಿಸಿದ ಕಾಲಕಳ್ಳರಿಗು ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಏಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದುಂದರ್ಯಕಶಿಪ್ರಿಯ ಸಾದಶಕನ.

ತಿಲ್ವಾರರು ತಿಳಿವಾಗಿ ಭವವದ್ಭಾಂಧವಾನುಭವವಮೂಡಿ, ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿರುವಾಯ್ ಮೊಲಿಯನ್ನೇ ರಚಿಸಿದರು! ಇಂದು ದಾವಾರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಭವವತ್ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ಹಾಡಿ ನಲಿದರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಭವವಂಕನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುವವನ, ಜ್ಞಾಮಿಯ ಸದಾ ಗಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾರಸನಾದವನ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಕಕ್ಕುಲಾಟಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೊಡೆದು ಡ್ರೋಡುವುವು. ಭವವಚ್ಚೈತನ್ಯದಿಂದಲೇ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಚೇತನವನು ವಿಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಾದ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಬೇಕೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ತಿಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತ ಅಪಾರವಾದ ಧಾಂಕ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷ ಅರಿತುಕೊಂಡೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಗಾನರಸಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದೆ. ಆನಂದ ವಿರವಶನಾದೆ. ಉನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ಕುಣಿದೆ. ಇದರಫಲವಾಗಿ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಡುಕ್ರೂರ ವಿಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬೇರುಸಹಿತ ಕಕ್ಕು ಡ್ರೋಡವು. ನಾನಿನ್ನ ಬಿಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದೇನಿದೆ? ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ವಿಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಸೇವೆಯ ಭಾಗ್ಯವೇನನಗೆ ಲಭಿಸಿದೆಯಲ್ಲ! ನನಗೆ ಬೇರೇನೂ ಬೇಕಾ.

7. முடியாதநிதன்னைணக்கெனினி
முடிவேழுலகுமுண்டான், உகந்து
வந்து

అడియెనుళ్ పుగుందాన్ అగల్వానుమల్ల నినై,
తెడియార్ నోయ్గళైల్లాం తురందు
ఎమర్ కీళ్ మేలుళ్ పిఱప్పుం,
విడియా వెందరగత్తు ఎన్ఱుం
శేర్దల్ మాట్టినరే

ముడియాదదినైనక్కేఅని ములువేలులదుముండ్డానో, ఉడన్దువన్దు అడియేనుళ్ పుగుందాన్ అడల్వానుమల్లనిని, శేడియార్ నోయ్గళైల్లాన్తురన్దు ఎమర్ కీళ్ మేలుళ్ పిఱప్పుం విడియా వెన్నరగత్తు ఎన్ఱుమా శేర్దల్ మాట్టినరే.

ముడియాదు = సాధ్యవిల్లద్దు, ఎన్ = నీనదే, ఎనక్కు = ననగే, మీల్ = చేడుచ్ఛాళ్ఞే ఇని = ఇన్ను, ములు = పూర్తి ఉలగుం = ప్రాకృతియాన వీళ్ళు లోకంగళన్నూ, ఉణ్డాన్ = లుండవను, ఉడన్ = ఆశీవిట్టు, వన్దు = బందు, అడియేన్ = దాసినాద ననై, ఉళ్ = అంతరంగవన్ను, పుగుందాన్ = ప్రవేశిసిదాన్ (ప్రవేశిసిదను), అడల్వానుమా అల్లనే ఇని అగల్వానుం అల్లన్ = ఇన్నుమేల్ అగలువవను అల్లవనాగిదాన్, శేడు ఆర్ = దావిగళు కుంబిడువ, నోయ్గళ్ = ఎల్లామా రోగగళు ఎల్లవన్నూ, కురన్ద = తొరేదవరాన, ఎమర్ = నమ్మవరు, కీళ్ మేల్ = ముందిన మత్తు = మత్తు, ఎలు పిఱప్పుం = ఏళ్ళే వనగొళ్ళగే పుట్టవన్నూ, విడియా = కొనేగాణదంత, మోసా నరకత్తు = క్రూరవాద నరకదల్లి, ఎన్నుమా = ఎందిగూ, శేర్దల్ = సేరువు దన్న, మాట్టినరే = కప్పిసికొండరల్లా! (బదలాయిసికొండరల్లా!)

ననగే సాధ్యవిల్లద్దు నీనదే! ఇన్ను నాను చేడుచ్ఛాదరింద మీనగే! ళీళ్ళు లోకంగళన్ను క్రూరియాన లుండవను ఆశీవిట్టు బందు

వాదనాదనన్న (వాదదేవకనాదనన్న) అంశరంధవన్న ప్రయోగించిదాను (అల్లంద) ఇన్న మేలే అనలువవనూ ఉల్లా కుంభిరువ వాపీగళ్ల న్నూ, దుఃఖనిరంశటగళ్లన్నూ ఎల్లవన్నూ నమ్మవరు బందిన మమ్మ ముందిన మొళోళ్లు జన్మగళ్లన్నూ, కొనేనాణదంథ్ కడు క్రూర వాద నరశాదల్లి పోరు బృదన్న ఎందరిందగూ రక్షిసి కొండరల్లా! (7)

ననగే కార్యవిల్లద్దు ఏనిదే? — నాను భృగువంశనన్ను ధైర్యదిం నంబి, ఆశ్రయిసిదే. అదర భీలవాగి నాను ఎల్ల బకాయిల్లూ లుజ్జే వనకొండే. జన్మజన్మాంతరగళిందలూ నాను గళిసుకొండు బందిద్ద వాపారాయిల్లవూ వరిచొనార్వాగి తొడిదు ద్రోహయితు. భృగువంశ నే ననగే బిటిదను. అవను ఆశ్రయిందలే బందు నన్న అంశరంధవన్న ప్రయోగిసిదను. అల్లంయే సిగ్గిరవాగి నోలగొండిద్దానే. ఇదన్నరిదుకొం డిరువ ననగే కార్యవిల్లదు, నన్న శ్లేయిల్లాగదు, బోరే ఏనిదే? ఏనూ ఇల్ల. భృగువంశదింద ననగే ఎల్లవూ ముదగుశ్రవాగి బదగి బరు శ్రుతే.

ఇన్న నాను బోడుబ్రదాదరి ఏనిదే? "—ఎయూ వ్రదన్న శాశ్వతానందవన్నొళగుం వడదిదు తొళ్లుబ్రదాగిని, మనుష్యను కొల్లలు కొందరే బిడబోకు అదన్నే బిడదిదు కొండ బళిక అవను కొడుబ్రదాదరి బోరే ఏనిదే? ఆత్మోద్ధార విషయదల్లంయిదరే, అవరు బిల్లవన్నూ- శాశ్వతానందవన్నూ- నీడువ భృగువంశనన్నే ~~అమ~~ బిడదిదు కొండరు. 'నా మయే ననగే లభ్యనాద బళిక, నాను బిడదిదు కొళ్లుబ్రదాదిం ఏనిదే? బోరే ఏనన్నదరి బోడుబ్రదిదేయే?' ఎందు అవరు ఉద్ధరిసుబ్రదు కడు జనాగియే ఇదే.

ఆత్మోద్ధారదోళ్లు శ్రుతే: భృగువంశనేను సామాన్యనే? ఏళు లోకగళన్నూ లుండవను. ఇడియ బ్రహ్మాండవన్నే కన్న ద్రోణియల్లట్టు కొండు మరుబ్రహ్మియవరెగే ఎల్లవన్నూ సృష్టిసి దవను, విరమతమధర్మనూ సవర్తరిష్కరిసి ఆద ధ్యామియు నన్నల్లి క్షేమవాడిదనల్లా! కానే ఆశోబట్టు బందు నన్న అంశరంధవన్న ప్రయోగిసిదను! అల్లంద ఇన్న కదల ద్రోణదంతేయూ, నన్నన్నవల దంతేయూ అల్లయే నోలగొండిద్దానే! ఇదర పరిణామవేనాయితు శంసిరా! ~~కృష్ణ~~ నాను మంత్రగల్ల; నన్న వంశవే బుద్ధార-

కొంటారు. నమ్మల్లర మీళ్లీళ్లు జన్మగళ్ల చాపీరాశియిల్లవూ నిం
ప్రాణవాగి కొంటోదు ప్రోయిరు నమ్మ సంసార (జనన-మరణ
వేస్నవ) దుఃఖదింద బిడుగడెయల్లవూ కొలగిదవు కడుశ్రీర్
నరకద నళ్లకే కప్పిరు. ఎల్ల బగెయల్లూ నావు ముక్తరాదేవు.
స్వామియ కరుణెయన్ను మర్రోరకారవన్ను నాను మరెయు
వుదాహరణె కొడుత్తేనె. నానిన్న బాలిన వృత్తాంతవన్ను హేళుత్తేనె:

೮. ಮಾಱಿ ಮಾಱಿ ಪ್ಪಲ ಪಿಱವಿಯುಂ ಪಿಱಂದು
ಅಡಿಯೈ ಯಡೈಂದುಳ್ಳಂ ತೇಱಿ,
ಈಱಿಲಿನ್ಬತ್ತಿರುವಿಳ್ಳಂ ಯಾನ್ ಮೂೞ್ಗಿನಾನ್,
ಪಾಱಿಪ್ಪಾಱಿಯ ಸೂರ್ತ್ತುಂ ಪಲ್ ಕುೞಾಂಗಳ್ ನೀಱುೞಿ,
ಪಾಯ್ ಪಱವೈ ಯನ್ನ
ನೋಱಿ ವಿಱ್ಱಿರುಂದಾಯ್! ಉನ್ನೈ ಯೆಂಱುಳ್
ನೀಕ್ಕಲೈಂದಾಯ್.

మాలిమాలి వ్వీల పిఱవ్వీమా పిఱిన్దు అడియ్యై యడ్డిన్దుళ్ళమా కేళ్,
ఈలాలన బత్తిరువిళ్ళమా యాన్ మూలాఁనన్,
వాలిప్పాలి యు శూర్శమా వల్చులూజిళ్ళా నీఱుళి,
వాయ్ పలవ్వేయిన్
లోలి విఱ్ఱిరున్దాయ్! లున్నైయెన్నుళ్ళా నీక్కిలేన్దాయ్.

మాలి మాలి మాఱి మాఱి = మేలంద మేలే బదలా
యిను, వీల పల = కలవారు, పిఱవ్వీమా పిఱప్పుం =
జన్మగళల్లి, పిఱిన్దు పిఱన్దు = పుట్టి, అడియ్యై అడియా
= (నిన్న) శిరువడిగళన్ను; అడైన్దు అడైన్దు = సేరి (విడదే)
ఎన్ లుళ్ళమా ఎన్న ఉళ్ళం = నన్న అంతరంగవు, కేళ్
కేళ్ = కేళిసికొండు, కేలు ఇల్ ఈఱు = కొనెయ
ల్లద, ఇన్బత్తు = ఆనందద, ఇరువిళ్ళమా
= అనాదివాద మూవాడదల్లి (కడలల్లి), యాన్
యాన్ = నాను, మూలాఁనన్ = మునుపాగిద్దేనె
అసురర్ శమా = అసురర, విచ్చులూజిళ్ళా
పల కుళాంగళ్ = అనేక కూటగళు, వాలి వాలి పాఱి
పాఱి = చంద్రోదయవాగి నాశమాడి, నీలు ఎలు ఈఱు ఎళి
= చూళాగి ప్రోళువంతే, వాయ్ పాయ్ = వేగవాగి చంచరిసువ,

పలాపే పినాలు పరాణాలు థ్యాన్ను = సాటియుల్లద విషేయమ్ను,
పిలో థ్యాన్ను = రుక్కి మీత్తిదున్నాయ్ యిగ్గ్రాగ్రుక్కాయ్ =
కుళ్ళరు తోలిపినువనమే లున్నే ఒణ్ణిగా = నన్నమ్ను, ఎన్నోళ్
ణాణ్ణుల్గా = నన్నింద (నన్న అంతరంగమన్ను), నీక్కేల్
క్రోక్కుకొన్ను = నీకచ్చోడ (కోరేదుల్లోనచ్చోడ), ఏనాదాయ్
ణాక్కాయ్ = నన్న శంధేయుమే!

మేలంద మేలే భదలాయిపిన్న పలవారు జన్మనళ్ళల్లి పుట్టి, (నిన్న)కిరు పడిగళన్ను బిడిదు (సేరి), నన్న అంతరంగవు కిళిగొం డు, కొనేయిల్లద ఆనందద అపారవాద కడలల్లి (ప్రీతియల్లి) నాను ముళుగుత్తిదేనే. అమ్మవర అనేక కూటగళు నంబ్రోందువాగి నాశగొండు ధూళాగి హోగువంతే వేగవాగి నింబరిసువ ధాటియిల్లద విషేయన్నేరి కుళ్ళరు తోలిపినువనమే, నిన్నన్ను నన్న అంతరంగదింద నీకిబిచ్చోడ (కోరేదుల్లోనచ్చోడ), నన్న శంధేయుమే! (8)

ఆల్వారరు హేళువుత్తారే: ఇనవంశ, నిన్నన్ను, నిన్న శ్రీలోయిన్ను శంకు కొళ్ళదవనాగి, నింసారసాగరదల్లి ముదుగొళ్ళుత్తా నానా జన్మగళల్లి దుఃఖ నంచారగళన్ను అనుభవిసిదే. నిన్నన్ను శరణు ఎయ్దిబిడదే ముంచిని, నిస్తేజనాగి, నుంజిగిద్దేన. బిరినాముగాగి నిన్నశ్రీనే నే నాను వాత్సల్యనాదే. నిన్న శిరువడిగళన్ను నాను బిడదు కొళ్ళువం తాయితు. మడామంజిమనూ ధీరమతిమత్తనూ ఆదనాను ఇష్ట బిట్టు నన్న అంతరంగవన్ను ప్రీతిసిదే. నన్నల్లియే శాశ్వతవాగి నెలసిదే ఎందు నన్ను నంబిరి యుక్తాయింద. ఇదరింద, నన్న మనస్సు కోళ్ళుండితు. నన్న ఆనందక్కే మితియిల్లదంతాయితే. ఆనందదల్లి నాను ముళుగుత్తిదేనే. ఇనవంశ, నీను నిన్న భక్తరన్ను ప్రీతిసువ రుదల్లి నానుమ్ముళుగుత్తిదేనే. అమ్మవర శీలవన్నల్లిన్నవన్ను శంలరాగువ దుష్కర, ఎందరే, అమ్మవర శీలవన్నల్లిన్నవన్ను నిమూలగొళ్ళుపుదక్కాగి నరుడనాగినినాగి బదనిద్దనాగి రువేయల్ల! ఆదరే, నన్నశంధేయుగా, నన్న అంతరంగవన్ను కోరేదు హోగదంతే నన్నల్లి కరుణిసి, కాపాడు

9. ణాక్కాయ్! కణ్ణ కీరువేంగడత్తుళ్నిన్రాయ్!
ఇలంగైగళ్ శుట్రుమ్ మరామరం
పైంగ్కాణాల్ శిరువ ఏరువాణి కోత్తవిల్లా!,

Gopal Srinivasan

ಕಾಂತಾರ್ ತಣ್ಣಾನ್ತು ಪೋಯಿಣಯಮುತೆ!,
ಉನ್ನಿಣಯಿನ್ನುಳ್ಳೆ ಕುಣಿತ್ತಣವುಂ
ಮಿನ್ತು!, ವಾನೆಲ್ಲಾ! ಇನಿ ಯಂಗುಂ ಪೋಕಿನ್
ಱತೆ.

ಎನ್ದಾಯ್! ಕಣ್ ತಿರುವೇಙ್ಗಡಕ್ಕುಳ್ ನಿನ್ರುಂಬಾಯ್! ಇಲಜ್ಜೈ ಶೇಱ್ರಾಯ್!,
ಮರಾಮರಮೆ

ಪೈನ್ದ ಳ್ಳೇಲುರುವ ಒರುವಾಳ್ ಕೋಕ್ಕವಿಲ್ಲಾ!,
ಕೊನ್ದಾರ್ ಕಣ್ಣನ್ದಲಾಯಿನಾಯಮುದೇ!, ಉನ್ನೈಯಿನ್ನುಮ್ ಪೈಳ್ಳೇಕುಲ್ಲೈ
ಕೆವೇಮ

ಮೈನ್ದ!, ವಾನೇಲೋ! ಇನಿಯೆಙ್ಗುಮ ಪೋಹಾನ್ಮದೇ.

ಎನ್ದಾಯ್ ನನ್ದಗಾಯ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಕಣ್ ಕಾಣ್ = ಕಂ-
ಪಾದ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡಕ್ಕುಳ್ ನಿನ್ರುಂಬಾಯ್ ತಿರುವೆಙ್ಗಡಕ್ಕು
ಳ್ ನಿನ್ರಿನ್ರುಳ್ಳ = ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ, ಇಲಜ್ಜೈ
ಶೇಱ್ರಾಯ್ ಇಲಙ್ಗೈ ಕಱ್ಱಾಯ್ = ಲಂಕೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ
ದವನೇ, ಮರಾಮರಮೆ ಮರಾಮರಂ = ಕಾಳ್ಗಯ್ಯಮರಗಳ, ಪೈಞ್ಞಾ=
=ಡಸಿಕುಂಬಿದ (ಖಲಷ್ಟಾದ), ಕಾಳ್ ವಿಲ್ ಕಾಣ್ಱ ತ್ತ = ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ
ಗಳನ್ನ್ ಉರುವ ಉರುವ = ಪ್ರೌಢನಾಗಿ, ಒರು ವಾಳ್ ಕ್ರುವಾಣ್
=ಗಿಂದೇ ಅಂಬನ್ನ, ಕೋಕ್ಕ ಱಕಾಕ್ಕೈ = ಪ್ರೇಷಿಸಿದ, ವಿಲ್ಲಾ ವಿ
ಲ್ಲಾ = ಖಿಲ್ಲುಕಾರನೇ, ಕೊನ್ದ ಆರ್ ಕಾಂತ್ತು ಪ್ಪೆರ್ = ಸೊಂಪಾ
ಗಿರುವ ಕುಂಬಿರುವ, ತಣ್ ಕಾಣ್ = ಕಂವಾದ, ಅಮ್ಮ ಅಂ = ನೀ
ರಿನ, ಕುಳಾಯಿನಾಯ್ ಕುಟ್ಟಾಯಿಱ್ಱು = ಕುಲಸಿಯನ್ನುಳ್ಳ
ವನೇ (ಕುಲಸಿಯ ಹಾರವನ್ನುಳ್ಳವನೇ), ಅಮುದೇ ಅಮೃತ = ಅಮೃ
ತಮಯನೇ, ಉನ್ನೈ ಎನ್ನುನ್ನ = ನಿನ್ನನ್ನ, ಎನ ಉಳ್ಳೇ ಕಣ್ ಉಳ್
ಳೆ = ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ, ಕುಳಿರ್ ವೈತ್ತ ಕುಣಾಟ್ಟಕ್ಕೈ = ತಲೆಕೂ
ಡಿರುವ, ಎಮ್ಮ ಪೈನ್ದ ಎಂ ಅಮ್ಮನ್ತಾ = ನಮ್ಮಾಕೆಯನೇ, ವಾನ
ವಿಲ್ಲೇ ವಾಣ್ ಱಱ್ಱ = ವಿರಮವಿದಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನೇ, ಇನಿ ಇನ್ನು,
ಎಙ್ಗುಮ ಎಙ್ಗುಂ = (ಚೋರೆ) ಎಲ್ಲಾ, ಪೋಹಾನ್ಮದೇ
ಪೋಕಿನ್ರತೆ = ಹೋಗದಿರುವುದೇ!

ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಕಂವಾದ ತಿರುವೆಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ
ಲಂಕೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ, ಬಿಲ್ಲು ಕಾಳ್ಗಯ್ಯ ಮರಗಳ ಡಸಿಕುಂಬಿದ
ಖಡಗಳನ್ನು ಪ್ರೌಢನಾಗಿ ಹಿಂದೇ ಅಂಬನ್ನ ಪ್ರೇಷಿಸಿದ ಖಿಲ್ಲಾ

గొంతెలుగళ్లు కుంబిరువ కంవాద సోబిసిన కులసియు డార వన్న
ళ్ళవనే, అమృతశివానందనే, నన్న అంతరంగదల్లి కాలోకుడోగి
రువ నమ్మొడెయనే, ఇన్ను చిక్కే ఎల్లగా బ్రోవదిరువుదే (9)
(నిన్న కేలస వల్లవే?)

భూలోకాధిపరల్లూ భక్తరు శమ్మె ఇద జీవనదల్లియే
భవవంకన వాద బిదేయన్ను ముక్త దశేనలాళువన్ను విడదు
కొళ్ళువుదక్కాగి భవవంకను అవతారవళియాగి దివ్యసుందర మూ
రియాగి, భూలోకదల్లి నానా దివిత్రక్షేత్రగళల్లి కాల్నడెయాగి
నడెదుకొండిద్దానే ఎన్నుత్తారే. తిరువేంకటాది ఇదక్కే ఒందు నదర్శన

భవవంకను దుష్ట శిక్షణా, శిష్ట రక్షణా మాడువుదక్కాగి,
భూభారవన్నిళిదువుదక్కాగి, చిక్కే చిక్కే విభవావతారగళన్నెత్తిద
నష్టే! శ్రీరామావతారదల్లూ అంతాగిద్దందు. దుర్దండరాగియూ, మద
బిలిష్ఠనూ ఆద రావణాసురనన్ను అవన రాక్షసరుగళ సమేత నిర్నా
మగొళిసువుదక్కాగి భవవంకను సామాన్యవాగినవరిగింతలూ
అవతరిసి, లంకెయన్ను నిర్నామగొళిసిదను. రాక్షసరుగళ
వన్నే నిర్నామగొళిసిదను.

శ్రీరామావతారద మత్తొందు సందర్భదల్లి కష్కింధెయల్లి
బాళిదద మల్లురాళియు మరగళన్ను ఒందే అంబినింద భేధిసిద్ద
ఇదు శ్రీరామన అద్వితీయ విల్లుగారికెయన్ను తోరిసుత్తదే.
భవవంకనిగే కంవాగి, సోబిసిద కుంబి, గొంతెలుగళం
తాగి ఇత్తాగి కట్టిరువ ప్రతిమళిదువ కులసియు డార, ఎందరే,
వనమాలెయన్ను ధరిసువుదు ఇష్ట వంతే, అదు త్రైలోక్యసుం
దర వనమాలెగాగియో, కులసిగాగియో నోడబేకు!

భవవంకనన్ను ఆశ్రయిసిదవరిగే అమరత్వవు కైవల్య
దొరెయువుదు. అమృతవాహిని మూడిద దేవకేదళనే దొరెతిరుత్తదే.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: నమ్మొడెయా, స్వామీ, నన్న ఇహ
జన్మద శేషవెయన్ను స్వీకరిసువుదక్కాగి నీను కరుణాదశిరు
వేంకటగిరియల్లి నెలసి క్పాలిమాడిద్దీ. దివ్యసుందర మూర్తి
యాగి వనమాలెయన్ను ధరిసి శోభిసుత్తీ. వీరమ కమలాధి

Garani Srinivasan

ನಾದರಕ್ಷಕನಾಗಿ ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೀತಿ, ಅಮರತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದೀ. ಇನ್ನು ನೀನು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿದೀಯೆ?

10. ಪೋಕಿಂಗ್ರಕಾಲಂಗಳ್ ಪೋಯಕಾಲಂಗಳ್
ಪೋಕುಕಾಲಂಗಳ್, ತಾಯ್ ತಂದೈಯುಮಿ
ರಾಕಿಂಗ್ರುಯ್! ಉನ್ನೋ ನಾನಡೈಂದತೆನ್ ವಿಡುವೇನೋ
ಪಾಕಿಂಗ್ರ ತೆನಾಲ್ ಪುಕಳ್ ಮೂವುಲಗುಕ್ಕುಂ ನಾದನೇ!
ಪರಮಾ!, ತಣ್ ವೇಂಗಡ
ಮೇಕಿಂಗ್ರುಯ್! ತಣ್ ತುಳಾಯ್ ವಿರೈನಾಱು
ಕಣ್ಣಿಯ ತನೇ.

ಪೋದನೆಂಬ ಕಾಲಜ್ಞಳ್ ಪೋಯ ಕಾಲಜ್ಞಳ್ ಪೋಕ್ರ ಕಾಲಜ್ಞಳ್ ತಾಯ್ ತಂದೈಯುಂ
ರಾಂನೆಂಬೂಂಪ್! ಉನ್ನೈ ನಾನಡೈನ್ದೇನ್ ವಿಡುವೇನೋ,
ಪಾಂನೆಂಬ ಕೊಲ್ ಪುಡಲಾ ಮೂವುಲಗುಕ್ಕುಮ ನಾದನೇ ಪರಮಾ, ಕಣ್ಣಾವೇಂ
ಜ್ಞಡ
ವೇಂನೆಂಬೂಯ್ ತಣ್ಣುಳಾಯ್ ಎಳ್ನೀನಾಲುಕಣ್ಣ್ಣಿಯನೇ.

ಪೋದನೆಂಬ ಕಾಲಜ್ಞಳ್ ಪೋಕಿಂಗ್ರ ಕಾಲಂಗಳ್ = ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೋಯ ಕಾಲಜ್ಞಳ್ ಪೋಯ ಕಾಲಂಗಳ್ = ಕಳೆದು ಹೋದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪೋಕ್ರ ಕಾಲಜ್ಞಳ್ ಪೋಕು ಕಾಲಂಗಳ್ = ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತಾಯ್ ತಣ್ಣೈ ಉಯಿರ್ ಆಗಿಂಗ್ರುಯ್ = ತಾಯಿಯೂ, ತಂದೆಯೂ, ಪ್ರಾಣವೂ ಆಗಿರುವವನೇ, ಉನ್ನೈ ನಾನ್ = ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು, ಅಡೈನ್ದೇನ್ = ಶರಣು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ, ವಿಡುವೇನೋ = ಬಿಡುವೆನೇ?, ಪೋವೇ = ಹೋಗುವೆನೇ?, ಪೋಂನೆಂಬ ಪಾಗಿಂಗ್ರ = (ಪಾಡುತ್ತಿರುವ) ಕೊಲ್ = ಹೊಗಳಿಕೆ, ಪುಡಲಾ ಪುಕಳ್ = ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಮೂ ಉಲಗುಕ್ಕುಮ ಆ ಉಲಗಿಂ = ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ನಾದನೇ ನಾಥನೇ = ಒಡೆಯನೇ, ವಿರಮ ಪರಮಾ = ನಿರ್ಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನೇ, ಕಣ್ಣಾ ವೇಂಗಡಮ ತಣ್ ವೆಂಗಟಂ = ಕಂಪಾದ ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ, ವೇಂನೆಂಬೂಯ್ ಮೇಗಿನ್ರುಯ್ = ನೆಲಸಿರುವವನೇ, ಕಣ್ಣಾ ತುಳಾಯ್ ತಣ್ ತುಳಾಯ್ = ಕಂಪಾದ ತುಲಸಿಯ, ವಿಳ್ತ್ತ ವಿರೈ = ವಿಕಸಿತವಾದ, ನಾಲು ನಾಱು = ೪೪ ಪೂಕಿರುವ, (ಪರಡುತ್ತಿರುವ), ಕಣ್ಣಿಯನೇ ಕಣ್ಣಿಣಿಯ ತನೇ = ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೇ

ಎಂದೆ, ಈನ, ಮುಂದೆ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾಯಿ,

ಕಂಡೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣವೇ ಆಗಿರುವವನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಶರಣು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನೇನೇ? ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬರಲಿ ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟುವ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಒಡೆಯನಾಗಿರುವವನೇ, ಪವಿತ್ರೋದ್ಯತ್ತಮನೇ, ಶಂಖಾದ ಶಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೇ, ಪ್ರಿಯಮಳ್ಳವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಂಖಾದ ಕುಲಸಿಯಾಧಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೇ.

(10)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ನಾಮೇ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲೋಕಗಳ ನಿವಾಡಕನೆಂದೂ, ಪವಿತ್ರೋದ್ಯತ್ತಮನೆಂದೂ, ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದೂ ಕೀರ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೇ, ಪ್ರಿಯಮಳ್ಳವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿರುವ ವನಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದವನೇ, ನನಗೆ ಶಂಖವೂ, ಕಾಯುವುದೂ, ಪ್ರಾಣವೂ ಆಗಿರುವವನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಶರಣು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

11. ಕಣ್ಣಿಕ್ಕುಣ್ಣಾನ್ತುಳ್ಳಾಯ್ ಮುಡಿಕ್ಕಮಲಕ್ಕೈಡಮ್
ಪೆರುಂಕಣ್ಣಾಲಿನ, ಪುಗಳ್
ನಣ್ಣಿಕ್ಕುರುಕೂರ್ ಸಡಗೋಪನ್ ಮಾಱನ್
ಶೊಣ್ಣ,
ಣಣ್ಣಿಲ್ ಸೋರ್ವಿಲನ್ತಾಳಿ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿ
ಣವೈಯುಮೋರ್ ಪತ್ತಿನೈಯಾಡುಮ್,
ಪಣ್ಣಿನ್ಱ ಪಾಡವಲ್ಲಾರವರ್ ಕೇಶವನ್ ತಮರೇ.

ಕಣ್ಣಿಕ್ಕಣ್ಣನ್ತು ಲುಳಾಯ್ ಮುಡಿಕ್ಕಮಲಕ್ಕಡಮ ಪೆರುಂಕಣ್ಣಾಲಿನೈ, ಪುಗಳ್ ನಣ್ಣಿಕ್ಕುರುಕೂರ್ ಶಡಗೋಪನ್ ಮಾಱನ್ ಶೊಣ್ಣ, ಎಣ್ಣಿಲ್ ಶೋರ್ವಿಲನ್ತಾಳಿ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ಳ ಪೈಯುಳ್ ಮೋರ್ ಪತ್ತಿನೈ ಯಾಡುಮ್, ಪಣ್ಣಿನ್ಱ ಪಾಡವಲ್ಲಾರವರ್ ಕೇಶವನ್ ತಮರೇ.

ಕಣ್ಣಿ ಕಣ್ಣಿ = ಹಾರದಲ್ಲಿರುವ, ಕಣ್ಣಾ ಕಣ್ಣ = ಕಂಪಾದ, ಅಮ ಅಂ = ಅಂದವಾದ, ಕುಲಾಯ್ ತುಳಾಪ = ಕುಲಸಿಯ, ಮುಡಿ ಮೂಡಿ = ಕೀರ್ಟವನ್ನುಳ್ಳ, ಕಮಲಮ ಕಮಲಂ = ಕಮಲದಂತೆ, ಕಡಮ ಕೈಡಂ = ವಿಶಾಲವಾದ, ಪೆರು ಪೆರುಂ = ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣಾಲೈ ಕಣ್ಣಾಲಿನ = ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನು, ಪುಗಳ್ ಪುಗಳ್ = ಕೀರ್ತಿಯ ಮೂಲಕ, ನಣ್ಣಿ ನಣ್ಣಿ = ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಕೆನ್ ಕುರುಕೂರ್ ಶಡಗೋಪನ್ ಕಣ್ಣಿಕ್ಕುರುಕೂರ್ ಸಡಗೋಪನ್ = ಹೊಳಪಿನ ಶಿರುಕ್ಕುರುಗೂರಿನ ಶಠಗೋಪನೆಂಬ, ಮಾಱನ್

మూరణ్ణ = మూరను, శొన్న కేశవణ్ణ = కేశవ (దాసిద), ఎన్నేళ్ణణ్ణిల్ల = ఎంకనేయుల్లి (ఎంకేయుల్లి), శొంటర్వు ఇల్ల కేశవ్వ అల్లి = అనబడేయుల్లద అన్నాది అన్నకాగి అంకొది య, ఆయిరక్కుళ్ళ ఆయిరత్తుణ్ణ = ఒందు సావిరదల్లి, ఇవ్వై యుమూ ఓర్ పిక్కు అణియుం పాడ్ర పత్తు = ఈ అయిదు నాద కడ్డు నాళుశరగళన్ను, ఇళ్లేయుంటుమూ అణిశరయాడుం = గాన (రాగ) దొంతనే, విన్నిల్ పణ్ణిల్ల = కెళ్ళంకే (లుక్తమ ఠీకియుల్లి), పొడవల్లార్ అవర్ పాటవల్లరాగ్ అయ్ = డాడబల్లవరు కేశవనే శమళే కేశవణ్ణ నుమర్ = కేశవన పాదసేవకళే

కంపాన అందవాద ముండనే దారదంకిరువ శులసియు దారవన్ను ఠీటవాగి ఉళ్ళ, కమలదంతే విశాలవాగి దొడ్డదాగిరువ కణ్ణుగళుళ్ళవనన్ను కేశినియువ్వదర మూలక ఆశ్రయిసి, సొంబగిన శిరుచ్చిరుధ్రాదిన శతనామావళియన్ను పాడి కేళిద, ఒంకనేయుల్లి బనశేయుల్లి అనబడేయుల్లద అంకొది యు ఒందు సావిర పాశురగళల్లి అవిచ్ఛిన్నవాద ఈ భక్తిన్ను రూపిసి కెళ్ళంకే (లుక్తమ ఠీకియుల్లి) పాడబల్లవరు కేశవన పాదసేవక శే ఆగుత్తారే. (11)

ఇదు శ్రీకిరుపాయ్ మేలియ కకేయి పాశుర. కంపాన, ఉత్తరనాగి, సొంబగిసంద కూటి. వికసితళ్ళిరువ శులసియ దండేయన్ను ఠీటదల్లి ముడిదిరువవనూ, కమలదంతే విశాలవాద ఆకర్షక్కిందరవాద కణ్ణుగళుళ్ళవనూ, ఎణేయిల్లద అసంఖ్యాక కల్యాణగుణ పరిపూర్ణనూ ఆగిరువవనూ ఇనవంత శ్రీమన్నారాయణ. అవన గుణ దివ్యచరితెగళన్ను కూరిసి కేశినిసిద వనూ, ఆ మూలక అవన శిరువడిగళన్ను ఆశ్రయిసిదవనూ, సొంబగిన శిరుచ్చిరుధ్రాదిన శతనామావళియన్ను. ఇనవన్నుగళన్ను ఎడెబిడదంతే అనుదినదిందాన మాడి, అంకొదియ రచనెయన్ను అల్లవడిసికొండు, శతనామావళియన్ను ఒందు సావిర పాశురగళన్ను రచిసి ఇనవన్నుగళాద మాడిదానే. ఇనవన్ను ఇంతకేనూ, ఎనే కేనూ కెళ్ళంకే, శ్రద్ధాపూర్ణవాగి రచిసిరువ అవుగళల్లి ఈ కడ్డు పాశురగళల్లి అవిరాంశవాదవు. ఇనవంతనన్ను అనన్యాగి

ఆశ్రయించి భజించువ భక్తను అవన ఆశ్రయమన్ను ఎందరిందను
బిట్టు చెనకలార ముక్తు అవన సేవేయల్లయే జీవనవన్ను
శ్రీ
శ్రీరియువను ఎంబుదో ఇల్లన అవిరాపవిషయ.

ఈ కథ్తు వాశురవల్లన్ను చొన్నగ శలకు, అరిశుశోండు
శేశ్మంకి రాగవన్ను జోడిసిశోండు, కూడి కుశీనదబల్లవరు
భగవద్భక్తరే ఆగుత్తారే. భగవంశసేవేప్రియరిగ ఆగుత్తారే
బీగిదే ఇవర భేలత్తుకి

———— o ————

Garani Srinivasan

9.5.80

తిరువాయ్మొళి - ఎరడనేయ దశక - పిళ్ళనేయ తిరువాయ్మొళి.

తిరువాయ్మొళి - పిరణ్డాం పత్తు - ఏళాంతిరువాయ్మొళి.

7. కేశవన్ తమర్ కెకవణ్ తమర్

1. కెకవణ్ తమర్ కీళ్మేలెమరేళుపిఱప్పుం,
మాశుతీరిదు పెట్రు నమ్మైక్కాల్ వాళ్వు వాయ్క్కిన్ఱవళ్
ఈశనైన్ కరుమాణిక్కమైన్ సెంగోలక్కణ్ణన్
నాయకన్, ఎమ్పిరానెమ్మాన్ నారాయణనాలే.

కేశవన్ తమర్ కెకవణ్ తమర్ = కేశవన భక్తర్కళ్కీళ్
మేల్ కీళ్ మేల్ = ముందిన ముందిన, ఎమర్ ఎమర్ = నమ్మ, పిళ్
ళలు ఏళ్ ఏళు = పిళ్ళైగళ్, పిఱప్పుం = జన్మగళ్ళిల్
మా మా = బలుదూర, శుదర్ తీర్ = అంశమేయాద, ఇదు పేర్ర
తిరుపెట్రు = ఇదన్న విశేషం, నమ్మైక్కాల్ = నమ్ముం మూడ =
నమ్మ, వాళ్వు వాళ్వు = వాళ్వియిల్, వాయ్క్కిన్ఱవళ్/వాయ్క
కిన్ఱ = పేశుగిన్ఱ, శ్రేష్ఠమాన భళ్ళికిడక్కుం ఇడమాన అల్లవో?, ఈశన్ ఈ.కణ్ = నమోత్
భగవన్, ఎన్ కరుమాణిక్కమే ఎన్ కరుమాణిక్కం = (నాను అను
భవిక్కుం ఆనందిక్కక్కూడియ) నన్న కరియ మాణిక్యమాన్ద రూపనుం, ఎన్ ఎణ్ =
నన్న, శ్రేష్ఠ శ్రేష్ఠమాన లక్షణం కెకవణం = కొండిరుక్కుం అందరాగిల
ల, కణ్ణన్ కణ్ణాణ్ణ = కణ్ణనళుళ్ళివనుం, విణ్ణోర్ నాయకన్
విణ్ణవర్ నాయకన్ = విరుమ్బి వంద వాసగళై కేట్టరుళుబవనుం,
ఎమ్ పిరాన్ ఎమ్ పిరాణ్ = నమ్మై ఆళుకిఱవనుం ఎమ్మైన్
ఎమ్మాణ్ = నమ్మ నాథనుమాయుం, తిరు నారాయణనాలే నారాయ
ణనే అలే = నారాయణనెందలే.

నమ్మ అందిన ముందిన పిళ్ళైగళు జన్మగళిల్ కేశవన భక్తర్గళు
ఎంబ బలుదూర్ద అంశమేయాద ఇదన్న విశేషం నమ్మ వాళ్వియిల్
శ్రేష్ఠమాన భళ్ళికిడక్కుం ఇడమాన అదన్న విశేషత్తైయుం, నన్న శరియ

మాణిక్యదండధారుడు, కంబిగళ సుందరనాద శ్రీమన్నారాయణ వీరమల విద వాసిగళ్ళ ఒడెయనాగి, నమ్మ ఉరి కారియుగ, నమ్మ ఇష్ట దైవంయూ ఆద నారాయణనందల్లే అల్లవే? (1)

భవబంధనన్న తొలగిసి, భక్తి మాడువుదర బిలవేను ఎంబుదన్న ఈ రాశియల్లి హేళలాగిదే. భక్తి మాడువవనొబ్బను ఉదారవాగి ళ్ళు వుదర జొంకే తుచ్ఛవాద బంధు బళగదవరెల్లరు ఉదాసీనవాగిళ్ళుత్తారే. అవగణిసిద మేలు ముందిన విళు కేలవొందిద వరెల్లరూ ఉజ్జీవన సిళ్ళుత్తారే. ఇదెల్ల ధన్యోద్ధారనాద శ్రీమన్నారాయణన కృపేయింద శ్రీమాయద విరిణామవే.

"కేశవన కమల" – ఎందరే, "కేశవనవరు – కేశవనన్నే నోడిద వరు." కేశవన ప్రేమదింద బళగాదవరు అవరు. కేశవనన్న స్తుతిసి, పూజిసి, అవన కృపేయింద బళగాద భక్తరు బ్రహ్మరుద్రాది దేవతెగళల్లరూ కేశవన భక్తరన్న గురుతిసి వరు, నమసరిసువరు, సారవిహువరు. ఇంతహ కేశవన భక్తర బాళ్వే మహత్వోద్ధేశవాదుదు.

ఆళ్వారరు హేళిద్దారే: ధన్యోద్ధారనాద, సుందరనాద ఆర్ష్ణవాద కణ్ణన్నూరళ్ళవనాద, విరమవిదద సంసారదింద శ్రీమన్నారాయణన కృపేయింద నానొబ్బనే అల్ల, నననే సంబంధిసి దవరెల్లరూ, ఎల్లరూ మీళ్వేళుజన్మగళల్లూ ఉదాసీనవాగిరుం దేవు. దేవాది దేవతెగళు "ఇవరు కేశవన భక్తరు" ఎందు నమ్మన్నూ సారవిహువంతాగిదే. ఇదెంథ మహోపకార!

2. நாரணன் மூர்த்தி ஒருவற்குக்கும் நாதன் வேதமயன்,
காரணம் கிரிசை கருமம் மிவை முதல்வன் எனநின்ற,
தோரண நுகமரர் பிறர் பலரும் தொழுதெழுந்து நின்று,
வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரான் என் மாதவனே.

நாரணன் மூலமே லுலகுக்கெல்லாம் நாதன் வேதமயன்,
காரணமே கரிசே கருமமிவை முதல்வனே யெனநின்ற,
தோரண நுகமர் பிறர் பலரும் தொழுதெழுந்து நின்று,
வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரான் என் மாதவனே.

నారణాన్ నారాయణాన్ = నారాయణుడు, ముళు మీలూ ఉలదుక్కు మూ మూళు ఏళ్ళ ఒలకుక్కుం మీళు లోకగళనెల్ల కాపాడియుమి, నాదనాన్ నాథన్ = ఒడెయను, వేదమయన్ వేదమయన్ = వేద స్వరూపియను, కారణమూ కారణం = కారణవు, కరిశైక్కిరిగాక = శ్రీమ యూ, కరుమమూ కర్మం = అవుగళ్ళ శీలవూ, ఇయ్ఞ్ఞిణైవు = ఇచ్ఛ గళ్ళ, ముదల్వన్ మూలవన్ = ఆదియూ, ఎన్దై తన్నాథై = నమ్మ స్వామియూ, శీర్ ఊర్ = సంపత్తు (సౌభాగ్యవన్ను), అణైత్తు అణా ఇక్కు = బికెదిరువ, అమరర్ అమరర్ = (దేవరల్లి నిత్యసూరిగళూ, పిరార్ పిరార్ = ఇతరరు, పులముమ్ బలత్తుం = అనేకరూ, కొళుదు ఏత్తాళుత్తు = నమస్కరిసు, ఇత్త ఏత్తై = స్తుతిసువంథ, నిన్ మలర్ శ్రీణ్ ఇణై = ఇరువ్వర పాదాంభోజవన్ను, ఆరణాత్తాళ్ వారణాంగాళ్ = ఆనేయ, మరువ్వి మరు ప్పు = కోరెకడల్లన్ను (దంతవన్ను) ఒళిత్త ఏళిల్ = మురిదు కాంద, పిరాన్ పిరాణ్ = స్వామియూ, ఎన్ మూదవనే ఏణ్ మాత్ర ఉడైయ = నన్న మూర్ధవనే.

నారాయణనూ, మీళ్ళలోకగళల్లి కాపాడియుమి ఒడెయను, వేదస్వరూపియను, కారణవూ, కార్యవూ, అవ్యవళ్ళ శీలవూ, అవు గళ్ళ ఆదియూ, నమ్మ స్వామియూ, సౌభాగ్యవన్ను బికెదిరువ నిత్య సూరిగళు, ఇన్నితరరు, ఇన్నూ అనేకరు దేవతాంతరరు స్తుతిసువంథ ఇరువరను, ఆనేయ దంతవన్ను మురిద స్వామియూ, నన్న మూర్ధవ నే.

(2)

ఇందిన వాక్యదల్లి శ్రీమన్నారాయణనన్ను ఆశ్రయిసిద్దర ళిలనేను ఎంబుదన్ను తోళ్ళలాయితు. ఆనేయే, వీరమోదవాద యాద స్వామియ ఒందు విశిష్ట నామవాద 'కేశవ' ఎంబుదన్ను చూపు శేళిసిదళాయితు. సుందరవాద కేశరాశియుళ్ళవను, కేశి ఎంబ రాక్షసనన్ను సంహరిసిదవనూ, శ్రీకృష్ణనే అథవా బ్రహ్మేంద్రరనే 'కేశవ' ఎంబ పదదింద శోభిసుత్తానే.

ఈగ, భగవంతన 'మూర్ధవ' ఎంబ విశేషణవన్ను చూపు శేళిసిదళాగుత్తదే. శ్రీదేవియు విశేషణవాగి నిత్యల సౌభాగ్య గళన్ను సాధువనాగిరువవనే 'మూర్ధవ'

నరక బాధెయింద జీవరాశియన్ను బిడిసు, నరక బాధెయుంటాగు వుదింద అవనన్ను రక్షిసి, అవనిగే అమరత్వవన్ను, నిత్యల సౌభాగ్య గళన్నుళ్ళ పరమపద వాసవన్ను నీడువవను 'నారాయణ'

"ఆనేయు దంశవన్న ముంద దాము" – ఇదు భగవంశన శ్రీకృష్ణన వశారద్ద ప్రీదంత. కడు శక్రువాద కంసను కృష్ణనన్ను ధనుయాగద నేపదల్లి మధురెగే బరమంతిసిరుత్తాండు. అల్లి సింద్ల బాను రీశియల్లి అవనన్న కొల్లిసి బిడబేకెందు అతే యోచిసిరుత్తిద్దను. మధురెయ దేచ్చగిలల్లే కువలయ పీడవేంబ మద్దానేయు శ్రీకృష్ణన ఎదురు సోలదుశిశ్తు. అవను అల్లవే బంధశాద లే, అదు అవన మేలే రభాదిబంద నుగ్గిత్తు. ఈ రీతియల్లే కృష్ణను అదర దంశవన్నే మురిదుశేండు, అదరిందలే ఆనేయున్న ముంద దాశేదను భగవంశన అద్భుశవు వీరాశ్రయుత్తే ఇదు సాదశవాగిదే.

ఆల్మూరరు హేళుత్తారే: నరశనింద ఉద్భవిసువ్దాగియూ, బేళుళుగుశేదళాగి, అవుగళల్లిరువ ఎల్లా చేశనా చేశనవన్ను నడెయువాగి, ఎల్లా వస్తుగళాగి కారణ, కార్య, మళ్ళు గళాగి ఇదేయువాగి, అవుగళల్లిరువ ఆదికారణనూ ఆగి, వేదవే అదరదల్లివు ఆగి, అవుగళల్లిల్ల ఆదికారణనూ ఆగి, వేదవే కాణదిరువ, సాశ్యవాగిరువ దేవాదిదేవశేనాగి ఇన్నికరలా ఎరగి, గుప్తశిష్య నుశిసువవనాగి, కాణదిరువల్లద పరాశ్రయియాగి, ఇదువ 'మంద్ర' ఎంబ శిరునామద నమ్మ దవేంద్రరాయరే.

3. మాధవనెన్రెనే కాణ్డు నన్నెనయిగె బిప్పాయిసిద బట్ట,
యాదవంగళుం కేశవనెంబ నన్నెనుం
నీదనెంబ కొడుక్కుమంతెనుం కంసనాదియరక్కట
కోదవమిలెన్ కన్నన్ కట్టియమ్మానే కోపిసిదనే.

మాధవన నేనాదరే కొండు నన్నెనయిగె బిప్పాయిసిద్దను,
యాదవర్ళుమా శేరి కొండేనేనాదరు ఎన్నళ్ళి బిద్దిరువుదు,
కేశవమాధవక్కమముదమా శేన్దామర్ళెక్కమ్మనాదమా,
కోదవమిలేనెన్నలూకట్టియమ్మానే కోపిసిదనే.

మాధవన ఎనాదరే కొండు మాధవన్ నన్రెనే కాణ్డు = 'మాధవా' ఎంబుదన్న (నీనే) ముఖ్యవాగిట్టు కొండు, నన్నెగె నన్నిగా = నన్న మేలే, బిప్పాయిసిద్దను బిప్పాయిసిదళు

ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ (ಇಹಜೀವನಕ್ಕೆ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವ ಯಾತ್ರ = ಯಾವ್ದೂ ಸಂದು, ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಆವಶ್ಯಕತ್ವಂ = ಕೆಡಕುಂಟಲ್ಲೂ, ಶೇರ್ಕೊಡೆನ್ ಕೊರ್ತಿಕಾಡೆಂಗ್ = ಶೇರ್ ಕೊಡೆನು, ಎನ್ನುವ ಎಂಗ್ರ = ಎಂದು, ಎನ್ ಉಳ್ಳ ಪುಣ್ಯನ್ದ ಎಂಗ್ಳಲ ಪುಕ್ರನ್ತ್ = ನನ್ನ ಒಳ್ಳಕ್ಕೋಕ್ಕ, ಇರುನ್ದ ಇರುನ್ತ್ = ಅಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ರೌದ್ರೋ = ಕ್ರೂರವಾದ, ಶವಮಾ ಕ್ಲೈವಂ = ದೇಹಕ್ಲೇಶವನ್ನ, ಕೆಡುಕ್ಕುಮಾ ಎಕಡುಕ್ತುಂ = ನಾಶವಡಿಸುವ, ಅಮುದಮಾ ಅಮೃತಂ = ಅಮೃತಸಮಾನನೂ, ಶೆಮಾ ಕಾಮಳ್ಳೆ ಕಣ್ ಎಕಂ ಕಾಮರಾ ಕಣ್ಣ = ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ರೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೂ, ಚುನ್ಲಾಮಾ ಕಣ್ಣಂ = ಚೆಲ್ವದಂಶೆ ದೃಕ್ಕಾದವನೂ, ಕೊಡೆದು ಅವಮಾ ಇಲ್ ಕೊಕಾತ್ತು ಅವಯಂ ಇಲ್ಲ = ಒಪ್ಪೆಯೂ (ಕಶ್ಮಲವೂ) ಕೆಲ್ವದ್ದೂ (ನಿರುಪಯೋಗವಾದದ್ದೂ) ಇಲ್ಲದ, ಕನ್ನಲ್ ಕಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಕಟ್ಟಿ = ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯೇ, ಎಮ್ಮಾನ್ ಎಮ್ಮಾನ್ = ನಮ್ಮಲ್ಲಾಮಿಯಾದ, ಎನ್ ಕೊವಿನ್ದನೇ ಎಂಗ್ ಕೊಯಿನ್ದ ಕೊಡೊ = ನನ್ನ ಗೋವಿಂದನೇ

'ಮಾಧವ' ಎಂದದ್ದಿನ್ದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಹಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವ್ದೂಂದು ಕೆತಕ್ಕೂ ಶೇರ ಮಾಡಿಕೊಡೆಂಗ್ ಎಂದು, ನನ್ನ ಒಳ್ಳಕ್ಕೋಕ್ಕ ಅಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಕ್ರೂರವಾದ ದೇಹಕ್ಲೇಶವನ್ನು ನಾಶವಡಿಸುವ ಅಮೃತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಚೆಲ್ವದಂತೆ ದೃಕ್ಕಾಗಿ, ಕಶ್ಮಲವೂ ನಿರುಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯಾದವನು ನನ್ನ ನಮ್ಮಲ್ಲಾಮಿಯಾದ ಗೋವಿಂದನೇ. (3)

ಭಗವಂತನ ಹಿಂದು ನಾಮವನ್ನೇ ಆದರಿಸಿ ಮಿಮ್ಮನದಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಫಲವುಂಟೇ? ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ವಿವರಣೆ ಇದ್ದಂತೆ ಈ ಕಾಣ್ಕೆಯಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ನಾನು 'ಮಾಧವ' ಎಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಕರೆದೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾಮವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನಲ್ಲ! ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಆದದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿರಾ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಇಹಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಯಕೆಯು ದುಃಖ ಸಂಕಟ

గళనూ బాహుకాయుగళనూ ఎడతెగక చారదండే ఉద్దేశ్య
క్రియాసంధుగాబ్ధ చిదవయంకను నన్న అంతరంగవన్న ప్రియోళిసిదను
అల్లంద కదలదంతే, నన్నన్నగలదంతే, అల్లయిశాశ్వతకనాగి
శంసిదను ఇదజీవనద ఎల్లబగెయు క్లేశగళిల్లవు అవనే
వందు! అవ్యవగళన్నెల్లా నాశవిడిసి బిడువవుదల్లదే, ననగే
అమరశ్రవన్ను పరమపదనాదవనన్ను సీడువ అమృతాలో
అవనాగిద్దనే! అవన్నే కొందావరెయింతి హొగెబిద కణ్ణుగళు
భేద్యదంతే దృఢవాద బలవాద మైయ్ల శల్లుచక్కెరెయంతి, శత్రుల
వూ సాయుయుక్తరూ ఇల్లదే, పరిశుద్ధను మధురనూ భోగవ్య
నూ అవను ఆనన్న ఖానియు మడిశ్శుందు కిరునావు వందే
రే 'గోవింద' ఎంబుదే.

4. కొవిన్దన కుడక్కూత్తన్ కొవలనెణ్ణెయ్
నెయ్కుణిక్కు,
కేవుం తణ్ణెయుం పాడియాడ క్కిరుక్కి, ణ్ణెయ
క్కైకాణ్ణుడన్
పావన్ కణ్ణెయుం పాఱక్కణకత్తు, ణమరేళు పిఱప్పుం,
మేవుం తణ్మయమాక్కిణ్ణ వల్లనెణంబిరాన్
విట్టువే.

కోవిన్దన కుడక్కూత్తన్ కోవలనెణ్ణెయ్ నెయ్కుణిక్కు,
కేవుమ కణ్ణెయుమ పాడియాడక్కిరుక్కి, ఎన్నెయ్ కణ్ణన్
పావన్దన్నెయుమ పాఱక్కెయ్దు ఎమరేళు పిఱప్పుమ,
మేవుమ కణ్ణెయ్ మక్కినాన్ వల్లనెమ్బిరాన్ విట్టువే.

కోవిన్దన కొవిన్దన్ = గోవింద, కుడక్కూత్తన్ కుడక్కూత్తన్ = కొడదకుణితవాడువవను, కోవలన్ కొవలణ్ = గోవళను, ఎణ్ణెయ్ ఎన్ణెయ్ ణణ్ఱు ణణ్ఱె = ఎందందే, కుణిక్కు = కణ్ణినకెయుక్తి (నమ్రనాగియే), కేవుమ కేవుం = దేవత్వవన్ను, కణ్ణెయుమ కణ్ణెయుం = కణ్ణ (సిలచ్య) ణవన్ను (నడజకెయన్ను), పాడి పాడి = పాడి (చొండాడి), ఆడ ఆడ = కుణిదాడువంతే, కిరుక్కి క్కిరుక్కి = కిద్ది, ఎన్నెయ్ ణణ్ణా = నన్నన్న, కైకాణ్డు కైకాణ్డు = స్వీకరిసి, ఎన ణణ్ = ఎన్ణ

నన్న, వావమూ శన్నేయు మూ బాధం, కణ్ణాయుం = వావిదళన్న
బాలిశ్నేదు బాధకుణాకత్తు = (నన్నన్న) బిట్టోడుపంశే మూడి,
ఎమర్ తమక్ = నమ్మవర, మీలోటు రాళ్ళు = మిళ్ళోళ్ళు, బిలి
ప్పమూ బిరప్పుం = జన్మగళన్నూ, మేళు మూ డెంబుం = (శన్నన్న)
కూడి శొండిరువ, శన్నేయు మూ కణ్ణాయుం = దివ్యభావవుళ్ళ
వరన్నూ, ఆశ్రితరాన ఆశ్రితరుణ = లుంటుమూడిదవను, వల్లన
ఐశ్వర్య = నమంతర్దనూ, ఎమ్మూ పిరాన తంబిరాణ్ = నమ్మ
ద్వాయూ తిద, విట్టువోగి యిట్టరివ = విష్ణువే.

శోలవిందను, కొడద కుంతళదవను, శోలవళ్ళను, ఎందెందే
నమ్మ నాయకనూ దేవకీపుత్రనన్నూ శన్న బాల్య (బిడజ) మిత్రనన్నూ
డాడి, శొండాడి కుంతళదవంశే బిద్ది, నన్నన్న బిట్టగలదు, నన్న
ద్వారకళన్నెల్ల బిట్టోడువంశే మూడి, నమ్మవర మీళ్ళోళ్ళు జన్మగళ
ల్లూ శన్నన్న కూడిశొండిరువ దివ్యభావవుళ్ళవరన్నూ మూడిదవను
నమంతర్దనూ నమ్మ ద్వారమియూ ఆద విష్ణువే. (4)

"శోలవింద" - నందశోలకులద శొళ్ళళ్ళరు వర్షవర్షవూ మా
డుత్తిద్ద దేవేంద్ర పూజేగింతలాగి శోలవర్ధనగిరియన్నే పూజిసు
ద్దరింద దేవేంద్రనిగే శక్తిశోలదిరుండు, నందశోలకులవన్నెల్లా
నాశమాడిబిడువుదాగి భీగిశొళ్ళు మళ్ళు దినగళ్ళకాల ఎడెబిడద
బిరుమళ్ళేయన్ను నందశోగకులద మేలే సురిసిదను. అవర
కష్టదింద నమ్మన శ్రీకృష్ణనాగి బెళ్ళెయిసుత్తిద్ద భవవంశేను శోలవ
ధ్వనగిరియన్నే ఎత్తి, శొడెయుంశే నిండిదు, అదరడియల్లి శోళు
గళన్ను శోలవళ్ళరన్ను సుఖవాగి రక్షిసిదను. ఇంతే, ముఖ్యం
గవాగిరుండు నాచిద దేవేంద్రను ధర్శిశిదు బిందు, బాలకృష్ణనన్న
పూజిసి, 'శోలవింద'నెందు పట్టాభిషేక మాడిదను. శ్రీకృష్ణనే
'శోలవింద'నెందు కరెదరాదద్దు ఇంతే.

'**శోలవళ**' - శోలవళ్ళన్న మేలయిసి, అక్కశేయింద శోల
కిశొళ్ళువవను. సామాన్యవాగి ఇవరన్న శోల్లరు ఎన్నుత్తారే.
నంద శోలకులదల్లి శోలవళ్ళర నడువే బెళ్ళెయిసుత్తిద్ద బాలకృష్ణనూ
మత్త ఇతరశోలవళ్ళ బాలకరొడనే దనకరుణళ్ళ ఇంద్ర కాడిన దేవేంద్ర
అవుళ్ళన్న మేలయిసిశొండు, విరూషశేవాగి/మనశే రేరుత్తిద్దను
ఆద్దరింద 'శోల్లళ్ళ' - 'శోలకాల ఎందు కృష్ణనిగూ కరెదరాయితు

'కుడక్కొక్కనా' - గొంలవళ్లర్లు ఇదు ఎందా 'కొడదకుంటళ!' వేంబుదు ఇందు బలు ప్రాచీన్యవాద ఇష్యవాద ఆట. శుద్ధవాగి కొళిదు నీరుకుంబిద బండిగళన్న ఇందర మేలొగొండన్న క్రమబద్ధవాగి కలెయుమేలక్కే బిడిసి, నానా నాట్యభంగిగళన్న ప్రదర్శిసిదాగ కుణిదాడువ అతి ఇంపుళ్ళవాద ఆట ఇదు. బాలకృష్ణను గొంలవళ్లర్లెల్లా కొడదకుంటెకదల్లి అక్కంక నివ్వణ నాదద్వారంద అరసనా 'కుడక్కొక్కనా - కొడదకుంటెకదవను' ఎందు హేళిదాయిత.

ఛగవంతను దేవకి ఎందరె బిర్హ్మనుదవన్ను, శ్రీలక్ష్మియు వన్ను చిక్కకాలదల్లే కొలిసి కొండ్రను, జనరన్ను భీకరసుమొళిసి దన్ను, ముక్త అవరన్ను ఆకర్షిసిద్ను శ్రీకృష్ణనాగిదాయిత. శ్రీల ఛగవంత బిర్హ్మనుగే వివాహవాగి విరుద్ధ. గొంలవళ్లనదు ఈ గొంలవళ్ల బాలర్నంతేయే బెళెదియువుదు ఎల్ల గొల్లర మనేగళల్లి నానాబగెయ చోష్టెగళల్లి తొడగువుదు, గొంలవళ్ల బాల కర్మజ్ఞతెయల్లి దన కరుణెళన్ను ఇందే కాడువుదు, అవుగళన్ను మేలియు దుఃఖిసువుదు, అవశొడనే కళెదు ఆచరిసువుదు ఇత్యాదియాగి నానా రీతియల్లి శ్రీకృష్ణ బగెగిన్న బగెగళ్ల బాగినవకులదవనెంతే, పాల్లుతి ~~కుణిదొళ్లుత్తిరుత్తు~~ ఎల్లరిగూ ప్రియనాగి, ఎల్లరొడనే కలెదు మళెయరు ఋతిసువుదు శ్రీకృష్ణనొళగిరువ ఛగవంతను శ్రీలక్ష్మియు ఆలింగిసిదళు.

శ్రీలక్ష్మియు ఆలింగిసిద శ్రీలక్ష్మియు

ఆలోచిసిదరు ఇల్లుత్తారే: ఛగవంతను 'వీర' నేనిసి కొండ ఇవనాదరు, అక్కంక ప్రియనాగి, ఎల్లరొడనే చళెయు ఇరువ గళన్న మాడి, నక్కు, నగిసి, అవరన్నాకర్షిసి, 'గొంలవంద' గొంలగళన్న మాడి, నక్కు, నగిసి, అవరన్నాకర్షిసి, 'గొంలవంద' బాల' ఎందు ముంకొండ సామాన్యవాద హెసరినింద ~~కొ~~ కరెయిసికొండవనల్లవే! ఆస్థానియు నడదజనాద శ్రీలక్ష్మియు గళన్న మోహిసి, కొండాడి, మత్తె మళెయు కుణిదాడి, ఆనందిసువంతే నన్న జీవనవన్ను ~~శ్రీలక్ష్మి~~ వన్ను ఆకర్షిసి కొండనల్ల! నన్నన్న కన్న దాదనిగింత నన్నన్న కన్న తడెయే ఆకర్షిసి కొండనల్ల! నన్నన్న కన్న దాదనిగింత నన్నన్న కన్న దాదనిగింత నన్నన్న స్నేహిసిదల్ల! నన్న దాదిగళన్నెల్ల కొలిసి, నన్నన్న బిరిబిద్ద నన్నన్న కాసిదనల్ల! నన్నన్ను మాత్రవల్లదే, ~~అన్న~~ నన్నే సంబంధిసిదవరెల్లరూ / బిళోళ్లు జన్మగళల్లూ చిరవంకనన్ను ఆశ్రయిసువంతెయూ, అవన హేవేయల్లి కొండాడువంతెయూ మాడిదను! ఇంతే ముదదుప్రకార మాడిద నన్న స్వామియే 'విష్ణు' ఎందే కిరునామ.

5. విట్టిలఙ్గు శెఞ్చెకాళికి కామరై పాకమ్ మకళ్ కణ్ణకళ్,
విట్టిలఙ్గు కరుఞ్చుడర్ మలైయే కీళువిడమ్బు,
విట్టిలఙ్గు మళియమ్పూర్ శఙ్గు శక్కరమ్బరికి,
విట్టిలఙ్గు ముడియమ్మాన్ మదుసూదనన్ కణక్కే.

విట్టిలఙ్గు శెంచోలి క్కామళ్ళి పాదమూ క్కైదళ్ళూ శనోదళ్ళూ
విట్టిలఙ్గు కరుంజుడర్ ముళ్ళియే కీరు వృడమ్బు),
విట్టిలఙ్గు మదియమూ శీర్ శఙ్గు శక్కరమూ పిరిది,
విట్టిలఙ్గు ముడియమ్మాన్ మదుశూదనన్ కణక్కే

విట్టు విట్టు అరళ, ఇలఙ్గు తిలఙ్కు = చెళ్ళనివ, శెమూ
శోలి శఙ్కం శెకాళికి = (సుందరకాండ) శంఖ్ర చెళ్ళక్కన (శంఖ
మే చెళ్ళనివ), కామళ్ళి కామణార్ = శామరీద్రూచనంకే, (సుందర
వూ కోలమలవూ ఆది), పాదమూ పాకమ్ = పాదగళు, క్కైదళ్ళూ
కాకకళ్ = క్కైగళు, కణ్ణోడళ్ళూ కణ్ణాకళ్ = కణ్ణుగళు,
విట్టు విట్టు = ఒంటిన్ని దరది, ఇలఙ్గు తిలఙ్కు = చెళ్ళనివ,
కరు శుడర్ కుళుచుడర్ = నీలియ తేజస్సిన, ముళ్ళియే
మలైయే = చెట్టినే, కీరు లుడమ్బు కీళువిడమ్బు = పవిత్ర
వాద దేహ, విట్టు విట్టు = ప్రోరచెల్లి, ఇలఙ్గు తిలఙ్కు =
ప్రోళెయువ, మది మళి = పూర్ణచంద్రన, అమూ అమ్ = నీం
దరవాద, శీర్ శూర్ = శ్రేష్ఠవాద, శఙ్గు శఙ్కు = శంఖ,
శక్కరమూ శక్కరం = చక్రాయుధ వాదరీతి, పరిది పరిళి
= కూయ్ నంకే, విట్టు విట్టు = (తేజస్సన్న) లుక్కిస, ఇలఙ్గు
తిలఙ్కు = చెళ్ళనివ, ముడి మూడి = కిరీట వుళ్ళ, అమ్మాన్
అమ్మాణ్ = స్వామియూద, మదుశూదనన్ కణక్కే మకుళూ
కణణ్ కణక్కే = మధుసూదననినే

స్వామియూద మధుసూదననినే అరళ చెళ్ళనివ శంఖాకారద
యుంకే శాదగళు, క్కైగళూ, కణ్ణుగళూ, ఒంటిన్ని దరదువ
నీలియ తేజస్సిన చెట్టినే ఎంబుంకే పవిత్రవాద, ప్రోరచెల్లి
ప్రభేయన్న ప్రోరచెల్లి దరది ప్రోళెయువ పూర్ణచంద్రనంతే శ్రేష్ఠ
వాద శంఖ మత్తు చెళ్ళనివ సొగయుద్ధ వాదరీతి, చెళ్ళ
కన్ను లుక్కిస దరదిచెళ్ళనివ కిరీటవూ - ఇవే.

ತಿಲಕ್ಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಿವರ್ತ್ಯಾಪಯಾದ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅಭೀಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಡಬಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ಸಂಪತ್ತೂ ಕೂಡ ಆಗಲೇ ಅರಳಿ ಬೆಳಗುವ ಶೋಡಾವರೆಯುಂಟೆ ಸಿಂದರವೂ ಕೋಮಲವೂ ಆಗಿವೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಿರುವಡಿಗಳು, ಕೈಗಳು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳು. ಅಚ್ಚನೀಲಿಯ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಹೊರಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬೆಟ್ಟವೋ ಎಂಬಂತೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೈ. ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳಿವೆ. ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕುಂಬಿ ಕೆಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಮೆರೆಯುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಧನಿಷ್ಠ ಶಂಖ. ಮತ್ತು, ಕೂರ್ಮನ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಬಿಂಬದಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ದಿವ್ಯ ಚಕ್ರಾಯುಧ. ಹಾಲಿಯಲ್ಲದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಲೆಯಾ ಮೇಲಣ ರಕ್ಷಕಿಂಚಕವು. ದೇಹ ಶೋಂದರ್ಯದಿಂದಲೂ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಕೋಟಿ ಕುಲವನು 'ಮದುಸೂದನ' ಎಂಬ ಕಿರು ನಾಮವುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!

ಮದು ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಶೋಂದವನಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ 'ಮದುಸೂದನ' ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು.

6. ಮತುಸೂತನೆಯನ್ರಿ ಮಟ್ರಿಲೆನೆನ್ರು ನಕ್ತಾಲುಂ
ಕರುಮಮಿನ್ರಿ,
ತುತಿಸೂಳ್ನಂತ ಪಾಡಲ್ಗಳ್ ಪಾಡಿಯಾಡ ನಿನ್ರುಳಿ
ಯೂಳಿತಾರುಂ,
ನಿತಿರ್ಸೂಳ್ ಪುಕ್ಕಿಕನೋಕ್ತಾರ್ ಪಿರಪ್ಪುಂ
ನನಕ್ಕೇಯರುಳ್ಗಳ್ಸೆಯ್ಯ,
ವಿತಿಸೂಳ್ನಂತ ತಾಲೆನಕ್ಕೆಲಂ ಮಾನ್ ಕೆರ್ರಿವಿಕ್
ಕೆರಮಿನೆಯೇ.

ಮದುಸೂದನೆಯನಲ್ಲಿ ಮಟ್ರಿಲೇನೆನಲ್ಲು ಎಕ್ಕಾಲುಮ ಕರುಮಮಿನ್ರಿ,
ಕುಡಿಸೂಳ್ನ್ದ ಪಾಡಲ್ಗಳ್ ಪಾಡಿಯಾಡ ನಿನ್ರುಳಿಯೂಳಿ ದಿನಮುಮ,
ಎದಿರ್ಸೂಳಲ್ ಪುಕ್ಕನೆಕ್ಕೋರ್ ಪಲಿಪ್ಪುಮ ಎನಕ್ಕೇಯರುಳ್
ಪುಳ್ಳಿಶೆಯ್ಯಾ.

ವಿದಿಸೂಳ್ನ್ದತಾಲೆನಕ್ಕೆಲಮ್ಮಾನ್ ಶಿರವಿಕ್ಕರಮನ್ರೆಯೇ.

ಮದುಸೂದನೆಗೆ ಅನ್ಯಂ ಮತುಸೂತನೆಯನ್ರಿ = ಮದುಸೂದನನನ್ನಲ್ಲದೆ, ಮಟ್ರು ಇಲೇನ ಮತ್ತು ಕಿಲೆಯೆನ್ = ಬೇರೆಯಾರನ್ನೂ

ತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎನ್ನಲು ಕಾರಣ = ಏಂದು, ಪ್ರತ್ಯಾಲಮೂ ಕರ್ತೃತ್ವ = ಚೋರಕಿಯಾ ವೃದಂಥದಲೂ, ಕರುಮಮೂ ಕರ್ಮಂ = ಕಾರ್ಯ (ಪ್ರಯೋಜನ), [redacted] ಇನ್ನು ಅಕಾರಣ = ಇಲ್ಲದಂಕೆ, ಕುದಿ ಶೂಲ ನದ ತ್ತು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತ = ಸ್ತುತಿಕಳಿಂದ ಪ್ರಕ್ರೀಡಿಸುವ, ಹಾಡಳಿಕೆಳ್ಳ ಬಾಡಲು ಕಣ್ = ಹಾಡುಗಳನ್ನ (ಪಾಶುರಗಳನ್ನ), ಪಾಡಿ ಪಾಗಿ = ಹಾಡಿ, [redacted] = ಕುಣಿದಾಡುವಂಕೆ. ನಿನ್ನಲು ನಿಕಾರಣ = ಇದುಕ್ಕಾ, ಲೂಲಿ ಲೂಲಿ ಮೂ ಉಳ್ಳಿ ಉಳ್ಳಿ ಕಿತ್ತಾಡುಂ = ಯುವತಿಯುವಕಳಲ್ಲುಂಯೂ (ಎಲ್ಲಕಾಲಗಳಲ್ಲುಂಯೂ), ಎಂದಿರ್ ಕಾಕ್ಕೈ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗ (ನನ್ನೆದುರಲ್ಲು), ಶೂಲಲ್ ಪುಕ್ಕು ಕೂಪ್ಪಿಟು ಪುಕುಕ = ಅವಕಾರಗಳನ್ನ ಪ್ರಯೋಕಿಸಿ, ಎನ್ನೈಪ್ಪು ಗಾಣಾಕ್ಕಿತ್ತು = ನನ್ನ, ಕರ್ಪಿಲಾಪ್ಪಿಮೂ ಗೈರ್ಪಿಱಪ್ಪುಂ = ಒಂದೊಂ ದುಜನ್ಮದಲ್ಲೂ, ಎನಕ್ಕೇ ಕಾಣಕ್ಕೆಕ = ನನಗೇಯೇ, ಅರುಳ್ಳಾಡಳ್ಳ ಶೆಯ್ಯ ಅರುಳ್ ಕಾಲ್ ಕಿಯ = ಕೈಕೊಮೂಡಲು, ವಿದಿ ವಿತ್ತಿ = ಅದೃಷ್ಟವೆ (ವಿಧಿಯು), ಶೂಲಂದಾಲ್ ಕೂಪ್ಪಿನ್ರ ಕೈತ್ತಾಲ್ ಒಟ್ಟುಗಾ ಉದ್ದಂಂದ (ಒಳ್ಳದಂಭವನಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ), ಎನಕ್ಕೇಲ್ ಕಾಣಕ್ಕೆಕೆಲ್ = ನನಗೊಕ್ಕೆರವೇ, ಅಮ್ಮಾನ್ ಅಂಮಾಣ್ = ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ತಿರಿವಿಕ್ರಮ ಮನ್ನೈಯೇ [redacted] ತ್ತಿರಿವಿಕ್ರಮಿಕ್ಕಿರ್ರಮಿಂಣಾಯ = ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನನ್ನೇ,

ಮಧುಸೂದನನಲ್ಲದೆ ಚೋರಕಿಯಾರನ್ನು ಆತ್ರಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ್ಕೂ ಚೋರಕಿಯಾವ ವಸ್ತುವಿಸಂದಲೂ ಕೆಲಸ (ಪ್ರಯೋಜನ) ವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸ್ತುತಿಕಳಿಂದ ಪ್ರಕ್ರೀಡಿಸುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನ (ಪಾಶುರಗಳನ್ನು) ಹಾಡಿ, ಸಂತೃಕುಣಿದಾಡುವಂಕೆ ಯುವತಿಯುವಕಳಲ್ಲುಂಯೂ (ಎಲ್ಲಕಾಲಗಳಲ್ಲುಂಯೂ) ನನ್ನ ಕರ್ಣೇದುರಲ್ಲು ಅವಕಾರಗಳಲ್ಲು ಪ್ರಯೋಕಿಸಿ, ನನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ನನಗೆ ಕೈಕೊಮಾಡಲೊಂದು ಅದೃಷ್ಟವೆ (ವಿಧಿಯು) ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ (ಒಳ್ಳದಂಭವನಡಿಸಿ) ದ್ದರಿಂದ, ನನಗೊಕ್ಕೆರವೇ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆ ಮನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿಸು. (6)

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲು ಚೋರಕಿಯನ ಉದ್ಧಾರವಾವುದೂ ಚೋರ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೋಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು: ಚೋರಕಿಯನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳು ಬರುವುದಷ್ಟೆ. ಜನನ ಮರಣ ಸಕ್ಕರ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳು ಯಾವ ಅವನಿಗೆ ವಿಧಿಯಿದ್ದಂಕೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಚೋರಕಿನನಿಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆತ್ರಯಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದರಿಂದಲೇ ಕಿನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನೂ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಆತ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಅನುಗಾಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಭಗವಚ್ಛೇಷಿಯೇ. ಅಕ್ಕಲ್ಪವಾದ ಭಗವಚ್ಛೇಷಿಯೂ

ಕಟಾಕ್ಷವು ಚೇತನನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಚೇತನನೇ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಪೂರ್ತಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಅವನು ವಿರಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಚೇತನನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೊಡುವಂತೆ, ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ಬಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವತಾರವಲ್ಲವೇನು? ಆಯಾ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತನ್ನ ವಿಶೇಷಗುಣ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಚೇತನನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವುದು, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಇದೆಲ್ಲ ಭಕ್ತನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನು ತೋರುವ ಕ್ರಿಯೆಯೇ! ಭಗವಂತನನ್ನು ಭಕ್ತನಾದ ಚೇತನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಪ್ರಭಾವ್ಯವೇ ಈ ಭಗವತ್ಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಕ್ತನು ಏಡಿಬಿದದೆ ಡಾಕಿಕೊರೆಯುತಿರಬೇಕು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನನ್ನ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಾ ಮದ್ದುಮಾಡಿದ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಂದಲೂ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡೆ. ಭಗವದ್ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಗಳಿದೆ, ಕೊಂಬಿ, ನಿಗೂಢಶ್ರವಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅಳುವಿನ್ನು ನಿಂತು, ಹಾಡಿ, ಕುಣಿದಾಡುವುದೇ ನನಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನನಗೆ ಶಿಷ್ಯವಿತ್ತುಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಗವಂತನು ನನ್ನ ಇಂದಿನಿಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಾ ಅವತರಿಸಿ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತ ರೂಪವೈಭವಗಳನ್ನು ತೋರಿ ನನಗೆ ಮಡಿಕ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಪೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ನನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶರೀರವಿಡಿದು ಬಂದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಈ ಪೌಭಾಗ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರತ್ವವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುವಂತಾಗಿದೆ.

7. തിരിവിക്കിരമൻ തച്ചന്താമരൈക്കണ് ണമ്മാതണൻ
തച്ചുകണിവായ്,
ഉരുവിൽപൊലിന്ത തവണ്ണപ്പണിന്തുനിറൈന്ത
നൻ, നൻറുറൻറുൾ
ണിപ്
പരവിപ്പണിന്തു പല്ലാണ്ടിയുഴിന്റിന്പാട പങ്കയ
മേ,
മരുവിക്കതാഴുമ്മണമേകുന്താഴ്വല്ലിലകാൽ
തണൻവാമനനേ.

തിരുവിക്രമനേ ശൈന്ദമർപൈക്കണാ എമ്മാനേനേ ശൊല്ലുനിവായ്,

ಉರುವಿಲ್ ಪ್ರೋ ಅನ್ದವೆ ಪೆಳ್ಳಿ ವೆಳ್ಳಿಜ್ಞನಿ ಅತ್ತನನ್, ಎನ್ತೋನೆ ಅಲ್ಲಿ
ಪ್ಪೆರವಿ ಪ್ಪಣಿನ್ದು ವೆಲ್ಲಾಲಿಯುಂ ಅಲಿ ನಿನ್ ಪಾದ ವೆಜ್ಞಯಮೇ,
ಮರುವಿಕ್ಕೊಲುಮ ಮನಮೇ ಕನ್ದಾಯ್ ವಲ್ಲೆಲ್ಕ್ಕೋನೆ ವಾಮನನೇ
ಕಂವಿಕ್ಕರಮನ್ ಕ್ಕಿರಿವಿಕ್ಕಿರಮಣ್ = ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ, ಕೆಮ್ಮ
ಕಾಮಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೋ ರಕುಂ ಕ್ಕಾಮರಾಕಣ್ = ಕೆಂದಾವರೆಯಂಕೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ
ನಳ್ಳುಳ್ಳ, ಎಮ್ಮಾನ್ ರಂಮಾಣ್ = ಸ್ವಾಮಿ, ಎನ್ ಶೆಜ್ಞನಿವಾಯ್
ರಣ್ ರಕುಂಕುಕಣ್ಣಿವಾಟು = ನನ್ನ ಕೆಂಪ್ಪೆಡನ್ನೆನ್ನಂಕೆ (ಮದ್ದುರವಾದ)
ಬಾಯುಳ್ಳವನು, ಉರುವಿಲ್ ಒರುವಿಲ್ = ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋ ಅನ್ದ
ಪಾಯಿರುಕ್ಕು = ಕೋಳ್ಳಿಕುವ, ಪೆಳ್ಳೆತ ಪನಿಜ್ಞ ರಿವಲ್ಗಳಾಗಿ ಪಾಣಿ
ಞುಕ = ಬಳಿಯ ಪ್ಪೆಟಿಕ್ಕದ, ನೆಲತ್ತನನ್ ನ್ರಿಲ್ರಕ್ಕಣಾಣ್ = ಭೂ
ದವನು, ಎನ್ಲು ಎನ್ಲು ರಣ್ರು ರಣ್ರು = ಎಂಬುಬಗೆಬಗೆ
ಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಒಲಿಗಳಿ = ಒಂಂಕಿಸಿ, ವೆರವಿ ಪರವಿ = ನ್ತುತಿಸಿ,
ವಿನೆನ್ದು ಪಾಣಿರುಕ್ಕು = ನಮಸ್ಕರಿಸು, ವೆಲ್ಲೂಲಿಲೂಲಿ ಪಲ
ಒಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲಿ = ಅನೇಕಯುದಗಳು, ನಿನ್ ನ್ರಿಣ್ = ನಿನ್ನ, ಪಾದವೆಜ್ಞ
ಯಮೇ ಪಾಕ್ಕಪಟ್ಟುಕಯುಮೆ = ಪಾದಪಂಕಜವನ್ನೇ, ಮರುವಿ ಮರು
ವಿ: ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಕೊಲುಮ ರಕ್ಕಾಲಂ = ಕೇಳೆ ಮಾಡುವ,
ಮನಮೇ ಮಾಣಮೆ = ಮನಸ್ಸನ್ನೇ, ಕನ್ದಾಯ್ ಕ್ಕನ್ರಕ್ಕಾಟು = ಲುಂಟು
ಮಾಡಿದವನೇ (ಕಂದುಕೊಳ್ಳುವನೇ), ವಲ್ಲೆಲ್ಕ್ಕೋನೆ ಒಟ್ಟಿಲು ಕಾಣ್ಣ
= ಪರಮಾರ್ಥನು ಕಂಡೆಯಾ, ಎನ್ ವಾಮನನೇ ರಣ್ಣ ಒಟಮ್ಮಾಣೆ
= ನನ್ನ ವಾಮನನೇ.

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ, ಕೆಂದಾವರೆಯಂಕೆಕಣ್ಣುಳ್ಳ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮೀ, ಕೆಂಪ್ಪೆಡ
ನ್ನೆನಂಕೆ (ಆಕರ್ಷಕವಾದ) ಬಾಯುಳ್ಳವನೇ, ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋ ಎಂದ
ನಿಂದ ಕೋಳ್ಳಿಕುವ ಬಳಿಯ ಪ್ಪೆಟಿಕ್ಕದ ಬನ್ದವನೇ, ಎಂದು
ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಒಂಂಕಿಸಿ, ನ್ತುತಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಯುದ
ಗಳು ನಿನ್ನ ಪಾದಪಂಕಜವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಮನ
ಸ್ಸನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವನೇ, ನನ್ನ ವಾಮನನೇ ನೀನು ಪರಮಾರ್ಥನು (7)
ಕಂಡೆಯಾ!

ಮುಂದಿನ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ.
ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡುವಂತೆಯೂ,
ಆ ನಾಮಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಒಂಂಕಿಸುವಂತೆಯೂ,
ಭಗವದ್ಗುಣ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆಯೂ ಭಗವಂತನ

కిరువడినళ్లనే ఎరగి ఆశ్రయాలు బోడుచంకియూ మనస్సించాను వృద్ధు భృదవళ్ళవలేయిందలో! ఆలూర్వారు ఈ విషయవన్ను ర్ళశజ్జెకేయింద నిమ్మిందు కొండుళ్ళుకొండరే

నన్న వామనవనే, నీవను దామోదర్ను కండిరియా" — ఎంబుదే వర్షద వయస్సినవనాగి, అప్రతిమ మంత్రి అశ్వాకర్షణే బోలిజ్ఞ యాగి, కన్న రాజవ్యాలంకారదింద కండవరిల్లరన్నూ ప్రేమిసి ఆకర్షణకువంతే, బలభద్రవకేయి నిమ్మనే కుళ్ళబ్రిడ్డు బాంయిగా నడదు బందద్దు "ఈ బ్రిడ్డు బాంది పీనుకోళ్ళిదరి కొంచకేను ఇస్తే మేలేయూ కొంటకేను" ఎంబ మనస్సిన్న బలభద్రవకిరియిల్లా లుంటుమాడిద్దు. "ఇవను నా మోషకొ దామోదర్ భ్రోనలే! బాయిన వటువాగి ఇల్లా దయే మాడుపుదానే ఎంబ అనుమాన శుర్రిబాయిట నల్లా లుంటుమాడిద్దు. కన్న మోజేయిల్లా, యూరే యూరు మోజేయి నేలవన్నూ మాత్రవేయిగా మంత్రి, కన్న వింశ్వాసి యిన్న కోటి, బలయిన్ను ఆశ్చర్యాభిభూతకళనన్నాగిసి, "కొంటకే" ఎన్నిసికొండద్దు. మారుష్టాదల్లే, కానేంత్ర అద్భుత దామోదర్నందు కోలంచువుద కొంగా, ఎరాబొట్టు నిమ్మిందనూ బేళ్ళదు సంశద్దు. ఎల్ల లోశంకళన్నూ కన్న ఎరడోలే మోజేయళింద వ్యాపిసి, (భ్రమిసి) అళిదు బిట్టద్దు. ఆ బళిక కన్న (మూరనేయ) మోజే యిన్న, కైనా మ్రోగ్గినాగి బల ఆకర్షణయింద కేలవు మోలంచి, తాను నాటియిల్లద కర్తవ్యవిరియ కేలసు మోలంచి, అవనన్నుద్ధరిసిద్దు కొంగుసుత్తేయవను ఎంబ కిమ్మతియన్న అళిసి, అవనన్నుద్ధరిసిద్దు ఇదెల్లవూ వామనన దామోదర్య వేకాగి.

శ్రీవిక్రమ – భృదవంశద మూరు విక్రమగళు:- కన్న ముందు మోజేయిన్ను భూమండలవన్నెల్లా వ్యాపిసువంతే మత్తొంచి, అదన్ను అళిసికొండద్దు, ముందు ఎరడనేయ మోజేయిన్న మోలద ఎల్లరూ కన్నళిదా బ్రీదించి అదరింద ఎల్లనన్నూ అళిదుకొండద్దు ఎరడు. రాష్ట్రదరాజనాదరు నాటియిల్లద కొంగుసుత్తేయినాగి, భృదవంశ నన్నే 'యుగపురుష' నన్నాగి కన్న బళిగే కందుకొండ బలభద్రవకిరియన్ను కన్న శిరువడియ కెళగే ఆశ్రయవనసిక్కి లుద్ధరిసిద్దు మూరు.

ఆలూర్వారు హేళుత్తారే: స్వామీ, నాటియిల్లద నిన్న మనగళన్ను నిమ్మిందు కొళ్ళుత్తా, అవుగళన్నే బాయిగర్ మాడుత్తా, నిన్న అవ్యాకరు వడినళ్లనే ఎరగి, అవుగళ మోనేయల్లియే కొండిరబేకెంబ మనస్సిన్న నన్నల్లి లుంటుమాడిద్దిరియే. ఈ నిన్న దామోదర్యవన్ను

ಎಷ್ಟೊಂದು ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ! 'ವಾಮನ-ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ' ನಾಗಿ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಕಾರಣೀಭೂತನಾದ ನಿನ್ನ ಶಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ನನಗಿತ್ತು, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು

೪. ವಾಮನನೆನ್ ಮರಕತವಣ್ಣನ್ ಕಾಮರ್ಕ್ಕಣ್ಣಿನ್ನಾನ್
ಕಾಮನೆಪ್ಪಯನ್ದಾಯ್, ಎನ್ರೆನ್ರುನ್ ಕಳಲ್ ಪಾಡಿ
ಕಾಮನಕ್ಕನಾಯ್ ಪ್ಪಲಿಪಿತ್ತುಳಿತ್ತಿರೀಙ್ಗ, ಎನ್ನೈನ್ಕ್
ಕೋಮಳಂಕೊಡುಕ್ಕಾಯ್ ಉನಕ್ಕೆನ್ ಶೆಯ್ಯಿನೈನೆ ಶೀಲೇಶರನೇ.

ವಾಮನನ್ ವಾಮನನೇ ಎನ್ ಮರಕತವಣ್ಣನ್ = ನನ್ನ ಮರಕತರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನೇ, ಕಾಮರ್ಕ್ಕಣ್ಣಿನ್ನಾನ್ ಕಾಮಾರಿ ಕಣ್ಣಾಣಿಯಾನ್ = ಶಿವರೆಂಬ ಕಿರಿಯ ಮಗನೇ (ಬ್ರೆಂಡಂಶಿಷ್ಟನೇ), ಕಾಮನೆ ಪ್ಪಯನ್ದಾಯ್ ಕಾಮಿಸಿದವನೇ, ಎನ್ರೆಂ ಎನ್ರೆಂ = ಎಂದು ಬಿಡೆ ಬಿಡೆಯೂ, ಉನ್ ಕೆಲಿಲ್ ಉನ್ ಕಳಲ್ = ನಿನ್ನ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು, ಪಾಡಿಯೇ ಪಾಡಿ = ಹಾಡುತ್ತಲೇ, ವಿನೈನ್ದ ಪಣಿನ್ದು = ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕೋಮಳ = ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಮನತ್ತನನ್ ಆಂಯ್ ಮನಕ್ಕಿನಾಣ್ ಆಯ್ = ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, ~~ಕೋಮಳಂಕೊಡುಕ್ಕಾಯ್~~ ಪಿಲಿಪಿ ಶಿಲಿದಿ ಪಿಱವಿ ತ್ತುಳಿತ್ತಿರೀ = ಕ್ರೂರನರಕಂಗಳನ್ನು, ನೀಙ್ಗ ನ್ರೋಙ್ಕ = ನೀಗಿಸು ವುದಕ್ಕಾಗಿ (ನೀಗಿಸುವಂತೆ), ಎನ್ನೈನ್ = ನನ್ನನ್ನು, ಕೋಮಳಂ = ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸನ್ನು (ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು), ಕೊಡುಕ್ಕಾಯ್ ಕೆಡುತ್ತಾಯ್ = ಕೊಲ್ಲುವವನೇ (ನಾಶಮಾಡಿದವನೇ), ಉನಕ್ಕೆನ್ ಉನಕ್ಕು = ನಿನಗೆ, ಎನ್ ಶೆಯ್ಯಿನೈನೆ ಎನ್ ಕಾಯ್ಕೆಕೆನ್ = ವಿನು(ಪ್ರತಿ)ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು, ಎನ್ ಶೀಲೇಶರನೇ ಎನ್ ಶ್ರೀಧರನೇ = ನನ್ನ ಶ್ರೀಧರನೇ.

వామనునే, నన్న మురికిశరీరచ్ఛేద ఖండ్డాదవనే, పుండరీకాక్షనే, కామనన్న బీడోదవనే, ఎందు, నన్నశ్రోధ్ధరనే, బహుబడియూ నిన్న శిరువడిగళన్న డాకుత్తలే (డాడియలే) నమస్కరిసి, పరిశుద్ధవాద మనస్సిల్లవనాగి, ద్రుష్టిన పంకట్టవన్న నీగిసువంతే నన్న కేట్ట యోచనెగళన్న నాశవడిసిదవనే, నినగే నానేను ప్రీతి మూడబల్లే? (3)

భవవద్దునాను భవదింద, అవనన్నామస్మరణెయింద అనువ ముఖ్య పరిణామగళన్న ఇల్లి హేళలాగిదే: ఇంథల్లవాద మనస్సి నల్లి మూడిబరువ నానాబగెయ కేట్ట యోచనెగళన్న అదు నీగిదు వుదు. అంథ్ధ యోచనెగళిగే ఎడెయిల్లదంతే మనస్సన్న పరిశుద్ధగొ ళిసుత్తదే. ఈబగెయ ఎడెబిడదే - నావుగళల్ల హీనభావనెయింద దూరు యు పంకట్టదింద బిడుగడె పొందువుదు. ఇవెల్లవు మురడప్పరిణామవుగళే.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: స్వామీ, శ్రీధరనే, నిన్న వివిధనామగళన్న డాకుత్తా, అనుభవిసుత్తా, నిన్న శిరువడిగళి గే ఎరగుత్తా బందద్దర ఫలవాగి నీను నన్న మనస్సినల్లి మూడి బరువ కేట్ట యోచనెగళన్నెల్ల కొలగిసిదే. నన్న మనస్సిన్న పరిశుద్ధగొళిసిదే. అల్లదే, నన్ననన్న హీనజాతియ పంకట్టదిందలూ బిడుగడె మాడిదే. ఇదెల్ల నిన్న మురడువికెయే. ఇదక్కే ప్రీతియాగి నినగే నానేనన్న కొడబల్లే?

భవబంధనగళిగె మురడువికెయే ప్రీతియాగి, ఇన్నొబ్బ బాళ్కజ్జెయింద్ద, నమ్రతెయింద, భవబంధన శిరువడిగళల్లి యల్లి కొడదువుదు మాత్రవల్లదే, చోళేశనన్న మూడలు సాధ్య?

೧. ತಿರುಕ್ಕುರನ್ ತೆಯ್ಯ ತಾಮರೈక్కణ్ణన్ ಎನ್ರೆನ್
ನಿರಾಪ್ಪ ಕಲ್ ವಾಯ್
ವೆರೀಇ, ಅಲಮಂತು ಕಣ್ಕಳ್ನೀರ್ ಮಲ್ಕಿ ವೈವ್ವು
ಯಿರ್ತ್ತುಯಿರ್ತ್ತು,
ಮರೀಇಯ ತೋಯಿನೀ ಮಾಲೆ ವಿಣ್ಪಮ್ವಾರ ವೈಕುಂ
ವೈಕುಂ
ತಿರೀಇ, ಉನ್ನೀ ಎಯೆನ್ರುಳ್ ವೈತ್ತನೀ ಎಯೆನ್ನಿ
ನ್ರುಡಿ ಕಿಕಿನೇ.

೫ೀ ಇದರನ್ ತೆಯ್ಯ ತಾಮರೈక్కణ్ణన್ ಎನ್ರೆನ್ನೋನ್ರಾ ಪ್ಪಡಲ್ವಾಯ್
ವೆರೀಇ, ಅಲಮಸ್ಟು ಕಣ್ಣೋಡಲ್ಲ ನೀರ್ ಮಲ್ಕಿ ವೈವ್ವು ಯಿರ್ತ್ತು,

మరీఇయ శీవిన్నే మూళ వినోబమూ వళర మైఁడల్ మైఁడల్
ఇరీఇ, లున్నేలయిన్నళూ మైక్కన్నేయిన్నిరు డిలక్కేశనే.

శీరీఇవరన్ శ్రీరాధికారణ్ శ్రోద్ధరనే, శెయ్యకామర్నే
కణ్ణన్ రిఈయ్య కామర్ర కణ్ణాణ్ణ = కేందామళరియుంళే
కణ్ణుగళుళ్ళవనే, ఎన్నలు ఎన్నలు ఎణ్ణు ఎణ్ణు = ఎన్నుళ్ళే
ఎన్నుళ్ళా ఇరా వేఁడల్ శిర్రా బకల్ = రాత్రిరనలూ, వాంప్
వేరీఇ ఉయిర్ రెయిర్రిళి = పూయిందు ఒదరుళ్ళలే, అలమన్ను
అలమన్కు = వ్యళ్ళేవిట్టు, కణ్ణాడళ్ళా నీర్ ముల్గి కణ్ణుగళ్
నీర్మల్గి = కణ్ణుగళల్లి నీరు కుంబి, వేమా లుయిర్క్కు లుయి
ర్క్కు రెయిం ఉయిర్క్కు ఉయిర్క్కు = బిసి లుసరు చిమ్ముళ్,
మరీఇయు మరీఇయ = కూడికొండిరువ, శీవిన్నేడళ్ళా మూళ
కోవిగైగళ్ మారా = క్రూరభావనళు నాశవాముం వంశేయుం,
ఇనుమూ వళర ఇన్బం రెరా = ఇచ్ఛెయుళ్ళిరియు వంశేయుం
వేఁడల్ వేఁడల్ రెవుగళ్ రెవుగళ్ = ష్ణాష్ణా కూగ్, లున్నేల
ఉణ్ణిణా = నిన్ననున్న, ఎన్నుళ్ళా ఎణ్ణుగళ్ = నన్నల్లి, ఇరీఇన్నేళ్ళేన్నే
ఇరుక్కిణ్ణిక్కిణా = ఇరుట్టు కొండవనే, ఎన్ ఇరుడిలశీ
శనే ఎణ్ణ ఇరుడి కెరుణా = నన్న క్రష్ణేళేశనే.

శ్రోద్ధరనే, శేందామరియుంళే కణ్ణుళ్ళవనే, ఎన్నుళ్ళా ఎన్నుళ్,
రాత్రిరనలూ పూయిందు ఒదరుళ్ళ, వ్యళ్ళేవిట్టు (దుఃఖిసుళ్ళా), కణ్ణు
గళల్లి నీరు కుంబి, బిసి లుసరు చిమ్ముళ్, కూడికొండిరువ క్రూర
భావనళు నాశవాము వంశేయుం ఇచ్ఛెయుళ్ళిరియు వంశేయుం,
ష్ణాష్ణాకూగ్ నన్నల్లి నిన్ననున్న ఇరిసిట్టు కొండవనే, నన్న క్రష్ణే (9)
ళేశనే.

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: స్వామీ, క్రష్ణేళేశనే, నాను మాడి
ద్దు అతిశయవాగిన్న నాదద్దే అల్లవే? నిన్న శిరునామెగళన్ను, శ్రీధర,
కుండరీకాక్ష, ఎందు హుంకారవి, ఎద్దేబడదే ఉచ్చరిసుత్తలే బంద.
నన్న కణ్ణుగళల్లి నీరు కుంబితు. నిన్న దర్శనవాగలల్లవేందు వ్యళ్ళే
దిచ్ఛాయితు. దుఃఖిసుత్తా నిట్టుసిరు బిడుత్తిద్దే. ఇంథ పరిస్థితియల్లి
నీను నననేక్కే లేకేంబరియల్ల! ష్ణాష్ణాకూగ్ నన్నల్లి ఇచ్ఛె బళిరు
లేందూ, నన్నల్లి కూడికొండు బందిరువ పాపరాశియెల్లవూ నాశవా
గోదలేందూ, ననగే ఆనంద దిచ్ఛలేందూ, నీనల్లి బందు నన్నల్లి

Gurani Srinivasan

ಸಲಸಿದೆಯಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯ ಕೀರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯಲಿ? ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಲಿ?

'ಹೃಷೀಕ' ಎಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿ, ನಿಯಾಮಕನಾಗಿರುವವನು ಹೃಷೀಕೇಶ – ಭಗವಂತ

10. ತಿರುಕ್ಕಕೈತಲೈಮ್ ಪಿರಾನ್ ತಿಲತ್ತೈಯರಕ್ಕರ್ ಕುಲಮ್,
ಮುರುಡು ಕೀರ್ತ್ತಿ ಪಿರಾನ್ ಎಮ್ಮಾನಮರರ್ ಪೆಮ್ಮಾನೆನ್ ಱೆಂಱು,
ತಿರುಡಿಯಾಗಿಲ್ ನೆಂಜೇ ವಣಂಗು ಕೀರ್ಣ
ಮರುಡಿಯೆಱುಮ್ ವಿಡೇಲ್ ಕಣ್ಡಾಯ್ ನಮ್ ಪಿಱಪ್ಪ
ನಾಮಿನಯೇ

ಇರುಡೀಕೇಶನೆಮ್ಬಿರಾನ್ ಇಲಙ್ಗೈಯರಕ್ಕರ್ ಕುಲಮಾ,
ಮುರುಡು ಕೀರ್ತ್ತಿ ಪಿರಾನ್ ಎಮ್ಮಾನಮರರ್ ಪೆಮ್ಮಾನೆನ್ಱೆಂಱೆನ್ಱು,
ಕೆರುಡಿಯಾಗಿಲ್ ನೆಂಜೇ ವಣಂಗು ಕೀರ್ಣ ಮಱಿಯಱಿನ್ಱು,
ಮರುಡಿಯೇಱುಮ್ ವಿಡೇಲ್ ಕಣ್ಡಾಯ್ ನಮ್ಬಿ ವಿಱುವಿನಾಮುನ್ನೆಯೇ

ಇರುಡೀಕೇಶನ್ = ಹೃಷೀಕೇಶಾ, ಎಮ್ಮಪಿರಾನ್ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಇಲಙ್ಗೈ ಅರಕ್ಕರ್ ಕುಲಮಾ ತಿಲಙ್ಗೈ ಅರಕ್ಕರ್ ಕುಲಮ್ = ಲಂಕೆಯ ರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲವ, ಮುರುಡು ಮುರು = ಒರಟುತನವನ್ನು (ದುಷ್ಟತನವನ್ನು), ಕೀರ್ತ್ತಿ ಕೀರ್ತ್ತಿ = ಕೀರ್ತಿಯ, ಪಿರಾನ್ ಪಿರಾನ್ = ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಎಮ್ಮಾನ್ ಎಮ್ಮಾನ್ = ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನೇ, ಅಮರರ್ ಪೆಮ್ಮಾನ್ ಅಮರರ್ಪೆಮ್ಮಾನ್ = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ (ಅಮರರ) ಒಡೆಯನೇ, ಎನ್ಱು ಎನ್ಱು ಎನ್ಱೆನ್ಱು = ಎಂದು ಎಂದು, ಕೆರುಡಿ ಯಾಗಿಲ್ ತಿರುಡಿ ಆಗಿಲ್ = ಅರಿಯುವೆಯಾದರೆ, ನೆಂಜೇ ನೆಞ್ಜೇ = ಮನಸ್ಸೇ, ವಣಂಗು ವಣಂಗು = ನಮಸ್ಕರಿಸು, ಕೀರ್ಣ ಕೀರ್ಣ = ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು, ಅಱಿನ್ಱು ಅಱಿನ್ಱು = ಅರಿಕುಲಗಳೇ, ಅಱಿನ್ಱು ಅಱಿನ್ಱು ಅಱಿನ್ಱು = ಅರಿಕುಲಗಳೆಂಬವನಾಗಿ, ಮರುಡಿ ಮರುಡಿ = ಮತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ಮರುಡಿ = ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು, ವಿಡೇಲ್ ಕಣ್ಡಾಯ್ ವಿಡೆಲ್ ಕಣ್ಡಾಯ್ = ಬಿಡಬೇಡ ಕಂಡಿಯಾ, ನಮ್ಬಿ ನಮ್ಬಿ = ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನಾದ, ವಿಱುವಿನಾಮುನ್ನೆಯೇ ವಿಱುವಿನಾಮುನ್ನೆಯೇ ಪಿಱಪ್ಪಿನಾಪಿನೆಯೇ = ವಿದ್ಯುನ್ನಾಭನನ್ನೇ

ಹೃಷೀಕೇಶಾ, ನನ್ನೊಡೆಯಾ, ಲಂಕೆಯ ರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲದ ದುಷ್ಟ-

Garani Srinivasan

మూర్తిరూపమును కీర్తించిన స్వామియే నమ్మకస్వామియే, అమరర
(నిత్యసూరుల) ఒడేయనే ఎందు ముంకాగి అరియువొందాదా?
మనస్సే, నమస్మరిసు దివ్యవన్న(నిత్యవన్ను) అరిరుసోలే అరిసుకొండవ
నాగి, నమ్మ నవ్యేశ్వరనాద పద్మనాభనన్నే మత్తే (ఆశ్రయిసి) భక్తి 10
మాడువుదన్ను బిడబేడ కండేయా.

ఆళ్వారరు హేళ్తారే: మనస్సే, భక్తవంశరన్ను కూరిసు, అవన
కృపేయన్ను సౌందర్యవన్ను సామర్థ్యవన్ను హొగళి. అవన కరుణా
గళన్ను అనుసంధానమాడుత్తా అవ్యవగళన్ను కూరిసు నిశ్చితవాగి అంకుకోల
ఇంద్రియగళ ఒడేయనాగి, అవ్యవగళన్ను నివారిసువవనాగి, నమ్మ ఒడేయనాగి,
అమరరాద నిత్యసూరిగళ ఒడేయనాగి స్వామి ఇద్దానే. అత్యంత ఘటనెగళింద
లంకేయ రాక్షసర కులద ఒడేయనాద రావణన కిరీటవన్ను బిదిసిదవనల్లవే?
ఇంథ భక్తవంశరన్ను అరిసుకొళ్ళువుదరింద, అవనన్ను బిడదే ఆశ్రయిసి
వుదరింద, దృఢవాగి భక్తి మాడువుదరింద, స్వామియు నమగాగి అవతరిసి
వవన్ను కృపే మాడువను. ఆద్దరింద మనస్సే, భవ్యేశ్వరనాద పద్మనాభన
తవ భక్తవంశరనే నమస్మరిసు. అవనన్నాశ్రయిసు. భక్తి మాడు. నీను
బుదారగొళ్ళుత్తే.

పద్మనాభ - నాభియల్లి కమలవు బుద్ధివుదు, ఇకుముర్తియన్ను
బిడేయిరు. ఆద్దరింద. (నాభియల్లి కమల చిరువనాద్రాంద) పద్మనాభ.

11. పల్ల నూపణియర్ వణ్ణమెయరుం పెరుంశీర్ తలైవన్,
ఎల్లార్ ఉనైశ్శెయ్గ్గుం శుట్టముం ఎనక్కే కణ్ణాల్ కండు
కుల్లాత్ తుయిల్ మరందు కార్ముగిల్ పోలుమ
మెల్లియ నల్ అణైమేల్ విశుమ్బోర్ పరాన్ ఎన్నై
వల్లానే వందు వాయ్ తిరవాయ్ ఎన్ది
కొల్లామే కోదుకలముడైయ పావాయ్
ఎళుందిరాయ్ పాడి ఇప్పరిశు ఏలోర్ ఎంబావాయ్

పల్లాణు పల్లాయిరత్తు = నూరు, ఉయర్వు = ఔనగింతలూ మేచ్చుగె, అలి ఆగ = ఇల్లదంతె, ఉయర్వుమ ఉయర్వుం = ఎంతెయన్నూ (ఔన్నత్యవన్ను), పేరు

పెరు = కోట్టన, శిలలోనే శ్రీరనొణ్ణ = సామర్థ్యవుళ్ళవనూ, ఎల్లవిరన్ ణత్రుబరణ్ణ = నన్న విరనూ, (నన్నకడెయువనూ), ఎన్నప్పె ణణ్ణొణ = నన్ననూ, ఆక్క కొళ్ళు ఆకక్కి కొకాణ్డు = అంగీకరిసి, ఎనక్కే ణాణకకొక = ననగే అయే, కన్నప్పె కాణ్ణొణ = కన్ననూ, కన్న కాప్తకొ = ఒప్పిసికొండ, కల్పవృక్షవు కరుబకం = కల్పవృక్షదంతవనూ, ఎన్ అముదవు ణాణ్ అముకాం = నన్న అమృత కారవను, కార్ముగిల్ పోలువ కారుముకిసి బరుత్తుం = కాముర్గిలనంతవనూ, వేళ్ళడవు నల్ వేలువిన్ బెణకు కుడుం కుప్ప ఎదిరుబణ్ = కిరువేంకట ఎంబ ఉక్తవాద బిల్ల దల్లి నేలసిరువనూ, విశుమిత్రర్ పిరాన్ విశ్వామిత్రరు బారద్వాజ = నిత్యసూరిగళ కుడియనూ, ఎన్నప్పె ణాయకా = నన్న స్వామియూ ఆగిరువ, కామోదరనే. దామోదరనే.

పద్మనాభనూ, ననగింతలూ కొట్టాగి ఇల్లదంత సౌన్నర్య వన్నూ బలు కొట్టన సామర్థ్యవుళ్ళవనూ, నన్న కడెయువనూ నన్ననూ అంగీకరిసి (కన్నవనన్నాగి మాడికొండు), కన్ననే ననగే ఒప్పిసికొండ కల్పవృక్షవాదవనూ, నన్న అమృతవాదవనూ, కాముర్గిలనంతవనూ, కిరువేంకటవెంబ శ్రేష్ఠవాద బిల్వదల్లి నేలసిరువవనూ, నిత్యసూరిగళ కుడియనూ, నన్న స్వామియూ ఆగిరువ దామోదరనే. (11)

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: మనస్సే, కృష్ణనంతహ సుందరవాద రూపవుళ్ళవనాగి అనుకూలనే. శ్రేష్ఠకర్తనాగిరువ ఆకాశముర్తియ బ్రహ్మ నన్నే కన్న నాభి కమలదల్లి స్వామియు బిడిదిద్దానే. సౌన్నర్యదల్లి అనసూయరంతలూ కొట్టనవరాగల కొట్టనదాగల ఇల్లవే ఇల్ల. అవన సామర్థ్యకోసా కాటియిల్లద్దు సనకాదిఋషిగళనూ సర్వజ్ఞర్తు ఆగిరువ కృష్ణనంతను ననగే కైకేమాడిదాన్. నన్ననూ కన్నవనన్నాగి మాడికొండిదాన్. అల్లదే కన్ననే ననగే ఒప్పిసికొండిదాన్. కల్పవృక్షద దాగే నన్న ఎల్ల కోరికెగళన్నూ ఈడేరిసుత్తానే. ననగే అమరత్వవన్ను దయపిసుత్తానే. సామర్థ్యవుళ్ళ

ಡಾನೆ ಅಕ್ಕಾಕಷ್ಟೇಕನಾಗಿ ವಿರಮೋದಾರಿಯಾಗಿದ್ದನೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವಳಾದರೂ, ನನಗೆ ಸಹೋದರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ದಾಮೋದರನೆಂಬ ಕಿರುನಾಮವುದಾದ ಶೌಚಕ್ಕೆ ನಿಂತ ನಾಮ ಅವನೇ

ದಾಮೋದರ - ಭವನಂತೆಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಯಶೋದೆಯು ನಾಕುಮುನಾಗಿ ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಮನೆಮನೆಗೂ ತಲಿಬದಿದ ಪ್ರೀತಿಕರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ಬೆಣ್ಣೆ, ಕುಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಕುಡಿದು, ಚೆಲ್ಲಿ, ಸೂಲಕಿಯಿಂದ ಕೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಡೆಯಲಾರದೆ ಅವರು ಬಂದು ಶ್ರೀಯಶೋದೆಯಲ್ಲಿ ದಾಂತೆಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ, ಹೀಗೆಯೇ ಯಶೋದೆ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ್ದಾದ ಬಿರಲುಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದಳು. ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಗಿಸಿಕೊಂಡವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು 'ದಾಮೋದರ' ನಾದನು.

12. ಕಾಮೋಕರಣೆ ಕ್ಕಣಿಮುಕಲ್ಲವಣೆ ಞಾಲಮುಣ್ಣವಣೆ,
ಆಮೋಕರಮಱಿಯ ಒರುವರ್ಕ್ಕಕಣ್ಣಱಿಕಾಞ್ಞಮವರ್ಕಳ್,
ಕಾಮೋಕರನುರುವಾಯಿ ಶಿವಱಿಲೂಕುಮ ಶಿಕ್ಕೆ ಮುಡಲೂಕುಮ,
ಆಮೋಕರಮಱಿಯು ಎಮ್ಮಾನ್ಮೆಯೆನ್ನಾಲಿ ವಣ್ಣನ್ಮೆಯೇ.

ದಾಮೋದರನೆನ್ನ ಕಾಮೋಕರಣೆ = ದಾಮೋದರನನ್ನು, ಕಣಿಮುಕಲ್ ವಣೆ ಕಣ್ಣಿಮುಕಲ್ಲವಣೆ = ಕಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನಾದ ಆಡಿದಾರಣನನ್ನು, ಞಾಲವುಂ ಉಣ್ಣವನೆ ಞಾಲಮುಣ್ಣವಣೆ = ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಂಡವನನ್ನು, (ಕೂಡು). ಕರಮೋ ಕರಂ = (ಅವನ) ಗುಣ ಮತ್ತ್ವವನ್ನು, ಒರುವರ್ಕ್ಕ ಕ್ಕೆರುವರ್ಕ್ಕಕ್ಕ = ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಱಿಯ = ಅಂತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಆಮೋ ಆಮೋ = ಧಾರ್ಷ್ಯ ವಾದೀಕ್ಷೇ, ಎನ್ನಾಲೋ ಎಂಬ ಕೊಂಡೇ, ಕೊಲುಮವರ್ಕಳ್ ಎಕಾಕ್ಷಮವರ್ಕಳ್ ಎಕಾಕ್ಷಮವರ್ಕಳ್ = (ಅವನನ್ನೇ) ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರು, ಕಾಮೋಕರನ್ ಕಾಮೋಕರಣ್ = ದಾಮೋದರನ, ಉರುವಾಯಿ ಒರು-

ವಾಚಿಯ = ದೇಹವಾಕಾರವನ್ನು, ಶವಲೋಕುಮ ಕ್ರಿವಿಪ್ರಕುಂ = ಶವಸಹಿತ, ಶಿಶ್ಲೆಮುದಲೋಕುಮ ಕ್ಷೀಣಕ್ರಮಕಪ್ರಕುಂ = ವಿಶಾಮ ಮಿಸಹಿತ (ಚಕ್ರಮುರ್ಮಿಮ ಪ್ರಕ್ಷಿಸಹಿತ) ಎಮ್ಮಾನ್ಲೆ ಗಂಮಾಗಿಣ = ನವ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೆಯೆನ ಆಲಂಪವರ್ಣನೆಲ್ಲೆಯೇ ಗಣ ಸ್ತ್ರೀ ಖಣಾಣಾಣಿ ಯ ಉ = ನನ್ನ, ಕಡಲವರ್ಣನನ್ನೇ (ಶ್ರೀಕೃ), ಶರಮ ಕ್ರೂರಂ = ಸುಂ ಮಚ್ಚವನ್ನ, ಅಲೋಯ ಜವೇ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಿಮಾ = ಅಂಯಲು ಬಾಧ್ಯವಾಮುವ್ರದೇ?

ದಾಯೋದರನಾದ, ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನಾದ, ಆದಿಕಾರಣನಾದ, ಲೋಕ-ಗಳನ್ನುಂಡವನಾದವನ ಸುಂ ಮುಚ್ಚವನ್ನು ಯಾರಿಂದಾದರೂ ಅಂಯ-ಕೆಳ್ಳಾಲು ಬಾಧ್ಯವಾಡೀಕೇ ಬಂದುಕೊಂಡೋ (ವಿನ್ನರ್ಕಳೇ) ಅವನಲ್ಲೆ ನಮಸ್ಥಿಂಪುವವರು ಆ ದಾಯೋದರನ ದೇಹವಲ್ಲೇ ಆಗಿರುವ ಶವಸಹಿತ ಚಕ್ರಮುರ್ಮಿಮ ಪ್ರಕ್ಷಿಸಹಿತ (ವಿಶಾಲುಮಸಹಿತ), ನಮ್ಮನ್ನಿಪ್ಪ ಮಿಯೂ ಕಡಲವರ್ಣದವನೂ ಆಗಿರುವವನ ಸುಂ ಮಚ್ಚವನ್ನ ಅಂಯು ಕೊಳ್ಳಾಲು (12) ಬಾಧ್ಯವಾಮುವ್ರದೇ?

ಭವಬಂಧನ ಅಂಯು ಎಷ್ಟು? ಅವನ ಸುಂ ಮಚ್ಚವೇನು? ಈ ಬಗೆಗೆ ಈ ನಾಶ್ರಂ ಪ್ರಕಾಶ್ಯವನ್ನ ಅಂಯುಕೊಂಡುಕ್ಕದೆ

ಆಲಂಪ್ಪಾರರು ಪೋಲ್ಲುಕ್ಕಾಕೆ: ಭವಬಂಧನು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಅಂಯು ಯುಳ್ಳವನು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅವನೇ ಕಾರಣನು. ಜನಕ್ಕೈಷ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾನ, ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವನೂ ಅವನೇ. ಲಯಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಕೊನು ಕ್ಕೈಷ್ಟ ಸದ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅಳ್ಳಾರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರಾಣಿ ಕೆನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಲುಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೆನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲು ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರು ಕ್ರಿಷ್ಟಯಾ ವರಕೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸುಂ ಪ್ರಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಕ್ಕಂಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು. ಅವನ ಸುಂ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಅಂಯುಕೊಳ್ಳಾಲು ಯಾರಿಂದ ಕಾನೇ ಬಾಧ್ಯವಾಡೀತು? ಅವನ ದೇಹದ ಬಲಭಾಗವೇ ಆಗಿರುವ ಶವಸಹಿತವಲ್ಲಿ, ಅವನ ನಾಭಿಕಮಲ ದಲ್ಲೇ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶಾಮುಮಸಹಿತವಲ್ಲಿ ಅವನ ಸುಂ ಮಚ್ಚವನ್ನ ಅಂಯುಕೊಳ್ಳಾಲು ಬಾಧ್ಯವಾಗಾದೆಯೇ? ಎಂದುಮುಂ ಕಾ ಸಿಂಹಿಸುತ್ತಾ, ಭವಬಂಧನನ್ನ ಕೊಲೆಗೆದುಕ್ಕಾ, ಅವನ ತೆರುವಡಿ ಗಳನ್ನೇ ಎರಮುಕ್ಕಾ ಕೊಲರ್ಳೆಯಿವ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಂಯುವ ಅಲ್ಪಕೆ-ಗಾಗಿ ಭವಬಂಧನ ಸುಂ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಕೌನ್ನರ್ಕ್ಕಾಗಿ, ತಮಸುಂಟಾದ

ವಿನ್ನಯು ಶ್ರೀಯರ್ದನಲ್ಲಾ ಯೂ ಶ್ರೀಶಜ್ಞ ಶ್ರೀಯಲ್ಲಾ ಯೂ ಸಲಾಡುತ್ತಾಗಿ

13. ವಣ್ಣಾ ಮಾ ಮಣಿ ಕೋಕಾಕ್ಕಿಣಿಯ ಅಮರರ್ ಕೂಲಮಕಣ್ಣಾ,
ಕಣ್ಣಾಣಿ ನೆಡುಮಾಲೆ ನಕ್ಕಣ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕ್ಕೋಲಿನ್,
ಪಣ್ಣಿಯ ತಮಿಳ್ ಮಾಲೆ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ನಿಂಬ ಪ್ಪ
ನ್ನಿರಣ್ಡುಂ,
ಪಣ್ಣಿಲ್ ಪನ್ನಿರುನಾಮಪ್ಪಾಟ್ಟು ಅಣ್ಣಾಲ್
ತಾಳಾಣೈಕ್ಕೀಳೇ

ವಣ್ಣಾ ಮಾ ಮಣಿ ಶ್ರೋಲಿಯೈ ಅಮರರ್ ಶೆಲ್ವೆ ಮುಡನ್ನೈ,
ಕಣ್ಣನ್ನೈ ನೆಡುಮಾಲೈ ಕೆನ್ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕ್ಕೋಲಿನ್,
ವಿಣ್ಣಿಯ ತಮಿಳ್ ಮಾಲೈ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ಳನೈ ಪ್ಪಿನ್ನಿರಣ್ಡುಮಾ,
ವಿಣ್ಣಿಲ್ ಪಿನ್ನಿರು ನಾಮಪ್ಪಾಟ್ಟು ಅಣ್ಣಲ್ ತಾಳ್ಣೈ ಪಿಕ್ಕುಮೇ.

ವಣ್ಣಾ ವಣ್ಣಾಣಂ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಮಾ ಮಣಿ ಶ್ರೋಲಿಯೈ (ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಾದ ಸೀತಾ ಮಣಿಯಾಗಿ) ಶ್ರೀತಾಳವುಳ್ಳವನನ್ನ, ಅಮರರ್ ಶೆಲ್ವೆ ಮುಡನ್ನೈ ಅಮರರ್ ಕೂಲಮಕಣ್ಣಾ = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಒಡೆಯನನ್ನ, ಕಣ್ಣನ್ನೈ ಕಣ್ಣಾಣಿ = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯನ್ನ, ನೆಡುಮಾಲೆ = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನ, ಕುರುಕೂರ್ ಚಡಕೋಪನ್ = ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರೆಂಬ ತಿರುನಾಮವುಳ್ಳ ಶಠಕೋಪ ಮುನಿ, ವಿಣ್ಣಿಯ ಪಣ್ಣಾಣಿಯ = ರಚಿಸಿದ, ತಮಿಳ್ ಮಾಲೈ = ತಮಿಳಿನ ವಿಶೇಷ ಮಾಲೆಯಂದ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್ = ಒಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇವ್ವೈ ಪಿನ್ನಿರಣ್ಡುಮಾ = ಇವು ಪನ್ನಿರಣ್ಡುಂ = ಈ ಹನ್ನೆರಡನ್ನೂ, ವಿಣ್ಣಿಲ್ ಪಣ್ಣಾಣಿಲ್ = ರಾಗವಿಂದ ಹಾಡಿದ, ಪಿನ್ನಿರು ನಾಮಪ್ಪಾಟ್ಟು ಪನ್ನಿರುನಾಮಪ್ಪಾಟ್ಟು = ಹನ್ನೆರಡು ತಿರುನಾಮಗಳ ಹಾಡು ಅನ್ನಲ್ ಅಣ್ಣಾಲ್ = ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ತಾಳ್ ತಾಣ್ = ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನ, ಅನ್ನೈ ಪಿಕ್ಕುಮೇ ಅಣೈಯಿಕ್ಕುಮೇ = ಸೇರಿಸುವುದು

ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದಿವ್ಯನೀಲಮಣಿಯ ಶ್ರೀತಾಳವುಳ್ಳವನನ್ನ, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಒಡೆಯನನ್ನ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯನ್ನ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನ ತುಂಬಿದ ತಿರುಕ್ಕೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಶಠಕೋಪ ಮುನಿ ರಚಿಸಿದ ತಮಿಳಿನ ವಿಶೇಷ ಮಾಲೆಯಾದ ಒಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಈ ಹನ್ನೆರಡು ರಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹನ್ನೆರಡು ತಿರುನಾಮಗಳ ಹಾಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ

శిరువడికళ్ళన్నీ శబ్దమే నిర్ణయిస్తుంది

ఇదు ఈ శిరువాయ్ మొళియ శక్తియు వాశగర్. అళగాన శ్రేష్ఠనాద ఇంద్రనీలమణియ దివ్యప్రకాశదంతే దేహకాంతియుళ్ళవనూ (జ్యోతిశ్చక్రవర్తినీనూ), వీరదల్లదున వీరమవద దల్లి వాసనెయ నిశ్శబ్దగుహెయళగే బిడియనాగి అవరనిల్లాడం నాగిరువవనూ, ఇడలూలక వాసనెయళగే అశ్వాంశదిందలభ్యనాద శాస్త్రవన్ను శానేందు శోళిసిత్తిరువుదక్కాగియే అవతరిసి, శిస్సు ఆశ్చర్యగొండదచ్చరుణిచిత్తేశ్వరియళుంద మేరెద శ్రీశైలప్రకాశియు యాదవనూ, భవదరక్షకనూ, భవభేదకర్తనూ ఆద బ్రహ్మనవం శన, క్షేదాయళే, శారుణ్య, నామకర్ణ చలుంశాద అనంత శల్యాణ గుణగళన్ను కరుణిసు, దివ్యనాద లీలెయల్లి, అంశిది యున్న అళువడిసుశోండు, రాజరనిచ్ఛసిదంతే డాడి కెలదిగు నువంద్ధ ఇందు నాపార వాశగమూలరియున్న శివిల్లిచల్లూరిసి, డాడి, ఆనందిసి, బ్రహ్మనదల్లిర్ద వొడెయరు వవను శోభిసిద శిరుశ్లోకవన్ను రుద్రూపిత శక్తిమంత్రవేనెంబ బిరుదవచ్చిత్తు.

ఈ శిరువాయ్ మొళియ హన్నెరడు వాశగళు నాదిదాద శబ్దమిళ్లుమూలెయు ఇందు భిన్నవాగిర్ద. భిన్నవంతన హన్నెరడు శిరునామగళన్ను ఇందిగిందు వాశగదల్లి బళసిశోండు, ఆమూలక భిన్నవంతన ఇంతియంయన్ను స్తుతిసి పాడలాగిదే. ఈ హన్నెరడు వాశగళన్నే రాగబిద్ధ పాడువుత్తా, భిన్నవంతన హన్నెరడు శిరునామగళన్ను అనుసంధాన మాడుత్తా బరువుదర ధీలవాగి భిన్నవంతన శిరువడికళు శబ్దమే లభ్యవాగువుత్తవే. ఇంతిదే ఈ శిరువాయ్ మొళియ ధీలక్రమ.

———o———

26.5.80

శిరువాయ్మొళి - ఎరడనేయ దశం - ఎంటనేయ శిరువాయ్మొళి

తిరువాయ్మొళి - ఇరండామ్ పత్తు - ఎట్టామ్ తిరువాయ్మొళి

8. అణ్ణీవదరవణ్ణై మేల్ - అణైవ తరవిణైమేల్

1. అణైవతరవిణై మేల్ పూంపావైయాగుం
పుణర్వదు, ఇరువరవర్ ముదలుం తానే,
ఇణైవరమ్బైపొరుట్టుం వీడుముదలాం,
పుణీలవన్ పిఱవిక్కడల్ నీన్ద్రువార్క్కే

అణ్ణీవదు అణైవతు = వివడిసిరువ్రదు అరవు అణ్ణీమేల్ అరవు అణై మేల్ = శేషపర్యంకమీద, పూవై పూపాణవ = లక్ష్మీదేవియ, ఆదిమ ఆగుం = హృదయవస్తు, పుణర్వదు పుణర్వతు = కూడిరువ్రదు, ఇరువర్ అవర్ ఇరువర్ అవర్ = ఆదియుం (కారణమాన) తానే, అవరిబ్బరుక్కుమ్ ముదలుమ్ తానే ఇణైవన్ ఆగుం ఎన్బపొరుడగుం = ఎల్లా వస్తుగళుమాగుం కారణమాగిరాన్, ఎడు వీడు = విడుదలైయై (మోక్షత్తై), ముదల్ ఆగుం = కారణమాగిరాన్, పుణీలవన్ పుణైవన్ = ఈడాగిరాన్ (రక్షిత్తు), పిణీ కడల్ నీన్ద్రువార్క్కే పిఱవిక్కడల్ నీన్ద్రువార్క్కే = 'పుట్టు' ఎంబ చడలన్ను ఈజి దాటువవరుక్కే:

వివడిసిరువ్రదు శేషపర్యంకత్తిలే కూడిశొండిరువ్రదు లక్ష్మీదేవియ హృదయవస్తు. అవరిబ్బరుక్కే ఆదియుం (కారణమాన) తానే. ఎల్లా వస్తుగళుక్కుమ్ కారణమాగుం తానే. విడుదలైయై (మోక్షత్తై) కొడుప్పవనుం తానే. పుట్టు ఎంబ చడలన్ను ఈజి దాటువవరుక్కే ఈడాగిరాన్ (రక్షిత్తుగిరాన్) తానే.

(1)

భగవంతనైపట్రువతిలేయే ప్రాప్తియున్ను పురుషార్థవన్ను ఇల్లామలిరుక్కుమే.

"వివడిసిరువ్రదు శేషపర్యంకత్తిలే" - భగవంతను సర్వేశ్వరనిట్టుకొండిరువదాల్, షీరశాగరత్తిల్ శేషశయనత్తిలే యిరుక్కవేణుం. ఇదు భగవంతన నిత్యవిభూతియాగుం!

"కూడి కొండిరుచ్చదు లష్మీదేవియు ధ్రువయవన్న" – నీళ్ళలోళ్ళయిన్
ప్రదళ్లు లష్మీదేవి. ఆకేయు ధ్రువయవన్నే భృగువంశను పిలుసుకొం
డు' అదకొండనే కూడి కొండిద్దాను. [శ్రీదేవియున్న పురుషకారళు
ఎన్నుకొళ్ళి. కయలియే మూశిద నేళ్కు శ్రీదేవి భృశ్చగళ్లు కరుణిసి భోళిసి
దు అవనన్ను ధ్వంసమాడిబిడుత్తారెందు భృగువంశదల్లి పురుషకారనడిసి అవనన్ను
భృగవళ్యనేయుంటాగువంతే మాడుత్తాళే.]

అవరంబ్రహ్మనే ఆదియూ కారణవల్ల శానే" – 'అవరు' ఎందరే
చతుర్ముఖబ్రహ్మ మత్తు రుద్రరు. భవోద్భవరాద భృగువంశను
ధ్యాష్ట, సృష్టి, లయ కొయిడవళిగాగి, ఎల్లక్కు ఆదియూ కారణవల్ల
ఆగి, ధ్యాష్టకొయిడవన్ను కొడువ ధ్యాష్టసద (శన్న నాళిగములదల్లి
ధ్రువబ్రహ్మ) చతుర్ముఖనిగూ, లయకొయిడవన్ను శన్న మత్తొందు
ధ్యాష్టయాద రుద్రనిగూ వహిసికొట్టను. ఆద్దరింద, అవరంబ్రహ్మరుద్రరి
గూ, అవరకొయిడక్కు భృగువంశనే మూల. అవనే కారణ
వల్ల, అవరకొయిడక్కు భృగువంశనే మూల.

"ఎల్లా వస్తుగళ జోగిసికొడువవనాదుదరింద జోడు' – ధ్యాష్టయల్లిరువ
ఎలా భోగద అభోగద వస్తుగళన్నూ భృగువంశస్థను అల్లిరువ
అవ్యగళ నివారిసువవనాగి, ధ్యాష్టయాగిరుత్తాను. ఆద్దరింద అవ్యగళ
ఎడెబిడదె జోగిసికొడువవ భృగువంశ.

"బిడువడిసిద కారణవూ జోడు' – భవోద్భవరాద భృగువం
శన మూరు రీతిగళాద బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వర – ఇవరు
ధ్యాష్ట, సృష్టి, లయగళిగే కర్తరాదరు. ఈ కొయిడగళు శాశ్వతవల్ల
నడెయుత్తలే ఇరుత్తవెయుష్టే. ఇవుగళింద ఆభేసి దాటి
హోగలు ధ్రువబ్రహ్మనే మోక్ష అథవా బిడుగడె. భవోద్భవరాద
భృగువంశనల్లదే, మోక్షవన్ను నీడువుదక్కే చతుర్ముఖరియాదరూ
సాధ్యవిల్ల.

"ధ్రుష్టు ఎంబ కడలన్ను ఈజు దాటువవనే ఈ డాటిద్దానే'
– 'ధ్రుష్టు – నావు' ఎంబవు భోగదనన్ను బిడిసికొళ్ళలారదె
బంధనదల్లి సిక్కిసికొళ్ళుత్తవే. ధ్రుష్టు – అదరొందిగే నడెయువ
చిళ్ళవణిగే, కవుడ, ఇత్యాదిగళు ఈ 'దాటి'నొందిగే కొళ్ళెయం
తాగి కొనెనేరువంతే ఆదరిగి, మత్తే ధ్రుష్టు, మత్తే కవుడగళు,
మత్తే దాటు – హీగే, కొనెనేరువంతే నడెదు ధ్రువబ్రహ్మనవ కొయిడ

మన్నేల్లా 'భండార్' ఎందు పిందు నిండ్రుహ్నాద దేశదింద సురుశిరు
శ్తారే. భండారవన్న దాటలసాధ్యవాద బలుదొడ్డ శత్రుగళన్నే
రోలహిసుత్తారే 'భండారధారి' ఎన్న వ్యక్తియు ఇవరిందలే. ఈ
ఉదారవాద, దాటలసాధ్యవాద శత్రుగళన్న దాటలే బేకేందు
మనస్సు మాడిదవరన్నే భూదవంశదను కళ్ళ ఈకార (ఇచ్ఛేయు
రష్టనాగి) అవరన్న దాటిసుత్తానే. అవరన్నే బిడుగడెయు
స్నుంటు మాడుత్తానే.

ఇదు బలు స్వారస్యవాద పాఠవు. బళ్ళసిరువ శిలుచు
పదగళల్లే నానార్థగళిదే. ఆ అర్థగళన్న నిరియుంటు అన్వయు
మాడికొళ్ళువుదరింద, పాఠవర అర్థవన్న రోచకరోచకతే
యల్లి శిళిదుకొళ్ళలు సాధ్యవాగుత్తదే, ఎన్నబహుదు. ఆ పద-
గళన్న అన్వయిసి వివిధ అర్థగళన్న ఇల్లి కొడలాగిదే

"ఉదయ-ఆగమ" — దేహ, ఎదే, వక్షస్థల, మనస్సు,
హృదయ

"ఇనిదే - ఇరిసు" — ఒప్పే, రోషలు, రోంపికొళ్ళు,

"కునిదే - పుసు" — కొప్పే, దోషే, నాశ, నిదానవు (ఒక్కటే)
బిరిసు, ఈడు (రష్టనే), భిన్నాభిప్రాయ.

2. నీన్తుం తుయర్ పిఱవి ఉట్పడమఱ్ఱెవ్వెవ్వెయుం,
నీన్తుం తుయరిల్లా వీడుముదలాం,
పూన్తణ్ పునల్పొయ్గైయాణయిఱ్ఱుకడిన్త,
పూన్తణ్ డుఱైయెన్ తనినాయకన్ పుణర్ప్పెప్.

నీనన్రమ కుయర్ పిఱవి లుట్పడమట్రేవ్వెయుమ,
నీనన్రమ కుయరిల్లా ఎనదు ముదలామ,
పూన్రనా భునల్పోయ్ప్పై యున్నైయిడర్ కడిన్ద,
పూన్రణ్డులాయిన్ తనినాయకన్ పుణర్ప్పే.

నీనన్రమ నీన్తుం = ఈజి దాటువ, కుయర్ తుయర్ = దుఃఖ
కంశవాద, పిఱవి పిఱవి = పుట్టిగె, లుట్పడ ఉట్పడ = ఒళరట్ట,

ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಯುಗಗಳ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳಾಚೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದಿರುವಂಥ ಯಾವಯಾವುದೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ನೀನದುಗೂ ನ್ಯೂನ್ಯತೆಯುಂ = ಈಜು ದಾಟುವ ಕುಯರ್ ಇಲ್ಲಾ ಕುಯರ್ ಇಲ್ಲಾ = ದುಃಖವಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟಗಳು ಇಲ್ಲದ, ವೀಡು ಪೋದು = ಬಿಡುವಡೆಗೆ, ಮುದಲ್ ಆಮೂಕ್ಕಳು ಆಂ = ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರೊಟ್ಟ = ಸೊಬಗಿನ, ಕಣ್ಣಾ ಕಣ್ಣ = ಕಂಪಾದ ಪ್ಪೊನಲ್ ಪುಣಲು = ನೀರಿನ, ಪ್ಪೋಯ್ದೈಪಾಯು ಣಾಕು = ಇಳಿಸೀವರದಲ್ಲಿ, ಯಾನೈ ಯಾಗಿಣ = ಆನೆಯ, ಇಡರ್ತಿಡ ರ್ = ಸಂಕಟವನ್ನು, ಕಡಿನ ಕಡಿನ್ರ್ತ = ಕೊಲಸಿಸದ್ದ ಪ್ರೊಟ್ಟ = ಸುಂದರವಾದ, ಕಣ್ಣಾ ಕಣ್ಣ = ಕಂಪಾದ ಕುಲುಂಯ್ ಕುಟ್ಟಿಗಾಯ್ = ಕೊಲಸಿಯ ಡಾರವನ್ನಾದ, ಎನ್ನಣ್ = ನನ್ನ ಕಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನಾದ (ವಿಠಲ ಪೊಂಡನಾದ), ನಾಯಡನ ನ್ರಾಯಕಣ್ = ನಾಯಕನ, ಪುಣರ್ಪ್ಪೇ ಪುಣರ್ಪ್ಪಡಿಪ = ಕೂಡುವಿಕೆಯೇ.

ಸೊಬಗಿನ ಕಂಪಾದ ನೀರಿನ ಸಿರಿಯೊಳಗೆ ಆನೆಯು ಸಂಕಟವನ್ನು ನೀಗಿಸಿದವನೂ, ಸುಂದರವಾದ ಕಂಪಾದ ಕೊಲಸಿಯ ಡಾರವನ್ನು ಮುತ್ತಿದವನೂ ಆದ, ನನ್ನ ಕಾಟಿಯಿಲ್ಲದ (ವಿಠಲ ಪೊಂಡನಾದ) ನಾಯಕನೆ ಕೂಡುವಿಕೆಯೇ ಈಜು ದಾಟುವ ದುಃಖ ಸಂಕಟವಾದ ಪ್ರಪಂಚವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವ ಬಿಡುವಡೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. (2)

'ಬಿಡುವಡೆಗೆ ಭವಸಂಕಟವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹಂಬಿನ ಕಾಯುವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿವರಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದುಕ್ಕಿದೆ.

'ಆನೆಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೀಗಿಸಿದವನು' — ಇದು ನಜ್ಜೇಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷದ ವಿಷಯ. ಎಲ್ಲೋ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ, ಶಂಪಾದ ನೀರಿನ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ, ಮೊಸಳೆಯು ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು, ಬಿಡುವಡೆಯೊಂದಲಾರದೆ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಆನೆಯೊಂದು 'ನಶ್ಯಂಕರ ವಿಲ್ಲದೆ 'ಭವನಂಕ, ನೀನೇನಕಿ, ಕಾವಾಡು' ಎಂದು ದೀನವಾಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದ ಕೂಡಲೇ, ಕೈವಾಲಿಷ್ಣುವಾಗಿ ಭವನಂಕನು ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು, ಅದನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಬಿಡುವಡೆ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದು ಕಥೆ.

ಆನೆಯು 'ಬಿಡುವಡೆ' ಮೊಸಳೆಯ ಬಂಡಿಶದಿಂದ ವಿಠಲನಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ವಿಶೇಷದ 'ಬಿಡುಗಡೆ' ಎಂಬುದು 'ಪುಟ್ಟು' ಮುಕ್ತ ಆದಕ್ಕೆ ಸಂಬ
ಧವಿಟ್ಟ ಪ್ರಗಳ ಬಂಡಿಕದಿಂದ ವಿಶೇಷಿಯಾಗಿ ವಿಶಾಸುವಿಕೆ. ಭಾವನ
ಕ್ಯವೇಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಇದೇ ಅರ್ಥ.

"ಪುಟ್ಟಿಕೆ ಒಳಗಿಟ್ಟ ಚೇರೆಯಾವಯಾಪ್ರಯು ಇದೆಯೇ
ಪುಟ್ಟು ಮುಕ್ತ ಆದಕೊಂಬಿಕೆ ಅಂಟಿ ಬರುವ ಶೋಕ, ಮುಪ್ಪೆ,
ಸಾವು - ಇವ್ಯಾಳಲ್ಲಾ ಪ್ರಾ ದುಃಖವನ್ನು ತರುವವೇ! ಪುಟ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ
'ಭಯ' ವ್ಯಾ ತೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಭಯವು ಪುಟ್ಟಿನ ಸಂಬಂಧ
ಸಲ್ಲಾದ ಇಂದೊಂದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಾ ತೂಡಿಕೊಂಡು ಚಕ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು
ಅಕಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ

ಭಾವವಶ್ಯಕೆಯುಂಟಾಯಿತೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಭಾಯದ
ನಿವಾರಣೆಯುಂಟಾಗುವ, ಮುಕ್ತ ಸಂಕಟದಿಂದ ಕಾರಾಗುವ
'ಅಭಯ' ಲಭಿಸುವುದು ನೆಮ್ಮದಿ ದೊರೆಯುವುದು ಭಾವವಶ್ಯೆಂ
ಬಂಧ ಕಡಿದುಹೋದಂತೆ ಅನುಕೂಲವುಂಟಾಗುವುದು ಪುಟ್ಟಿನ
ಸಂಬಂಧವಾವ ಎಲ್ಲ ಬಕೆಯು ಸಂಕಟವಲ್ಲಾ ತೊಲಗಿ, ಭಾವವಶ್ಯೆ
ಸ್ನಿಧ್ಯವೇ ಲಭಿಸುವುದು

ಆಳುತ್ತಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕ್ಯರಾವಿಂಪ್ರೋಗಿಸು, ಬಾಡರ
ಸುಂದರವಾವ ತುಲಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸುವವನು ಆದ ಭಗ
ವಂತನೇ ಪುಟ್ಟಿನ ದುಃಖವಳಲ್ಲವನ್ನು ನಿವಾಣಶಕ್ತನು. ಅವನ
ನ್ನು ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ವಂಚು, ಪ್ರೇಮಿಸು, ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನೊಡನೆ
ತೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ 'ಬಿಡುಗಡೆ'ಯು ಮೂರ್ಗ

3. ಪುಣರ್ಕ್ಕುಮಯಲ್ಲ ಅಳ್ಳಿಕ್ಕುಮರುಮ್,
ಪುಣರ್ಕ್ಕನ್ನುನ್ನಿಯೋಡು ಆಕಕ್ಕುಮಣ್ಣಿ,
ಪುಣರ್ಕ್ಕಕಿರುವಾಕಿಕ್ಕನ್ ಮಾರ್ವಿಲ್ ಕಾಣ್ಚೇರ್,
ಪುಣರ್ಪ್ಪನ್ ಪೆರುಂ ಪುಣರ್ಪ್ಪು ನಂಗುಂ ಪುಲನೇ.

ಪುಣರ್ಕ್ಕಮಯನಾಯ್ ತಿಲಿಕ್ಕಮರನಾಮ,
ಪುಣರ್ಕ್ಕನ್ನನ್ನಿಯೋಡು ಆಡಕ್ಕುಮನ್ನಿ,
ಪುಣರ್ಕ್ಕಕಿರುವಾಂಕ್ಕನ್ ಮಾರ್ವಿಲ್ ಕಾನ್ಚೇರ್,
ಪುಣರ್ಪ್ಪಿನ್ ಪೆರುಮ ಪುಣರ್ಪ್ಪು ವಿಳ್ಳುಮ ವಿಲನೇ

ಪುಣರ್ಕ್ಕಮ ಪುಣರ್ಕ್ಕುಂ ಸ್ಪಷ್ಟವುನ, ಅಯಿನ ಆಯ್

అయణ్ ఆయ = అజనాభి, అలోక్కమ అళి కుకుం = నాశ పడిసువ (దండదింవ) అరనే ఆమ అరణ్ ఆం = రథవూ ఆనుత్తానే, పుణర్శ్చ పుణార్ కృత కృణ = రన్నన్న విడిద, బున్దియే దు ఒన్ను యోగు నాభియల్లూ, ఆదరు ఆకకృతు = దేహదల్లూ, మన్న మణ్ణి = ఇరిసుకొండు, పుణర్క పుణార్ కృత = (రన్నన్న) వరిసద, కిరు ఆం కిరు ఆకి = శ్రోదేవియన్న బ్బళువనాగి, కన్ మూర్విల్ కాన్ కృణ మార్గిల కాణ = రన్న ఎదెయల్లియే, శేర్ కర్ = ఇరిసుకొండు, పుణర్ప్పన పుణార్ప్పణ = మళేసుళ్ళువను, పేరుమగ పుణర్ప్పే ఎంబ పుణార్ప్పణ దిందాద కాయర్ భారవన్న, ఎల్లుమగ తగ్గుకుం = ఎల్లల్లియూ, పులనే పుణరణ = ప్రీక్ష్ణనాగి

ప్రీక్ష్ణిసువ అజనాభి, దండదింవ థరనూ ఆనుత్తానే. రన్నన్న అజనాభి విడిదు నాభియల్లూ, రన్న దేహదల్లూ ఇరిసుకొళ్ళుత్తానే. రన్నన్న వరిసద శ్రోదేవియన్న రన్న ఎదెయల్లియే ఇరిసుకొండు, ఎల్లల్లూ ప్రీక్ష్ణనాగి, బలు దొడ్డ కాయర్ భార వన్న మళేసుళ్ళుత్తానే. (3)

భగవంతన కాయర్వాళ్పే ఎష్టు విస్తారవాదద్దు ఎంబుదన్న ఈ దాశూ కిళియి వరిసుత్తదే.

మొదలనేయ దాశూదల్లి హేళిద బ్రహ్మరుద్రర విషయవన్నూ శ్రోదేవియ విషయవన్నూ ఇల్లి విశదీకరిసిలాగిదే.

భగవంతను రన్న నాభిక మలదల్లే అజనన్న (చతుర్ముఖ బ్రహ్మనన్న) ప్రీక్ష్ణిసి, అవనన్న జగత్ప్రీక్ష్ణ కాయర్దల్లి కొడగిసిదానే. దండాక కాయర్థక్కాగి థరనన్న ప్రీక్ష్ణిసి, అవనిగే రన్న దొడ్డద బలభాగవన్నే ఒప్పిసిద్దానే. ఈ రీతి దొనరదల్లి నాభియల్లిద కమలద కర్ణికెయల్లి లుద్భవిసి, భగవంతనన్న వరిసి, మూరు వేయుగ, భకల్పపర్యంత కాయగళన్ను నిరువ శ్రోదేవియన్న భగవంతను ఆదరదింద రన్న వక్షదల్లియే ఇరిసుకొండిద్దానే. ఇంతే, ప్రీక్ష్ణిసువ అజను కానే ఆగి, దండదింవ థరను కానే ఆగి, ఎల్లరిగూ బగెయ అధిష్ఠాయర్ ప్రీదను కానే ఆగి భగవంతను రన్న కాయర్భార వన్న నడెసుత్తానే. అల్లదే, ఇవల్లక్కింతలూ హెచ్చిన దాద కానుప్రీక్ష్ణిసద దినగళ చోదక నా చోదక వస్తుగళ రహస్యవూ

క్రోధాయిన్ను రన్నదే ఆన మూడి కొండిద్దానే. మర్రు, భానవంశ
ను రన్న శ్రేష్ఠియు రాదిదల్లయు అవ్వనళ్ళ ఒందకొందా అంశ
యూ ఎమ్మి రాదిదల్లయు ఈవిషయవన్న అరికొళ్ళబహు
దాద రిళివళిశేయు రాదిదల్లయు భానవంశను ఎల్లల్లయు
కంసొళ్ళబిక్కానే. ఐఁనద భానవంశన బలు దొడ్డశాయద్దిరి.

4. పులినంత్తు మేయుం పొఱ్ఱియంత్తు నీఙ్గి,
నలమంత్తమిల్లాతోర్ నాడు పుగుమీర్,
అలమంత్తు వీయ అసురైక్కళ కట్రున్,
బలమున్తు శోరిల్ పడిమిఱ్ఱే వాతై.

పులన్నైన్ద మేయుమా పొఱ్ఱియిన్ను నీఙ్గి,
నలమన్ద మిల్లాతోర్ నాడు పుగుమీర్,
అలమన్ను వీయ అసురైక్కళ కట్రున్,
బలమున్ద శోరిల్ పడిమిఱ్ఱే వాతై.

పులన్ తొన్ద మా పులన్ ఐన్తుం = ఇంద్రియనళ్ళు ప్రిదన్ను, మేయు
మా మెయ్యం = బుల్లువ, పొఱ్ఱి (పొఱ్ఱి) తొన్ద మా పొఱ్ఱి ఐన్తుం
= శంత్రనళ్ళు (బాధనళ్ళు) ప్రిదన్ను, నీఙ్గి నీంగి = కళ్ళదుకొండు,
(నీగదవరాగి), నలమా నలం = ఆనందక్కే, అన్ద మా అన్తం =
అంత్యవే, ఇల్లాదు ఇల్లద, కిర్ ఘీర్ = అద్భుతీయవాద,
నాడు నాడు = నాడన్ను, పుగుమీర్ పుగుమీర్ = ప్రవేశిసబయు
వువరళే, అలమన్ను అలమన్తు = నరళ శంకటవిట్టు, వీయ మీయ
= నాశవాగువంతే, అసురైక్కళ = అసురరన్ను, కట్రున్
= కొందవన, బలమా బలం = బిలవన్నే, ముం
మున్ద మున్తు = ముందాగి శోరిసువ, (ముందాగిసకొండిరువ),
శోరిల్ శోరిల్ = శ్రేష్ఠవాద నుడిగళల్లి, పడిమిన్ పడిమిఱ్ఱే
= ముళ్ళుగి, వాతై వాతై = ఎకేబిడదంతే

ప్రిదు ఇంద్రియనళన్ను బుల్లువ ప్రిదు బాధన (శంత్ర)న
ళన్ను నీగదవరాగి, ఆనందక్కే కొనేయేంబుదే ఇల్లద అద్భు
తీయవాద నాడన్ను ప్రవేశిసబయసువవరే, నరళ శంకటవిట్టు
నాశవాగువంతే రాక్షసరన్ను కొందవన, బిలవన్నే ముందాగి
కొండిరువ శ్రేష్ఠవాద నుడిగళల్లి ఎకేబిడదంతే ముళ్ళుగి. (4)

Garani Srinivasan

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಛಂದಸ್ಸುಗಳಾವುವಿವೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇದೊಂದು ಪದ್ಯವೇ, ಪದ್ಯವಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು.

ಮೊದಲು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮೊದಲು, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮೊದಲು. ಎಂದೆಂದಕ್ಕೂ ಅವರವರದೇ 'ವ್ಯಾಪಾರ', ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ 'ವಿಷಯ' ಇದೇ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಆಕ್ಟಿವೇಟ್ ಮಾಡಿ ಶಮ್ಮ ವಶಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನ ಯೇ "ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥ" ಅಥವಾ 'ವಿಷಯ'. ಈ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮನ್ನಾರಾದವೆಂದರೆ, ಛಂದಸ್ಸುಗಳಾವುವಿವೆ ಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲ?

ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು	ವ್ಯಾಪಾರ	ವಿಷಯ
ಕಿವಿ	ಕೇಳುವಿಕೆ	ಶಬ್ದ
ಕಣ್ಣು	ನೋಡುವಿಕೆ	ರೂಪ
ನಾಲಗೆ	ರುಚಿನೋಡುವಿಕೆ	ರಸ
ಮೂಗು	ಮೂಸುವಿಕೆ	ಗಂಧ
ಚರ್ಮ	ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ	ಸ್ಪರ್ಶ

ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು		
ವಾಕ್ಕು	ಉಚ್ಚಾರಣೆ	ಮಾತು
ಕೈ	(ಆದಾನ: ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು)	ಕುಶಲಕರ್ಮ
ಕಾಲು	ವಿಹರಣೆ	ಸಂಚಾರ
ಪಾಯು	ಮಲಕ್ಕಾಗಿ	ವಿಸರ್ಜನ
ಉಪಸ್ಥ	ಆನಂದ	ಆನಂದ

ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯವೂ 'ಆನಂದ' ವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರೇಮ ಅಥವಾ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಎನಿಸಿಕೆಯಾಗುವುದು. ಹೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಬೇಕೆನ್ನುವವರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಅಂಥ ಆನಂದ ಕರುಣಿಸುವ ನಾಡನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

"ನಳಿನ ನಿಂಬಕಣ್ಣು ಕೊಂದವನ" — ಇಲ್ಲಿ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರದ ಮೋಹಕತೆ ಇದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿಗಳಲ್ಲಿನ್ನೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿಸುವವನು ಶ್ರೀರಾಮನು.

ಭಿಲವನ್ನೇ ಮುಂದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ... — ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಬರುವ ಫಲ ಯಾವುದೂ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವವೆಂಬ ಕಾರ್ಯ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು. ಕೃಷ್ಣನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಅದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಅದು ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆನಂದಮಯನಾದ ಭಗವಂತನ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದೆಂದರೆ 'ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ' ಎನ್ನುವುದು

ಇನ್ನು 'ವಿರಮವಿದ' ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ' ಯ ವಿಷಯ:

ಯಾವ ಬಯಕೆಯ ಕಳ್ಳಂಕವೂ ಇಲ್ಲದಂಥ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲದಂಥ ಅದನ್ನು / ಅನುಭವಿಸಲು ಬಾಧಾದಿ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ ನಾಡನ್ನು 'ವಿರಮವಿದ' ಎನ್ನುವುದು

ಇಂದ್ರಿಯವಳ್ಳನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಉಣ್ಣುತ್ತಲೇ ಇರುವ ವಿಷ್ಣುಯವಳ್ಳನ್ನು ಕೊಲಸಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು. ಮತ್ತು, ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ಇಳಿಯು ಮುಳುಗುವುದು - ಇವೇ ವಿರಮವಿದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕರಕ್ಕೆಲ

5. ಳಿವಾಕ್ಕುಯರ್ಪ್ಪಿಱವಿ ಉಟ್ಪಟ ಮಱ್ರವಿವವೈಯುಂ,
ಮೂವಾಕ್ಕಣಿ ಮುತಲಾಯ್ ಮೂವುಲಕುಂ ಕಾವಲೋನ್,
ಮಾವಾಕಿ ಯಾಣಮಯಾಯ್ ಮೀಞಾ ಮಾನಿಡ ಮಾಂ,
ತೆವಾಕ್ಕಿ ತೆವರಬುಮಾನ್ ಎನ್ ತೀರ್ಕ್ಕುಣ.

ಳಿವಾಕ್ಕುಯರ್ಪ್ಪಿಱವಿ ಉಟ್ಪಟ ಮಱ್ರವಿವವೈಯುಂ,
ಮೂವಾಕ್ಕಣಿ ಮುತಲಾಯ್ ಮೂವುಲಕುಂ ಕಾವಲೋನ್,
ಮಾವಾಂಯಾಮ್ಬೈಯಾಯ್ ಮೀನಾಂ ವಾಸಿಡ ಮಾಮ,
ಶೇವಾಶೇವ ಪೋರುಮಾನ್ ಎನ್ ತೀರ್ತ್ತನೇ..

ಳಿವಾ ವಿವಾ = ಎಡೆಬಿಡದ, ಕುಯರ್ ತುಯರ್ = ದುಃಖ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ಪಿಱವಿ ಉಟ್ಪಟ ಪಿಱವಿ ಉಟ್ಪಟ = ಕೃಷ್ಣನೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಮತ್ತು ವಿವೈವೈಯುಂ ಮಱ್ರು ಗವವಿವಣವೈಯುಂ = ಇತರ ವಿಷ್ಣುವಸ್ತುಗಳು, ಮೂವಾ ಮೂವಾ = ಮುರಿಯಾದಂತೆ ಇರುವ, ತಿಸ ಮುತಲಾಯ್ ಕಾಣಿ ಮುತಲಾಯ್ = ಅದ್ವಿತೀಯ ಕಾರಣ ಭೂತನಾದ ಮೂಲ ಮೂಲ ಮೂಲ ಉಲಕುಂ = ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಕಾವಲೋನ್ ಕಾವಲೋ ಣ್ = ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಾ, ಮೂ ಆಂ ಮಾಯ್ಕಿ = ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚನಾ,

Garani Srinivasan

ఆమ్మే ఆంప్ ఆణామ ఆప్పు = ఆమెయిగా, మీన ఆం మోణ
ఆక్కి = మీనాగి, మానవకమా ఆమా మాణ్యిడం ఆమ్ం =
మనుష్యనాగువవను శేవాశిదేవ దేక్కవాక్కిదేక్కవ = దేవళే
గళల్లే, (అవర మేల్బట్ట) అమరరిల్లా, బేరు మూనో రపరుమా
ణా = ప్రాణియాగిరువవను, ఎన్ శిక్షణే గణా క్రోక్కక్క
రణా = నన్న ధర్మ పరిపాల్సనే

ముదిక్కనవిల్లదంతే ఒబ్బనే ఆగి, అదృష్టశీయ కారణా భూశనాగి,
ఎడేబిడద దుఃఖమయవాద కుట్టుగళన్ను అదక్కే సంబంధిసద ఇతర ఎల్ల
వనన్ను, మూరు లోకద (ప్రాణిగళ) అమరరన్నూ రక్షిసిక్కవనాగి, దేవళేగళల్లూ
(అవర మేల్బట్ట) అమరరన్నూ ప్రాణియాగి, దయాస్వరూపనాగి, ఆపద్బా
యాగి, మీనాగి, మానవరిగింతియాగిరువవనూ నన్న పరమపవిత్రనే (5)

ందిన పాఠగళల్లి 'భగవద్దత్తానుగ్రహద బిల్లవనే'
దు శిక్షణలాయితు. అదక్కే ఇదు మేల్పంక్తి యాగిరల్లి బం
ళ, ఇల్లి భగవద్దత్తా శబ్దవన్నానుక్తవే.

భగవంతనన్న 'నిత్యయుక్తవన సిందర' ఎందు వర్ణిసి
క్తళే. ప్రాణియు ఎంథవనవూ అదక్కే బాధియాద శరీరవన్ను
శాశ్వతవంతే ఎంథవనవూ సౌందర్యవూ ఇట్టుగొడిదరే,
అవుగళ ఆకర్షణెయే ఇన్నేష్టు ప్రీతిసుత్తిద్దే! అనుభవిసుత్తిరువ
అరివు భోగద విషయవల్లవే?

భగవంతనన్న 'అజ' ఎన్నుత్తారే. అవనిగే పుట్టువూ ఇల్ల,
నాశవూ ఇల్ల. ఇంతిరువాగ అవనిగే ముప్పిల్లింద బందీతు?

భగవంతనొబ్బనే! అదిశక్తియునవను ఎల్లరన్నూ
ఆతనియూ కారణనూ అవనే. అవనిందలే ఎల్లవూ. అవనే
జగద్రక్షకను. భోక్తరర పుట్టు, రోగ, ముప్పు, మరణ భయ
ఇవుగళన్నెల్లా నివారిసుత్తిరువవనూ అవనే. బ్రహ్మనింద ఎంతిదు
ఎల్లా దేవతెగళన్నూ సృష్టిసిదవు. అవరింద మేల్పట్టు, వివిధ విద
వాసగళల్లిరువ నిత్యసూరి (అమరరు) గళన్నూ ఒడెయను.
అవనే నానా రూపగళన్ను తళిదవను వేదగళన్ను ఉద్ధరిసి
వుదక్కాగి అవను దయస్వరూపనాగి అవతరిసిదను. దేవతెగళల్లి

Garani Srinivasan

ಅಮೃತವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅಮರರನ್ನಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಕಾಮುದ್ರಮಥನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಪ್ರಳಯ ಜಲಪ್ರವಾಹದಿಂದ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಮೀನಾದನು. ಬಡಿಗನಾಗಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸ ಕುಲವನ್ನೇ ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟ, ಶಿಷ್ಟ ದುಷ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ ಮುಂತಾದ ಮಾನವರಾಗಿಯೂ ಅವತರಿಸಿದನು. ವಿರೋಚನಿಕಾಗಿ, ವಿರಮವಿವಿಕ್ರನಾಗಿ, ಅದ್ವಿತೀಯನಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವವನು ಅವನೇ

6. ತೀರ್ತ್ತನುಲಗಳಂತ ತಿವಡಿಮೇಲ್ ಪೂಂತಾಮಂ,
ತೇರ್ತ್ತಿಯವೈಯೇ ತಿವಣ್ ಮುಡಿಮೇಲ್ ತಾಣ್ ಕಣ್ಡು,
ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಲ್ಲಿನ್ದಿಲಂತ ಪೈನ್ದಲಾಯಾನ್ ಪೆರುಮೈ,
ಪೇರ್ತ್ತುಮೊರುವರಾಲ್ ಪೇಶಕ್ಕಿಡಂತ್ತದೇ.

ತೀರ್ತ್ತನ್ ತೀರ್ತ್ತನ್ = ವಿರಮವಿವಿಕ್ರನ, ಉಲಗ್ರ ಅಳಂದ ಉಯರ್ತ್ತ ಅಳಂತ = ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದ, ತಿವಡಿ ಮೇಲ್ ತಿರುವಡಿ ಮೇಲ್ ತಿರುವಡಿ ಮೇಲ್ ಪೂಂತಾಮಂ = ಕೊರಾದ (ಹೇಮಲತಾದ) ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ, ಪೂಕಾಮಮಾಲೆ, ತೇರ್ತ್ತಿಯವೈಯೇ = ಆ ದಂಡೆಯನ್ನೇ, ತಿವಣ್ ಮುಡಿ ಮೇಲ್ = ಶಿವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ, ತಾಣ್ ಕಣ್ಡು = ತಾನು ಕಂಡವನಾಗಿ, ಪಾರ್ತ್ತನ್ ಪಾರ್ತ್ತನ್ = ವಿಜಯನು, ಕೆಳಿನ್ದಿಲಂತ ಪೈನ್ದಲಾಯಾನ್ = ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗಿದ ಪಚ್ಚೆಯನ್ನು ಪಡೆದ, ಪೈ ತುಳಾಯಾನ್ = ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನ, ಪೆರುಮೈ = ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು, ಪೇರ್ತ್ತುಮ್ ಪೇರ್ತ್ತುಮ್ = ಮತ್ತೆ (ಪುನಃ), ಒರುವರಾಲ್ ಒರುವರಾಲ್ = ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ, ಪೇಶಕ್ಕಿಡನ್ದದೇ = ಪೇಚಕ್ಕಿಡನ್ದತ್ತ ಪೇಚಕ್ಕಿಡನ್ದತ್ತ = ಹೇಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.

ವಿಕ್ರಮ ವಿಕ್ರಾಂತ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ (ತ್ರಿಲೋಕವೀರ) ತಿರುವಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ದಂಡೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ, ಆ ದಂಡೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಾನು ಕಂಡವನಾಗಿ, ಬಾಣಾಸುರನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ಹಿಡಿದ ತುಲಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನ ಪಾದಪೀಠವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳುವಂತೆ (೪) ಇರಿಸಿಯಲ್ಲ.

ಭಾಣವಂಶನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಪಾದಪೀಠವನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಣಾಸುರನ ಪ್ರಿಯಾಂಶವೊಂದನ್ನು ಸಾದರ್ಶನವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬಾಣಾಸುರನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಂದಿಗಿನ ದೇವಾಸ್ತ್ರದ ನಂಟು. ಇಂದು ನಲ, ತಾನು ಶಿವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ಬರುವನೆಂದು ಬಾಣಾಸುರನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ, ಶಿವನಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ತರಬಹುದಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿ, ಶಿವನಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ ಶಿವನು ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನೀಡುವನೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಾಣಾಸುರನು ನಂಬಿದನೋ ಬಿಟ್ಟನೋ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ದಂಡೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಸಿ, ಅವನ್ನೇ ಬಾಣಾಸುರನು ಎರಗಿದನಂತೆ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಬಾಣಾಸುರನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಬಾಣಾಸುರನ ವಯುಂದೆ ಮುನ್ನ ಕ್ಷಣದೇ ನಿಂತ. ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಕಂಡನಂತೆ. ಅಂದು ತಾನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ್ದ ದಂಡೆಗಳು ಶಿವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಣಾಸುರ ಶಿಲ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಬಂಕಂತೆ. ತನಗೆ ಬಲದು ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಯಾಗಿರುವ ಭಾಣವಂಶನ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ) ಹೆಗಲಿನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ತೋಳುಗಳೂ ಕೆಡದೇರುವುದೆಂದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ದೈವಗಳನ್ನು ಬೇಡುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತಂತೆ. ಬಾಣಾಸುರನ ದೊಡ್ಡಂತೆಯನ್ನು ಶಿವನಾ ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೊಗಳಿದನಂತೆ.

ವಿಕ್ರಮ ವಿಕ್ರಾಂತ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ಭಾಣವಂಶನ ತಿರುವಡಿಗಳು ನಾವು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅವನು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದು ತೆಗೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದವರೆಗೆ ಮೇಲೆತ್ತಿದ ಭಾಣವಂಶನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವವಂಶದಿಂದ ತೊಳೆದು ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸಿದನಂತೆ.

శిరువడిగళ్ళ ముందే యీ ఇప్పు మందోందాగ, భగవంత
న దగ్గర కల్యాణ గుణాగళ్ళ మరియే యన్న ఒబ్బొబ్బరూ ఎష్టే
ష్ట్ర హొగళిదరూ ముగియదంతే ఇదేయల్ల ఎన్నుత్తారె అల్వారు
7. కిడన్తిరున్తు నిన్రుళన్తు కెళలాయ్క్కోట్పుక్
కిడన్తిడుమ్, తన్నుళ్ కరక్కుమ్మిళుమ్,
కడమ్బెరున్తోళాళత్తుళుమ్ పారణ్ణుమ్
మడన్తైయై, మాల్శెయ్దినలి మాల్ ఆర్కాణ్
పారే-

ఒడన్దిరున్దు నినలిళన్దు కేలి లాయ్క్కేలూ వు
క్కొడన్దిడుమా, కన్నుళ్ కరక్కుమ్ మిళుమా,
కడమా పేరున్దోళాళత్తుళుమ్ పారన్నుమా
మడన్దైయై, మాల్ శెయ్దినలి మాల్ ఆర్కాణ్బారే.

ఒడన్దు కిడన్తు = బిదడిసి, ఇరున్దు తిరున్తు = యోగనిద్దె
యల్లన్దు, నినలు నిన్రు = (యాగశాలెయల్లి) నింరు, అళన్దు
అళన్తు = అళెదుకొండు, కేలిల్ ఆయ్ కెళలు ఆయ్
= ముఖావరాదనా, కేలూ కోట్పు = కడల అడియల్లి, వొక్కు
పుక్కు = ప్రవేశిసి, ఇడన్దు ఇడుమా కిడన్తు కిడుం =
సిడిదు (అదర ధ్యానదల్లి) ఇడువంత, కన్నుళ్ తన్నుళ్ = కన్న
బళగడెయలే, కరక్కుమా కరక్కుం = మరేమాడి ఇట్టు కొళ్ళు
వంత, ఉమిళుమ్ ఉమిళుం = హొరక్కే కాకువంత, కడమ
కిడం విస్తారవాద, పేరు పెరు = బలు దొడ్డ, కోళళు
తోళాళ = కొళ్ళువళవాద, ఆర ఆర = తొళిదియాగి, శలువుమ
తుళుమ్ = ఆలంగిడువంత, పార్ ఎన్నుమ మడన్దైయై
పార్ ఎణ్ణుమ్ మడన్తైయై = భూమి ఎంబ కన్నికెయన్న,
మాల్ మాల్ = బిన్నేత్వవను, శెయ్దినలి తిరుగుకిన్ర =
మాడుక్కిరువ, మాల్ మాల్ = మరియన్న, ఆర్ కాణ్బారే
ఆర్ కాణ్బారే = యారు కండు కొళ్ళుత్తారే?

బిదడిసి యోగనిద్దెయల్లిరువంత, నింరు అళెదుకొళ్ళు
వంత, ముఖావరాదనా కడల అడియల్లి ప్రవేశిసి, ఇడిదు
ఇడువంత, కన్న బళగడెయలే మరేమాడి ఇట్టుకొళ్ళువంత,
మత్తు హొరక్కే కాకువంత, విస్తారవాద దొడ్డ కొళళువళిం
తొళిదియాగి ~~ఆలంగిసువంత~~ భూమి ఎంబ కన్యెయన్న ఆలంగిసి
వంత,

నీవేక్షణను మగడుకొత్తిరువ ఐంది యుకొయిండవళన్న యూంరు
కండుకొళ్ళుశ్కారో? (7)

ఐందిన మాశూరద భ్రమవంశన ఐంది యున్న కండుకొళ్ళ
వ బిడియున్న ఇల నిగుఇంది లాగాదే:
"మవడిసి యుడ్డ నెవ్వెయిల్లరువంథ్"—
మడా ప్రీళయాద బళిక్ ఎల్లోరూ నిలోళ నీరాగారవాగా,
ఆ అపారవాద జలరాశియల్లి వీక్ష్య మాడుత్తిద్దు ఆలదల్లియు
మేలే భ్రమవంశను ఎళెయి మూరు వారవాగి మవడిసి బిట్టుబిడి
శాల యేనూ నవెయల్లి నిలబ్రిశోయింద ఇరుత్తానే ఎన్నుశ్కారో.
అల్లదే, భ్రమవంశను ష్టీరరూపధారియల్లి శ్రేష్ఠశాయినవనాగి, కన్న
ఎల్ల కాయ్ద బట్టువట్టి కేవళ్లందలూ నిలబ్రిత్తనాగి యుడ్డ నవెయ్ది
యన్ను మవడిసిరుత్తానే ఎన్నుశ్కారో. ఆదరోను? అవన నిరీక్షణ
దంతేయూ అల్లవే జనశ్కాయుద్ధళల్లి వూ నడెదు హోగువుదా?
అదే అల్లవే అవన ఇంగితవు?

"నింకు అళెదుకొళ్ళువంథ్"— బళిక శ్రీవశిరియు
ఈశిరియన్ను అవన కైయల్లిట్టు యుగళందలూ మళిరి
ధబ ధాద్యనాగదే. అవన నుద్దా భ్రీచ్ఛ వగళన్ను శ్రీశ్రీంళే భ్రమ-
వంశనే అవనన్ను అనుస్రరిసిదుదరింద శ్రీ, బళియు యుగ-
శాలెయల్లి అభ్యాసయువాద కోలజు స్పర్ధయింద నా మునవళు
నాగి బళదు నింశిద్దు. కొనగాగి మూరు డిజ్జేయిల్లు నాలువన్ను
యూచిసి, బళియింద ఆదన్ను విసిరిదద్దు. కూడలే శ్రీమిత్రరు
నాగి కెళెదు ఎల్లా లోకశ్రవణళన్ను కన్న ఎరడే డిజ్జేనల్లే
ఆవరిసి, అళెదుకొండిద్దు. బళిక, కన్న శిరువడియున్నే బళిక
శ్రీవశిరియు కలేయు మేలి అరిసి, అవనిగే కన్న విరుద్ధార్థసూచక
వన్ను కరుణిసిదద్దు.

"మడావరాధనాగి, కడల అడియల్లి ప్రీళోశిసి సిడిదు
ఇడువంథ్"— ఐరన్యా కశిబ్రీవున కేవ్మనాద ఐరణ్యాలేయను
భూమియన్నే కడెదుయ్దు కడల అడియల్లి ఎల్లరయూ బచ్చిట్ట-
నల్లే. ఆగ భ్రమవంశను మడావరాధనాగి అవళరిసి, కడ
లల్లి నుగ్గి భూమియన్ను కన్న కొంబేడల్లినవళింద సిడిదు
మేలక్కేరి. అదర గాభీర్యదల్లి అదన్ను నేలే కొళ్ళిసిదను

ಕನ್ನಡ ಬಳಗದವರೇ ಮಠಕ್ಕೆ ಇದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ" —
ಶ್ರೀಕಾಂತ ಬಂದಾಗ, ಭಾವಂತರು ಕನ್ನಡ ನೈವೇದ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ನವನ್ನು
ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ನುಂಗಿ, ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ
ಇದ್ದು ಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿಷ್ಟು ಹಿಕ್ಕಾನೆ ಅವನ ಪ್ರೀತಿ ಎಷ್ಟು
ದೊಡ್ಡದೋ ಕಾಣೆ!

"ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮಾತ್ರವಂತೆ" — ಶ್ರೀಕಾಂತ ನಿಮಯಿಲ್ಲದೆ
ಕಾನು ಕಬಳಿಸಿದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲು ಪೀಪ್ಲಿಕಾಲ ಕನ್ನಡ
ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ಮುಕ್ತಿ ನೈವೇದ್ಯವಾಯಿ
ಬಂದ ಕೊಡಲೇ ಅದಿಷ್ಟನ್ನು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ.

"ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಆಲಂಗಿಸುವಂತೆ" — ಕನ್ನಡನ್ನು
ಪರಕೀಯಾಷ್ಟನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಕೈಕಾಲು ಕೆಯಿಂದ
ಭೂದೇವಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯೆಯು ಭಾವಂತನನ್ನೇ ವರಿಸಿದಳು ಎಂ
ಬುದು ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯ.

ನಿವೇದಿಷ್ಟರಾದ ಭಾವಂತರು ಮಾಡುವ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯದ
ಕರಾದ ಕಾಯಕ್ರಮಗಳಿಂದಲೇ ಅವನ ಹಿಂಬಿಂಬಿಷ್ಟಿಂಬುದನ್ನು
ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಲ್ವಾರರು

ಶ. ಕಾಣ್ಬಾರಾರಂಮೀಕಣ್ ಕಣ್ಣಾಗಿಯನ್ ಕಾ
ಣುಮಾಱು,
ಊಣ್ಬೆಲ್ಲಾವುಲಕುಮೋರ್ತುಱ್ಱುಱ್ಱುಣ್ಣ,
ತೇಣ್ಬಾಲವೀಡೋ ವುಯಿರೋಮಱ್ಱೆಱ್ಪಿಯಾ
ರುಡಗುಂ,
ಏಣ್ಬಾಲುಂ ತೇರಾರಾನ್ ಬರಂತುಳಾರಮಂಗು
ಗುಮೇ.

ಕಾಣ್ಬಾರ್ಕೆಮ್ಮೀಶನ್ ಕಣ್ಣನ್ಗೈಯನ್ ಕಾಣುಮಾಱು,
ಊಣ್ಬೇಶಿಲ್ ಎಲ್ಲಾವುಲಕುಮೋರ್ತು ಟ್ರಾಟ್ರಾ,
ತೇಣ್ಬಾಲವೀಡೋ ಲುಯಿರೋ ಮಟ್ರೆಱ್ಪಿಯಾರ್ ಟ್ಟುಮೂ,
ವೀಣ್ಬಾಲುಮೂ ತೇರಾನ್ ವಿರಂದ್ದುಳನಾಮೆಱ್ಱುಮೇ

ಕಾಣ್ಬಾರ್ ಆರ್ ಕಾಣ್ಬಾರ್ ಆರ್ = ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರು
ಯಾರು, ಎಮ್ಮೀಶನ್ ಕಣ್ಣನ್ಗೈ ನಂ ಕಣ್ ಕಾಣ್ಣಾಗಿಯನ್
= ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣ ವಿರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಎನ್ ಕಾಣುಮಾ

ఆయు ణాణ్ణ కాణ్ణుం ఆణ్ణు = కండు కొళ్ళువ బగెయాదరూ
వీను, ఊణో ఉణ్ణణ్ణ = ఉణోదు, పేళిల్ల బెకిల్ల = హేళ
ళక్కోలదరే, ఎల్లా లులక్కుమూ ణంబరా ఒలక్కుం = ఎల్లా
లోకగళూ, కర్కుట్టు ధార్కుట్టు = బందు కుక్కిసే,
అట్టా ఆట్రుర్రు = ఆడదు (కాలదు), వీడిదో మోడా =
మనెయాదరేనూ, శేణాబ్బల కాణ్ణుబారల = అక్కంకదారదల్లి
రువవర్నాళ, మట్టు ఎప్పారుట్టుమూ బట్టు ణంబరురు
టక్కుం = ఇతర ఎల్లా వస్తుగళన్నూ, లుయిదోఁ ఒయిరోఁ
= ప్రాణవాగిరువవను, మీనూ కాలుమూ ణణ్ణుబాళుం
= సామర్థ్య, దార్ఢ్య ముంకాద బంయెయల్లి, శేరాన కాగార
ణ = కుస్తువవనల్ల. (కొరనువనల్ల), బీరస్ద బారన్కు = ధరడి
(విస్తీర్ణ), లుళ్ళన ఒణాణ = ఇద్దానే, ఎల్లుమేఁ ణకుక్రమే
= ఎల్లెల్లియూ.

నమ్మ స్వామియాద శ్రీకృష్ణ పరమాత్మనన్ను కండుకొళ్ళువవరు
యారు? కండుకొళ్ళువ బగెయాదరూ వీను? లుణోదన్ను హేళదవరు
దరే, ఎల్లా లోకగళూ బందు కుక్కిసే (కుక్కిసే) కాలదు. మనెయాదరే
అక్కంక దూరదల్లిరువవర్నాళ, ఇతర ఎల్లా వస్తుగళన్నూ ప్రాణవాగిరువవ
ను. సామర్థ్య, దార్ఢ్య ముంకాద బంయెయల్లి కుస్తువవనల్ల. (విస్తీర్ణ) (8)
ఇద్దానే.

భగవంతనన్ను యారు కండుకొళ్ళుత్తారే? కండుకొళ్ళువ
బగెయేను? — ఈ ఎరడు ప్రశ్నెగళూ ఉత్తరవాగిరువంథ
తీ దాశగద విషయవిదే.

భగవంతన గుణ స్వభావగళు అద్భుత, ఆశ్చర్యదాయక
వాగిరుత్తవే. ఈ లోకద ఎల్లా లోకగళూ స్వామియ బంది కుక్కిసే
కాలదు. దానే, ఈ కబళిసి, తన్న కోట్టేయల్లి అడగిసిట్టుకొండు
అవుగళన్ను శంరక్షిసుత్తానల్ల! అవనన్ను హేరువుదాదరూ హేగే?
అవనిరువుదు ఎల్లా లోకగళ ఎల్లెయ ఆచేగే, అక్కంకదూరద
స్థళదల్లి! ఆదరేను, అవను శ్రీకృష్ణనిరువ ఎల్లా ఇరావతారవస్థె
గళల్లి, అవుగళ అంతర్యామియాగి, ఎల్లెల్లూ ధరడి, ఎల్లరిగే
యూ వ్యాపిసికొండిద్దానే! నానా అవతారగళన్ను కేళిదే, అవను

Garani Srinivasan

ಮೂಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಇಂದಿನಿಂದು ಕಾರ್ಯವೂ ಅದ್ಭುತವೇ, ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಪಡಿಸುವಂಥದ್ದೇ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾವತಾರದ ಮೈಚವ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೇ? ಅದಿಷ್ಟೇ
ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದೇ? ಬಲ, ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮೀರಿ
ಹುವವರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಭೀಷ್ಮನನ್ನು
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು?

ಭೀಷ್ಮನ ಹಿರಿಮೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕವೇ ಅವನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ಹಿಂದಿನ ಭಾವಾರ್ಥ- ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು

ವಿಷ್ಣೋ ರಣೇ - ಎಂಬುದಕ್ಕೆ "ಬಲ, ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಹಿರಿಮೆ, ಎಲ್ಲೆ, ದುರಹಂಕಾರದ ಮಿಗಿಲು (ದರ್ಪದವಿಗಿಲು), ಬಿಸುಟಿಕೆ, ವಕ್ರಬುದ್ಧಿಕೆ" ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ

೧. ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣಾ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಹಿಷಿಕ್ಕಾಯಿತ್ತು, ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಯಾರಾದರೂ ಹಿರಣ್ಯಬಿಂದುವನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಬೇಯಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಣಾಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಕ್ಕೆ.

ಎಜ್ಜುಮುಳ್ಳನ್ ಕಣ್ಣನೆನ್ನುವ ಮಡಸ್ಟೈಕ್ಕಾಯ್ಸು, ಇಜ್ಜೆಲ್ಲೆಯಲೆನ್ನುವ ಇರಣಿಯನ್ ಕೂನ್ ಪುಡ್ಡೆವೆ, ಅಜ್ಜಪ್ಪೆಲುದೇ ಅವನ ಬೇಯಕ್ಕೋನಲ್ಲಿಯ, ಎನ್ನ ಶಿಜ್ಞಪ್ಪಿರಾನ್ ಪೆರುಮ್ಮೆ ಆರಾಯುಮ್ ಶೀರ್ಮೈತ್ತೇ.

ಎಜ್ಜುಮ = ಉಳಿದ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳೂ + ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇದ್ದಾನೆ, ಕಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣಾಣ್ = ಆಕರ್ಷಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಭಗವಂತನು), ಎನ್ನ ಮಹಿಷಿ ಆನ್ರ = ಎನ್ನನ್ನು, ಮಡಸ್ಟೈಕ್ಕಾಯ್ಸು = ಮೋಹಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಜ್ಜು ಇಂಗು = ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಆಲ್ ಇಲ್ಲಿ ಆಗ್ = ಇಲ್ಲವೇ, ಎನ್ನುವ ಆನ್ರು = ಎನ್ನುತ್ತಾ (ಎಂದು), ಇರಣಿಯನ್ ಹಿರಣ್ಯಬಿಂದು = ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಕೂನ್ ಪುಡ್ಡೆವೆ ತೂಣ ಪುಡಿಪುಡಿ ಪ = ಕಂಬವನ್ನು ಒಡೆಯಲು, ಅಜ್ಜು ಅಂಗು = ಅಲ್ಲಿಯೇ, ಅಜ್ಜೆಲುದೇ ಅಪ್ಪೊವಾಗ್ಗಿತ್ತೆ = ಆಷ್ಟೊಂದಲ್ಲಿಯೇ (ಆವಾಗಲೇ), ಅವನ ವೀಯ ಅವನ್ ಬೋಯ = ಅವನು ಸಾಯಲೆಂದು, ಕೋನಲ್ಲಿಯ ತೋನ್ ಱಿಯ = ಅವತರಿಸಿದ, ಎನ್ನ ಶಿಜ್ಞಪ್ಪಿರಾನ್ ತನ್ ಹಿರಿಮೆ ಪ್ಪಿರಾನ್ = ನನ್ನ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯ, ಪೆರುಮ್ಮೆ ಪೆರುಮೆ =

ಹಂತಿಮೆಯೆಂಬುದು, ಆರಾಯುವ ಸ್ಥಾರಾಯುಂ = ಆಲೋಚಿಸು
ವುದಕ್ಕೆ ಶೀರ್ಮೈಕ್ಕೋ ಹೌರ್ಣಮಕ್ಕೆ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದದ್ದೇ

ಆಕರ್ಷಕನಾದ ಭವವಂಕನು (ಕೃಷ್ಣನು) ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವ
ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ (ಅಯ್ಯೋ) ಎನ್ನುತ್ತಾ
ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕಂಬಿವನ್ನು ಬಿಡಿಯಲು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಕರ್ಷಣಾದಲ್ಲೇ
(ಆನಲೇ) ಅವನು ಕಾಯುವಂಕೆ ಅವಕಾಶದ ನನ್ನ ನರಸಿಂಹನ್ಗಾಮಿ (9)
ಯು ಹಂತಿಮೆಯಂಬುದು ಆಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದದ್ದೇ.

ಹಂದಿನ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭವವಂಕನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು
ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅವನ ಕಾಯುವಿಕೆಯ
ಹಂತಿಮೆಯಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಆಯಿತು. ಭವವಂಕನ ಕಾಯುವಿಕೆಯ ಹಂತಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಂದು
ನಿದರ್ಶನ ಇಲ್ಲಿದೆ:

ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಕಂತೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಹಂದೇಳುತ್ತಾನೆ:
"ಹರಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ. ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆ"
ಎಂಬುದು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ನಂಬಿಕೆಯು ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಬೇ
ಕು ಎಂದು ಅವರಕಂತೆ. ಅವನು ಕಣ್ಣ ಮುಂದಿರುವ ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಬ
ವನ್ನು ಬಿಡಿಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹರಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ! ಅಯ್ಯೋ!!"
ಎಂದು ಮನನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಬಂತು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ!
ಆನಲೇ, ಆ ಕಂಬದಿಂದಲೇ ಹರಿಯು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಮೃತ್ಯು
ಧ್ವನಿಯಾಗಿ 'ನರಹರಿ'ಯಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಹಂದನು ನರಹಿಂಹಾ
ವತಾರದ ಹಂತಿಮೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು!

ಇದಲ್ಲವೇ ಭವವಂಕನ ಹಂತಿಮೆ! ಇದನ್ನಲ್ಲವೇ ಹೀಗೆ
ಆಲೋಚಿಸಿ ಅಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು! ಇದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಭವವಂಕ
ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ!" - ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರರು

10. ಹೌರ್ಣಮಿಕಾಳ್ಪಿಡು ಹುವರ್ಕ್ಕ ನರಹರಿ,
ಹಾರ್ಮಿಕಾಳ್ತೆವರ್ನಡುವಾ ಮಟ್ರಿಪ್ಪೊರುಟಕ್ಕಿ
ವೇರ್ಮುತಲಾಯ್ ವಿಕ್ಕಾಯ್ ಪರನ್ತು ಹಾಣಿನ್ರಿನ್ರ,
ಹಾರ್ಮುಹಿಲ್ ಪೋಲ್ ವಣ್ಣಾಣ್ ಎನ್ ಕಣ್ಣಾಣಿನ ನಾ
ಕಣ್ಣಡೆನೇ.

ಶೀರ್ಮೈಕೊಳ್ಳಾ ವೀಡು ಹುವರ್ಕ್ಕ ನರಹೀಲಾ;
ಈರ್ಮೈಕೊಳ್ಳಾ ರೇವರ್ನಡುವಾ ಮುಚ್ರೈ ಪ್ಪೊರುಚ್ಚಾಮ,
ವೇರ್ಮುದಲಾಯ್ ವಿತ್ತಾಯ್ ವಿರನ್ದರಿಸಿ ನಿನೋಲಿ,
ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ ಪೋಲ್ ವಣ್ಣನ್ ಎನ್ ಕಣ್ಣಿನ್ನೈ ನಾಕ್ ಕಣ್ಡೇನೇ.

Garani Srinivasan

శీర్మ్మే కొళ్ళా కోర్ణమ ఆకాగా = అక్కుత్తమమాద, మీడు
ఖోడు = మోఁక్షవన్నూ, శువర్క్కమా సువర్ఁక్కం = స్వర్గ
వన్నూ, నరద్రు నరకు = నరకవన్నూ, ఈరు ఆ గారు ఆ =
అంవుఆగి, ఈర్మ్మే కొళ్ళా గార్ణమ ఆకాగా = కనిశ్చయమువ,
కేవర్ ఆవుఁర్ = దేవతేగళు, నడుళ నుడు ఆ = నడువే
రయూ, మట్రు ఎల్లోరుమ్మా మత్తు గబ్బరు ఆరుఁ ఆ
= ఇతర ఎల్లా వస్తుగళనూ, వేర్ ఆవుఁర్ = చేరు, ముదల్
ఆయ్ మూకాంబ్ ఆయ్ = మొదలాగి, విత్తు ఆయ్ బిత్తు ఆయ్
= బీజవూ ఆగి, విరన్నూ బరక్రు = దొరకిసొండు, కని కాణ్
= విలక్షణవాగి (చాంకిలియాగి), నిన్లు నిర్ణ = ఇరువ, కార్
ముదల్ హోల్ వర్ణన్ ఆకార్ముఖిల్ పోల్ మణ్ణాణ్ =
శామున్నిలన దాన్ బణ్ణవుళ్ళవనాద, ఎనక్కణ్ణే గాణ్ కణ్ణా
ణాగిణా = నన్న ఆకర్షక నన్ను (శ్రీకృష్ణరూపియన్ను), నాన్
కణ్డోనే నుగాణ్ కణ్ణడెణా = నాను కండుకొండేనల్ల!

అక్కుత్తమ నేలెయిన్ మోఁక్షవన్నూ, స్వర్గవన్నూ, నరకవన్ను
అరివు ~~హొడువవనాగి~~, కనికరవుళ్ళ దేవతేగళ నడువేయూ,
ఇతర ఎల్లా వస్తుగళనూ చేరు మొదలాగి బీజవూ ఆగి, దొర
డరకిసొండు, నిర్మూర్ణవాగా విలక్షణవాగిరువ శామున్ని అన్న
బణ్ణదవనాద నన్న ఆకర్షక నన్ను (శ్రీకృష్ణరూపియన్ను) నాను (10)
కండుకొండేనల్ల!

ఈ దాశూరదల్లి ఆలత్తూరరు చిన్నవద్దుదాసనుభవదల్లి కుంతు
క్త ఆనందిసుత్తిద్దారే. "ఇదల్లి ఇదన్నల్లవే ఆలోచిసి అరివుకొ
ళ్ళబేకాగిద్దు. ఇదే అల్లవే భగవంతనన్ను కండుకొళ్ళబేకాద
మార్గ!" - ఎంబుదక్కే ఆలత్తూరరే సిదర్శన, అవర అనుభవద
మూలకే అదు ఎంబంతే దాశూరద విషయవాదే.

"అక్కుత్తమనేలెయూద అరివుకొడువనవనాగి -
జీవకనంతే అవరవర కర్మానుసారవాగి స్వర్గ నరకగళు దొరే
యుత్తవే. పాపకర్మగళు నరకానుభవవన్ను కరుణిత్తవే. పుణ్య
కర్మగళింద స్వర్గవాసి. పుణ్యఫలవిరువవరేగూ స్వర్గానుభవ.
ఆ పుణ్య ఖర్చాదకొడలే స్వర్గదింద మళ్ళే మర్త్యలోకక్కే.
మళ్ళే కర్మానుభవ అదక్కే తక్కంతే నరక నాకగళు తప్పిద-

ನಾವ್ಯಾರಿಗೆ ಸಂಕೋಲೆ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದಿರುವರೆಂದು ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ
ಈ ಸಂಕೋಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕುವುದೇ ಮೋಕ್ಷ ಅಥವಾ ಬಿಡುಗಡೆ
ನರಕದ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳು, ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳೆಲ್ಲಾ ಜೀವನ
ವಿರೋಧಿಯೇ ಹೊಂದುತ್ತಾ, ಕೊಳ್ಳಲಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮೋಕ್ಷವೆಂದರೆ
ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದು. ಈ ಅರಿವನ್ನು, ~~ಹೋಗಲಿ~~ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವುದಾ
ಬಹಿನ ಲುಪಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ಚೈನವಂತನೇ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಲುತ್ತಿರುವ ಚೇತನರ ಬಗ್ಗೆ
ಚೈನವಂತನಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಕನಿಕರ. ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿ
ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ಆ ಕನಿಕರದ ಶಿಲು

ದೇವಕಿಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಚಾರಿತ್ರವಾಗಿ,
ಅವರ ನಡುವೆಯೇ, ಅವರದ್ದೇ ಮೂಲ ಸೀಕಿಗಳ ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗಿರುತ್ತಾ
ಚೈನವಂತ.

"ಚೇರು ಮೊದಲಾಗಿ ಬೀಜ ಬೇರೂ ಆಗಿ" — ಇದೊಂದು ಸಿಂಧೂರ
ವಾದರೂ ಬಿಟ್ಟ. ಚೇರು ಮರಕ್ಕೆ ಆಧಾರ. ಅದನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ, ನೆಲ್ಲಿನೆ
ಸಲ್ಲಿಸಿಟ್ಟು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಚಾಚುವುದು ನೆಲದ ಒಳಗಡೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಂತೆ
ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಮರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀರನ್ನು ಒದ
ಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯಲ್ಲೂ ನೆರ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಮರಕ್ಕೆ ಬೀಜವನ್ನು ಕರುಣಿಸಲೂ (~~ಆಗುತ್ತದೆ~~) ಅದನ್ನು
ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಚೈನವಂತನು ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ
ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ, ಚೇರಿನಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕ
ದಂತೆ, ಅವ್ಯಕ್ತಗಳ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಅವು
ಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರಕನಾಗಿ, ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿ, ತಂತ್ರಕ್ಕೆ
ಲಂಬಸಾಲದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತಗಳನ್ನು ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

'ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಂಭ್ರೂಣನಾಗಿ, ವಿಲಕ್ಷಣನಾಗಿರುವ ಕೌಮುದಿ
ಸಲನ ದಾಸಿ ಬಣ್ಣದವನಾದ' — ಸುಂದರವಾದ ಲಲಿತಮೂರ್ತಿ. ಕೌಮುದಿ
ಸಲು ಸೊಂದಿದ ಚೈನವಂತನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದಾಗಿದೆ. ಕೌಮುದಿಸಲು
ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕುಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು
ಸಂಭ್ರೂಣನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ತನ್ನ ವಿಲಕ್ಷಣ
ವಾದ ರೂಪ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿರಮ
ಕೆಡಾಯದ್ದಾಗಿ, ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೆಲದ ಒಳಗೆ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದು-

వుదక్కంకలూ డిచ్చాయేళే, కొనుండిదిక్కు శేసిండిరువ సారస్న
విరియుక్కదే. డాకేయేళే ఛనవంకనూ దివర్ణాభ. శామున్నాల
నఖండ్లాదవను విలషణనిందర. అశ్వాకషిణక. ముక్కు, విరమ
లుదారి

ఆల్వూరరు హోళ్తుక్కారే: క్షత్రన్, నరశనళ్ళ ~~[illegible]~~ బసళే
అరివన్నంబుమూడి. అచ్చనళ్ళ చ్రీనరావశణనేయింద బిడువకే
కొండువుదక్కే లుపాయవన్న శరుణిసి, నన్నన్న శన్న శిడకే
ఆశషిణిసికొండు, నన్నన్న ద్వంద్వకక్క శ్రీశ్యష్ణరా పియూద
ఛనవంకనన్న నాను శండుశెంకే! ఈ నన్న ఛిగ్యక్కే ఎన్ని
లుంటే?

11. కణ్ణడలగుకళ్ళ రశయ్య కరుమేణియమ్మనిణ,
వణ్ణడలమ్బుం కొళిలె వళ్తిల్వణ్ణనాడన్,
పణ్ణడలయిల్ రశానన్న కమిళ్ళ ఆయిరక్కిప్పక్కిరు
మ్వల్లార్,
విణ్ణడిలయిల్ మీట్రిరున్నాళ్వర్ ఎమ్మనిమీడే.

కణ్ణలగళ్ళళ శెయ్య కణ్ణ కాలగుకళ్ళ రశయ్య = కణ్ణు
కళ్ళు కొంబిగళు, కరుమేని కరుమేణి = కరియ దేహవూ బళ్ళ,
అమ్మనిమే అమ్మనిణ = భూమియన్న, కూరు, వణ్ణ వణ్ణ =
దుంబిగళు, అలమ్బుమ అలమ్బుం = కానవూడువ, శోలెయ
కొళిలె = కోలబ్రీగళన్నళ్ళి, వళుది వళ్తి = శిరువళుబ
ఎంబ, వళ్తమూ వణ్ణం = దివ్యవాద, నాడన్ నాడన్ =
నాడినవను, పణ్ణ కలెయిల్ శేసిన్న పణ్ణ కాలియిల్ రశా
ణ్ణ = కానవన్నే బ్రీతనవాగిల్లు కొండు హోళిద, కమిళ
న్ = కమిళిన, ఆయిరక్కు ఆయిరక్కు = సింబు సావిర (బాళూ)
దల్లి, ఇప్పత్తుమూ వల్లార్ ఇ పక్కుం వల్లార్ = ఈ దక్కు
బాశురగళన్న బల్లవరు, విణ్ణ కెలెయిల్ విణ్ణ కాలియిల్ =
బ్రహ్మదదల్లి, మీట్రిరున్నదు మీట్రిరున్కు = వాసమాడుత్త,
ఆళ్వార్ ఆళ్వార్ = ఆళ్వుక్కళ్, ఎమ్మనిమీడే ఎమ్మనిమీడే
= ఆవుదా బిడువనకియన్నే.

కళ్ళున్నవళ్లు కొంచెమైనా, దోడ్డవు శర్రనైనా ఇరువ బ్లౌమియన్న చుంకు దుంబిగళ్లు గానమాడువ కోలబ్యగళ్లన్నళ్ళ శిరు-వళ్లది ఎంబ నిమ్నోద్ద వాద నాడినవను గానవన్నే ప్రిద్ధానవా గిట్టు కొండు హోళ్లిద శమిళిన ఇందు బాపార బాశురగళ్ల ల్లి ఈ దత్తన్న బల్లవరు వీరమ విద్వత్తిల్లి మానమాడుత్తా ఆ మహా బిడుగడెయున్నే ఆళ్వువరాగుత్తారే. (11)

ఇదు ఈ శిరువాయ్ మొలియ కతెయు బాశుర. మిక్క శిరువాయ్ మొలిగళ్ల కతెయు బాశురగళింతల్లా అంతిరదల్లి ఇదు భిన్నవాగిదే ఎంబుదన్న గమనిసి బళ్ళదాగిదే. "ఓల్లి" చురుకూర్ శతక్రోతినే" ఎందు కవియు తన్న సురుకన్న హేళ్యోవాగి హోళ్ళ కొళ్ళలాగుత్తిత్తు. ఈ శిరువాయ్ మొలియల్లాదరూ మాతాల్ల అదక్కే బదలాగి "వలుది వళ్ళనాహనే" ఎందు తన్న నాడిన ఠంవెయన్న వ్యక్త పడిసిద్దానే. హోదరన్న గోళెవ్యోగిద్దానే. తన్న ఠంమే తన్న నాడిగే హోంద్దు ఎంబ విశాలవాద దార్శనిక మనోభావవన్న వ్యక్త పడిసిద్దానే. ఇదొందు ఠంవెయల్లే!

కేందావరెయంతే విశాలవూ సుందరవూ ఆదరణీయవన్నూ ఆదరిసుత్తా ఖంభీరవాద భవ్యవాద కాయుగిగళనంతే ఆకర్షకవాద హోడకాంతియన్నుళ్ళవనూ ఆద భావవంతెన సుగా శివభిగళన్న కురిటు, అవనన్న కండుకేళ్ళువ కుతూహలగొళిసుత్తా ఇదు ఎందు హోళ్లుత్తా శరణగళవను (నవయ్యాలియ్యారు) ఇందు దాసా-బాశురగళన్న రచిసిద్దారే. అవుగళల్లి ఇందు భిన్నవా ద శైలియల్లి బాశురగళన్న హేళ్దాగ అభ్యాదవాగి అంతిమదల్లి కవరు వీరమవిద వాసగళాగి అల్లియు అఖండానందవన్న కురితు హేళ్యుత్తారే. ఇంతిదే, ఈ శిరువాయ్ మొలియు శీలవాగిదే!

———o———

6.8.80

తిరువాయ్ మొళి - ఎరడనేయ దశకం - ముంబిక్కనేయాళి నిలై

తిరువాయ్మొళి - రెండవ పత్తు - ఒన్బదాంతిరువాయ్మొళి.

9. ఎమ్మా వీట్టు కిఱియుమూ ఎమ్మా వీట్టుక్కిఱుమ్బం

1. ఎమ్మా వీట్టుక్కిఱుమ్బం ఎప్పబం, నిన్
ఎమ్మా బాదబత్తుక్కులే చేర్ ఎదాస్ఇలై,
ఎమ్మాదుణ్బమ్ ఎడిన్ద పిరానే,
అమ్మా! అడియేన్ వేణ్డువదిదే.

ఎమ్మా వీట్టు కిఱియుమూ ఎమ్మా వీట్టుక్కిఱుమ్బం = ఆ మహా పురుషుడియ విషయవన్నూ, శేబ్బమా ఎప్పబం = కోళిచ్చు, నిన్ నిన్ = నిన్న, శేమా ఎగుం = క్షేమం బాద, మా మా = పరమ శ్రేష్ఠమాద, బాదబిన్ బు బాదబత్తు = బాదపద్మ, కళ్ళ కాదలు = కలియన్న, శేర్ద్తు ఇన్ఱే (చీగలే) శేరుం, కై మ్మా ణైగం మా = ఆనేయు, కుణ్బమ్ = కొలిచిన స్వామియే, అమ్మా = నన్న స్వామియే, అడియేన్ = బాధశేవకనాద నాను, వేణ్డువదు ఈదే = చేయువుదు ఇదన్నే.

ఆనేయు నంశబన్న నివారించిన స్వామియే, ఆ మహాపురుషుడియ విషయవన్నూ కోళిచ్చు. నిన్న క్షేమాద పరమ శ్రేష్ఠమాద బాదపద్మాలన్ను (నమ్మ) కలియన్న ఈగలో (చీగలో) శేరుంచేయ నన్న స్వామియే, బాదశేవకనాద నాను చేయువుదు ఇదన్నే (1)

నర్వశక్తను, కరుణామూర్తియు ఆనిరువ ఇన్నవంశనన్న కండు కొళ్ళువ బకేయేను ఎంబ ప్రీత్యేయన్న ముందిట్టు, స్వామియు అధికారిత్వ విలక్షణత్వ ఆద కార్యగళిందలే, అవనన్న నులభనాగి కండుకొళ్ళబల్లను ఎందు తిళిదిరువుదు

ಬಂದಿನ ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ

ಈಗ, ಹಾಗೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವ ಭಗವಂತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಂಸಾರ, ಅವನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಂಥದೇ ಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದದ್ದು ಏನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಈ ಸುಂದರವಾದ ಪಾಶುರ

"ಆನೆಯು ಶಂಕಚಕವನ್ನು ತೊಲಸಿದು" – ಗಜೇಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷದ ವಿಷಯ ಕೇಳ್ದು ಪ್ರಾಣಿಯಾದರೂ, ಶಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾ, ಭಗವಂತನ ಮರೆಹೊಕ್ಕಾಗ, ಸ್ವಾಮಿಯು ಅದರಬಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರುಕ್ಷಣ ಸೊಳ್ಳಿಕ್ಕಾನೆ! ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ನರುಹಾರಿಕಾಡ್ಡನಾ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಾನೆ! ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದರ ಶತ್ರುವಾದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಚಕ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಕುಂಡಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ! ಇದಲ್ಲವೇ ಅವನ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯ, ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾತ್ಸಲ್ಯ!

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ಆನೆಯು ಶಂಕಚಕವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಪರಮ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೇ ನೀನು. ನಾವ್ಯಾಶಂಕಚಕದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಕೊಳ್ಳಲುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಆ ಮುದಾ ಬಿಡುಗಡೆಯೂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಥದೇ ಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲ. ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕೋಪದ ಕೋಪವು ಬಾದ ವಿದ್ಯಾನಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಲಿಯನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ (ಬೇಗನೆ) ಇಂಥ ಬೇಕೆಂದು ಹಾಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಾದಕೋಪಕ್ಕೆ ನಾದನಾನು ನಿಕ್ಷೇಪ ಇದೊಂದನ್ನೇ ಬೇಡುವುದು. ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡು.

ಭಗವಂತನ ಅಡಿದಾವರೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುಮೇಲೆ ಇಂಥಿಂಥ ಕಲ್ಲೆವುದು, ಅಡಿದಾವರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಲಿಯನ್ನು ಇಂಥಿಂಥ ಮಾಡುವುದು, (ಅಥವಾ) ಅವು ಎಡೆಬಿಡದೆ ತನ್ನ ಕಲಿಯ ಮೇಲಾದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನೊಡನೆ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಒಂದು ರೀತಿ. ಇದು ಮೋಕ್ಷಾನಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಎಂದು ಆಲ್ವಾರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಗವಂತನ ಅಡಿದಾವರೆಯ ಆಶ್ರಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆಲ್ಲವೂ ಬರೀಯ ಸುಖ ಆನಂದವಲ್ಲ, ಮೋಕ್ಷವೂ ಸಹ ಕೆಳಮಟ್ಟದ್ದೇ!

2. ஈதேயாறுன்னைக் கொள்வதெதிர்ஞான்றும், தன்
மேதோய்தோகை மணிவண்ணரிவந்தாய்,
எய்தாநின்கழல் யானையிட, ஞானக்
கைதாகாலக்கழிவு செய்யேலே.

ఈదేయాసున్నై కొళ్ళద ఇన్నానాయుమా, ఎన్
మైదోయ్ శోతి మణివణ్ణా వీస్తాయ్,
ఎయూనన్ కలిల్ యూనోయ్ద, ఇూనా
క్కైదా కాలక్కళివు శెయ్యోళే.

ఈదే గ్రంథ = ఇదన్నే యూనో యాగాణ్ణ నాను, ఉన్నై ఒణ్ణిణా = నిన్నన్న, కొళ్ళవదు ఎ ఇన్నానాయుమా = ఇకనాళ్ళు వత్తు రాణ్ణ ఎన్ = నన్న, మైల్ కొండ్ ణ్ణుం = ఎందేందినా కేళ్ళువుదు, ఎన్ రాణ్ణ = నన్న, మైల్ కొండ్ శోతి మణి రూపగాయ్ తోగాళ్ = కాతికేయున్న కొయిసువలళ్ జ్యోతియిలే (కాతికేయున్న కుతిసువంథ జ్యోతియిలే), మణివణ్ణమే ఎన్దాయ్ మణి వణ్ణాం రన్రగాయ్ = ఇంద్రనీలమణి యు బణ్ణదవనాద నన్న దాయియిలే, ఎయ్దా రాయ్ = బిడదు కొళ్ళలాగదంథ (నమీపిదలాద్యనాగదంథ), నిన్ కలిల్ = నిన్న ణ్ణ కుట్టిస = నిన్న శిరువడిగళన్న, యూన్ ఎయ్ద యాగాణ్ రాయ్ = నాను బిడదుకొళ్ళువంతే (శేరువంతే), ఇూనమా = ఇకనాణం = జ్ఞానవెంబ, కైణాక = సాధనవన్న (శక్తియున్న), కాలాగ = కరుణిసు కాలమా = కాలవన్న, కళివు = కళిత్తువంతే, శెయ్యోళే = మూడబేడ.

నన్న కాతికేయున్న కూడువంథ జ్యోతియిలే. ఇంద్రనీలమణి బణ్ణదవనాద నన్న దాయియిలే, ఇదన్నే నాను నిన్నన్న ఎందూ దిను చేడువుదు. నమీపిదలాగదంథ నిన్న శిరువడిగళన్న నానూ శేరువంతే (బిడదుకొళ్ళువంతే) జ్ఞానవెంబ సాధనవన్న (శక్తియున్న) కరుణిసు. కాలవన్న కళియువంతే మూడబేడ. (2)

"ఇదన్నే నాను నిన్నల్లి చేడువుదు" - ఎందు ఎందిన వాక్యద్ల్లి కేళ్ళుత్త ఆళ్వారరు భగవంతన అడిదావరేగళు శమ్మతగళోళు వేలే సిరంతరవాగి ఇరబేకెందరు. మోక్షానందక్కింతలూ అదే వేలే ఎందరు. ఆదరే, భగవంతన శిరువడిగళన్న శేరువుదాదరిగే వేరేనో అవు దులభవాగా బిడదుకొళ్ళువంథవల్ల! ఇదన్న కురితు యోచిసుత్త, ~~ఆళ్వారరు~~ అదన్న సాధిసికొళ్ళువ విధవన్నూ సాధనవన్న ఆళ్వారరు ఇల్లి చేడుత్తారే.

ఆళ్వారరు కేళ్ళుత్తారే: స్వామీ, చేతనలే (ఈతనలే) నిన్న దివ్య శిరువడిగళన్న శేరలు చేతనరిగే దులభవాగి బిడదుకొళ్ళువంథదల్ల అవు! నిన్నల్లిరువ సాధనవాద

ಭಕ್ತಿ ಪರಿಕ್ಕಗಳು ನಾಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ವಜ್ರವನ್ನು ದಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸು. ನಾನು ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ.

ಇಲ್ಲಿ ಇಂದು ರುದ್ರಿಸಿನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ದಕ್ಷಿಣೆಯೇ ಜ್ಞಾನವೂ ವೈರಾಗ್ಯವೂ ಎರಡು ರಕ್ಷೆಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅದು ಜ್ಞಾನವಂತನನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು.

ಭಕ್ತಿಯು ಮೂರಕ್ಷರದ ಜ್ಞಾನವೂ ವೈರಾಗ್ಯವೂ ದಾಧ್ಯಕಗಳು

ಕ್ಷೌಣಿಕ" — ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೈ, ಕೋಲು, ಸೊಂಡಿಲು, ಕಿರಣ, ಪಕ್ಷಿ, ಪಿಷ್ಟ, ಕೈಮರ, ದಾಧ್ಯನ, ಹಿಂಡಿ, ಶಿಕ್ಷೆ, ನೋವು, ನಿದ್ದೆಕ್ಕೆಡಿಸು, ಮಾಡಕೆಕ್ಕಿದು, ಭೂಷಿಣಿ, ಶಕ್ತಿ, ಅಲ್ಪಕಾಲ, ಬಳ್ಳಿ, ದಾಲು, ಶಿಸ್ತು, ಕಂಸಿ, ಕಷ್ಟ, ದುಃಖ, ಕೋಪ, ದ್ವೇಷ, ಲಂಚಕು, ನಡವಳಿಕೆ" ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು "ಜ್ಞಾನವೂ ಕೈಲೆ" ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

3. ಕಯ್ಯಲೆಲ್ ಕೋವಿನೆಯನ್ರು ಅರುಳ್ ಕಯ್ಯುಂ, ಎನ್
ಕೈಯಾರ್ ಕಕ್ಕರಕ್ಕಣ್ಣ ಪಿರಾನೆ,
ಐಯಾರ್ ಕಣ್ಡ ಮಣಿಡಕ್ಕಿಲುಂ ನ್ರಿನ್ ಕಳಿಲ್,
ಎಯ್ಯಾದೇಕ್ಕ, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮಾ, ಎನ್
ಶೆಯಿಲ್ ಶೀವಿನ್ಮೆಲ್ಲಂ ನೀಲಲು ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮಾ, ಎನ್
ಕೈಯಾರ್ ಕಕ್ಕರಕ್ಕಣ್ಣ ಪಿರಾನೇ,
ಐಯಾರ್ ಕಣ್ಡ ಮಣಿಕ್ಕಿಲುಂ ನಿನ್ ಕಳಿಲ್,
ಎಯ್ಯಾದೇಕ್ಕ, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ಯೆನಕ್ಕೇ.

ಶೆಯಿಲ್ ಕಯ್ಯುಯಲ್ = ಮಾಡಬೇಡ, ಶೀವಿನ್ಮೆಲ್ ಕೋವಿಣೆ = ಕೆಟ್ಟ ಶೀಲನಿನಗಳನ್ನು (ವಾಚಕಾರ್ಯನಗಳನ್ನು), ಎನ್ನಲು ಎನ್ರು = ಎಂದು ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮಾ ಅರುಳ್ ಕಯ್ಯುಂ = ಕೃಪೆಮಾಡುವ, ಎನ್ ಎನ್ = ನನ್ನ, ಕೈ ಕರ್ ಕಕ ಆರ್ = ಕೈಕುಂಬ (ಪದ್ಮಾಸ), ಕಕ್ಕ ರಮ ಕಕ್ಕಾರಂ = ಇಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ, ಕಣ್ಣ ಪಿರಾನೇ ಕಣ್ಣಾ ಪಿರಾನೆ = ಆಕರ್ಷಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಯೇ), ಐ ಕರ್ ಐ ಆರ್ = ಶ್ಯಾಮವರ್ಣವು ಕುಂಬಿಕೊಂಡು, ಕಣ್ಡ ಮಣಿ ಕಣ್ಣಂ = ಗಂಟಲನ್ನು, ಅಕ್ಕಿಲುಂ ಅಣಿ ಕಕ್ಕಿಲುಂ = ಅಡಕಕ್ಕಿದಹಾ, ನಿನ್ ಕಳಿಲ್ ನ್ರಿನ್ ಕಳಿಲ್ = ನಿನ್ನ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಎಯ್ಯಾದು ಎಯ್ಯಾಗ್ರು = ಜೊರವದೆ, ಏಕ್ಕ ಎಕ್ಕೆಕ್ಕ = ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ ಎನಕ್ಕೇ ಅರುಳ್ ಕಯ್ ಎಣಕ್ಕೆಕೆ = ನನಗೆ ಕೃಪೆಮಾ

కైలకుంబ (సిద్ధవాన) చక్రాయుద్ధవన్ను పట్టిదిరువ నన్ను
ఆకర్షణకనాద స్వామియే (శ్రీకర్ష్ణస్వామియే), పాపకార్యవ
గళన్ను మూడబేడవందు ననగే ధైర్యవిమాడుత్తాన, శత్రువు
కుంబికొండు గంటలన్ను అడక్కట్టుదానూ సొరగదోసిన్న (3)
శిరువడిగళన్ను స్తుతిసువంతే, ధైర్యవిమాడు

"జ్ఞానవన్ను కరుణిసు ఎంబుదు పంపిన పాశుర బేడిరే
"యూవ బగెయ జ్ఞాన బేకాదద్దు ఎంబుదర వివరణే ఇల్లి
బరుత్తదే.

ఆల్వారరు హేళ్దుత్తారే: స్వామీ, నన్నన్ను నిన్నక్కడెగే
ఆకర్షిసిదీ. ధైర్యవల్లి చక్రాయుద్ధవన్ను సిద్ధవాగి పిడిదు
నింతిద్దీ. పాపకార్యగళన్ను ఎందిగే శత్రు కుళిసిదగళన్ను మూడ
బేడ ఎందు ఆజ్ఞాపియింత్తు అదన్ను మూడదిరువంతే మూడి నన్ను
న్ను కరుణిసిదీ. ఈ మానవ దేహవు బిద్దు హోగువాగ, నన్ను
గంటలల్లి శత్రుకుంబికొళ్ళబారదు గంటలు కట్టి హోగ
బారదు సొరగవు కుంబిబిడబేకు అంథ నరకదల్లి
బిడ నిన్న శిరువడిగళ స్మరణెయన్ను ఎడెబిడదే నాను మూడు
వంతే ననగే జ్ఞానవన్ను కరుణిసి.

4. ఎనక్కెయాట్రుచెయ్ ఎక్కాలక్కుమెండ్రు, ఎణ్
మనక్కెవందు ఇణైవిట్రి మణ్ణి,
తనక్కెయాగ ఎణైక్కాగాల్ర మీదే,
ఎనక్కెకణ్ణాగి యాన్గాల్ శిఱప్పే.

ఎనక్కే ఎణక్కెక = ననగేయే, ఆట్చెయ్ ఆట్రుచెయ్ =
దాస్యవన్ను నడెసు, ఎక్కాలక్కుమా ఎక్కాలక్కుం = ఎల్లా కాల
గళల్లియూ, ఎండ్రు ఎణ్ణు = ఎందు, ఎణ్ ఎణ్ణు = నన్న, మనక్కే
మనక్కెక = మనస్సినల్లియే (మనస్సొళగే), వందు వందు
= బందు, ఇణైవిట్రి ఇణైవిడు ఇల్లి = నడువే
స్వల్పవూ అవకాశవిల్లదంతే, మణ్ణి = నేలసి, కాల్గళే ఆద

ಕೃಣಕ್ಕಡಕ ಆಕ = ಕನಸಾಗಿಯೇ ಆಗಿರುವಂಥ (ಕನಸೆಕ್ಕವನ್ನೇ ಬಂಥ), ಎನ್ನೈ ಗಾಂಗಾ = ನನ್ನನ್ನು, ಕೊಳ್ಳುಮಾ ಗಿಕಾಗಂ = ಸ್ವೀಕರಿಸುವ (ಅಂಗೀಕರಿಸುವ), ಈದೇ ಗಾ.ಡಕ್ಕ = ಇದನ್ನೇ, ಎನಕ್ಕೇ ಗಣ ಈಡಕ = ನನಸೆಕ್ಕವನಾದ, ಕೆಂಡ್ರನೈ ಕಾಣ್ಣಾಗಾಂ = ಆರ್ಷ್ಣನಾದವನನ್ನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು), ಯಾನ್ ಕೊಳ್ಳುಮಾಗಾಗಂ = ನಾನು ಬಯಸುವ, ಶಿಲಪ್ಪೇ ಕ್ರಿಯಾಪಡ = ಉತ್ತಮವಾದ ಕ್ರಿಯೋಜನವನ್ನೇ.

ನನಸೇಂಯೇ ದಾಸ್ಯನಡಸು, ಎಲ್ಲಾಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೀಳ್ಳಕ್ಕೇ ಬಂದು, ನಡುವೆ ದ್ವಿಲ್ಪವ್ಯಾಪಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ (ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ) ನೆಲಸು, ಕನಸಾಗಿಯೇ ಆಗಿರುವಂಥ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ (ಅಂಗೀಕರಿಸುವ) ಇದನ್ನೇ, ನನಸೇ ಆಗಿರುವ (ನನಸೆಕ್ಕವನಾಗಿರುವ) ಆರ್ಷ್ಣನನ್ನೇ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು) ನಾನು ಬಯಸುವ, ಉತ್ತಮವಾದ ಕ್ರಿಯೋಜನವೆಂದು. (4)

"ಇದನ್ನೇ ನಾನು ಬಯಸುವುದು. ಇದನ್ನೇ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇಡುವುದು"— ಎಂಬುದು ಈ ಕಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಪಲ್ಲವಿ ಎನ್ನಬಹುದೇನೋ. ಮೊದಲ ದಾಶರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ" ಎಂದೂ, ಎರಡನೆಯ ದಾಶರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇರುವಂಥ (ಪ್ರಪತ್ತಿಯಿವಂಥ) ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸು ಎಂಬುದನ್ನೇ" ಎಂದೂ, ಮೂರನೆಯ ದಾಶರ್ಥದಲ್ಲಿ "ಶ್ಲೇಷ್ಮವುಂಟು, ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ಅವಶಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕೊನೆಯುಸಿರು ನಡುನಡುವೆಯು ನಿನ್ನ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಯಿರುವಂಥ ಕರುಣಿಸು ಎಂಬುದನ್ನೇ" — ನಾನು ಬಯಸುವುದು ಎನ್ನಲಾಯಿತು.

ಈಗ, "ನಿನ್ನ ಕಿರುವಡಿಗಳ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೇ ಬಂದು ಎಡೆಬಿಡದೆ ನೆಲಸು" ಎಂಬುದನ್ನೇ ಬೇಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ವುದಿಷ್ಟು: ಭವಬಂಧನದಿಂದ ನಾನು ಬಯಸುವ ಅಕ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಕ್ರಿಯೋಜನ ಇದೇ ಭವಬಂಧನನನ್ನನ್ನು ಕೆನ್ನೆ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಕರ್ಕ್ಕವನು ಎಂದು ಒಪ್ಪುವುದು. ಮತ್ತು, ಆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನೆಲಸುವುದು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಮೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಕರ್ಕ್ಕಾದ

ఈకియుల్లు ~~ఈ~~ కైంకర్యవన్ను నన్నింద స్వీకరించువుదు ఇదన్నే నాను స్వామియుల్లు కేళుత్తువుదు. ననగాగువ ఉపకారవాద ప్రయోజనవూ ఇదే.

భక్తసిగూ భగవంతనిగూ నడువణ సంబంధ ఎష్టుమ ట్టిగె దాగిరబేకు? స్వామిగే భక్తనే శ్రేష్ఠ కింకర భక్తనాగి స్వామియే శ్రేష్ఠ ఉడియు కేవలవాగి ఇంథ స్వామి-భక్త సంబంధవూలా గువుదే విరమ శ్రేష్ఠవాద భక్తన ప్రియోజన

5: తిరుప్పిల్ మీడు తువర్క్కనరగమా, తిరుప్పిలయ్యుడ తయ్యదగుండ, యానుమా తిరుప్పిల్ తొల్ పలవి పిఱవియుమాగి, మణ్ణుమ్మానిసరాగి పిఱవియుమే,

తిరుప్పిల్ తిరుప్పిల్ = విరమానంద బిందగూడద, వీడు మీడు = బిడుగడెయన్నూ, తువర్క్కమా తువర్క్కగవన్నూ, నరగమా నరగవన్నూ, తిరుప్పిల్ = మరణానంతర, ఐయ్యుడ తయ్యదగుండ = (నాను) బడెయుతే బేడా, యానుమా యాగ్రుం = నాను నీడ, తొల్ పలవి పిఱప్పిల్ = ఈ జన్మదల్లి (బదుకిరువాగ), పిఱవియుమే = బహళరు జన్మగళ, పేరు మానిసరాగి పిఱవియుమ్ = బ్రహ్మవూ మరెయదంతే, ఎన్నలుమాగి = భగవంత (యువాగలూ), మణ్ణుమ్మానిసరాగి మణ్ణుమ్ = ఎందందూ నందిసువేనల్ల!

విరమానందదింద కూడిద బిడుగడెయన్నూ, నరగవన్నూ, మరణానంతర నాను బడెయుత బడెయదే భగవంత. నాను ఈ జన్మదల్లి (బదుకిరువాగ) బహళరు జన్మగళల్ల స్వామియన్న బ్రహ్మవూ మరెయదంతే యువాగలూ చింతిసు ఆనందిసుత్తిరువేనల్ల!

Garani Srinivasan

ಮುಂದಿನ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ 'ಪ್ರೇಯೋಜನ' ಎಂಬುದರ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಯೋಜನ ಪಡೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದು ಎರಡು ವಿಧ. ಭಕ್ತಿಯು ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡುವುದು: ಒಂದು, ಇಹಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಮರಣಾನಂತರ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ನನ್ನ ಮರಣಾನಂತರ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬರುವ್ಯದೇನಿದೆಯೋ ಕಾಣೆ.
ಅದು ನರಕವೇ ಯೋ, ಸ್ವರ್ಗವೇ ಯೋ, ಅಥವಾ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯ
ವಾದ ಮೋಕ್ಷವೇ ಯೋ! ಅಲ್ಲಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ್ಯಾವುದಾದರೂ ಬರಲಿ.
ಅದು ನನಗೆ ಈಗ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ, ನಾನು ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ, ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಭಗವಂತನು
ನಡೆಸಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯಾದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ,
ಅವುಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾ, ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ, ಪಡೆಯಬಿಡದಂತೆ
ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುವುದೊಂದನ್ನೇ ನಾನು ಬಯಸುವುದು. ಮರಣಾದ
ಬಳಿಕ ಬರುವುದರ ವಿಚಾರ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲವೇ?

"ಪಿಱವಿಲ್ ದಲ್ ಪಿಱವಿ ಬೇಡುವನ್ಮೆ" — ಭಗವಂತನು
'ಅಜ' ಎಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನು. ಅವನು 'ಅಮರ' ಎಂದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ
ದವನು. "ಪಿಱವಿಯಿಲ್" — ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲದವನು. ಇಂಥವನಿಗೆ "ಮೆಲ್
ಪಿಱವಿ" — ಹಲವಾರು ಹುಟ್ಟುಗಳು ಉಂಟಾದವಂತೆ! [ಇದು ಭಗವಂ
ತನ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಹೊರಿಕು ಹೇಳುವ ಮಾತು. ಒಂದೊಂದು
ಅವತಾರವೂ ಶಿಷ್ಟರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆಂಬುದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಗವಂತನ
ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಭಕ್ತನಾದವನು
"ಪಿಱವಿಲ್" — ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ, ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ, ಅನು
ಭವಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದರಿಂದ, ದಿವ್ಯವಾದ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವವುಂ
ಟಾಗಿ, ಕನ್ನಾಲರ ಆನಂದವು ಲಭಿಸುವುದು. ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಭಗವ
ದನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿಯುವುದು. ಮರಣಾನಂತರ ಪರಮಪದವನ್ನೂ
ಹೊಂದಿಯುವುದು.

6. ಮಕಿೞ್ತಕೊಾಳ್ ತಿರುವುಂ ಉಲಗು ಮಲಗುಂ,
ಮಕಿೞ್ತಕೊಾಳ್ ತೋಳ್ಗಳ್ ಮಲರ್ನ್ದ ವುಂ ಮಾಲೋ,
ಮಕಿೞ್ತಕೊಾಳ್ ಶಿನ್ನಞ್ ಚಿಱುಕಾಲ್ ತಲೈಯಿಣೈ ಕಣ್ಡು
ಮಕಿೞ್ವುಱ್ಱು ಉನ್ನೋ ವಣಙ್ಗುಕವಾರಾಯೆ. ಎನ್ರುಂ

మంటూకొళ్ళా దేయ్వమా లులోఁడమా లులోఁడమా,
మంటూకొళ్ళా శోఁది మలర్న్దవమ్మానేళే,
మంటూకొళ్ళా శివేళే శొల్ శొయ్డ్రే కొండ్రు, ఎనతుమా
మంటూవుట్రు లున్నేళే వణాఙ్గా వారాయిరే.

మంటూకొళ్ళా మంక్తిష్ఠ ఏకాగ్రతా = ఆనందవన్ను బిడిదిరువ,
దేయ్వమా ఏక్కాయుఁమం = దేవలోకవన్నూ లులోఁడమా ఒలగుతం
= భూలోకవన్నూ. లులోఁడమా ఒలగుతం = ఇరర లోకవన్నూ,
మంటూకొళ్ళా మంక్తిష్ఠ ఏకాగ్రతా = ఆనందవన్నుతరువ, శోఁది ఏకాగ్రతా
= జ్యోతిగళన్నూ, మలర్న్ద మలర్ = లుంటువాడద, అమ్మానేళే
అంమాఙా = నాళియన్ను, మంటూకొళ్ళా మంక్తిష్ఠ ఏకాగ్రతా = ఆశీ
ర్వద, శివేదిళే ఙ్ఞానకణ్ణ = చంతనవన్నూ, శొల్ ఏకాగ్రతా = మూర్ఖన్నూ,
శొయ్డ్రే ఏకాయుణాక = మాళ్గెయన్ను (కార్యవన్నూ), కొండ్రు
ఏకాగ్రతా = బిడిదవనాగి; ఎనతుమా రాణ్ముఁం = యావాగ
లూ, మంటూవుట్రు మంక్తిష్ఠ ఏకాగ్రతా = బిడళ్ళవాగి ఆనందిసి, లున్నేళే
ఒణ్ణఙా = సిన్నన్ను, వణాఙా వణాక్కు = నమస్కరిసువుదక్కాగి,
వారాంమీ ఏకాగ్రతాయె = ర్ప్రార్థిసుతిదే.

ఆనందవన్ను బిడిదిరువ దేవలోకవన్నూ, భూలోకవన్నూ,
ఇన్నితర లోకగళన్నూ, ఆనందవన్ను తరువ దివ్య జ్యోతిగళన్నూ
లుంటుమాడద బ్రహ్మవిద్యెయన్ను (యోగవిద్యెయన్ను)
మాళ్గెయల్లియూ (కార్యదల్లియూ) చంతనదల్లియూ, మూర్ఖనల్లియూ,
ఆనందిసి, సిన్నన్ను నమస్కరిసువుదక్కాగి ర్ప్రార్థిసుతిదే. (6)
ఈ రాత్రియ చేతనే బందిరువ చేతనగళల్లిరువ సిన్నవాగిదే.
భగవంతనన్ను కాయా వాచా మనసా ఆరాధిసువ చేతనేందూ అదక్కా
శరణే భగవత్ప్రాప్తిగే దారియాగువ చేతనేందూ ఆలోచిసువవరు చేతనే ఇల్లవే

ఆలోచిసువవరు హేళుత్తారే: నావు, నీవు దేవలోకవన్ను
అథవా ఆనందదల్లి హేగాడుత్తిరువంథ దేవతెగళన్ను ప్రార్థిసు
వుదు. హాగెయే భూలోకవన్ను అదరల్లి మనుష్య తిర్యక్కుగళ
న్ను, నానా విధవాద వృక్షవస్తుగళన్ను ప్రార్థిసువుదు. మత్తు
ఇన్నితర లోకగళన్ను అవుగళల్లి చరాచర వస్తుగళన్ను ప్రార్థి
సువుదు. ఈ ఎల్ల లోకగళగూ ఆధారవన్ను ఉత్పాదవన్ను
కరువంథ సూర్యచంద్ర రెంబ దివ్య జ్యోతిగళన్ను ప్రార్థిసువుదు

ವಿರಮ ದವಮರ್ಥನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಕು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ನಿನ್ನ
ಸುಣಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಗಳ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ, ನೀನು ನಡಸಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಂತು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ, ಅತ್ಯಂತ ನಮ್ರತೆಯಿಂ
ದ ನಿನ್ನ ಕಿರುವಚನಗಳನ್ನೆ ಎರಗಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ದ್ರೌಪದಿ,
ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕೈಲೆಮಾಡಿ ಬಾ.

7 ವಾರಾಯ್ ಉನ್ ತಿರುಪ್ಪಾದಮಲರ್ ಕ್ಕೋಟ್ಟಿ,
ಪೇರಾದೇ ಯುನ್ ವನ್ದು ಅಡೈಯುಮ್ಬಡಿ
ಕಾರಾಯ್, ಉನ್ನೈ ಯೆಣ್ಣುಳ್ ವೈಪ್ಪಿಲೈ ಎನ್ರುಮ್
ಆರಾದಾಯ್, ಎನಕ್ಕೆನ್ ಅರುಮೈಕ್ಕಾಲೇ.

ವಾರಾಯ್ ವಾರಾಯ್ = ಕೈಲೆ ಮಾಡಿ ಬರುವವನಾನು, ಉನ್ ಉನ್ನ =
ನಿನ್ನ, ತಿರು ತಿರು = ಪವಿತ್ರವಾದ, ಪಾದಮ ಮಲರ್ ಕ್ಕೋಟ್ಟಿ = ಪಾದಕಮಲದಡಿಯಲ್ಲಿ,
ಮಲರ್ ಕ್ಕೋಟ್ಟಿ = ಪಾದಕಮಲದಡಿಯಲ್ಲಿ, ಪೇರಾದೇ ಪೇರಾಗಿ =
ಅನ್ಯಥಾಯಿಲ್ಲದಂತೆ, ಯುನ್ ಯಾಣ್ = ನಾನು, ವನ್ದು ಬಂದು =
ಬಂದು, ಅಡೈಯುಮ್ಬಡಿ ಅಡೆಯುವಂತೆ = ಶೇರುವಂತೆ, ಕಾರಾದಾ
ಯ್ ಕಾರಾಗಾಯ್ = ಕೈಪಿಡಿಯುವುದು ಮಾಡದವನೇ, ಉನ್ನೈ ಉನ್ನ = ನಿನ್ನ
ನ್ನ, ಎನ್ ಉಳ್ಳ ಣಾಣ್ ಉಳ್ = ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ, ವೈಪ್ಪಿಲೈ
ಣಾವಪ್ಪಿಲ್ = ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ (ಅನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ),
ಎನ್ನುಮ್ ಆರಾಗಾಯ್ = ಕೈಪಿಡಿಯುವುದು ಮಾಡದವನೇ, ಎನಕ್ಕು
ಣಕ್ಕು = ನನಗಾಗಿಯೇ, ಎನ್ನುಮ್ ಣಾಣ್ಬುಮ್ = ಯಾವಾ
ಗಲೂ, (ಎಂದೆಂದಿಗೂ), ಎಕ್ಕಾಲೇ ಣಕ್ಕಾಗಲೆ = ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದ
ಲ್ಲಾಲ್ಲಿಯೂ, (ಕೈಲೆಮಾಡಿ ಬರುವವನಾನು)

ನಿನ್ನ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದಕಮಲದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಥಾಯಿಲ್ಲದಂತೆ
ನಾನು ಬಂದು ಶೇರುವಂತೆ ಕೈಲೆಮಾಡದವನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಅಂತರಂ
ಗದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೈಪಿಡಿ
ಯುವುದು ಮಾಡದವನೇ, ನನಗಾಗಿಯೇ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಮ
ಯದಲ್ಲಾಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಲೆಮಾಡಿ ಬರುವವನಾನು

ಎಂಬಿನ ವಾಕ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

Gerani Srinivasan

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮೀ, ನಿನ್ನನ್ನ ನನ್ನ ಅಂತರಂಗ
ದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೇ ಭೋಗ್ಯ ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ನನಗೆ
ತೃಪ್ತಿ ಯುಂಟಾಗದು. ನಾನು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನ ಹೋಗಬೇಕು.
ನಿನ್ನಿಂದ ಅನಲಂಕೃಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿನ್ನ ಪಾವಿತ್ರ ವಾದತೆಮ
ಲಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಬಂದು ಹೋಗಬೇಕು ಇಷ್ಟನ್ನ ನನಗೆ ಈನಲೇ
ನೀನು ಕರುಣಿಸಿದಾದರೆ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಭಯಯನಗಳಲ್ಲಿಂ
ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಂಬ ನೋಡುತ್ತಾ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬರುವವನಾನು!

ಎಂಥ ಆಶಯ! ಬದುಕುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ನಾನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ
ನಿನ್ನನ್ನ ನೋಡುತ್ತಾ, ಹಿನಂದಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು! ಮರಣಾನಂತರವೂ ನಿನ್ನ
ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು!

8. ಎಕ್ಕಾಲತ್ತೆನ್ನೈಯಾಯ್ ಎನ್ನುಳ್ ಮಣ್ಣಿಲ್, ಮಟ್ರು
ಎಕ್ಕಾಲತ್ತಿಲುಂ ಯಾತೆನ್ರುಂ ವೇಣ್ಡೇನ್,
ಮಿಕ್ಕಾರ್ ವೇದವಿಮಲರ್ ವಿಳಿಂಗುಂ,
ಅಕ್ಕಾರ್ಕ್ಕಣಿಯೇ! ಉನ್ನೋ ಯಾನೇ.

ಎಕ್ಕಾಲತ್ತೆನ್ನೈಯಾಯ್ ಎನ್ನುಳ್ ಮಣ್ಣಿಲ್, ಮಟ್ರು
ಎಕ್ಕಾಲತ್ತಿಲುಮ ಯಾನೊನ್ರುಮ ವೇಣ್ಡೇನ್,
ಮಿಕ್ಕಾರ್ ವೇದವಿಮಲರ್ ವಿಳಿಂಗುಮ, ಎನ್
ಅಕ್ಕಾರ್ಕ್ಕಣಿಯೇ! ಉನ್ನೋ ಯಾನೇ

ಎಕ್ಕಾಲತ್ತು = ಯಾವಾಗಲೂ, ಎನ್ನೈ = ಆಳು ನನ್ನನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿರುವ
ಆಯ್ = ನನ್ನ ಒಡೆಯನೇ (ಸ್ವಾಮಿಯೇ), ಎನ್ನುಳ್ = ನನ್ನ ಅಂ
ತರಂಗದಲ್ಲಿ, ಮಣ್ಣಿಲ್ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ = ನೆಲಸಿರುವುದಾದರೆ, ಮಟ್ರು ಮತ್ತು =
ಬೇಕೊಂದನ್ನ, ಎಕ್ಕಾಲತ್ತಿಲುಮ = ಯಾವಾಗಲೂ, ಯಾತೊನ್ರುಮ = ಏನೊಂದನ್ನೂ,
ನ ವೇಣ್ಡೇನ್ = ಬೇಡೆನು, ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಳಿಕ್ಕಾರ್ = ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿರು
ವೇದಮ್ ವೆಕ್ಕುಂ = ವೇದಗಳಿಂದ, ವಿಮಲರ್ ವಿಳಿಂಗುಮ್ = ಪರಿಶುದ್ಧರಾ
ವರು, ವಿಳುಂಗುಮ ವಿಳುಂಗುಂ = ಸುಂಸುವಂಥ, ಎನ್ ಎಂಬ = ನನ್ನ
ಅಕ್ಕಾರಮೆ ಕಣಿಯೇ ಅಕ್ಕಾರಂ ಕಣ್ಣಿಯು = ಬೆಲ್ಲದಮುದ್ದೆಯೇ
(ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರನೇ), ಉನ್ನೈ ಉನ್ನೋ = ನಿನ್ನನ್ನ, ಯಾನೇ ಯಾ
= ನಾನೇ.

శ్రేష్ఠులైనవారూ, వేదవిద్వాంసులూ, విశుద్ధులైనవారూ, నవీయులూ
వంటి ఇల్లందమునందలియే (అక్కడ మధురానగరి), నీవును నన్ను చేరుటయందు
(ప్రేమియై) యుండవలయునని నన్ను అంతరంగమందల్లి నిలుపుకొనుదువుగాక,
నిన్నన్ను ఎందెందును చేరి మనసును నేను చేరుకొనుదునుగాక. (8)

'మెచ్చగ' - శ్రేష్ఠులు, విద్వాంసులు, జ్ఞానులు. వేద వేదాంత
వేదవిదులుగ'
వేదములన్ని చదివి, అభ్యసించి ఉండటమే కాకుండా, వేదాంతమును
క్షుణ్ణంగా నడిపించుకొనుచున్నవారు. మానసికంగా విశుద్ధులై,
ఇరువురు. భగవద్గుణానుభవంలోనే ఆనందించుచున్నవారు.
నవీయులై అదన్ని నవీయుత్వంతో ఆనందిస్తూ కాలక్షేపమొనరించువారు

'ఎనయ అక్కరక్కనయిలి" - సుందరవాద రూపంలో ఇన ఇల్లువన్ను
ఆశయింద బాయుల్లి ఇందు శఠేయల్లి అడక్కట్టు కొళ్ళుత్తు, అదరింద
క్రమబద్ధ మధురవన్ను నవీయుత్వంతో ఆనందిసువంతే, భగవద్భక్తులు
(జ్ఞానులు) వేద మంత్రాదవుగళల్లమూలక తావు అంతుకొండంతే
భగవద్గుణా స్వభావాదిగళన్ను ఎడతెరిపిలదంతే అనుభవించి,
ఆనందిస్తూ ఇరుత్తారే. నానూ (ఆళ్వార్లంతూ) కూడియిలి భగవంత
ఇల్లంద ముద్దియంతే.

ఆళ్వార్లు హేళుత్తారే: స్వామీ, నీవును నన్ను చేరియాగి
(ప్రేమియాగిసికొనుత్తా) బందు నన్న అంతరంగదల్లి యావాగలూ
నిలిసు. అదు ఘోరవాగి, నాను నిన్నన్ను చేరలేనన్ను చేరువు
దిల్ల. నిన్న నామస్మరణెయిందలే నానే చేరిదవనద్దు.
ఈ దాశరథ చేరిదే ఎష్టు దొడ్డవనాదరూ!' భగవంత
నన్న అంతరంగదల్లి నిలిసుత్తానే ఎంబుదే అదు. ఎల్ల జీవిగళ
అంతరంగదల్లూ భగవంతను నిలిసుత్తానే. ఆదరూ, భగవత్ప్రేమి
యు ఘోరవు, నావిష్టే ప్రేయస్సిన వస్తువిగాగి, నమ్మ అంతరంగదల్లే
ఇరువ భగవంతనన్ను నావు గురుతిసికొళ్ళువుదు సాధ్యవానువు
దిల్ల. మీను పట్టిద చేరిదరూ భగవత్ప్రేమవల్లవేకాగి ప్రారబ్ధవశదింద ఎంద
దాగే.

9. యానెయెన్నో అన్నియకిలాతై,
యానెయెన్తనతై నాన్ఱిరుందేనై,
యానెతో ఎన్ఱుడైమయుమ్తోయే,
వానెయేత్తుమ్ వానవరేఱే

ಯೂನೇಯೆನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲೀಯಬಲಾದೇ,
ಯೂನೇಯೆನಕನದೇ ಎನ್ನಲೀರುನ್ದೇನ್,
ಯೂನೇನೀ ಎನ್ನಟ್ಟೆಲ್ಲಮ್ಮೆಯುಮೂ ನೀಯೇ,
ವಾನೇಯೀಕ್ಕುಮಗ ವಾನವರೇಲೋ.

ಯೂನ ಯಾಣ್ = ನಾನು, ಎನ್ನೆಲ್ಲ ಎಣ್ಣಿಗ = ನನ್ನನ್ನ, ಅಲೀಯಬಲಾದೇ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಂಕುಶೊಳ್ಳದಂಕೆ, ಯೂನೇ ಯಾಣೋ = ನಾನೇ, ಎನಕನದೇ ಎಣ್ಣಾಣಾಡಿಕ್ಕ = ನನ್ನದೇ, ಎನ್ನಲು ಎಣ್ಣಾಲು = ಎನ್ನಿಕ್ಕ (ಎಂದುಕೊಂಡು), ಇದುನೇನ ಇರುನ್ದಿಗಾಣ್ = ಇದ್ದೆ, ಯೂನೇನೀ ಯಾಣೆನ್ರೋ = ನಾನೇ ನೀನು, ಎನ್ನಲುಟ್ಟೆಲ್ಲಮ್ಮೆಯುಮೂ ನೀಯೇ ಎಣ್ ಉಣ್ಣಾಮಲ್ಲಂ ಸ್ರೋಯ = ನನ್ನ (ದೇವರ) ನಿಶ್ಚಯ, ನೀನೇ, ವಾನೇ ಯಾಣೆ = ಮೇಲಣ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ, ವೀಕ್ಕುಮಗ ಎಕ್ಕುಟುಂ = ಸ್ತುತಿಸುವಂಥ, ವಾನವರ್ ಯಾಣವರ್ = ದೇವತೆಗಳ, ನಿತ್ಯನಿಗಳಕ್ಕಳ, ಮೆಯ್ಯೇ ಎಲ್ಲಾ = ವೈಷ್ಣವನೇ (ನಮ್ಮಜ್ಜರಷ್ಠಂನೇ)

ಮೇಲಣ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ತುತಿಸುವಂಥ ದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ವಿರಮನಮ್ಮಜ್ಜನಾದರಷ್ಟಕನೇ, ನಾನು ನನ್ನನ್ನ ಅಂಕುಶೊಳ್ಳದಂಕೆ 'ನಾನೇ, ನನ್ನದೇ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನಾನೇ ನೀನು ನನ್ನ (ದೇವರ) ನಿಶ್ಚಯ ನೀನೇ. (9)

ಇಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ 'ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸು' ಎಂದು ಬೇಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ 'ನಾನು, ನನ್ನದು' ಎಂಬುದನ್ನ ಕೊಲಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

'ನಾನು, ನಾನು, ನಾನು' ಎಂದು ಹಿಂದೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ, ಹಿಂದೊಂದು ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, 'ನಾನೇ ಎಲ್ಲರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಮರ್ಥ, ನನ್ನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗುವುದು' ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಇದು 'ಅಹಂ'ಕಾರ - 'ನಾನು' ಎನ್ನುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ

ಮತ್ತು, ನನ್ನನ್ನ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವವರ ಬಳಿಕೋ, ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತು ವಾಹನಾದಿಗಳ ಬಳಿಗೂ ಬಿಡಲಾಗದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ 'ನನ್ನವರು, ನನ್ನದು, ನನ್ನದು' ಎನ್ನುವುದು 'ಮಮ'ಕಾರ - ಎಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ

ಈ 'ನಾನು, ನನ್ನದು' ಎಂಬ ಎರಡು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳು ಜನ್ಮವನ್ನಂತೂ ಬರಕೆಟ್ಟವು. ಇವು ಕೊಂಚವಾದರೂ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೆಗೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಭಗವಚ್ಛೇಷತ್ವವೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ?

Garani Srinivasan

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ನೀವು ಕರೆದಾಗ ನಿಲ್ಲುವುದಾಗಲಿ, ಬಿಡಿಯುವುದಾಗಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಯೇ, ಇದುವರೆಗೆ 'ನಾನು, ನನ್ನದು' ಎಂಬ ಅಜ್ಞಾನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿ, ಕರುಣಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ 'ನಾನು, ನನ್ನದು' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೇ, ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನವೇ' ಎಂಬ ಸುಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಯಿತು.

'ನಾನು, ನನ್ನದು' ಎಂಬುದನ್ನು 'ನೀನು, ನಿನ್ನದು' ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ: ಭಗವಚ್ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿ, ಎಂದರೆ

10. ಏಱೆ ಲೆಡುಂ ಎವ್ವಂಱು ಏರ್‌ಕಾಲ್ಗಳಿಲ್ ಙಂಗಳೈಯ,
ನೀಱೆ ಸೆಯ್ದ ನೀರುಂಞ್ಞೂಡರ್ ಕೂಡ ಕೋವಿನ್ರಿ,
ತೇಱೆ ಎನ್ಱೆನ್ರಿನ್ರು ಉನ್ ಪೊನ್ನಡಿಕ್ ಕೀೞ್ ತಿರುತ್ತಿ ಕಾ
ವೇಱೆ ಪೋಕ ಎನ್ರುಂಱಾಂಱುಂ ವಿಡಲೇ

ವಿಣ್ಣೇ ಲೇಲುಮ್ ಮಣ್ ಮೇಲುಮ್ ವಿರ್‌ಕೊಳ್ಳುಞ್ಞಾಲೈಯ್ಯ,
ನೀಲಂ ಸೇಯ್ದ ನೇಡುಂಞುಡರ್ ಕೊಳಿ,
ಕೇಲಿಲ್ ಲೆನ್ನೈ ಉನ್ ಪೊನ್ನಡಿ ಕೀೞ್ ಕೊಳ್ಳಲೈ,
ವೇಱೆ ಪೋಕ ಎನ್ರುಂಱಾಂಱುಂ ವಿಡಲೇ.

ವಿಲ್ ಪಱ್ಱು ವಿಱುಮ್ ಏೞ್ ಏಱು ಏೞುಂ ಎದುರಿಸಿ, ವಿಳುಂಗುವುದನ್ನು, ಮಣ್ಣಾಗಿ ಎವ್ವಂಱು = ಸೊಕ್ಕಿದ, ವಿರ್‌ಕೊಳ್ಳು ಏರ್‌ಕಾಲ್ = ಲಂಪಟತ್ವವನ್ನು, ನೀಱೆ ಸೆಯ್ದ ನೀರುಂಞ್ಞೂಡರ್ = ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದ, ನೇಡುಂಞುಡರ್ = ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳುವ ಕೂದಲನ್ನು ಉಳ್ಳ ಕೋವಿನ್ರಿ = ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಕೇಲಿಲ್ ಏೞ್ ಏಱು = ಜಯಿಸುವುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ, ಎನ್ನೈ ಎನ್ರಿನ = ನನ್ನನ್ನು, ಉನ್ ಪೊನ್ ಅಡಿ ಕೀೞ್ ತಿರುತ್ತಿ = ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾವಲೇ, ವೇಱೆ ಪೋಕ = ಬೇರೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ, ಎನ್ರುಂಱಾಂಱುಂ = ಎಂದೆಂದಿಗೂ, ವಿಡಲೇ ವಿಡಲೇ = ಬಿಡಬೇಡ.

ವಿಳುಂಗುವುದನ್ನು ಎದುರಿಸುವವನೇ, ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದವನೇ, ನಾಶವಿಲ್ಲದ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯೇ, (ನಾನು) ಜಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ (ನನ್ನನ್ನು) ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೇರೆ ~~ಹೋಗದಂತೆ~~ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಿಡಬೇಡ (10)

ಏಳು ಮದಿಸಿದ ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಎದುರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಯಿಸಿದ್ದ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ. ಸತ್ಯೆ ಎಂಬವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಭೀಕರವಾಗಿ ಇದ್ದಿದ್ದ ಏಳು ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಸೋಲಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವುದನ್ನು ನಡೆಸಿ ಜಯಿಸಿದ್ದ.

ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವೂ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನವೂ ಆದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ. ರಾಕ್ಷಸರ ಕುಲವನ್ನೇ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ರಾಕ್ಷಸರಾಜನೂ ಅಸದೃಶ ದುರಾತ್ಮನೂ ಆದ ರಾವಣಾಸುರನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಲಂಕೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾವಣನ ಎಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದ.

ಭಗವಂತನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವರ್ಣಿಸಲಾರದೆ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ, ಅನಂತಮಿತವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ಏಳು ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಎದುರಿಸಿ ಜಯಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ನೀನು. ಸುಂದರವೂ, ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಮೃದ್ಧವೂ, ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವೂ ಆದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮನೇ ನೀನು. ನಾಶವಿಲ್ಲದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿ ನೀನು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೇ – ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸು. ಮತ್ತು, ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೋ ಮತ್ತು, ಅವನ್ನಗಲಿ ಬೇರೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡ.

ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಗಳು ದೊರಕುವೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಆಳ್ವಾರರಿಗೆ ಅಂಜಿಕೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಚಪಲ ಚಿತ್ತ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಗತಿಯೇನು ಎಂಬುದೇ ಅಂಜಿಕೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಅವರ ಕಡೆಯ ಬೇಡಿಕೆ: ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಗಲದಂತೆ ಮಾಡು ಎಂದು.

11. విడలిల్ చక్కరత్తు అణ్ణాలి మేవల్,
విడలిల్ వణ్ణకురు కూర్ చడగోపన్ తాన్,
కెడలిలాయిరత్తుళ్ ఇవై పత్తుమ్,
కెడలిల్ విడు తెయ్యుమ్ కిళార్వార్క్కే

విడల్ శక్కరత్తు అణ్ణాలి మేవల్,
విడల్ వణ్ కురుగూర్ చడగోపన్ శొల్,
కేడిలాయిరత్తుళ్ ఇవై పత్తుమ్,
కేడిల్ విడు శెయ్యుమ్ శీర్వార్క్కే.

విడల్ ఇల్ విడల్ ఇల్ = బిడువిల్లద, శక్కరత్తు చక్కరత్తు = చక్రాయుధవన్నళ్ళ, అణ్ణాలి అణ్ణాలి = స్వామియన్న, మేవల్ మేవిల్ = కూడికొళ్ళువుదు, విడల్ ఇల్ విడల్ ఇల్ = బిడదంతే ఇరువ, వణ్ కురుగూర్ చడగోపన్ = సుందరవాద తిరుక్కురుగూరిన శఠకోపవన్ను (నమ్మాళ్వారు), శొల్ తెరిగళ్ = పేళిద, కేడిల్ ఇల్ కెడల్ ఇల్ = నాశవిల్లద, ఆయిరత్తుళ్ ఆయిరత్తుళ్ = ఒందు సావిర పాశురగళల్లి, ఇవై పత్తుమ్ = ఇవుగళాద (ఈ), విడు తెయ్యుమ్ = బిట్టన్నొ, శీర్వార్క్కే కిళార్వార్క్కే = ఏది అభ్యాస మాడువవరంతే, కేడిల్ ఇల్ కెడల్ ఇల్ = నాశవిల్లద (శాశ్వతవాద), విడు తెయ్యుమ్ = బిడువ పకియన్న, శెయ్యుమ్ తెయ్యుమ్ = లుంటు మాడుత్తదే

బిడువిల్లద చక్రాయుధవన్నళ్ళ స్వామియన్న కూడికొళ్ళువుదన్ను బిడదంతే ఇరువ సుందరవాద తిరుక్కురుగూరిన శఠకోపవన్ను పేళిద నాశవిల్లద ఒందు దాసర పాశురగళల్లి ఈ పత్తన్నొ ఏది అభ్యాస మాడువవరంతే శాశ్వతవాద బిడుగడె యన్నుంటు మాడుత్తదే. (11)

భగవంతనల్లి బేడద బేకాద బేడికే మత్తు అదరింద లుంటా గువ అంతిమవూ – ఈ ఎరడు విషయగళు ఈ కిరువాంయ్ మోలి నే బ్రాశస్త్యవన్ను కండిరువుదు. భగవంతనల్లి బేడువుదేందరే అంతిమ పురుషార్థవాద 'బిడుగడె' ఎంబుదన్నే. అదన్ను బిడదే-

కొల్లుపుదక్కే లుకాయుసిందరే - భగవంతనవిష్ణు శిరువడిగళన్ను
అనన్యవాగి ఆశ్రయిసువుదు, మత్తు, అదరింద ఎందిందిగూ
అగలకళియుల్లదంతే మూడికొళ్ళువుదు. అదు హేగే? భగవంతన
నానా అవతారగళల్లి నడసిద అద్భుత కార్యగళన్ను ఆలకిగళ
న్నేల్లా స్మరిసుత్తా, కీర్తిసుత్తా కాల కళెయువుదు. అవనన్ను అంత
రంగదల్లి నెలెసికొళ్ళుత్తా కొళ్ళువుదు. అవన శిరువడిగళల్లి స్మరణే
యన్ను కడెయుసిన వరేగూ నడసుత్తిరువుదు. మత్తు, 'నాను,
నన్నదు' ఎంబుదన్ను మరెసి, ఎల్లవూ 'సీనే, సిన్నదే' ఎందు
భగవదర్పణా మూడువుదు. బదుకిదువష్టు కాలవూ ఇంతహ
అభ్యాస మాడుత్తా హోగబేకు, మరణానంతర, భగవత్ప్రాప్తియు
దబిడువుదేయూ భగవంతన శిరువడిగళ సేవైయన్ను
శాశ్వతవాగి లభిసువుదు

ఇంతహ, ఉత్తమోత్తమ ధారియాద భగవంతనొడనే సదా
కాల్ళవ అక్యంత సులభవాద మూగ్గవన్ను శిక్షిసిరువవను
శిరుక్కురు హొరాంత శరగసోలవేను. ఆతను రచిసి హాడిరువ
ఒందు నాలవే పాశురగళల్లి ఈ విషయవన్ను చొక్కవాగి అభ్యాస-
మాడి, అనుష్ఠానదల్లి తందుకొళ్ళువవరల్లి మిందిరవాగియూ
బిడువుదేయూ, భగవత్ప్రాప్తియన్ను పడెయువుదు. ఇంతహ
ఈ శిరువాయ్ మొళియ శీలవిశేష.

———— o ————

Garan Srinivasan

13.6.80

తిరువాయ్‌మొళి - ఎరడనేయదశక - పత్తనేయు తిరువాయ్‌మొళి

తిరువాయ్‌మొళి - ఇరణ్డామ్‌పత్తు - పత్తాన్తిరువాయ్‌మొళి

10 కళ్గుంళియిళమ్మై - కిళారాణిపిళ్ళైయమ

1. కిళారాణిపిళ్ళైయమ ఎకడువతన్ మున్నం,
వళారాణిమాయోన్ మరువియ కోయిల్,
వళరినం పొళిల్‌సూళ్ మాలిరుంశోలై,
తళార్‌విలరాగిల్ శార్వదు శతిరే.

కళ్గుంళియిళమ్మై కేడువదన్ మున్నమ,
వళర్‌కళి మాయోన్ మరువియ కోయిల్,
వళరిళమ పొళిల్ శూళ్ మలరుంశోలైక్,
కళర్‌విలరాగిల్ శార్వదు శతిరే

కళర్ = బుక్కబడువ, ఇళ కుళంగి = చేజస్సు, ఇళమ్మై కిళా-
ణమ = యౌవనమూ, కేడువదన్ మున్నమ ఎకడువతన్‌మున్నం =
(డాళాడువుడ్కో) కేడుచుదక్కే ముంజేర్‌వాగాయే, వళర్ ఇళ వళార్ కుళం
= శతమేయూనద (బళ్ళియుక్తిరువ) చేజస్సన్నళ్ళు, మాయోన్ మాయోన్
= ఆశ్చర్యకారియు (ఛదవంకను), మరువియ మరువియ = నేలసిరు-
వ, కోయిల్ ఎకాయిల్ = మందిరవాగి, వళర్ వళార్ = బళ్ళె-
యుక్తిరువ, ఇళ కిళా = ఎళ్ళియ వ్రాయద, పొళిల్ ఎపాళిల్ = తోటద
గళింద, శూళ్ సూళ్ = సుత్తువరిదిరువ, మలరుంశోలైక్ మాలి
రుంశోలై = శిరుమాలరుంజోలై మళ్ళె షేత్రవన్న, కళర్‌వు
ఇలర్ కళార్ కిలర్ = బలష్ట ఇల్లదవరు, ఆగిల్ ఆగిల్ =
ఆదరే, (అవరు), శార్వదు శార్‌వదు = పోరువుడు, శతిరే శ్‌క్తి
ర = మడదైశ్వర్యవన్నే.

బుక్కబడువ చేజస్సు యౌవనమూ కేడుచుదక్కే ముంజేయే, కడమే
యూనద (బళ్ళియుక్తిరువ) చేజస్సన్నళ్ళు ఆశ్చర్యకారియు (ఛదవంకను)
నేలసిరువ మందిరవాగి, బళ్ళియుక్తిరువ ఎళ్ళియ వ్రాయద తోటచ్చెనళ్ళ
ద సుత్తువరిదిరువ శిరుమాలరుంజోలై మళ్ళె షేత్రవన్న సూళు
బలష్టనదవరాదరే, అవరు పోరువుడు మడదైశ్వర్యవన్నే. (1)

మనుష్యను ఇచ్ఛవనాగిరువాగలే, అవన ఎళ్ళియ వ్రాయదల్లే
మూడనాగద మందు ముఖ్యవాగలు ఎదే. సామాన్యవాగి, ఎల్లరంతే,

ಪ್ರಾವಂಚರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಾಲಕ್ಕಿಯವರ ಬದಲಾಗಿ, ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ತಾನು ಯಜ್ಞಿಸಬೇಡವೇ? ಪ್ರಾವಿಂಚರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ 'ಇಂದ್ರನ ಡೆಚ್ಚು ಚ್ಯುತಿಯಾ 'ಬಿಡುವಷ್ಟು' ಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕಾರ್ಯ ಯಾವುದು? ಭಗವಂತನು ದೇಶದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಾವತಾರಗಳಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ತೊಡಗಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ, ಭಗವತ್ಪ್ರೇಮ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಸುಲಭವೂ, ಒಳ್ಳೆಯದೂ, ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೂ ಆದದ್ದು.

ಇಂಥ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೂರಎಂಟಿವೆ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿರುಮಲೈಯಂಜೋಲೈಮಲೈ ಎಂಬುದು. ನಿಂದರಾಜ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿಡುಮರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತೊನೆಯುವ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಇಂದು ದೇವಾಲಯ. ರಮಣೀಯವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವೆ ಭವನಂತನು, ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ವಯಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವಾಗಲೇ, ಯೌವನ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಎಂದರೆ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಲವೂ ಉತ್ಸಾಹವೂ ತುಂಬಿ, ಅವುಕುಂದಿಹೋಗದಿರುವಾಗಲೇ ಯುಂಟಂತೆವಾಗಿಯೇ ಉತ್ಸಾಹಯುಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಭವನಂತನು ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಾ, ದಿವ್ಯವಿಮಲವಾಗಿ, ರಮಣೀಯವಾಗಿ ತೊನೆಯುವ ತಿರುಮಲೈಯಂಜೋಲೈಮಲೈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಡದೈಪ್ಪಳ್ಳಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಭವನಂತನಸೇವನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಕಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

2. சதிரிள மடவார் தாழ்சுரியை மதியாது;
அதிர்குரல் சங்கத்து அழகர் தம் கோயில்,
மதிதவழ் குடுமி மாலிருஞ்சோலை,
பதியது வுடைத்தி ராகுவது பயனே.

శదిరిళవుడకార్ కాలూళిచ్చియ్ల వుదియాదు,
అదిర్ కురల్ శబ్దక్కు అలుడర్/కేళలయిల్,
మదిశవలూ కుడుమి మూ అరుంజోలల్లే,
దుదియదు మేళక్కి ఎలువదు వియనే.

శదిర్ = సొబగిన, ఇళ = యౌవనద, మడవార్ = స్త్రీయర, కాలూళిచ్చియ్ల = దంమోడనవన్న, మదియాదు = మళియాత్ = లష్మిదే, అదిర్ కురల్ శబ్దక్కు = మోళగువ నిద్దిళ్ళ శంఖ, అలుడర్ = అవర ఆలయవాగి, మదిమళి = చంద్రను, శవలూ = కేవళువంథ, కుడుమి = శిఖరవుళ్ళ, మూ అరుంజోలల్లే = మళ్ళే ఎంబ, మాళిగె = కీర్తి, ఎలువదు = ఉద్ధారమాళ్ళువుదు, వియనే = ప్రయోజనవే అల్లవే!

సొబగిన, యౌవనద, స్త్రీయర దంమోడనవన్న లష్మిదే, మోళగువ నిద్దిన శంఖవుళ్ళ అళుడర్-అవర ఆలయవాగిరువ, చంద్రను కేవళువంథ శిఖరవుళ్ళ, శశు మూ అరుంజోలల్లే ఎంబ ఆ కీర్తియన్న ఉద్ధారమాళ్ళువుదు ప్రయోజనవల్లవే? (2)

ఒళ్ళ మనాద ప్రయోజనయావుదు? సుందరయువతియర యౌవనవన్న లష్మిదే, ఇంద్రియ భావగళన్న ఒళగాగిసి విషయసుఖదల్లి కొండయ్యువుదే? ఉత్తమ, సాత్విక వ్యక్తిత్వవన్న నేలసిరువ ఇవనవంతనన్న భగవను పూజిసి ఉజ్జీవనవన్న మాళ్ళువుదే?

ఆళ్వారరు హేళిద్దారే: సుందర యువతియర దంమోడనవన్న లష్మిదే, ఇంద్రియ భావగళన్న ఒళగాగిసదే, వ్యక్తిత్వవన్న (శీలవన్ని) ఎత్తిహిడిసి శిఖరదల్లి 'అళుడర్' ఎంబ నేలసిరువ భగవంతనన్న కోరిందు ఉచ్చవదింద ఉజ్జీవనవన్న మాళ్ళువుదే ప్రధమ పురుషార్థ లష్మవన్నళగి అర్థవాగిదే శిరువాగదిరలి.

"ಶರಣ್-[struck] ಶಕ್ತಿರ್" — ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಲವೇ, ಮದನ್ಶೈಶ್ವರ್ಯ, ಸೌಭಾಗ್ಯ, ನೆಲೆ, ನಾಟ್ಯ ವೈಯಾರ ಎಂದೆಲ್ಲ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ

3 பயனல்ல செய்து பயனில்லை நெஞ்சே,
புயல் மழை வண்ணர் புரிந்துறை கோயில்,
மயல் மிகு பொழில் சூழ் மாலிருஞ்சோலை,
அயன் மலை அடைவது அது கருமமே.

ಪಯನಲ್ಲ ಶೆಯ್ದು ಪಯನಿಲ್ಲೈ ನೆಂಜೇ,
ಪ್ಪುಯಲ್ ಮೞೈ ವಣ್ಣರ್ ಪ್ಪುರಿನ್ದುಱೈ ಕೋಯಿಲ್,
ಮಯಲ್ ಮಿಹು ಪ್ಪೊೞಿಲ್ ಶೂೞ್ ಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ,
ಅಯನ್ ಮಲೈಯಡೈವದು ಅದು ಕರುಮಮೇ.

ಪಯನ್ ಅಲ್ಲ பயன் அல்ல = ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು (ನಿಷ್ಫಲವಾದದ್ದನ್ನು), ಶೆಯ್ದು செய்து = ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಪಯನ್ ಇಲ್ಲೈ ನೆಂಜೇ பயனில்லை நெஞ்சே = ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಮನಸ್ಸೇ, ಮೞೈ மழை = ಮೋಡದ, ವಣ್ಣರ್ ಪ್ಪುಯಲ್ புயல் = ವರ್ಷಾಕಾಲದ, ವಣ್ಣರ್ வண்ணர் = ಬಣ್ಣದವನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಪ್ಪುರಿನ್ದು புரிந்து = ಆಶೆಯಿಂದ, ಕೋಯಿಲ್ கோயில் = ದೇವಾಲಯವಾದ, ಉಱೈ உறை = ನೆಲಸಿರುವ, ಮಯಲ್ ಮಿಹು மயல் மிகு = ಬಹಳವಾಗಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸುವ, ಪ್ಪೊೞಿಲ್ பொழில் = ತೋಪುಗಳಿಂದ, ಶೂೞ್ சூழ் = ಸುತ್ತುವರಿದ, ಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ மாலிருஞ்சோலை = ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ ಮಲೈ ಎಂಬ, ಅಯನ್ ಮಲೈ அயன் மலை = ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನ ತಿರುಮಲೆಯನ್ನು (ಬೆಟ್ಟವನ್ನು), ಅಡೈವದು ಅದು அடைவது அது = ಸೇರುವುದು ಎಂಬುದು, ಕರುಮಮೇ கருமமே = ಕರ್ತವ್ಯವೇ.

ಮನಸ್ಸೇ, ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು (ನಿಷ್ಫಲವಾದದ್ದನ್ನು) ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮಳೆಗಾಲದ ಮೋಡದ ಬಣ್ಣದವನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆಶೆಯಿಂದ ನೆಲಸಿರುವ ದೇವಾಲಯವಾದ, ಬಹಳವಾಗಿ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸುವ (ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದ) ತೋಪುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ ಮಲೈ ಎಂಬ, ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರುವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯ. (3)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ವಿಷಯಸುಖಕ್ಕೆ ಬಳವಡುವುದು ನಿಷ್ಫಲವಾದ ಕೆಲಸ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ ಮಲೈಯ ಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಬಣ್ಣದವನಾದ ಭಗವಂತನು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಫಲಪ್ರದವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ.

Galani Srinivasan

~~శదర్ కర్మేక్ = పంచమక్ "నుండి, మాడ్ద్వేశ్వర్, లేవ్ నుండి, నల్లే, నాక్ష్య, మ్యేయర్" అందల్లు అర్థమవుత్తదే.~~

4. కరుమవన్ పాశం కళిక్కుళిన్ఱు ఉయ్యవే,
పెరుమలై యెడుక్కాన్ పీడుఱై కోయిల్,
వరుమళై కవుళుం మాళిరుంజోలై,
తిరుమలై యదువే అడైవదు తిఱమే.

కరుమవన్ పాశమా కలుక్కుళిన్ఱు ఉయ్యవే,
పెరుమలై యెడుక్కాన్ పీడుఱై కోయిల్,
వరుమళై కవుళుమా మాళిరుంజోలై,
తిరుమలై యదువే అడైవదు తిఱమే.

కరుమవన్ పాశమా కరుమం = కర్మవేంబ, వన్ పాశమా వన్ బాశం = బలవాద బంధనవన్న, కలుక్కు కళిక్కుళిన్ఱు = కడిదుడాశ్ (శోలనగు), ఉయ్యవే = ఉజ్జీవన మోళ్ళుచ్చుదక్కాగియే, పెరుమలై ఎడుక్కాన్ = పెరుమళ్ళే ఎదుబ్బవన, పీడుఱై = ముడా మందమేయన్న, కోయిల్ = ఆలయవాద (చేళ్ళాదువంథ), వరుమళై = బరువ మళ్ళెయు మోడదన్నళ్ళు, కవుళుమా = కేవళికొండుపోగువంథ, మాళిరుంజోలై = శిరు మాలరుంజోలై మళ్ళే, తిరుమలై = శ్రేష్ఠవాద చేట్ట, అదువే = అదన్నే, అడైవదు = నేరుచ్చుదు, తిఱమే = లాయక్కే (మొగడ్నే).

కరుమవన్ పాశమా కరుమం = కర్మవేంబ, వన్ పాశమా వన్ బాశం = బలవాద బంధనవన్న, కలుక్కు కళిక్కుళిన్ఱు = కడిదుడాశ్ (శోలనగు), ఉయ్యవే = ఉజ్జీవన మోళ్ళుచ్చుదక్కాగియే, పెరుమలై ఎడుక్కాన్ = పెరుమళ్ళే ఎదుబ్బవన, పీడుఱై = ముడా మందమేయన్న, కోయిల్ = ఆలయవాద (చేళ్ళాదువంథ), వరుమళై = బరువ మళ్ళెయు మోడదన్నళ్ళు, కవుళుమా = కేవళికొండుపోగువంథ, మాళిరుంజోలై = శిరు మాలరుంజోలై మళ్ళే, తిరుమలై = శ్రేష్ఠవాద చేట్ట, అదువే = అదన్నే, అడైవదు = నేరుచ్చుదు, తిఱమే = లాయక్కే (మొగడ్నే).

కర్మవేంబ బలవాద బంధనవన్న కడిదుడాశ్ (శోలనగు), ఉజ్జీవన మోళ్ళుచ్చుదక్కాగియే, పెరుమళ్ళే ఎదుబ్బవన ముడా మందమేయన్న కోయిల్ (చేళ్ళాదువంథ) దేవాలయవాద, బరువ మళ్ళెయు మోడదన్నళ్ళు కేవళికొండుపోగువంథ శిరు మాలరుంజోలై మళ్ళే ఎంబ శ్రేష్ఠవాద ఆ చేట్టవన్న కోరుచ్చుదే లాయక్కే (మొగడ్నే)

ఉజ్జీవన మోళ్ళుచ్చుదక్కే ఎన్న లాయక్కే? ఎంబుదన్న

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ

ಆಲ್ಚಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಕರ್ಮ ಎಂಬುದು ಬಲು ಬಲವಾದ ಬಂಧನ. ಅದನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕದ ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯನು ಉಜ್ಜೀವಿಸಿಬಿಟ್ಟಾರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಳ್ಳ ಉಪಾಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದಂಕೆ, ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದ ತಿಂದ ಫಲವೇನು? ಭೂವಲಯವನ್ನು ಪಾಲಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಗಿಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟವಾದ ಸೋಲವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಡೆಯಂತೆ ಹಿಡಿದು, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಲವ್ಯನಳನ್ನು ಸೋಲಪಾಲಕರನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಕಡು-ಕೋಪದ ಫಲವಾದ ಭಾರೀಮಳೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದನಲ್ಲವೇ! ಅವನ ಅವತಾರಕಾರಣವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಗಿಸುವಂಥ ದೇವಾಲಯ ಶಿಲಾ-ಮಾಲರುಂಜೋಲೆತ ಎಂಬ ಶಿರುಮಲೆಯ ಅಕ್ಕುನ್ನಶಿಖರದಲ್ಲಿದೆ ಆದಿವಿಶ್ರವಾದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಸುಂ ದರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು (ಅಲುಡರ್) ಭಜಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು. ಕರ್ಮಬಂ ಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಗಿಸುವ ಇದೇ ಸುಲಭವೂ ಉತ್ತಮವೂ ಆಗಿರುವ ಉಪಾಯ.

ಕಿರುಮೂಡವಲಕ್ಕಾಲ್ ಕೈಯಿನೈ ಪಿರುಕ್ಕಾದು,
ಅರುಮೈಯಾಗಿಲ್ ಪಣಿಯವರ್ ಕೋಯಿಲ್,
ಮರುವಿಲ್ ವಣ್ ತುಳಸಿ ಸೂಟ್ಟ ಮಾಲಿರುಞ್ ಶೋಲೈ,
ಪುರಮಲೈ ಶಾರಾಪ್ ಪೋವದು ಕಿರಿದೇ.

ಕಿರುಮೂ = ಕಿರಿದಾದ, ಮೂಡ = ಕೇಡು ಹೊಂದಿಸಿ, (ಕೆಡದ), ವಲಕ್ಕಾ ಲ್ = ಬಲದಿಂದ, ಕೈಯಿನೈ ಪಿರುಕ್ಕಾದು = ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳ ನ್ನು (ಕರ್ಮವಾಸನೆಗಳನ್ನು), ಪಿರುಕ್ಕಾದು = ಬೆಳ್ಳಗಿಸದಂತೆ (ಹಿಚ್ಚು ಮೀರಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ), ಅರುಮೈ = ಧರ್ಮವನ್ನು, ಮುಯಲ್ ಗುಯಲ್ = ಬಿಡದೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ, ಆಲಿ ಪಕ್ಕೈಯವನ್ = ಆಳಿ ಪಣಿಯ-ವನ್ = ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯು, ಕೋಯಿಲ್ ಕೋಯಿಲ್ = ದೇವಾಲಯ ವಾಗ, ಮಲೈ ಇಲ್ ಮಲೈ = ಹೊಳೆಯಲ್ಲದೆ, ವನ್ ತುಳಸಿ ವಣ್ ತುಳಸಿ = ಸುಂದರವಾದ ತುಳಸಿಯಿಂದ, ಮಾಲೈ ಸೂಟ್ಟ = ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊ

ಮೂಲಧುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಾಂಗಿರುತ್ತಕೊಗಿಲಿ = ಕಿರು ಮೂಲಧುಂಜೋಲ್ಲೆ
ಎಂಬ, ಪುಲ್ಲಿಮಲ್ಲೆ ಗಿರಿಂ ಮಲಿ = ಎದುರ್ಲ್ಲಿರುವ (ಮುಸ್ಲುಲಲ್ಲಿರುವ)
ಚಿಕ್ಕವನ್ನು, ಕಾರ ಪೋಪದು ಕಾಗ ಬೊಗಬಕ್ಕು = ಸೀರಲು ಹೋಗದು
ವುದು, ಕಿಲಿಯೇ ಕೊಲ್ಲಿಯೆ = ಬದುವಾಯುವೆ.

ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಬಲದಿಂದ ಕಡುವಾಬಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳು-
ದಂಕೆ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಡೆದಿರುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯುಧ್ಧಗಿರಿಯ ದೇವಾಲಯ
ವಾಗಿ, ಕೆಟ್ಟಳೆಯಿಲ್ಲದ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀವಾಡವಳ್ಳಿಂದ ಸುಕ್ಕುವರಿದಿರುವ
ಕಿರು ಮೂಲಧುಂಜೋಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಎದುರ್ಲ್ಲಿರುವ (ಮುಸ್ಲುಲಲ್ಲಿರುವ) ಬೆಳ್ಳ (5)
ವನ್ನು ಸೀರಲು ಹೋದುಬ್ಬದು ಬದುವಾಯುವೆ

ಆಬ್ಬಾರರು ಹೇಳ್ತುಕ್ಕಾರೆ: ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ದೇಹದ ಮೂಲಂಕೆಲಸ
ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವು ದೇಹವನ್ನೂ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದು ಬಿಡು
ತ್ತವೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಲವಿರುವ ತನಕ ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಬೆಳೆ
ಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ
ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇದು
ಕರ್ಮಬಂಧನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕರ್ಮ
ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪ್ರಾಂಭವೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ
ಲಭಿಸಿದೆ. ಆತ್ಮಶರೀರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ಬದ್ಧನಾ
ಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಧರ್ಮ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯೇ. ಅದನ್ನು ಅವನು
ಶಪ್ತವೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯುಧ್ಧವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ವೀರ್ಭದ್ರಾಮಯ್ಯ
ಕರ್ಮವೆಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕುಂಡಲಿಸಿ ಬಾರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೈರಾಟೋಪ.
ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ನಾನಾ ವಿವಿಕ್ರಮೋಕ್ರೆನಳಲ್ಲಿ
ಅಭೇದ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲಬಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಮೇಲಕ್ರೆನಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಭಗವ
ತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಅಂಥ ಇಂದು ವಿವಿಕ್ರಮೋಕ್ರೆತವೇ
ಕಿರು ಮೂಲಧುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲೆ. ಈ ಕಿರುಮಲೆಯು ನಿರ್ಮಲವಾದ
ನೀಲಿನ ಶ್ರೀವಾಡದಿಂದ ಸುಕ್ಕುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು, ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದೇ ಭಗವಂತನ ಕೈಲಿಯನ್ನು ಬಿಡದಿರುವ
ವುದಕ್ಕೆ ಬದುವಾಯು.

6. ಕೆಲ್ಲಿಯಣ ನ್ರಿಗಿಣ ಮಿಣ್ ಕೆಟ್ಟಣಮಿಲ್ಲಾಯಿಗಿಲ್ಲ,
ಉಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲಿರ್ಪಿಣ್ಣಿಣಿಲ್ಲ ಉಣ್ಣಿಲಿಣ್ ಕೊಗಯಿಲ್ಲ,

Garani Srinivasan

ಮಗುಯೊಡ ಬಿಳಿಣ ಕೆಳ್ ಮಾಳಿರುತ್ತಕೊಳಿ,
ನಿನ್ರಿಪಡವತ್ತುವೆ ನ್ರಿಳಿಣವತ್ತು ನಲಮೇ.

ಕೆಲ್ಲಿಯೆನ ನಿನ್ನೆ ಮಿನ್ ಕೀಲ್ಲೂಮ್ಮೆ ಕೆಯ್ಯಾದೇ,
ಉಲ್ಲಿಯುಮರ್ ಪೆಣ್ಣೆಂಗಳ್ ಉಣ್ಡವನ್ ಕೋಯಿಲ್,
ಮಲ್ಲಿಯೊಡು ಪಿಣ್ಣೆಕೇಳ್ ಮೂಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ
ನೆಲ್ಲಿಪಡವದುವೇ ನಿನ್ನೆವದು ನಲಮೇ.

ಕಲ್ಲಿ ಎನ ಕಿಲ್ಲಿ ಣಾ = ಬದುಕಾಯಕೆಂದು, ನಿನ್ನೆಮಿನ್ ನ್ರಿಳಿಣಮಿಣ್ = ಕೀಲ್ಲು ಕಿಳ್ಳಯಿಂ. ಕೀಲ್ಲೂಮ್ಮೆ ಕೆಯ್ಯಾದೇ ಕೊಪ್ಪಣಮ ಕಾಚುಬಯಾಗಕ್ಕೆ = ಕೀಲ್ಲು ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕ್ಕಿ, ಪೆಣ್ಣೆಂಗಳ್ ಉಣ್ಡವನ್ ಕವಣ್ಣಿಣಾಯ ಉಣ್ಣಡವ ಣ್ = ಪೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಉಂಡವನ, ಕೋಯಿಲ್ ಕೊಯಿಲ್ = ದೇವಾಲಯ ವಾದ, ಮಲ್ಲಿಯೊಡು ಮಗುಯೊಡು = ಜಿಂಕೆಯು ಮರಿಯೊಡನೆ, ಪಿಣ್ಣೆಕೇಳ್ ಪಿಳಿಣಾ ಕೆಳ್ = ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮೂಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಾಳಿ ನ್ರುತ್ತಕೊಳಿ = ಕಿರುಮೂಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲೆ ಎಂಬುದರ, ನೆಲ್ಲಿ ಪಡವ = ದಾರಿಯನ್ನು, ಪಡ ಪಡ = ನಡೆಯುವುದು, ಲಿ ಅದುವೇ ಪತ್ತುಡವ = ಎಂಬುದೇ, ನಿನ್ನೆವದು ನ್ರಿಳಿಣವತ್ತು = ನ್ಲಿಂತಿರುವುದು, ನಲಮೇ ನ್ರಲಮೇ = ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ(ದಿ).

(ಇದು) ಬದುಕಾಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿಂ. ಕೀಲ್ಲು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದಂಕೆ ನೆಲುವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕ್ಕಿ ಪೆಣ್ಣೆಯನ್ನುಂಡವನ ದೇವಾಲಯ ವಾದ, ಜಿಂಕೆಯು ಮರಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಿರುಮೂಅರುಂಜೋ ಲ್ಲೆ ಮಲೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಯುವುದು (ಬಿಡಿಯುವುದು) ಎಂಬುದನ್ನೇ ನ್ಲಿಂತಿರುವುದು (ಚಂತಿಸುವುದು) ಒಳ್ಳೆಯದು. (6)

ತಿರುವಳ್ಳುವರು ದೇಳ್ಳುಕ್ಕಾಕೆ: ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿನೆ ವಶನಾಗಿ ಕೀಲ್ಲು ಬವ ಯು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ದಾರಿದ್ರಾಶಿ ಬೆಳ್ಳೆಯುಕ್ಕಾ ಕೈಲಾಸ ಕ್ಕದೆ. ಕರ್ಮದ ಬಂಧನ ಹೆಚ್ಚುಕ್ಕದೆ. ಕರ್ಮಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯೊಂದುವು ದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ನೆಲಸಿರುವ ವಿವಿಕ್ತಪ್ರದೇಶಗಳಿನೆ ಹೋಗಿ, ಭಗವಂತನ್ನ ಭಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಉದ್ಧಾರಮಾಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾ ಅವತಾರ, ಗೊಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ [illegible] ಕೂಡಿ ಬೆಳ್ಳೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂಕೆ ಲುಂಡವನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಗವಂತನು ತಿರುಮೂಅರುಂಜೋಲ್ಲೆ ಮಲೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುವ ನಾಗಿ (ಅಲುಡರ್ ಆಗಿ) ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶ ಬದಳ ಪ್ರಶಾಂತವಾದದ್ದ

ಅಲ್ಲಾ ಜಿಂಕೆಗಳು ಕಮ್ಮಕವಾಗಿ ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತ

ఈ క్షేత్రమన్న చేరబోకు, అదొక దారి యున్న పడిపోకు - ఎంచితం
కనాయున్న ఎడబాటుదప నడచుచున్నారు, లుబ్ధులవనక్కే చుండు నీదు వాయిదా
పక్కందకే, బలవాద ఇంకనేయు, ఎందాదరుంచుం దినకాయిదరాలీక్క
బదుచ్చుము. ఈ విశ్వక్షేత్రమన్న చేరబడ్డము. భవబంధన చేరాయుడకొ
యుక్కదే.

7. నలమైన నిశ్శేమిన నాడలున్నాదే,
నిలమున మిడన్నాన సీడులోక్కే కోయిల్,
మలమలు మది శేర్ మూలరుంజోలక్కే,
వలముల్లోక్కే యియ్యి మరువ్వదల్ వలమో
బలమా?

నలమైన నిశ్శేమిన నాడలున్నాదే = శ్రేయస్కరమని, నిశ్శేమిన నిశ్శేమి
ణ్ = శిక్షయిక, నాడమా అలున్నాదే నిలం = భూమియున్న, మున
నరకదల్లి బిద్దకొళ్ళలదే, నిలమా నిలం = భూమియున్న, మున
నమా మరణం = అందే ఇందుకాలదల్లి, ఇడన్నాన్ మిడన్నాణ్ణ
= ఖగిడు మేలక్కేశ్వదవన్న, సీడు నీడు = శాశ్వతనాగి, లో
లులోక్కే ఒణ్ణ = నలసిరువ, కోయిల్ కోయిల్ = దేవాలయ
వాగి, మలమా అలా మలం అన్ను = కళంకవన్నెల్లా కొండిరు
డాకిరువ, మది శేర్ మనో కోర్ = చంద్రను సేరువంత్ర,
మూలరుంజోలక్కే మాణిక్యకోయిల్ = శివమూలరుంజోల
లక్కే మలక్కే అయిన్న, వలమా ములోక్కే యియ్యి బలం మరణ
లక్కే మలక్కే అయిన్న, వలమా ములోక్కే యియ్యి బలం మరణ
లక్కే = బలవాదయింద క్రమవరిసు సేరి, మరువ్వదల్
మరువ్వక్కల = (భవబంధనొడనే) కూడికొళ్ళువుదు. వలమో
బలమా = శిక్షయల్లవో (బలవల్లవో)?

నరకదల్లి బిద్దకొళ్ళలదే ఇరుచ్చదక్కే ఇదు శ్రేయస్కరమెందు
శిక్షయిక. ఇందే, ఇందు కాలదల్లి, భూమియున్న గడిదు ఎళ్ళిదవను
శాశ్వతనాగి నెలసిరువ దేవాలయవాగి, కళంకరహితనాద చంద్రను
సేరువంత్ర శివమూలరుంజోలల్లే మనుష్యయున్న బలవాదయింద

Ganesh Srinivasan

(బ్రీవష్ణోయుూ) శ్రీమవంతుడోరి, (భగవంతుడనే) పూజింపు
బ్బుభవుడు బలవంతుడే అల్లవే? (ఆజ్ఞాయుూ అల్లవే?) (జయంతే అల్లవే?)

ఆళ్వార్లు చెబుతున్నారే: నరకంలో పడ్డి కొట్టాలుబ్రదక్కుండాలూ
భగవంతుని నేలపరుచ బ్రివిక్రమోత్సవాళ్ళో చూసి ధన్యులయి
పోవటమల్లా కొడవుబ్రదు శ్రేయస్కరమైన మార్గమవల్లవే? అందుకే,
నారణాష్టాక్షరి ఓం నమో నారాయణాయ మంత్రమును భూమియందున్న అందరు నీటిలోన
బుచ్చిచ్చిద్ది కాలంలో, భగవంతుని మహాపరాధమని అనకుండి,
నీటిలో ముట్టూ, భూమియందున్న కొంచెం కొలదుల్లనట్లుండి నిక్షేపముగా
మోలక్కొట్టి, అదరబాధనంలో అదన్ని సిల్లుసిద లుకారాయిల్లవే?
ఆశ్రీకరమైనదోయే భగవంతుని ధర్మమవల్లవే? అదక్కనయే
అవను భూమియందు మోలలో నిలపరుచ బ్రివిక్రమోత్సవాళ్ళో
సుందర కిరుమాలరుంజోలల్లే మల్లోత్సవక్కే చూసి, బ్రీవ
ష్ణు పూర్వకంగా భగవత్సన్నిధియున్న కోరి, అవనున్న భజిసి
పూజిసుబ్రదుంద; నరకంలో కొట్టాలుబ్రదన్న జయిసిదంకోయుూ
అల్లవే? ఇదన్నే భగవదాజ్ఞాయుందా, అవసరమైన బలముందా
భాషలో చేడవే?

8. వలంసెయ్తుణైకళ్ వలుంకళ్ళియాతెక్,
వలంసెయ్యుం ఆయమాయవన్ కోయిల్,
వలంసెయ్యుం వాసలర్ మాలిరుంశోలై,
వలంసెయ్తునాళుం మరువుదల్ వలక్కే.

వలమా శెయ్ది వలం సెయ్తు = బలవన్నంటుమాడి, వ్రైడల్
ణైకళ్ = యూవనులూ, వలమా కలియాదే వలం కళ్ళియాతెక్ = ఆబలవన్ను కళ్ళెదుకొట్టినదంచే, వలమా శెయ్యుమా
వలం సెయ్యుం = బలవన్నంటుమాడువ, ఆయన్ = ఆయుణ్
= పోలాలనూవ, మాయన్ మాయుణ్ = ఆశ్చర్యకారియు.

కోయిల్ కొయిల్ = దేవాలయమా, వలమా లేయ్యుమా
వలం నెఱయ్యుం = ప్రదక్షిణలో మూడువ, వాసోల్ వాయిల్ర
దేవకేనళ్ (నిత్యసూరినళ్), శీ మూ అరుంజోల్లే మాలిరుంజ్కోయి
ఇరు = రెండు మూ అరుంజోల్లే యున్న, వలమా లేయ్యు వలం
నెఱయ్ క్కు = ప్రదక్షిణలో మూడి, నాళుమా ర్రాగ్రం = దినదినమూ,
మరువుదల్ మరువకుండ = (భగవంతనే) కూడి కొంటరువదు
వలుక్కే వళిక్కెక = యుక్తమాదద్దే.

బలవన్నంటు మూడి, యుద్ధానలూ, ఆ బలవన్న కళ్ళకు
కొళ్ళదంకే, నేలువన్నంటు మూడువ సూరాల నాద ఆశ్చర్యకో
శారియ దేవాలయవా, దేవకేనళ్ళు (నిత్యసూరినళ్ళు) ప్రదక్షిణ
మూడువంత్ర రెండు మూ అరుంజోల్లేయన్న దినదినవూ ప్రదక్షి
ణే మూడి (భగవంతనే) కూడి కొంటరువదు యుక్తమాదద్దే.

ఆళ్వారరు హేళుక్కారే: భగవంతను నమగే దేడ బలవన్న కైల
మూడిద్దానే. ఇంద్రియనళిగే వశకాగి నావు అదన్న కేట్టరీతియల్లి
కళేదుకొళ్ళద రీతి నమగే స్వామియు బుద్ధిబలవన్న దయిసిది
ద్దానే. ఈరీతి నావు ఇంద్రియనళన్న సెల్లలు భాధ్యనాగుత్తే. సూరా
లరు శులదల్లి అవతరిసి, ఆశ్చర్యకారి ఎనిసికొండ శ్రీకృష్ణన భగ
వంతన కైంకర్యదిందలే ఇదెల్లా. ఈ విషయవన్న మననవంటు నావు
భగవంతన కిరువడిగళన్నేయల్లి కొండాడబేకవే. నానా విధవిధ
షేత్రగళల్లి స్వామియు అచారనకారియాగి నేలసిద్దానల్లే. కిరువిధ
అరుంజోల్లే మల్లే ఎంబుదు అంథ ప్రతిక్షేత్రగళల్లి ఇందు.
దేవకేనళూ నిత్యసూరిగళూ కమ్మ కమ్మ వాదగళ్ళగళింద అల్లగే బంద
భగవంతనే ప్రదక్షిణా నమస్కారాదిగళన్న గల్లిసి హోగువంథ దివ్య
షేత్రవదు. ఆద్దరింద, నావూ అల్లగే హోగబేకు. భగవంతన
దర్శన బయకేదుకొళ్ళబేకు. ప్రదక్షిణా నమస్కారాదిగళన్న ప్రతిదినవూ
మాడుత్తా, భగవంతనన్న భజిసి ప్రార్థిసుత్తా, అవనొడనే ఇరబేకు
ళ్ళబేకు. ఇదే యుక్తవాద కేలసవు. ఇదరింద నమగే శ్రేయస్సు
ఇందిగె.

೧. వళిక్కెకణ నిన్రు మిన్ వల్వినైమూళ్గాదు,
అళిక్కైకాడియట్టాన్ అమర్పెరుంగోయిల్,
మళిక్కళిత్తిణంగేర్ మాలిరుంజోలై,
తొళిక్కరుదువదే తుణివదు తూదే.

వలిక్కైన నిస్నేమిన్ వల్ విస్నే మూలూదాను,
అలికొగ్గుడియుట్టాన్ అమర్ పీరు జొన్నోయిల్,
మలుక్కళి త్రినమగు శేర్ మూలరుంజోలైపై,
కొలుక్కరుదువదో కూనోవదు శూదో.

వలిక్క ఎన ఖిష్టకుర్ రాణ = యుక్తవాద క్రమ ఎందు, నిస్నేమిన్ స్త్రీగిణ మిణ్ణ = భీమాసుర (శిల్పియుర), వల్ విస్నే ఖం విగిణ = క్రూర భావిగళల్లి, మూలూదాదు ఆష్ట కాకు = ముళ్ళు సరదంతే, అలిల్ కొడి అట్టాన్ = సుందర పాకదవను, అమర్ అమర్ = నేల సరువ, పీరు జొన్నోయిల్ పెరు గకాయిసు = ప్రసిద్ధవాద దేవాలయవాగి, మలు మట్టి = యావనద, కళిలు కణ్ణిగు = ఆనేగళ ఇనమూ త్రిణం = సుంభగళు, శేర్ చేర్ = చూడువ, దేరుమూలరుంజోలైపై మాణిక్యచాలి = కిరు మూలరుంజోలై పై షేత్రవన్న (స్థావియన్న), కొలు గకాళి = భూజనరు, శరుదువదే కరుక్కు ఖక్తె = ఆశీసువుదే, కుణివదు కుణి ఖక్కు = నిశ్చయిసువుదు, శూదే రుక్తె = బరాయాగిదె.

యుక్తవాద క్రమవేందు భావిసి. క్రూర భావిగళల్లి ముళ్ళు సరదంతే, కాళ్కచ్చన్న సుందర పాకదవను నేలసరువ ప్రసిద్ధవాద దేవాలయవాగి, యావనద ఆనేగళ సుంభగళు సేరువ కిరు మూలరుంజోలై పై షేత్రవన్న (స్థావియన్న) భూజనరు ఆశీసువుదూ మత్తు దృఢవాగి నిశ్చయిసువుదూ సదుబాయవాగిదె. (9)

"కాళ్కచ్చన్న సుందర పాకదవను" — ఇవరవంశదు శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసి, నంద యోశోదరల్లి బెళెయుత్తిద్దాగ, అవను సిద్ధ మాడువ బాలలీలెగళిందలే దనకరుగళన్న మోహయిసువ నిమిత్త శాశ్వతే ప్రకటిసిదవో ఎన్నలాగుత్తిద్దను. ఇందుదిన, అవరెల్లరూ శాశ్వతవల్లదిరువాగ, భయంకరవాద కాళ్కచ్చు కాణిసికొండిరు అదు బలుభూతగళ, ఎల్లకడెయిందలూ ఆవరిసుత్తా బంకు. గోవళ్ళ భయభీత బాలకరు/కరళన్ను రక్షిసువుదు. శవన్నన్నూ కమ్మ దనకరుగళన్న అదు కాపాడుత్తిద్దరిందలే ఎందు హేళిదరు. "మీనుగళి కృష్ణా" ఎందరు. ఆగ

శ్రీకృష్ణుడు అవరన్న దించేసి, సింధు ఘోణాలి చన్నులు చుఱిచేసి
ళ్ళువంకే అవంకే ఆణాశయించేను అగ, ఆశాళ్ళిచ్ఛన్న సింధే
ఆభోగశనవాగా మూడి, అదన్న నుంచి బిట్టను బాలకుడు
ఆశ్చర్యాశ్చంద నళ్ళంద శుంటేశుంటోదాడిదరు. మూరయన! అల్లాగే
భద్రవంకే!

ఆలిూరరు డోళ్ళుక్కారే: ఇళోకనను ఇంద్రియువళనే
వశనాగా క్రూరచాదనళనే ఎడేశేగుచ్చుదర బదలాగా, కొను
లుద్ధారగొళ్ళుచ్చుదక్కాగి, భద్రవంకనన్న భజిసి భ్రోజిసుచ్చుదే
యుక్తవాద క్రమ. కిరు మూలరుంజోలే షేశక్రద్లి
ఆశ్చర్యచారియూద భద్రవంకను ఆక్రిశోలదార కాయిద
క్కాగిందలే నేలసిదానష్టే. అల్లనే డ్రోడి, అవనన్న భ్రోజన
బేకేందు ఆశసువుదు, అదన్న నడకలే బేకేందు దృష్టి
నిశ్చయు మాడువుదు, దాగేయలే నడేదు శేళ్ళుచ్చుదు
అక్యుక్తమవాద లుపాయ.

10. శూతెన్రుకలాపం శూతుం రచయ్యాతెన,
వేతమున్ విరిత్తాన్ విరుంబియ కోయిల్,
మాదురు మయిల్ శేర్ మాలిరుంజోలై,
పేదైయిళ్ం మలై యే పుదువదు పోరుళే.

శూదు శూతు = ఉపాయ, ఎనోలు ఎన్రు = ఎందు, కళవు
మా కలాపం = కళవన్న (వంచనేయన్ను), శూదుమా
శూతుం = వూజన్ను, శెయ్యాదే రచయ్యాతెన = మూఢదం
మూదు మాతు = జిద్దో నోడనే, లులు ఉరు = శూడికొంకు,
మయిల్ మయిల్ = గండునవిల, శేర్ ఉర్ = [illegible] చాళువ
న, మూలరుంజోలై మాలిరుంగోలై = కిరు మూలరుం

ಜೋಲೈ ಎಂಬ, ಪೋದು ಬೊಗತ್ತು = ಹೂವಳ್ಳು ಅವಿಲಾರ ಮಲ್ಲೆ
ಅಯಿಳಿ ಮಲ್ಲಿ = ವಿಕಸಿಸುವಂಥ (ಅರಳುವ) ಚೆಲ್ಲಕ್ಕೆ, ಪೊದುವದು
ಪುತ್ತುವತ್ತು = ಹೋಗಿ ನೇರುವುದು, ಪೊರುಳ್ಳೆ ಬೊಗರುಗೆ =
ಅಂತಿಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇ ನಿರಿ.

ಉಪಾಯ ಎಂದು ವಂಚನೆ ಜೂಜು (ಮುಂತಾದವನ್ನು) ಮಾಡಿ
ದಂಕೆ, ಡೊಣ್ಣಾ ಕಂತು ನವಿಲುನಳ್ಳು (ಆನಂದದಿಂದ ಕೂಡಿ) ಬಾಳುವಂಥ
ಶಿರುಮೂಲರುಂಜೋಲೆ ಎಂಬ ಹೂವಳ್ಳು ಅರಳುವ ಚೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ (10)
ನೇರುವುದು ಅಂತಿಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇ ನಿರಿ.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಉಪಾಯ' ಎಂಬುದನ್ನು ಚೋರನನ್ನು
ಕನ್ನ ಉನ್ನಶಿಯಾಗಲಿ ಅವನಶಿಯಾಗಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
ಕಳ್ಳವು, ವಂಚನೆ, ಜೂಜು ಮುಂತಾದ ಉಪಾಯಗಳು ಅವನನ್ನು
ಕ್ರೂರಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡವಿಸಿ, ದುರ್ಗತಿಗೆ ಎಳೆದು, ನರಕಭಾಜನ
ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡದಂತೆ
ಭಗವಂತನು ಸೆಳೆಸಿರುವ ದಿವ್ಯಪ್ರೇಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡು
ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಳು ಅರಳಿ
ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೆ ಇಂಪನ್ನು ಕೊಡುವ ಚೆಲ್ಲವೇ ಶಿರುಮೂಲರುಂಜೋ
ಲೈ ಮಲ್ಲೆ ಎಂಬುದು. ಆ ಚೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ
ನೆಲಸಿರುವ ದಿವ್ಯಸುಂದರನನ್ನು (ಅಲುಮೇಲ್ ಅನ್ನು) ಎರಡು ಪ್ರಾಜನು
ವುದೇ ಅಂತಿಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕುಕ್ಕಮಾಗಿ
ಉಪಾಯ. ಚೋರನನು ಅದನ್ನು ಬಿಡಿದು ಕನ್ನ ಉನ್ನಶಿಯನ್ನು
ಕಪ್ಪದೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

11. பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன் புகழ்
மேல்,
மருளில வண்ணக்குரு கூர் வண்சடகோபன்,
தெருள்கொள்ள சொன்ன ஓராயிரத்துளி
ப்பத்து,
அருளுடையவன்தாள் அணைவிக்கும் மூடி
த்தே

பொருளினால் வுலகமா தவத்தோர்க்கவன் புகலும் மேல்,
மருளில் வன் சுருகூர் வண் ஶடகோபனால்,

కేరుళ్ళా చొళ్ళ ఒన్నా ఓరాయిరక్కుళి ప్పోక్కు.
అరుళుక్కే యవనే కాళ్ళా అణ్ణే విక్కు మగ ముడిక్కో.
ధీలద్రీవనాన
పోరుళ్ళ ఎనక్కు బారుగ్గా గాణ్ణు = నైక్య వస్తు వేందు,
ఇ-ులడమగ ఈ ఉలకం = ఈ లోకవన్ను (ఈలోకవన్ను),
పక్కేశ్వవనే బాడ కైవణ్ణ = విభేదవన (స్పృష్టిసదవన),
(జంయిన్ను)
పీడలా మేల్ ఒకట్టి మేల్ = కేలియన్ను చూరిక, మళ్ళా
(స్పృహనల్లద)
ఇల్ల మరుగ్గా ఇల్ల = పాటియిల్లద, ~~పాటియిల్లద~~ వణో
ధూర్ వణ్ణ కురు కూర్ = సొబగిన కేరుళ్ళురు ధూరిన, వణో
శతధోవిన వణ్ణ ఈడకొగాబణ్ = ఓకాయిర్నుణావుళ్ళ
(సుందరవనాద), శతసోవిను, కేరుళా చొళ్ళ ఎక్కరుగ్గా ఎకాగాణ్ణ
గా = చొన్నాగ అంకుకొళ్ళుచ్చదక్కాగి, చొన్న ఎకాగాణ్ణ = మే
ల్లద, ఓర్ ధ్వర్ = అద్వితీయవాద, ఆయిరక్కుళా ఆయిరక్కు
గ్గా = ఒందు సావిరదల్లి, ఇదక్కు ఇ పక్కు = ఈ దక్కు,
అరుళా బుడ్డేయవనే కాళ్ళా అరుగ్గా ఒణాడ బవణ్ణ కాగాగ్గా
= విరమిశ్రీకొళ్ళువిన కిరువడికళన్ను, అణ్ణే విక్కు మగ ఆ ఓణాయి
క్కు ఇం = ప్రేరిపుక్కవే, ముడిక్కో మూడి క్కకై = సిందారబం
ధనవన్ను నీడిసియే.
(జంయిన్ను)
ధీలద్రీవనాద నైక్య వస్తు వేందు ఈ లోకవన్ను స్పృష్టిసదవన/కేలియన్ను
కురిసు భ్రాంతిరహిత (పాటియిల్లద) సొబగిన కేరుళ్ళురు ధూరిన
(పూర్ణ)
ఓకాయిర్నుణావుళ్ళ (సుందరవనాద) శతసోవిను, చొన్నాగ అంకు
కొళ్ళుచ్చదక్కాగి మాడబేకాద అద్వితీయవాద ఒందు సావిరదల్లి ఈ
దర్శ పాశేగళన్ను సందారబంధనవన్ను మాడిసి విరమిశ్రీకొళ్ళువిన
కిరువడికళన్ను ప్రేరిపుక్కవే. (11)

ఈ జగత్తు నిత్యవాదద్దు మత్తు ధీలద్రీవాదద్దు అంతిమధూ
షాధీనవాద మోక్షధీలవన్ను గళిసుకొళ్ళుచ్చదక్కే అనుకూలవాగు
వుదు. ఇల్లి నానా విమర్శేగళిగే. ఇందినందరల్లూ భగవంతన
అవతారస్థరిసియాగి, ఆ శ్రీరంగనాథనిగ్రహక్కాగియే మాడిసిద్దానే.
అవన దివ్యకిరువడికళన్నెల్లవుసి, ఉద్ధారగొళ్ళుచ్చదక్కే ఎల్లరిగూ
అవుళ్ళు సహకారియాగిదే.

ಇಂಥ ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮವಾದ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಭಗವಂತನು ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯು! ಅವನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು! ಅವನಕೀರ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಅಪಾರ!

ಭಗವಂತನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು, ಅಪಾರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂಬು ಕೊರಳುಳ್ಳವನು ಇಂದು ಧಾವಿರ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿರುವನು ಶಿರುಕಳ್ಳರು ದ್ರೋಹಿಗಳೇ ಮುಂತಾದ ನಿದ್ದುಗಾಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯಾದ ಶರಣಗೋವಿಂದನು ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಭಗವದ್ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡು ವೃದ್ಧಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಭಗವಂತನ ಕಡೆಗೆ ಅವರಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ವೃದ್ಧಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಅವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಲುಜ್ಜೀವನಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವೃದ್ಧಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಈ ಧಾವಿರ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನೆ?

ಮನುಷ್ಯನು ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವ ವೃದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಯಿತು ಯಾವುದು?

ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ದೇಹದ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಲ ಉತ್ಸಾಹಗಳು ತುಂಬಿರುವವರೆಗೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅವನನ್ನು ವಿಷಯ ಸುಖದ ಕಡೆಗೇ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಲೋಕದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ~~ಅವನನ್ನು~~ ಕರ್ಮದ ದಂಡನೆಯು ಬಿಗಿಕ ಹಿಡಿಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಅವನ ಆರ್ತನಾದ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇನು?

ಭಗವಂತನು ಪರಮ ಕಾರುಣ್ಯಾಸಕ್ತಿ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಅವನ ಧರ್ಮ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವ ವೃದ್ಧಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸ್ವಾಮಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವತಾರಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಕಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಪರಮಕರುಣಾಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಅವನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆದೋರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಇಹಲೋಕದ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಕ್ತ

మోక్షమేంబ అంతిమ పురుషార్థవస్తు దయసీడుతాను.

విజ్ఞానసాధియూద శరీరమొకటిను రచించిన అద్భుతాద్భుత చిందు దాపిర వాక్యరచనల్లు ఈ శిరువాయ్ మొలినే సంబంధిసిదవు కుర్తు వాక్యరచనల్లు మాత్రమే. ఇవ్వుగళన్నే చొన్నాగి శబ్దము, అర్థచుచేసుండు, అనుష్ఠాన మూడువుదరింద ఇడలోగిశద దాంధార్థ దింకొలలోయు శడిదు హోగుత్తే మత్తు విరమ కృపాళువాద భగవంతన శిరువడిగళ దృఢ-శ్రయు కవ్వుదే లభిసుత్తదే ఇల్లదిదే ఈ శిరువాయ్ మొలియ

10.7.80

భిలశ్రుతి।

— o —

Garani Srinivasan